

323

K 25

МАЬНАВИЙ ОЛАМНИЙ АСРАШ ҚАЙФУСИ

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ИЧКИ ИШЛАР ВАЗИРЛИГИ
АКАДЕМИЯ

Шариф Қобилов

МАЪНАВИЙ ОЛАМНИ АСРАШ ҚАЙФУСИ

Президент Ислом Каримовнинг
«Юксак маънавият — енгилмас куч» асарини
ўрганиш бўйича ўқув қўлланма

„О‘QITUVCHI“ НАШРИЁТ-МАТБАА ИЖОДИЙ·УИИ
ТОШКЕНТ — 2011

УДК:323(575.1)(075)

ББК 66.3.(5Ў)

Қ52

Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академиясининг
Таҳририят-ноширлик ҳайъатида маъқулланган.

Тузувчи-муаллиф: Шариф Қобилов

Маънавий оламни асраш қайгуси. Президент Ислом Каримовнинг
«Юксак маънавият — енгилмас куч» асарини ўрганиши бўйича ўқув
қўлланма.

Тақризчилар:

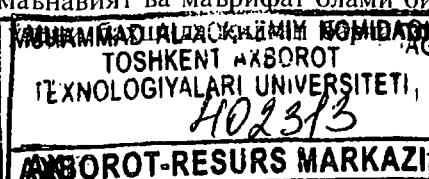
Х. П. Абулқосимов — иқтисод фанлари доктори, профессор,
Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Давлат ва
жамият курилиши академияси проректори.

Р. Абдуллаев — тарих фанлари доктори, Ўзбекистон Фанлар
академияси тарих институти директори вазифасини бажарувчи.

Ш. О. Мамадалиев — фалсафа фанлари доктори, профессор,
Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академияси „Ўзбекистонда
демократик жамият куриш назарияси ва амалиёти“ кафедраси
бошлиғи.

Мазкур ўқув қўлланма Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом
Каримовнинг „Юксак маънавият — енгилмас куч“ (2008 й.) асари
асосида тайёрланган бўлиб, ушбу асарнинг энг муҳим фикр ва гоялари
ҳамда мазкур асарнинг асосини ва таърифини белгиловчи омиллар
тарҳлар орқали ифодалаб берилган. Бу услуг асардаги муҳим бўлган
фикр ва мулоҳазаларни қисқа вақтда ўзлаштириш имконини таъминлаб
беради.

Давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг фоят муҳим ва ҳал қилювчи
масалалар ўртага қўйилган „Юксак маънавият — енгилмас куч“ асарини
ўрганиш бўйича тайёрланган ушбу ўқув қўлланма мамлакатимиздаги
умумтаълим мактаблари, академик лицей ва касб-хунар коллежларида
таҳсил олаётган ўқувчилар, олий таълим муассасалари талabalari,
олим ва тадқиқотчилар, ўқитувчилар, ижодкор зиёлилар, кенг жамо-
атчилик вакиллари, хукуқни муҳофаза қилювчи органлар ходимлари,
умуман, маънавият ва маърифат олами билан қизиқадиганлар, таълим-
тарбияга

© Қобилов Ш.Р., 2011 й.
© Ўзбекистон Республикаси
ИИВ Академияси, 2011 й.
© „O'qituvchi“ НМИУ, 2011 й.

Ўзбекистон Республикаси мустақиллигининг
20 йиллигига бағишиланади.

МАЊНАВИЙ ОЛАМНИ АСРАШ ҚАЙФУСИ

(Сўз боши ўрнида)

Хурматли ўқувчи. Барчамизга маълумки, 2008 йилнинг май ойида давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг „Юксак мањнавият — ентилмас куч“ китоби „Мањнавият“ нашриётида чоп этилган эди. Китобни эзгу шият билан қўлинингизга олганда, унинг дастлабки варагида муаллиф нигоҳига ёътиборингиз жалб этилади. Бу, шубҳасиз.

Муаллиф нигоҳила буюк ва муқаддас Ватанинг учун, хокисор Миллатинг учун, юз йиллар давомида энди-энди тоғдай қадди-бастини ростлаб келаётган музaffer Истиқдолинг учун ва шуларнинг барисини деб ўз ҳаётини, азиз бошини, тақдирини, баҳтини тиккан фидойи бир инсон узоқ уфқларни, бир неча ўн йилликлар нарини кўзлаган, кеча биз ким эдигу, бугун биз ким бўлдик, деган пурмаъно қарашини илгайсиз.

Бу нигоҳ орқали дунё мамлакатлари ўртасида муносиб ўрин эгаллаётган мустақил ўзбек диёрининг довруғи, завқи, диди, рафтори, шижаоти, ҳиммати сарбаланд. саховатпеша раҳнамосининг қарашларини кўриш мумкин.

Шунингдек, ушбу нигоҳ орқали қурашлар гирдобида турли қаршиликларни ва сиёсий тажовузларни матонат билан енгиб, эзгуликка интилиб яшашга ундаётган, миллий ва мањнавий хавфсизликка даъват этаётган дунёдаги бедор бир фуқаронинг, дунёдаги бир йўлбошчининг улкан шижаотли нигоҳидир бу.

Китоб муаллифининг асарнинг илк саҳифасида „Ватанимизнинг келажаги, ҳалқимизнинг эртанги куни, мамлакатимизнинг жаҳон ҳамжамиятидаги обрў-эътибори, аввалимбор, мамлакат фарзандларининг униб-ўсиб, улгайиб, қандай инсон бўлиб ҳаётга кириб боришга боғлиқdir. Биз бундай ўткир ҳақиқатни ҳеч қачон унутмаслигимиз керак“, деб ҳаракатга ундаши соглом фикрлайдиган, Ўзбекистоннинг асл фуқаросиман деган ҳар бир инсоннинг республикамизнинг буюк келажагини ташкил этувчи Ёшлар таълими ва тарбиясига дахлдорлик ҳиссими уйғотади, албатта.

Асар билан атрофлича, дилдан танишган инсон, ушбу асарнинг **миллий хавфсизликни таъминлашдаги муҳим омил — мањнавий тарбия амалиётига юксак эътиборни англаши мумкин.**

Чунки асар қуруқ ерда пайдо бўлмаган. Президентимиз Ислом Каримовнинг мазкур асарида мањнавиятимизнинг тарихи, маданият, маърифат ҳамда мустақиллик йиллари тажрибалари ва бутун дунё миқёсида юз берадиган воқеа-ҳодисалар, инсоният руҳий оламидаги ўзгаришлар тимсолида фоят таъсирчан тарзда ифодаланганлигини кўриш мумкин.

Ушбу асарда одамзод учун барча замонларда ҳам энг буюк бойлик бўлиб келган маънавиятнинг маъно-мазмуни, инсон ва жамият ҳаётидаги ўрни, аҳамияти, бу мураккаб, серқирра тушунчанинг назарий-амалий томонлари кенг қамровли фикр ва холосалар орқали таҳлил этилганлигини кўрамиз.

Асар муаллифи маънавий юксалишни инсон ўз фаолияти давомида бош мезон сифатида қараш устувор вазифа этиб белгилашга ундайди ва бугунги кундаги тараққиётимизнинг муҳим манбаи эканлигини алоҳида қайд этади.

Юргашимиз Ислом Каримов „бугунги шиддатли (глобаллашув) даврда чинакам маънавиятли ва маърифатли одамгина инсон қадрини билиши, ўз миллий қадриятларини, миллий ўзлигини англаши, эркин ва озод жамиятда яشاши, мустақил давлатимизнинг жаҳон ҳамжамиятида ўзига муносиб ўрин эгаллаши учун фидойилик билан кураша олиши мумкин“ лигини қайд этади. Асарни синчилаб, диққат-эътибор билан ўрганиш жараёнида мазкур ўкув қўлланмани „Маънавий оламни асраш қайфуси“ дея номлашга асарнинг ўзи ундади. Шу ўринда ушбу асарнинг муқаддимасида асар муаллифининг сўзларини келтириш ўринли: „Нафақат давлат раҳбари, авваламбор, буюк тарих, маданият ва маърифат эгаси бўлган ҳалқимизнинг бир фарзанди сифатида, ана шу бебаҳо бойликни асрраб-авайлаш, уни ҳар хил ошкора ва пинҳона ҳужумлардан ҳимоя қилиш ҳақида қайгурадиган бир инсон сифатида юқорида зикр этилган ўта муҳим ва ўта нозик бу масалалар мени ҳам кўпдан буён ўйлантириб келади“¹. Бу сўзлар замирида асар муаллифининг биз учун ҳалқимиз, ватанимиз манфаатидан улуғ мақсад йўқ, деган маъно жамланганига яна бир бор иқрор бўламиз.

Ушбу асар инсоннинг юксалишида маънавият оламининг қандай таъсир ва аҳамиятга эга экани, шунингдек, маънавиятга қарши қаратилган хуружларнинг реал хавфи ҳақида атрофлича фикр юритиш, ҳалқимиз янги ҳаёт, янги жамият асосларини қураётган ҳозирги мураккаб ва таҳликали замонда одамларни бундай хатарлардан огоҳ этиш, эл-юртимиз, кенг жамоатчилик эътиборини бу масалаларга яна бир бор қаратиш, келажак авлодимизни соғлом ва баркамол этиб тарбиялаш билан боғлиқ вазифаларни аниқ белгилаб олиш борасидаги ҳаётий эҳтиёж маҳсули сифатида дунёга келганлигини айтиш жоиз.

Асарнинг илк саҳифаларидаёқ муаллиф ўз ҳалқининг ҳаётий хавфсизлиги ҳақида қайгуриб, аҳолисининг осойишталиги, барқарорлиги, унинг хавфсизлиги ҳақида, бугун оstonamizga ёпирилиб келиши мумкин бўлган хавф-хатарлардан огоҳ этиб, барчамизни қайта-қайта ва такоран сезирликни йўқотмасликка, эл-юртимиз, айниқса,

¹ Каримов И.А. Юксак маънавият — енгилмас куч. — Т., „Маънавият“, 2008. — 16-б.

мамлакатимиз фуқароларининг келажагини ташкил этган маънавиятимизнинг бўлгуси эгалари — Ёшларимизни турли хил мафкуравий хуружлардан асраш борасида олдимиизда турган фуқаролик вазифаларининг аниқ-равshan белгилаб берилганига шоҳид бўламиш!

Муаллиф: „Бинобарин, маънавиятта қарши қаратилган ҳар қандай таҳдид ўз-ўзидан мамлакат хавфсизлигини, унинг миллий манфаатларини, соғлом авлод келажагини таъминлаш йўлидаги жиддий хатарлардан бирига айланishi ва охир-оқибатда жамиятни инқиrozга олиб келиши мумкин“ лигини баён этиб, „маънавий таҳдид деганда, аввало, тили, дини, эътиқодидан қатни назар, ҳар қайси одамнинг том маънодаги эркин инсон бўлиб яшашига қарши қаратилган, унинг айнан руҳий дунёсини издан чиқариш мақсадини кўзда тутадиган мафкуравий, ғоявий ва информацион хуружларни назарда тутиш лозим“ лигига эътибор қаратишимиизни кўрсатади.

Мустақилликнинг дастлабки йиллариданоқ давлатимиз раҳбари маънавиятнинг бош ҳомийси сифатида мамлакатимиз ижтимоий маданий ҳаётига, хусусан, миллий ва умуминсоний қадриятларга алоҳида эътибор қаратди. Давлат раҳбари сифатида ўзининг ҳар бир маърузаси ёки нутқида, ёзган асарларида юксак маънавият миллий ўзликни англашда муҳим ва ҳал этувчи восита эканлигини уқтириб келмоқда. Бунинг боиси Президент Ислом Каримов маърифий-маданий жамият қуриш, ҳар томонлама баркамол Ватанни шакллантиришда юксак маънавият соҳибларига таяниб иш кўришидадир.

Китобни эътибор билан ўқиган инсон асарнинг муқаддимасидаёқ маънавиятимизга бўлаётган турли кўринишлардаги таҳдидларга алоҳида эътибор берилганини англаб етади. Муаллиф уларнинг турли никоблар, жозибали шиор ва ғоялар пардаси остида иш кўриши ва бундай кучларнинг ихтиёрида жуда катта моддий, молиявий ресурслар ва имкониятлар мавжуд бўлиб, уларнинг пухта ўйланган, узоқ ва давомли ёвуз мақсадларга хизмат қилаётганлигини таъкидлайди.

„Шу боис, — деб ёзади муаллиф, — бугунги кунда дунёнинг айрим ҳудудларида ана шундай ҳаракатлар натижасида катта маънавий йўқотишлар юз бераётгани, миллатнинг асрий қадриятлари, миллий тафаккури ва турмуш тарзи издан чиқаётгани, ахлоқ-одоб, оила ва жамият ҳаёти, онгли яшаш тарзи жиддий хавф остида қолаётганини кузатиш мумкин.

Энг ёмони бундай хуружларнинг пировард оқибати одамни ўзи туғилиб ўсган юрти ва ҳалқидан тонишга, ватанпарварлик туйгуларидан маҳрум этишга ва ҳамма нарсага лоқайд бўлган шахсга айлантиришга қаратилганида намоён бўлмоқда“.

Шу ўринда китоб муаллифининг, умуминсоний манфаатлардан келиб чиқадиган фикрини келтириш ўринли бўлади:

„Фақат бигта миллат ва ҳалқ ҳақида фикр юритиш масалани ўта тор тушуниш бўлур эди. Яъни бу ўринда сўз фақат бизнинг

(мамлакатимиз фуқароларининг. — Ш.Р.) маънавиятимизга қарши тажовузлар ҳақида азалий фазилатларимиз, миллий қадриятларимизни ана шундай ҳужумлардан асраш хусусида бораётгани йўқ. Муҳим ижтимоий-сиёсий аҳамиятга эга бўлган ушбу муаммони кенг миқёсда, дунёning барча мамлакатлари ва ҳалқлари ҳаётига дахлдор масала сифатида ўрганиш, таҳлил қилиш ва баҳолаш мақсадга мувофиқидир“.

Муаллифнинг ушбу илмий қаравшларидан миллий хусусиятларимизнинг илоҳийлаштирилмаганига яна бир маротаба икрор бўламиз.

Президентимиз Ислом Каримовнинг ушбу асарини синчилаб ўқиган китобхон муаллифнинг миллий-маънавий негизларга таяниш демократик жамиятнинг зарурый шарти эканлигига яна бир карра, исбот талаб этмайдиган ҳолда ишонч ҳосил қиласди.

Китобда илк маротаба „маънавий қурол“ тушунчаси талқин этилади: „Дунёда зўравон ва тажовузкор кучлар қайси бир ҳалқ ёки мамлакатни ўзига тобе қилиб, бўйсундирмоқчи, унинг бойликларини эгалламоқчи бўлса, авваламбор, уни қуролсизлантиришга, яъни энг буюк бойлиги бўлмиш миллий қадриятлари, тарихи ва маънавиятидан жудо қилишга уринади“.

Шу ўринда Юртбошимиз бундан бир неча йиллар олдин бу муаммо ҳақида тўхталиб, унга шундай таъриф берган эди: „У одамнинг қалбида иккита куч — бунёдкорлик ва вайронкорлик ҳамиша курашади. Тарих тажрибаси шундан далолат берадики, инсон табиатидаги инсонийликдан кўра, ваҳшийлик, ур-йиқит инстинктлари, яъни хатти-ҳаракатларини кўзгатиш осонроқ“.

Шунинг учун ҳам китобда хавфсизликка таҳдид сифатида маънавиятидан маҳрум қилишга эришиш у ёки бу ҳалқни қуролсизлантирилган, демак, у душман олдида ҳимоясиз, охир-оқибатда у хавф-хатарни енгишга ожиз! — деган фикр илгари суриласди.

Шу боис таъкидланадики, ҳар бир виждони уйғоқ инсонни бу борада ўз устида ишлашга йўналтиради, ўз ҳалқини, айниқса, глобаллашув жараёнлари чукурлашаётган дунёда юксак маънавиятга, мустаҳкам эътиқодга эга бўлишга ундаётганлиги, шунингдек, бу ўринда бирор ҳудудни забт этиш эмас, дунёвий тараққиётнинг юксак чўққиларини эгаллашда бирор кучга қарши кураш эмас, ўз ҳалқига таҳлика солаётган таҳдидлардан ҳимояланишда муаллифнинг маънавият курдатли қурол бўлишини назарда тутганлигини илғаш зарур.

Шу ўринда асарнинг яна бир муҳим жиҳатини юксак эътибор билан эътироф этиш лозим: „Масаланинг кишини доимо огоҳ бўлишга ундовчи томони шундаки, агар ҳарбий, иқтисодий, сиёсий тазиик бўлса, буни сезиш, кўриш, олдини олиш мумкин, аммо мафкуравий тазиикни, унинг таъсири ва оқибатларини тезда илғаб олиш ниҳоятда қийин“.

Асарда муаллиф маънавий ва моддий ҳаёт уйғунлиги ҳақида баҳс юритиб, унга оид Шарқ ва Farb Уйғониш даври намояндалари, Ислом оламида ном қолдирган мутафаккирлар, антик давр файласуфларининг қараш ва фикрлари умумлаштирилиб, инсонга хос орзу-интилишларни

рўёбга чиқариш, унинг онгли ҳаёт кечириши учун зарур бўлган моддий ва маънавий оламни бамисоли парвоз қилаётган қушнинг икки қанотига қиёслайди. Ушбу қиёслаш орқали давлатимиз раҳбари мамлакат тараққиётида ушбу икки омилнинг юртимиз иқтисодий ва маънавий хавфсизлигини таъминлашдаги беқиёс аҳамиятини кўрсатиб, иқтисодий ва маънавий хавфсизлик таъминланган давлат ва жамиятда иқтисодий ўсиш, юксалиш юз бериши, бу эса, ўз навбатида, мамлакатда амалга оширилаётган туб таркибий ислоҳотлар гоясини, демократиянинг обрўсини ошириши муайян инсон фаровонлиги ортишини таъкидлаган.

Асарда ҳамма нарса давлат мулки бўлган эски тузумда хусусий мулкка эга бўлиш, тадбиркорлик ва кичик бизнес билан шуғулланиш бизга бегона бўлган тушунчалар сифатида баҳоланганилиги айтилади.

Бугун эса хусусий мулк тушунчасига муносабат ўзгарди, у ҳаётимиздан қанчалар чуқур жой олиб бораётгани, ҳозирги дунёдаги кўпгина тараққий топган барқарор ва бадавлат яшаб келаётган давлатлар тажрибаси шундан далолат берадики, аввало, ўзининг хусусий мулкига эга бўлган шахс ва бундай шахслардан ташкил топган тоифа ўзини ва оиласини боқишига, шу билан бирга, орттирган даромади ҳисобидан ўз яқинлари ва муҳтоҷ инсонларга бефараз ёрдам кўрсатиш, эл-юрт учун хизмат қиладиган мактаб, касалхона, маданият ва спорт масканлари барпо этиш, бир сўз билан айтганда, давлат ва жамият зиммасидаги вазифаларни амалга оширишга ўз ҳиссасини қўшади.

Бундай инсонлар ўзларининг фидокорона меҳнати билан мамлакатимизнинг миллий, жумладан, иқтисодий хавфсизлигини таъминлашга, яъни юртимизда тинчлик-осойишталик ва барқарорликни сақлаш ва ҳимоялаш, ёруғ келажагимизни куриш учун улкан ҳисса кўшаётганилиги асарда юксак баҳоланган.

Буларнинг барчаси — маънавий қадриятларимиз, урф-одат ва анъаналаримиздан озиқланган иқтисодий тараққиёт йўлимиз жамиятимиз ҳаётига қандай ижобий таъсир кўрсатаётганининг ёрқин ифодасидир.

Асарда бугун, орадан бир неча йиллар ўтганидан кейин ўзига хос миллий тараққиёт йўлини танлаган дастлабки даврни кўз олдимизга келтирадиган бўлсак, Ўзбекистонда амалга оширилаётган туб таркибий ислоҳотлар сиёсатимиздаги маънавий мезонлар доимо ҳал қилувчи омил бўлиб келаётганига алоҳида ургу берилади.

Шу боис ҳам асар жамиятни маънавий янгилаш мақсадини кўзлайдики, булар — Юрг тинчлиги, Ватан равнақи, Халқ фаровонлиги, Комил инсонни тарбиялаш, Ижтимоий ҳамкорлик, Миллатлараро тутувлик, Диний бағрикенглик масалаларидан иборат.

Асар билан танишар экансиз, муаллифнинг бағрикенглик билан минтақада яшаётган инсонларнинг тили ва дини, эътиқодидан қатъи назар бу халқларнинг бир-бирига мослашиб, яъни елкадош бўлиб, бир-бирининг офирини енгил қилиб яшашини тақозо этиб келганига

алоҳида эътибор берганлигини таъкидлаш жоиз. „Чунки ҳақиқатан ҳам, — дейилади асарда, — минтақамиз заминида истиқомат қиласидиган одамларнинг тарқоқ бўлиб яшашига имкон йўқ, табиатнинг ўзи уларни шу руҳда тарбиялаган“.

Турмуш ва тафаккур тарзимизнинг ажралмас қисмига айланиб кетган мана шундай азалий тушунчалар минтақамизда яшаб ўтган улуг алломалар ва мутафаккир зотларнинг қолдириган бебаҳо меросида ҳам ўзининг ёрқин ифодасини топганлиги кўрсатилиб, ўзбек, тоҷик, қозоқ, туркман, қирғиз халқларининг беназир сиймолари Алишер Навоий, Рудакий, Абай, Маҳтумкули ёки Тўхтағул каби зотларнинг барчаси ўз ижоди билан нафақат Икки дарё оралиғидаги халқларни, балки бутун башарият фарзандларини доимо меҳр-оқибатли, дўст-биродар бўлиб яшашга даъват этганилиги моҳирлик билан кўрсатилган.

Бу билан асар муаллифи тарихий ҳақиқатга асосланиб, аждодларимизнинг азалдан, айниқса, Ўрта Осиё мұхитида жамоа, маҳалла бўлиб, бир-бирига меҳр-оқибатли бўлиб яшайдиган инсонларгина маҳалла, жамият, сайёра хавфсизлигини таъминлашга қодирлигини ҳурмат билан тилга олган.

Шу ўринда асардаги муҳим жиҳат ҳозирги кунда муҳим ижтимоий-сиёсий, иқтисодий аҳамиятга эга бўлган инсон маънавиятига қарши қаратилган тажовузлар, таҳдидлар миллат ёки чегара билмаслиги ҳақида фикр юритилганлиги бўлиб, муаллиф кенг жамоатчиликни ушбу муаммони кенг миқёсда, дунёнинг барча мамлакатлари ва халқлари ҳаётига даҳлдор масала сифатида ўрганиш, таҳлил қилиш ва баҳолашга унрайди.

Бу билан асар муаллифи „маънавиятга қаратилган ҳар қандай таҳдид ўз-ўзидан мамлакат хавфсизлигини, унинг миллий манфаатларини, соғлом авлод келажагини таъминлаш йўлидаги жиддий хатарлардан бирига айланиши ва охир-оқибатда жамиятни инқизозга олиб келиши мумкин“, деган илмий холосани чиқаради ҳамда ота-оналар, устоз-мураббийларнинг таълим-тарбия борасидаги масъулиятини бир неча карра оширишга даъват этадики, бу жамиятимизда худбин кимсалар кўпайишининг олдини олади.

Бу билан бугунги шиддатли даврда асар муаллифи „чинакам маънавиятли ва маърифатли одамгина инсон қадрини билиши, ўз миллий қадриятларини, миллий ўзлигини англаши, эркин ва озод жамиятда яшаш, мустақил давлатимизнинг жаҳон ҳамжамиятида ўзига муносиб ўрин эгаллаши учун фидойилик билан кураша олиши“ни таъкидлайдики, бу, ўз навбатида, „Юксак маънавият — енгилмас куч“ эканлигини ижтимоий ҳаётнинг ўзи исботлаётгани барчага маълум ҳақиқат.

Асарда буюк аждодлар ҳамда халқимизнинг ибратли, ҳикматли сўзларига таяниб, ҳалоллик ва нопоклик, қынғир-қийшиқ, ҳаром-хариш йўллар билан бойлик ортириш муаммолари ҳақида сўз юритилади.

Лўнда қилиб айтганда, китобда бир-бирига қарама-қарши бўлган, бир-бирини инкор қиласидиган икки хил ҳаётий қарашиб келтирилади:

биринчиси — ўз нонини ҳалол меҳнат билан топадиган, холис ва эзгу ишлар билан эл-юртга наф етказадиган, тириклик мазмунини теран англаб, нафақат бугунги ҳаёт лаззатлари, балки **охират ҳақида**, унинг обод бўлиши ҳақида ўйлаб яшайдиган инсонларга хос ҳаётий қарашиб;

иккинчиси — ҳаётнинг маъно-мазмуни ҳақида бош қотирмасдан, бундай саволлар билан ўзини қийнамасдан, фақат **нафс қайгуси** ва ўткинчи ҳою-ҳавасга, ҳузур-ҳаловатга берилиб, енгил-елпи умр кечирадиган, ўзининг ота-она ва фарзанд, эл-юрт олдидаги бурчига умуман бефарқ бўлиб яшайдиган одамларнинг фикр-қарашлари.

Юқоридаги каби мураккаб муаммоларга, мавзуларга бағишланган кўплаб асарлар яратилганига қарамасдан, бу масала ҳануз ўткир ва долзарб бўлиб қолаётгани асарда ташвиш билан тилга олинган ва **инсонларни Шайтон измида эмас, Раҳмон измида юришга тилак билдирилади**. Шу ўринда муаллиф маънавиятнинг яна бир муҳим хусусияти ҳақида сўз юритиб, у одамнинг ички дунёси ва иродасини бақувват, имон-эътиқодини бутун қилишда намоён бўлишини ҳамда турли халқларнинг ички дунёси ва иродаси маънавият негизида янада тоблангани ва камолга етганига алоҳида эътибор қаратган.

Китоб муаллифи, ёши ва вазифасидан қатъи назар, ҳар бир фуқарони энг аввало виждони уйғоқ, руҳан пок, имони бутун бўлишга ундейди, бундай инсон ён атрофида бўлаётган воқеаларга, ёрдам ва кўмакка мухтож инсонларнинг муаммоларига, адолатнинг топталишига бефарқ қарай олмайди.

Асарда муаллиф мамлакатимиз келажагини ва обру-эътиборини қадрлайдиган ҳар бир виждони уйғоқ фуқарони коррупция ва манфаатпарастликни миллий тараққиётимизга таҳдид сифатида доимо эсда тутмоқлийка ундейдики, коррупция XXI асрга келиб глобал ҳодисага айланиб, иқтисодий таҳликани юзага келтирувчи кучга айланганлигини бутун дунё жамоатчилиги эътироф этмоқда.

Шунингдек, муаллиф коррупция ва манфаатпарастликни бошқаларни менсимаслик каби иллатларни келтириб чиқариши ва охир-оқибатда унинг иқтисодий ўсишга ва оммавий фаровоныликни оширишга тўсқинлик қилувчи куч сифатида баҳолайди.

Шу боис ҳам, китоб муаллифи кенг жамоатчилигимиз, зиёлиларимиз, олим ва адилларимиз, санъат ва маданият аҳли, ўзини маънавият соҳасига бағишилаган барча инсонларни ўёки бу мамлакатда умумбашарий ва хатарли ҳодиса бўлган, инсон қалбини камситадиган ислоҳотлар гоясини обрўсизлантирадиган иллат, коррупцияга қарши курашиб ҳамда унинг минимал даражасига эришиш мақсадида энг аввало кенг жамоатчилик онгига коррупциянинг иқтисодий, сиёсий,

ижтимоий ва маънавий соҳалардаги ислоҳотларнинг ривожланишига ва иқтисодий ўсишгаfov эканлиги, барча одамларнинг олижаноб ниятларини, ҳаётий манфаатларини мужассам этадиган *Юрт тинчлиги*, *Ватан равнағы*, *Халқ фаровонлиги*, *Комил инсон*, *Ижтимоий бирдамлик*, *Диний бағрикенглик*, *Миллатлараро тотувлик* каби юксак тушунчаларни рўёбга чиқаришга салбий таъсир этувчи таҳдид эканлигини сингдириш зарурлиги сингари вазифаларни кўяётганлигини англаш лозим.

Асарда инсон маънавиятини шакллантирадиган асосий мезонлар кўрсатилиб, атрофлича таҳлил этилган. Бу борада маънавий мерос, маданий бойликлар, кўхна тарихий ёдгорликлар энг муҳим омиллар бўлиб хизмат қилиши баён этилган. Асарда ҳаёт суръатларининг бекиёс даражада тезлашувида намоён бўлаётган, саёз, юзаки ахборот манбаларига ҳам эга ахборот майдонини, шунингдек, айрим ишчилар, оиласалар ва элатлар учун яшаш жойини ўзгартириш ҳамда молиявий ноаниқлик билан боғлиқ хавф-хатарнинг ортишида намоён бўладиган таҳдидларга эга бўлган глобаллашув жараёнларининг кўп қиррали ҳодиса эканлиги таҳлил этилган бўлиб, ёшларимизни комил инсон этиб тарбиялашга умумдавлат иши деб қаралган.

Мафкура полигонлари ядро полигонларидан ҳам кўпроқ кучга эга бугунги замонда муаллиф жамият аҳлини доимо огоҳ бўлишга, ўз мустақил фикрига эга бўлишга, замонлар синовидан ўтган ҳаётий-миллий қадриятларга, соғлом негизда шаклланган дунёқараш ва мустаҳкам иродада соҳиби бўлишга ундейдики, бу неъматлар турли хил маънавий таҳдидларга, гоҳ ошкора, гоҳ пинҳона кўринишда бўлсин қарши турга олади.

Асарда глобаллашув жараённинг ўзига хос жиҳатлари кўрсатилиб, улардан бири глобаллашувнинг ҳозирги шароитда мафкуравий таъсир ўтказишнинг ниҳоятда ўткир куролига айланиб, ҳар хил сиёсий кучлар ва марказларнинг манфаатларига хизмат қилаётгани таъкидланадики, буни соғлом фикрлайдиган ҳар бир инсон тезда илғаси лозим.

Шу боис ҳам, китобда, „... бугунги кунда замонавий ахборот майдонидаги ҳаракатлар шу қадар тигизлиги, шу қадар тезкорлиги кўрсатилиб, жаҳон ахборот майдони тобора кенгайиб бораётган шундай бир шароитда фарзандларимиз онгини фақат ўраб-чирмаб, уни ўқима, буни кўрма, деб бир томонлама тарбия бериш, уларнинг атрофини темир девор билан ўраб олиш, ҳеч шубҳасиз, замоннинг талабига ҳам, бизнинг эзгу мақсад-муддаоларимизга ҳам тўғри келмайди“, деб ёзади муаллиф.

Шу ўринда муаллиф аксинча ёшларнинг таълим-тарбиясига масъул ҳар бир фуқаро „ёш авлодимиз маънавий оламининг дахлсизлигини асраш учун биз нималарга таяниб-суюниб иш олиб боришимиз керак“, деган саволга китобда ҳаёт тажрибаларига асосланиб „тобора кучайиб бораётган бундай хатарларга қарши доимо сергак, огоҳ ва ҳушёр бўлиб яшаш зарур. Бундай таҳдидларга қарши ҳар томонлама чуқур ўйланган,

пухта илмий асосда ташкил этилган, мунтазам ва узлуксиз равиша олиб бориладиган маънавий тарбия билан жавоб бериш мумкин“ деб жавоб беради.

Дарҳақиқат, асар барчани „қадам-бақадам, фаровон яшаш учун билим кераклигига, интеллект, ақл-заковат зарурлигига“ давъат этадики, ушбу давъат фақат ва фақат билимли ёшларнинг турли таҳдидларга иммунитети бардошли бўлишини ифодалайди.Faқат билимли инсон эзгу фикр юритади, яхши ва ёмонни, эзгулик ва ёвузликни ажратади, фикрда ва ҳаракатда ҳеч кимга қарам бўлмайди. Шунингдек, асар глобаллашув жараёнида билимли, ақлий сафарбар ёшлар ишсиз қолмаслигига ҳам ишора қиласиди, бу фикрларни ёшларимизни давлатимиз томонидан яратилаётган имкониятлардан кенг фойдаланишга, мамлакатимизнинг қайси шаҳар ёки қишлоғида бўлмасин, йилт этган истеъдод учқунини қўрганда, ҳаммамиз уни пайқаб, ардоқлаб, парвона бўлиб, унга йўл очиб беришга ҳасад қилиб эмас, ҳавас қилиб яшашга чорлади.

Вайронкор мағкурунинг кўпроқ кучга эга бугунги замонда муаллиф жамият аҳлини доимо огоҳ бўлишга, ўз мустақил фикрига эга бўлишга, замонлар синовидан ўтган ҳаётий-миллий қадрияtlарга, соғлом негизда шаклланган дунёқараш ва мустаҳкам ирова соҳиби бўлишга ундейдики, бу неъматлар турли хил маънавий таҳдидларга, хоҳ ошкора, хоҳ пинҳона кўринишда бўлсин қарши тура олади.

Асарда глобаллашув жараёнининг ўзига хос жиҳатлари кўрсатилиб, улардан бири глобаллашувнинг ҳозирги шароитда мағкуравий таъсир ўтказишнинг ниҳоятда ўткир қуролига айланиб, ҳар хил сиёсий куч ва марказларнинг манфаатларига хизмат қилаётгани таъкидланадики, буни соғлом фикрлайдиган ҳар бир инсон тезда илғаси лозим.

Бунда „эзгу фикр, эзгу сўз, эзгу амал“ билан қилинадиган ишлар, беминнат ҳожатбарорлик, саҳоватпешалик, юксак маънавиятга инсоннинг зарур хислати деб қаралиб, муаллиф томонидан жамият ҳаётининг устувор foяси сифатида ёритилган.

Ҳақиқатан ҳам, комил инсонлар қанча кўп бўлса, мамлакат шунчалик қурдатли ва фаровон бўлади. Тараққиёт имкониятлари кенгайиб, ҳам иқтисодий юксалиш, ҳам маънавий юксалиш юз беради.

Давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг ушбу асарининг мазмун-моҳияти ҳам ана шу ҳақиқатни оммага етказишга қаратилган.

Зеро, юксак маънавиятли инсонгина комил инсондир. Муаллиф маънавиятни бундай таърифлайди: „Маънавият — инсонни руҳан покланиш, қалбан улғайишга чорлайдиган, одамнинг ички дунёси, иродасини бақувват, имон-эътиқодини бутун қиласидиган, вижданини уйғотадиган бекёс куч, унинг барча қарашларининг мезонидир“.

Бизнингча, асарда руҳий покланиш, қалбни улғайтириш, ироданинг бақувватлиги, имон-эътиқод бутунлиги, яъни инсоннинг ботиний оламини бойитадиган, уни ҳақиқий инсонлик мавқеига кўтарадиган фазилатлар ҳақида сўз юритилади. Китоб ана шу

фазилатларга эга бўлган инсоннинг комил эканлигини, бунда одамлар калондимоғлик, нафсу ҳавога берилиш, бефарқлик, хиёнатдан узоқ юриши, дину диёнати ва орияти юксак бўлишини, жамият аҳлига тушунтиришда чарчамасликка ундаиди.

Китобнинг яна бир муҳим жиҳати шундаки, тарихий аҳамиятга молик, 1990 йилнинг 24 марта (истиқолимиздан бир ярим йил олдин собиқ Иттифоқ даврида) Республика Олий Кенгашининг биринчи сессиясида президентлик бошқаруви жорий этилган даврда ўсиб келаётган авлодга унинг маънавий тарбиясига жуда катта маъбулият ҳисси билан ёндашиш масаласининг келтирилишидир. Бунда муаллиф ёшларга юксак ишонч билдириб, уларни халқимиз маънавиятининг муносиб эгалари сифатида баҳолаган.

Асарнинг яна бир муҳим хислати шундаки, муаллиф „Ўзбек номини, ўзбек илм-фани ва маданиятини, халқимизнинг юксак салоҳиятини, унинг буюк ишларга қодир эканини дунёга намойиш қилишда юртимиз заминидан етишиб чиқсан юзлаб улуғ зотларнинг фидойилик намуналари“ни акс эттирилганлигидир.

Умумбашарий тараққиёт йўлимизда дунё аҳли маънавиятини шаклланишида буюк ҳисса кўшган ушбу беназир сиймолар, умумбашарий тараққиёт йўлимизда аждодларимиз:

1. „Муҳаддислар султони“ Имом Бухорий.

2. Абу Исо Муҳаммад ибн Исо Термизий.

3. „Мусулмонларнинг эътиқодини тузатувчи“ деган юксак шарафли номга эга бўлган нодир шахс Имом Мотуридий.

4. Ислом ҳуқуқшунослигининг улкан намояндаси, дин ва миллатнинг хужжати, деган юксак унвон соҳиби Марғинонний.

5. Буюк аллома, азиз-авлиёларимиз Абдулхолик Фиждувоний, Баҳоуддин Нақшбанд.

6. Ўнлик саноқ системаси, алгоритм ва алгебра тушунчаларини дунёда биринчи бўлиб илм-фан соҳасига жорий этган буюк зот Муҳаммад Мусо Хоразмий.

7. Ўз замонасининг фундаментал фан асосчиларидан бири — Аҳмад Фарғоний. Европада Алфраганус номи билан машҳур бўлган бу аждодимизнинг номи XXI асрда ойдаги кратерлардан бирига берилган.

8. Қомусий тафаккур соҳиби Абу Райҳон Беруний (тарихчи олим Сартон XI асрни „Беруний асри“ деб таърифлаган).

9. Беназир аллома, ноёб фазилатлар соҳиби, дунё тиббиёт илмининг асосчиси, „Тиб қонунлари“ асари билан дунёга машҳур Ибн Сино.

10. Араб тили грамматикасини мукаммал тарзда ишлаб чиқсан Хоразм диёрилилк ватандошимиз Маҳмуд Замахшарий.

11. Мовароуннаҳр диёрининг нафақат қарийб 40 йиллик хукмдори, балки ўзида минглаб юлдузлар ҳаракатини жамлаган мукаммал астрономик жадвал яратган буюк аллома Мирзо Улуғбек.

12. Халқимиз онги ва тафаккури, бадиий маданияти тарихида муҳим роль ўйнаган, миллатимизнинг ҳудуди, шаъну шарафини дунёга таранум қилган ўлмас сўз санъаткори — Алишер Навоийнинг буюк хизматлари асар қалбидан ўрин олганлигидир.

Асарда яна бир муҳим жиҳат тарихимизнинг қайси даврини олмайлик, юртимизда илму маърифат ва юксак маънавиятга интилиш ҳеч қачон тўхтамаганини, халқимиз даҳосининг ўлмас тимсоли сифатида энг оғир ва мураккаб даврларда ҳам яққол намоён бўлганини чоризм мустамлакаси даврида маърифат ғоясини баланд кўтариб чиқсан Маҳмудхўжа Беҳбудий, Мунавварқори Абдурашидхонов, Абдулла Авлоний, Исҳоқҳон Ибрат, Абдурауф Фитрат, Абдулла Қодирий, Абдулҳамид Чўлпон, Усмон Носир каби маърифатпарварлар ҳамда ана шундай улуғ аждодларимизнинг илмий-ижодий мероси ва ибратли фаолиятларини диёримизда давом эттирган Қори Ниёзий ва Тошмуҳаммад Саримсоқов, Ҳабиб Абдуллаев ва Саъди Сирожиддинов, Обид Содиков ва Собир Юнусов, Яҳё Фуломов ва Бўрибой Аҳмедов, Ойбек ва Faфур Fулом, Абдулла Қаҳҳор ва Зулфия, Сайд Аҳмад ва Озод Шарафиддинов, Лутфихоним Саримсоқова ва Ҳалима Носирова, Олим Хўжаев, Рazzоқ Ҳамроев ва бошқа кўплаб номлари дунёга танилган машҳур илм-фан, адабиёт ва маданият арбобларининг етишиб чиқишига мустаҳкам замин бўлиб хизмат қилганлигини эътироф этишга ва улар хизматини унутмасликка ундаиди ҳамда бундай бетакрор сиймоларнинг мавжудлиги ўзига **хос бир феномен**, яъни ўта ноёб ҳодиса деб эътироф этилганлигидир.

Асарнинг яна бир муҳим қиммати унда „Ўзбек номини, ўзбек илм-фани ва маданиятини, халқимизнинг юксак салоҳиятини, унинг буюк ишларга қодир эканини дунёга намойиш қилишда юртимиз заминидан етишиб чиқсан юзлаб „улуг зотларнинг фидойилик намуналари“ акс эттирилганидир.

Асарда, шунингдек, адолатли равищда буюк саркарда Амир Темур портретини яратиш масаласи ёритилган бўлиб, китобхон муаллифнинг Соҳибқироннинг мумтоз қиёфаси яратилишида бош-қош бўлганлигини тезда илғайди ҳамда давлатимиз раҳбари „Соҳибқирон бобомиз қўлида найза эмас, отнинг жиловини тутиб тургани маъқул“, деган фикрини билдиради, бунинг рамзий маъноси бор. Чунки салтанатда найза кўтарган одамлар кўп бўлган, аммо жилов Амир Темурнинг қўлида бўлган. Бу мустаҳкам давлат тизимини қўлда маҳкам тутиб туришни англатади. Шу билан бирга, „буюк аждодимизнинг иккичи қўлини баланд кўтариб, дунёдаги барча инсонларга тинчлик-омонлик, баҳт-саодат тилаётган аснода акс эттириш мақсадга мувофиқ бўлар эди“, деган фикрини билдиради. Бу билан асар муаллифи „Амир Темур сиймосини ким қаерда кўрмасин, унинг мардана, улуғвор ва донишманд қиёфасини бехато таний оладиган бўлсин“, деган фикрини билдирганини кўрамиз.

фазилатларга эга бўлган инсоннинг комил эканлигини, бунда одамлар калондимоғлик, нафсу ҳавога берилиш, бефарқлик, хиёнатдан узоқ юриши, дину диёнати ва орияти юксак бўлишини, жамият аҳлига тушунтиришда чарчамасликка ундаиди.

Китобнинг яна бир муҳим жиҳати шундаки, тарихий аҳамиятга молик, 1990 йилнинг 24 марта (истиқолимиздан бир ярим йил олдин собиқ Иттифоқ даврида) республика Олий Кенгашининг биринчи сессиясида президентлик бошқаруви жорий этилган даврда ўсиб келаётган авлодга унинг маънавий тарбиясига жуда катта масъулият ҳисси билан ёндашиш масаласининг келтирилишидир. Бунда муаллиф ёшларга юксак ишонч билдириб, уларни халқимиз маънавиятининг муносиб эгалари сифатида баҳолаган.

Асарнинг яна бир муҳим хислати шундаки, муаллиф „Ўзбек номини, ўзбек илм-фани ва маданиятини, халқимизнинг юксак салоҳиятини, унинг буюк ишларга қодир эканини дунёга намойиш қилишда юртимиз заминидан етишиб чиққан юзлаб улуф зотларнинг фидойилик намуналари“ни акс эттирилганлигидир.

Умумбашарий тараққиёт йўлимизда дунё аҳли маънавиятини шаклланишида буюк ҳисса кўшган ушбу беназир сиймолар, умумбашарий тараққиёт йўлимизда аждодларимиз:

1. „Муҳаддислар сultonи“ И мом Бухорий.

2. Абу Исо Мұхаммад ибн Исо Термизий.

3. „Мусулмонларнинг эътиқодини тузатувчи“ деган юксак шарафли номга эга бўлган нодир шахс И мом Мотуридий.

4. Ислом ҳуқуқшунослигининг улкан намояндаси, дин ва миллатнинг ҳужжати, деган юксак унвон соҳиби Марғиноний.

5. Буюк аллома, азиз-авлиёларимиз Абдулхолик Фиждуоний, Баҳоуддин Нақшбанд.

6. Ўнлик саноқ системаси, алгоритм ва алгебра тушунчаларини дунёда биринчи бўлиб илм-фан соҳасига жорий этган буюк зот Мұхаммад Мусо Хоразмий.

7. Ўз замонасининг фундаментал фан асосчиларидан бири — Аҳмад Фарғоний. Европада Алфраганус номи билан машхур бўлган бу аждодимизнинг номи XXI асрда ойдаги кратерлардан бирига берилиган.

8. Қомусий тафаккур соҳиби Абу Райҳон Беруний (тарихчи олим Сартон XI асрни „Беруний асри“ деб таърифлаган).

9. Беназир аллома, ноёб фазилатлар соҳиби, дунё тиббиёт илмининг асосчиси, „Тиб қонунлари“ асари билан дунёга машхур Ибн Сино.

10. Араб тили грамматикасини мукаммал тарзда ишлаб чиққан Хоразм диёрилил ватандошимиз Маҳмуд Замахшарий.

11. Мовароуннаҳр диёрининг нафақат қарийб 40 йиллик ҳукмдори, балки ўзида минглаб юлдузлар ҳаракатини жамлаган мукаммал астрономик жадвал яратган буюк аллома Мирзо Улуғбек.

12. Халқимиз онги ва тафаккури, бадиий маданияти тарихида муҳим роль ййнаган, миллатимизнинг худуди, шаъну шарафини дунёга таранум қилган ўлмас сўз санъаткори — Алишер Навоийнинг буюк хизматлари асар қалбидан ўрин олганлигидир.

Асарда яна бир муҳим жиҳат тарихимизнинг қайси даврини олмайлик, юртимизда илму маърифат ва юксак маънавиятга интилиш ҳеч қачон тўхтамаганини, халқимиз даҳосининг ўлмас тимсоли сифатида энг оғир ва мураккаб даврларда ҳам яққол намоён бўлганини чоризм мустамлакаси даврида маърифат гоясини баланд кўтариб ҷиққан Маҳмудхўжа Беҳбудий, Мунавварқори Абдурашидхонов, Абдулла Авлоний, Исҳоқхон Ибрат, Абдурауф Фитрат, Абдулла Қодирий, Абдулҳамид Чўлпон, Усмон Носир каби маърифатпарварлар ҳамда ана шундай улуг аждодларимизнинг илмий-ижодий мероси ва ибратли фаолиятларини диёримизда давом эттирган Қори Ниёзий ва Тошмуҳаммад Саримсоқов, Ҳабиб Абдуллаев ва Сайд Сирожиддинов, Обид Содиков ва Собир Юнусов, Яҳё Фуломов ва Бўрибой Аҳмедов, Ойбек ва Faфур Fулом, Абдулла Қаҳҳор ва Зулфия, Сайд Аҳмад ва Озод Шарафиддинов, Лутфихоним Саримсоқова ва Ҳалима Носирова, Олим Хўжаев, Раззоқ Ҳамроев ва бошқа кўплаб номлари дунёга танилган машҳур илм-фан, адабиёт ва маданият арбобларининг етишиб чиқишига мустаҳкам замин бўлиб хизмат қилганлигини эътироф этишга ва улар хизматини унутмасликка ундайди ҳамда бундай бетакрор сиймоларнинг мавжудлиги ўзига хос бир феномен, яъни ўта ноёб ҳодиса деб эътироф этилганлигидир.

Асарнинг яна бир муҳим қиммати унда „Ўзбек номини, ўзбек илм-фани ва маданиятини, халқимизнинг юксак салоҳиятини, унинг буюк ишларга қодир эканини дунёга намойиш қилишда юртимиз заминидан етишиб чиққан юзлаб „улуг зотларнинг фидойилик намуналари“ акс эттирилганидир.

Асарда, шунингдек, адолатли равищда буюк саркарда Амир Темур портретини яратиш масаласи ёритилган бўлиб, китобхон муаллифнинг Соҳибқироннинг мумтоз қиёфаси яратилишида бош-қош бўлганлигини тезда илгайди ҳамда давлатимиз раҳбари „Соҳибқирон бобомиз қўлида найза эмас, отнинг жиловини тутиб тургани маъқул“, деган фикрини билдирадики, бунинг рамзий маъноси бор. Чунки салтанатда найза кўтарган одамлар кўп бўлган, аммо жилов Амир Темурнинг қўлида бўлган. Бу мустаҳкам давлат тизимини қўлда маҳкам тутиб туришни англатади. Шу билан бирга, „буюк аждодимизнинг иккинчи қўлинин баланд кўтариб, дунёдаги барча инсонларга тинчлик-омонлик, баҳт-саодат тилаётган аснода акс эттириш мақсадга мувофиқ бўлар эди“, деган фикрини билдиради. Бу билан асар муаллифи „Амир Темур сиймосини ким қаерда кўрмасин, унинг мардона, улуғвор ва донишманд қиёфасини бехато таний оладиган бўлсин“, деган фикрини билдирганини кўрамиз.

Ушбу асар Эл-юргт, Ватан манфаати йўлида халқимизни аҳилликка, инсон руҳий дунёси, маънавий оламини бақувват этишга, иродасини мустаҳкамлашга ундейди, бирлаштиради ва дунёвий тараққиёт йўлимиздан боришга илҳомлантиради.

Шунингдек, асар ён-атрофда содир бўлаётган воқеа-ҳодисаларга бетараф ва бепарво қузатувчи бўлиб яшаётган одамларни хушёр бўлишга даъват этади ҳамда фарзандларимизни миллий табиатимизга ёт зарарли таъсирлардан ҳимоя қилишга, уларни ҳаётга, ён атрофда юз берадиган воқеа-ҳодисаларга дахлдорлик ҳисси билан яшайдиган, мустақил фикрлайдиган қилиб тарбиялашга чорлайди.

Асадаги „Энг буюк жасорат“ мавзуси юксак эътиборга лойиқ. Асар муаллифи „Ер юзидағи барча ўлмас обидалар, инсоният ҳаётини тубдан ўзгартириб юборган жамики улуғ кашфиёт ва ихтиrolар, мумтоз санъат ва адабиёт дурдонлари, мардлик ва қаҳрамонлик намуналари одамзоднинг ақл-тафаккури, салоҳияти ва маънавий жасорати маҳсулидир. Шуниг учун ҳам бу ёруғ оламда энг буюк жасорат нима, деган саволга, ҳеч иккilanmasdan, энг буюк жасорат — бу маънавий жасорат, деб жавоб берсак, ўйлайманки, янглишмаган бўламиз“, деб ёзди. Бу билан асар муаллифи барчамиздан талаб қилинадиган „маънавий жасорат“ тушунчасини фанга киритади. Бошқача айтганда асар билан танишган ўқувчи ушбу китобда 50 га яқин тушунчаларни фанга киритилганини илгайди. Шу каби ҳар бир илмий янгилик, яратилган кашфиёт — бу янгича фикр ва дунёқараашга туртки беради. Энг муҳими инсон маънавий оламига ўзига хос таъсир ўтказади.

Асар муаллифи ўз тақдирини Ватан тақдиди билан боғлаган ҳар бир фуқарони „ҳар куни, ҳар соатда фидойи бўлиш, ўзини томчи ва томчи, заррама-зарра буюк мақсадлари сари чарчамай, толиқмай, тинимсиз сафарбар этиб бериш, бу фазилатни доимий, кундалик фаолият мезонига айлантириш“га унданланлигини уқиймиз.

Мана шундай фаолият мезонини асар муаллифи ҳақиқий қаҳрамонлик деб, кундалик ҳаётда жонкуяр бўлиш, ҳар куни фидойилик кўрсатиш, руҳан ҳеч қачон букилмай, бу фазилатни ҳаёт қоидаси даражасига кўтариш ҳамманинг ҳам қўлидан келавермаслигини очиқчасига ёзди ва бунинг учун инсонга **буюк қалб ва метин ирова** кераклигини таъкидлайди ва ҳаётий мисоллар негизида исботлаб беради. Асадаги шу каби жиҳатлар таълим-тарбия билан шуғулланувчиларни ёшларда Ватанга муҳаббат туйғуси каби хислатларни шакллантиришида, уларни комил инсон этиб, ҳаётда мардлик ва қаҳрамонлик намуналарини кўрсата оладиган **инсонлар сифатида** тарбиялашда муҳим педагогик восита бўлиб хизмат қиласи.

Муаллиф асарда санъат ва маданиятдек қудратли куч орқали инсон қалбига йўл топишга ундейдики, бу борада ҳар қайси ижодкор ўз асарларида юрт тинчлиги, Ватан ва халқ манфаати, эзгулик ва инсонийлик каби ўлмас foяларни бош мақсад қилиб қўйса, уларни

бадиий маҳорат билан ифода эта олса, ҳеч шубҳасиз, адабиёт ҳам, маданият ва санъат ҳам том маънода маънавий юксалишга хизмат қилиб, ўзининг ижтимоий вазифасини тўлиқ адо этишга эришишини таъкидлаб, „ноёб истеъдод эгаларини ўзига хос бир оламлигини, шу сабабли ижод аҳлига қандайдир ақл ўргатиш, энг асосийси, уларни бошқаришга уриниш мумкин эмас“ лигини ўта камтарлик билан баён этган.

Асар ҳар бир жамоа, маҳалла аҳлини, жамият ва миллатни обрў-сизлантирадиган хатти-ҳаракатлар, ифво, фисқу фасоддан, яъни қўлидан ижтимоий-фойдали иш келмаганидан бошқаларнинг ишига халақит бериш каби иллатлардан холи бўлишга ундайди. Дарҳақиқат, асарда таъкидланганидек, бундай иллатлардан фақат ва фақат билимли, юксак маънавият соҳиблари халос бўла олади.Faқат билимли инсон-гина ташлаётган қадамига эътиборлироқ бўлади.

Китобни меҳр-муҳаббат билан ўқиган китобхон муаллифнинг муқаддас китобларга, аждодларимизнинг бетакрор тафаккурига, халқ оғзаки ижодининг ноёб дурдоналарига асосланиб, бундан юз йиллар олдин айтилган сўзларни гўё улар бугун айтилаётгандек қилиб китобхонларга етказганлигини сезади.

Қуйида биз бу ҳикматли сўзларнинг жамоатчилигимиз учун, масъул лавозимларда ишлаётганлар учун, айниқса, ёш авлодни тарбиялашда ҳамда жамият аҳлиниң ёмон иллатлардан тийилишида ўта дол зарблигини англаган ҳолда келтиришни лозим топдик:

- „Эзгу фикр, эзгу сўз, эзгу амал“ — ибратли тамойил („Авесто“);
- Ота-боболаримизнинг қадимий тасаввурига кўра, ўқ-ёй ҳокимият нишони ҳисобланган. Алпомиш етти ёшида ўн тўрт ботмон биринчдан — бронзадан ясалган ёйдан ўқ отиб, „алп“ деган унвонга эга бўлади. „Алп“ дегани — ҳокимият эгаси эканини инобатга олсак, бу достон кўп асрлик миллий давлатчилигимизнинг бадиий ифодасидир („Алпомиш“);
- Дилинг Оллоҳда, қўлинг меҳнатда бўлсин (Баҳоуддин Балогардон);
- „Тажрибамда кўрилганким, азми қатъий, тадбиркор, хушёр, мард ва шижаатли бир киши мингта тадбирсиз, лоқайд кишидан яхшироқдир“ („Темур тузуклари“);
- „Билаги зўр — бирни, билими зўр — мингни йиқар“ (Амир Темур);
 - „Куш уясида кўрганини қиласи“ (Халқ мақоли);
 - „Маҳалла — ҳам ота, ҳам она“ (Ҳикмат);
 - „Тарбия биз учун ё ҳаёт — ё мамот, ё нажот — ё ҳалокат, ё саодат — ё фалокат масаласидир“ (Абдулла Авлоний);
 - „Ҳар бир миллатнинг дунёда борлигини кўрсататурғон ойнаи ҳаёти тил ва адабиётидур. Миллий тилни йўқотмак миллатнинг руҳини йўқотмакдур“ (Абдулла Авлоний);
 - „Дунёда турмоқ учун дунёвий фан ва илм лозимдур, замона

Ушбу асар Эл-юорт, Ватан манфаати йўлида халқимизни аҳилликка, инсон руҳий дунёси, маънавий оламини бақувват этишга, иродасини мустаҳкамлашга ундейди, бирлаштиради ва дунёвий тараққиёт йўлимиздан боришга илҳомлантиради.

Шунингдек, асар ён-атрофда содир бўлаётган воқеа-ҳодисаларга бетараф ва бепарво кузатувчи бўлиб яшаётган одамларни хушёр бўлишга даъват этади ҳамда фарзандларимизни миллий табиатимизга ёт зарарли таъсиrlардан ҳимоя қилишга, уларни ҳаётга, ён атрофда юз берадиган воқеа-ҳодисаларга дахлдорлик ҳисси билан яшайдиган, мустақил фикрлайдиган қилиб тарбиялашга чорлади.

Асардаги „Энг буюк жасорат“ мавзуси юксак эътиборга лойиқ. Асар муаллифи „Ер юзидағи барча ўлмас обидалар, инсоният ҳаётини тубдан ўзгартириб юборган жамики улуғ қашфиёт ва ихтиrolар, мумтоз санъат ва адабиёт дурдоналари, мардлик ва қаҳрамонлик намуналари одамзоднинг ақл-тафаккури, салоҳияти ва маънавий жасорати маҳсулидир. Шуниг учун ҳам бу ёруғ оламда энг буюк жасорат нима, деган саволга, ҳеч иккиланмасдан, энг буюк жасорат — бу маънавий жасорат, деб жавоб берсак, ўйлайманки, янглишмаган бўламиз“, деб ёzádi. Бу билан асар муаллифи барчамиздан талаб қилинадиган „маънавий жасорат“ тушунчасини фанга киритади. Бошқача айтганда асар билан танишган ўқувчи ушбу китобда 50 га яқин тушунчаларни фанга киритилганини илгайди. Шу каби ҳар бир илмий янгилик, яратилган қашфиёт — бу янгича фикр ва дунёқарашга туртки беради. Энг муҳими инсон маънавий оламига ўзига хос таъсир ўтказади.

Асар муаллифи ўз тақдирини Ватан тақдирни билан боғлаган ҳар бир фуқарони „ҳар куни, ҳар соатда фидойи бўлиш, ўзини томчи ва томчи, заррама-зарра буюк мақсадлари сари чарчамай, толиқмай, тинимсиз сафарбар этиб бериш, бу фазилатни доимий, кундалик фаолият мезонига айлантириш“га унданғанлигини уқиймиз.

Мана шундай фаолият мезонини асар муаллифи ҳақиқий қаҳрамонлик деб, кундалик ҳаётда жонкуяр бўлиш, ҳар куни фидойилик кўрсатиш, руҳан ҳеч қачон букилмай, бу фазилатни ҳаёт қоидаси даражасига кўтариш ҳамманинг ҳам қўлидан келавермаслигини очиқасига ёzádi ва бунинг учун инсонга буюк қалб ва метин ирода кераклигини таъкидлайди ва ҳаётий мисоллар негизида исботлаб беради. Асардаги шу каби жиҳатлар таълим-тарбия билан шуғулланувчиларни ёшларда Ватанга муҳаббат туйғуси каби хислатларни шакллантиришда, уларни комил инсон этиб, ҳаётда мардлик ва қаҳрамонлик намуналарини кўрсата оладиган инсонлар сифатида тарбиялашда муҳим педагогик восита бўлиб хизмат қиласи.

Муаллиф асарда санъат ва маданиятдек қудратли куч орқали инсон қалбига йўл топишга ундейди, бу борада ҳар қайси ижодкор ўз асарларида юрт тинчлиги, Ватан ва халқ манфаати, эзгулик ва инсонийлик каби ўлмас foяларни бош мақсад қилиб қўйса, уларни

бадийй маҳорат билан ифода эта олса, ҳеч шубҳасиз, адабиёт ҳам, маданият ва санъат ҳам том маънода маънавий юксалишга хизмат қилиб, ўзининг ижтимоий вазифасини тўлиқ адо этишга эришишини таъкидлаб, „ноёб истеъдод эгаларини ўзига хос бир оламлигини, шу сабабли ижод аҳлига қандайдир ақл ўргатиш, энг асосийси, уларни бошқаришга уриниш мумкин эмас“ лигини ўта камтарлик билан баён этган.

Асар ҳар бир жамоа, маҳалла аҳлини, жамият ва миллатни обрў-сизлантирадиган хатти-ҳаракатлар, иғво, фиску фасоддан, яъни кўлидан ижтимоий-фойдали иш келмаганидан бошқаларнинг-ишига халақит бериш каби иллатлардан холи бўлишга ундейди. Дарҳақиқат, асарда таъкидланганидек, бундай иллатлардан фақат ва фақат билимли, юксак маънавият соҳиблари холос бўла олади. Фақат билимли инсон-гина ташлаётган қадамига эътиборлироқ бўлади.

Китобни меҳр-муҳаббат билан ўқиган китобхон муаллифнинг муқаддас китобларга, аждодларимизнинг бетакрор тафаккурига, халқ оғзаки ижодининг ноёб дурданаларига асосланиб, бундан юз йиллар олдин айтилган сўзларни гўё улар бугун айтилаётгандек қилиб китобхонларга етказганлигини сезади.

Куйида биз бу ҳикматли сўзларнинг жамоатчилигимиз учун, масъул лавозимларда ишлаётганлар учун, айниқса, ёш авлодни тарбиялашда ҳамда жамият аҳлиниң ёмон иллатлардан тийилишида ўта дол зарблигини англаған ҳолда келтиришни лозим топдик:

- „Эзгу фикр, эзгу сўз, эзгу амал“ — ибратли тамойил („Авесто“);
- Ота-боболаримизнинг қадимиий тасаввурига кўра, ўқ-ёй ҳокимият нишони ҳисобланган. Алпомиш етти ёшида ўн тўрт ботмон биринчдан — бронзадан ясалган ёйдан ўқ отиб, „алп“ деган унвонга эга бўлади. „Алп“ дегани — ҳокимият эгаси эканини инобатга олсан, бу достон кўп асрлик миллий давлатчилигимизнинг бадийй ифодасидир („Алпомиш“);

- Дилинг Оллоҳда, кўлинг меҳнатда бўлсин (Баҳоуддин Балогардон);

- „Тажрибамда кўрилганким, азми қатъий, тадбиркор, хушёр, мард ва шижаатли бир киши мингта тадбирсиз, лоқайд кишидан яхшироқдир“ („Темур тузуклари“);

- „Билаги зўр — бирни, билими зўр — мингни йиқар“ (Амир Темур);

- „Куш уясида кўрганини қиласи“ (Халқ мақоли);
- „Маҳалла — ҳам ота, ҳам она“ (Ҳикмат);
- „Тарбия биз учун ё ҳаёт — ё мамот, ё нажот — ё ҳалокат, ё саодат — ё фалокат масаласидир“ (Абдулла Авлоний);
- „Ҳар бир миллатнинг дунёда борлигини кўрсататурғон ойнаи ҳаёти тил ва адабиётидур. Миллий тилни йўқотмак миллатнинг руҳини йўқотмакдур“ (Абдулла Авлоний);
- „Дунёда турмоқ учун дунёвий фан ва илм лозимдур, замона

илми ва фанидан бебаҳра миллат бошқаларга поймол бўлур“
(Маҳмудхўжа Беҳбудий);

• „Бу дунёни деб у дунёни, охиратни деб бу дунёни унутман“
(Ҳадиси шарифдан).

• „Бирорга ҳасад қилишдан сақланинг, чунки олов ўтинни қандай
куйдириб тутатса, ҳасад ҳам қилган савоб ишларингизни худди шундай
куйдириб тутатади“ (Муборак ҳадислардан);

• „Олдига қўйғанни емак — ҳайвон иши,

Оғзига келганни демак — нодон иши“ (Алишер Навоий);

Мустақиллик берган маънавий неъматлар ва у туфайли ўзлигимизни
англашимиз, тикланиш ва ўнгланиш сари қўйилган улуғвор қадамлар,
теран илдизларимизни ўрганиб, фундаментал тадқиқотлар яратиш,
тарихий, холис ҳақиқатларни халқ онгига сингдириш ҳуқуқига эга
бўлдик. Давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг «Юксак маънавият —
енгилмас куч» асари нафақат халқимиз, балки дунёning ўнлаб
мамлакатлари аҳолиси томонидан камоли қизиқиш билан ўқилмоқда
ва ҳар бир киши ундан бир олам таассурот олишини баралла айтишимиз
мумкин. Юксак маънавият ҳақида мана шундай яхлит, қомусий
характердаги китоб айни глобаллашув шароитида биз учун ўта зарурдир.
Китоб билан атрофлича танишсангиз, барчаси таниш сўзлар, яъни:
маънавият, маънавий таҳдид, маънавий жасорат, руҳ, жон, имон,
эътиқод, ҳамият, ор, ҳаё, тафаккур, истеъод, даҳо, аждод, қабила,
маърифат, меҳр ва ҳоказо.

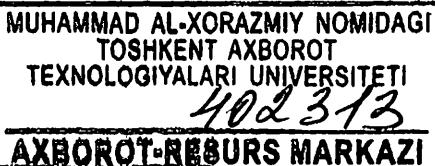
Энг асосийси шундаки, бу тушунчалар мустақиллик тафаккури
билан ёритилган, миллатимиз, халқимизнинг ажиб хислатлари; ардоқли
сифатлари, тарихан шаклланган, ички маданиятидан келиб чиқадиган
фазилатлар тарзида талқин қилинган. Шу боис „Юксак маънавият —
енгилмас куч“ асари муаллифи мустақиллик, мафкура ва маънавиятга
оид жамики тушунчаларнинг асл қадимий маъносини тиклаш ва буни
ўкувчиларга тушунтириш вазифасини қўйганини дилдан ҳис этган
ҳолда барчамизни мустақилликни мустаҳкамлашга даъват этади.

Дарҳақиқат, бугунги кунда юксак маънавиятли инсонгина
мамлакатимизда амалга оширилаётган демократик ислоҳотларни
обрўманд қилишга ва янгиланишлар жарабёнида ўзининг амалий
фаолияти билан иштирок этишга интилади. Бутун жамиятимиз,
саҳоватли заминимизда яшаётган ҳар қайси инсонни амалий ишларга
сафарбар этади. Ватан тараққиёти ва халқ фаровонлигини юксалтириш
умумий мақсадимизга эришиш учун барча имкониятларни ишга солади.
Зоро, юксак маънавиятли инсонларгина сара инсонлардир. Асар
муаллифи жамият аҳлини хайрли ишларга ундейдики, бу билан инсон
ҳаёти давомида яхши (хайрли) ишларга улгуриб қолиш қайғуси билан
яшайди. Юксак маънавиятли инсонларгина нафақат моддий олам
ободлиги билан, балки кўнгил, руҳ ободлиги билан яшайди. Айнан
шундай инсонлар билан биз интилаётган фуқаролик жамиятини қуриш
масофасини қисқартириш мумкин.

Мамлакатнинг иқтисодий қудратини, унинг эртанги кунини, борингки, тақдирини ҳам пировард натижада ақл заковат, маънавият ҳал қиласди.

Ислом Каримов

МУҚАДДИМА

1.1. МУСТАҚИЛЛИК – ОЛИЙ НЕЙМАТ

ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚИ БУГУН

Ўз олдига ээгу мақсадлар қўйиб

Тинч-осойишта ҳаёт кечираётган

Ўз куч ва имкониятларига таяниб

Демократик давлат ва фуқаролик жамияти қуриш йўлида улкан натижаларни қўлга киритаётган бир замонда яшамоқда

МУСТАҚИЛЛИК ТУФАЙЛИ

Ўз тақдиримизни ўз қўлимиизга олдик

Тоталитар-иқтисодий тизим даврида унут бўлаёзган азалий қадриятларимизни юзага чиқаришга интилиш кучайди

Дунёning тараққий топган давлатлари тажрибасини ҳисобга олган ҳолда мана шундай олижаноб интилишлар билан яшамоқдамиз

Халқимиз асрлар давомида орзиқиб кутган озод, эркин ва фаровон ҳаётни барпо этмоқда

Танлаган ўз йўлимиизда эришаётган ютуқларимизнинг барчасини халқаро ҳамжамият тан олмоқда

Мустақиллик биз учун – ўзлигимизни англаш, юрт тинчлиги ва барқарорлигининг, инсон манфаати, эркинлиги ва фаровонлиги, биз кўзлаган демократик жамият барпо этишининг гаровидир.

Ислом Каримов

1.2. МАЬНАВИЙ ТАРБИЯ МАСАЛАСИДА ХУШЁРЛИК ВА СЕЗГИРЛИККА ДАЬВАТ

халқимизнинг дунёда ҳеч кимдан кам бўлмаслигига олиб келади

фарзандларимизнинг биздан кўра кучли, билимли, доно ва албатта баҳти бўлиб яшashi учун имконият яратади

МАЬНАВИЙ ТАРБИЯ масаласининг беқиёс аҳамияти

Бу масалада

Хушёрлик ва сезгиригимизни ошириш даъват этилмоқда

Қатъият ва масъулиятимизни йўқотмасликка ундалмоқда

ЯЪНИ МАЬНАВИЙ ТАРБИЯ ИШИНИ

Ўз ҳолига, ўзибўларчиликка ташлаб қўядиган бўлсак:

Муқаддас қадриятимизга йўғрилган ва улардан озиқланган маънавиятимиздан, тарихий хотирариздан айриламиз

Бу охир-оқибатда ўзимиз интилган умум-башарий тараққиёт йўлидан четга чиқиб қолишимизга олиб келиши мумкин

1.3. БИЗ УЧУН САБОҚ БҮЛИШИ ВА БУНИ ЭСДАН ЧИҚАРМАСЛИГИМИЗ ШАРТ БҮЛГАН ОМИЛЛАР

БУЛАР:

Она тилимиз, муқаддас динимиз ва маънавиятимизнинг бир пайтлар қандай хавф остида қолгани

Ўз умрини ўтаб бўлган, мустабид маъмурӣ – буйруқбозлиқ, режали тақсимот каби фожиали ўтмиш, босиб ўтган мاشаққатли йўлимизни теран англаб, таҳлил қилиш орқали, айниқса, бугунги мураккаб дунёда мавжуд таҳдидларга нисбатан доимо огоҳ бўлишимиз лозимлиги

1.4. МУСТАҚИЛЛИКНИНГ ДАСТЛАБКИ КУНЛАРИДАНОҚ МИЛЛИЙ МАЪНАВИЯТНИ ТУБДАН ЎЗГАРТИРИШ ЗАРУРИЯТИ

Ўз тарихини билмайдиган, кечаги кунини унутган миллатнинг келажаги йўқ. Бу ҳақиқат кишилик тарихида кўп бора исботини топган. Маълумки, биз бошимиздан кечирган сабиқ мустабид тузум даврида миллий маънавиятни ривожлантиришга мутлақо йўл қўйишмаган. Аксинча, халқимизнинг табиати, яшаш тарзига ёт бўлган коммунистик мағкурани ҳар қандай йўллар ва зўравонлик билан жорий этишга ҳаракат қилинган.

Ислом Каримов

1.5. ЎТА МУХИМ МАСАЛА: МИЛЛИЙ МАЊНАВИЯТИМИЗГА ҚАНДАЙ ЭÝТИБОР БЕРИЛАЁТГАНИ ВА УНИ БОСЌИЧМА-БОСЌИЧ ҲАЛ ЭТИЛАЁТГАНИ ҲАҚИДА

ЭНГ МУХИМИ, яъни эслаш жоиз бўлган тарихий ҳақиқат

1994 йили 22 сентябрда парламент минбаридан Президентимиз Ислом Каримов яқин тарихимида бошимиздан кечирган воқеалар, яъни миллатимизнинг қадр-қиммати, шаъни ва номуси поймол қилингани, кўұна тарихимиз ва мұқаддас қадриятларимиз топталгани ҳақида қуидаги дардли-изтиробли фикрларни билдириб ва баъзи бир фоят қийин, аммо табиий саволларни ўртага ташлаган эди.

БУЛАР:

Ўзингиз ўйлаб кўринглар, азиз дўстлар, мустабид тузум, мустамлакачилик даврида биз ким эдик?

Тақдиримиз, эркимиз кимларнинг қўлида эди?

Каъба деб, қаерга сифинар эдик? Ҳар тонг „Ассалом!..“ деган мадҳия оҳанглари остида кимларга қуллуқ қилиб уйғонардик?

Тилимиз, динимиз қай аҳволда эди? Имом Бухорий, Имом Термизий, Хожа Баҳоуддин Нақшбандларнинг мұқаддас хокларига эътибор бормиди? Амир Темур, Бобур Мирзо ва бошқа улуг бобокалонларимизнинг буюк номлари қайси тупроқларда қоришиб ётган эди?

Миллий ғуурумиз, инсонлик шаънимиз, урф-одатларимиз қандай тушунчаларга алмаштирилган эди?

Хўш ўзимиз-чи? Ўзимиз ўзлигимизни билармидик? Қандай мўътабар замин, улуғ аждодларимизнинг ўлмас мерослари билан озиқланган элнинг фарзандлари эканимизни билармидик?

Айтинглар, ўша кезлари Ўзбекистонни дунёда бирор билармиди? Бирор биз билан ҳисоблашармиди?

Юртимиз қандай ва қанча беқиёс бойликлар хазинаси эканидан қай биримиз хабардор эдик?

Гўё миллий ифтихор бўлмиш пахта, ҳақиқатда миллий фуур ўрнига бўйинтуруқ бўлиб, халқимизни ялангоёқ қилишдан, бошимизга азоб-уқубат, таъна-маломатдан бошқа нима келтирас эди?

Давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг юқорида қўйган саволлари яқин тарихда, халқимиз ўз бошидан кечирган бундай азоб-уқубатларни тақдиримиз жар ёқасида турган машъум кунларни

УНУТИШГА БИЗНИНГ АСЛО ҲАҚҚИМИЗ ЙЎҚ!

1.6. ПРЕЗИДЕНТ ИСЛОМ КАРИМОВНИНГ МАҲНАВИЙ ЮКСАЛИШНИ – МУСТАҚИЛЛИКНИНГ ИЛК ЙИЛЛАРИДАН БОШ МЕЗОН СИФАТИДА ҚАРАШ УСТУВОР ВАЗИФА ЭТИБ БЕЛГИЛАГАНИ – БУГУНГИ КУНДАГИ ТАРАҚҚИЁТИМИЗНИНГ МУҲИМ МАНБАИ ЭКАНЛИГИ

НАТИЖАДА

Ўтган давр мобайнида эски тузумдан оғир мерос бўлиб қолган иллатларга, эл-юртимизга нисбатан камситиш ва миллий манфаатларимизни менсимаслик ҳолатларига барҳам берилди ва берилмоқда

Муқалдас дину диёнатимизни тиклашга юксак эътибор қаратилмоқда

Ҳаётимизда тарихий адолатни қарор топтириш муҳим жиҳат сифатида белгиланган

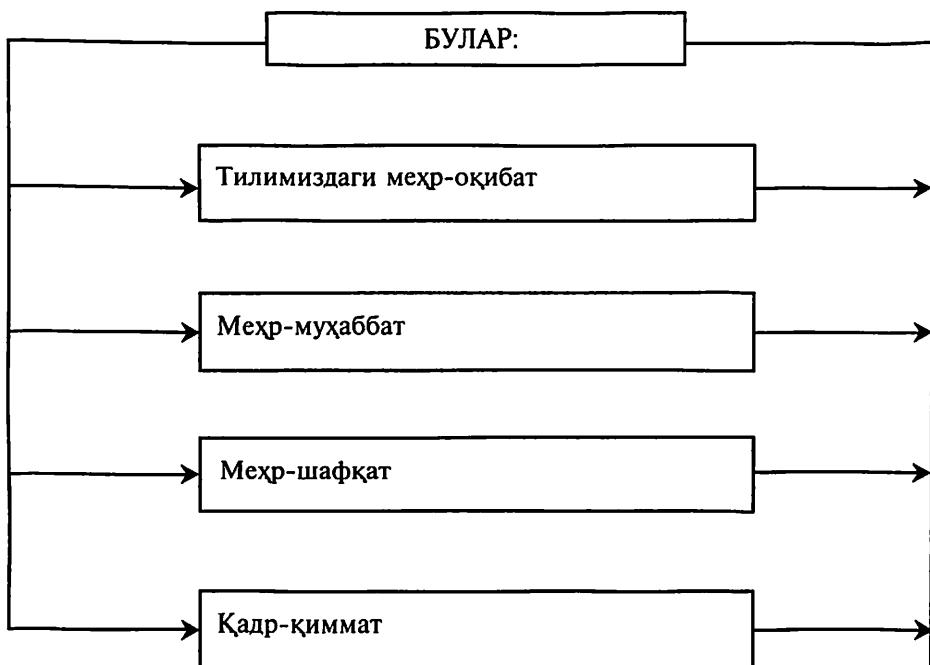
Янги жамият қуриши йўлида ҳалқимизнинг маънавий юксалишини ўз олдимизга қўйган олижаноб мақсадларга етишда ҳал қилувчи мезон ва шу асосда иш олиб бориш биз учун доимо устувор вазифа бўлиб келганига ва бугун ҳам эътиборимиз марказида турганини таъкидлаш лозим.

Ислом Каримов

Халқимизнинг табиатига хос бўлган юксак маънавият неча асрларки, бизни не-не бало-қазолардан, тўфон ва бўронлардан соғомон асрраб келмоқда. Ҳар қандай босқин ва истилоларга қарамасдан, ҳар қандай оғир ва мураккаб шароитда ҳам ота-боболаримиз ўзлигини йўқотмасдан, маънавий ҳаёт мезонлари, одоб-ахлоқ қоидаларига амал қилиб, комиллик сари интилиб яшагани бугун ҳам барчамизга ибрат бўлиб, куч-қувват бағишилаб келмоқда.

Ислом Каримов

1.7. БОШҚАЛАРГА ЎХШАМАЙДИГАН, МИНГ ЙИЛЛАР ДАВОМИДА ШАКЛЛАНГАН, НАФАҚАТ ЎЗАРО МУОМАЛА, БАЛКИ ҲАЁТИМИЗНИНГ УЗВИЙ БИР ҚИСМИ СИФАТИДА НАМОЁН БЎЛАДИГАН БИР ҚАТОР ЎЗИГА ХОС ХУСУСИЯТЛАР

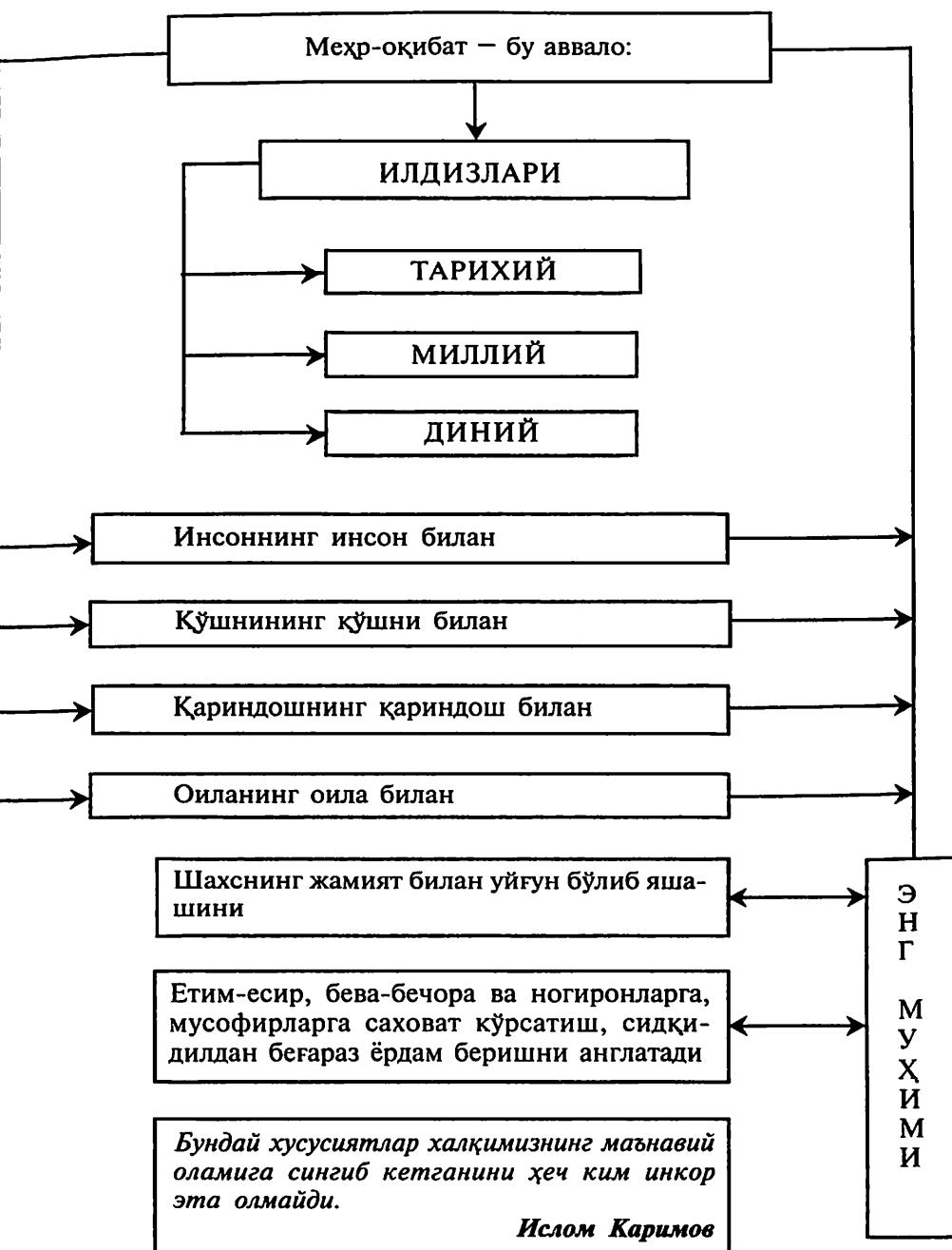

Қанчалик ғалати туюлмасин, бу ибораларни бошқа тилларга таржима қилишининг ўзи мушкул бир муаммо.

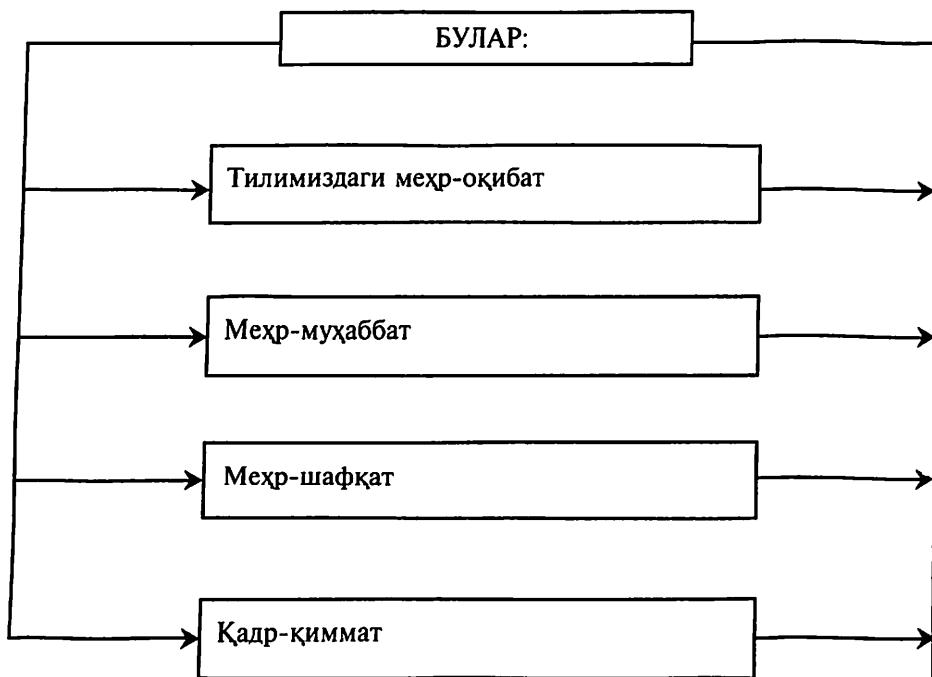
Шуни айтиши лозимки, бу тушунчалар кимдир ўйлаб топган ширин калом, қулоққа хуш ёқадиган сўзлар эмас. Бундай тушунчалар асрлар мобайнида эл-юртимизнинг дунёқараши, маънавий ҳаётнинг негизи сифатида вужуддея келган, онгу шууrimиздан чуқур жой олган буюк қадриятларнинг амалий ифодасидир.

Ислом Каримов

1.8. МЕХР-ОҚИБАТ ТУШУНЧАСИ ВА УНИНГ ИЛДИЗЛАРИ, ХУСУСИЯТЛАРИ

**1.7. БОШҚАЛАРГА ЎХШАМАЙДИГАН, МИНГ ЙИЛЛАР
ДАВОМИДА ШАКЛЛАНГАН, НАФАҚАТ ЎЗАРО МУОМАЛА,
БАЛКИ ҲАЁТИМИЗНИНГ УЗВИЙ БИР ҚИСМИ СИФАТИДА
НАМОЁН БЎЛАДИГАН БИР ҚАТОР ЎЗИГА ХОС ХУСУСИЯТЛАР**

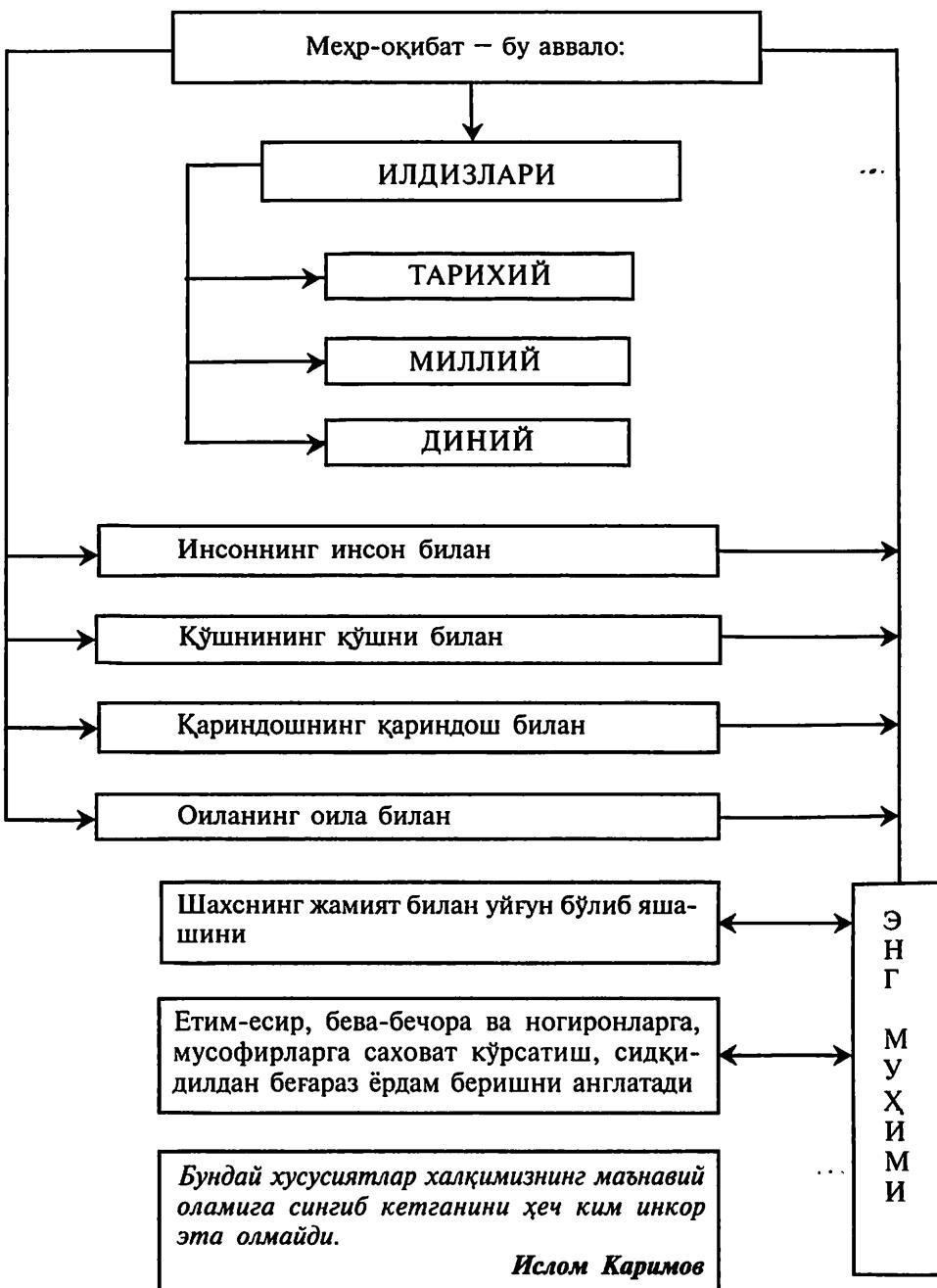

Қанчалик ғалати туюлмасин, бу ибораларни бошқа тилларга таржима қилишининг ўзи мушкул бир муаммо.

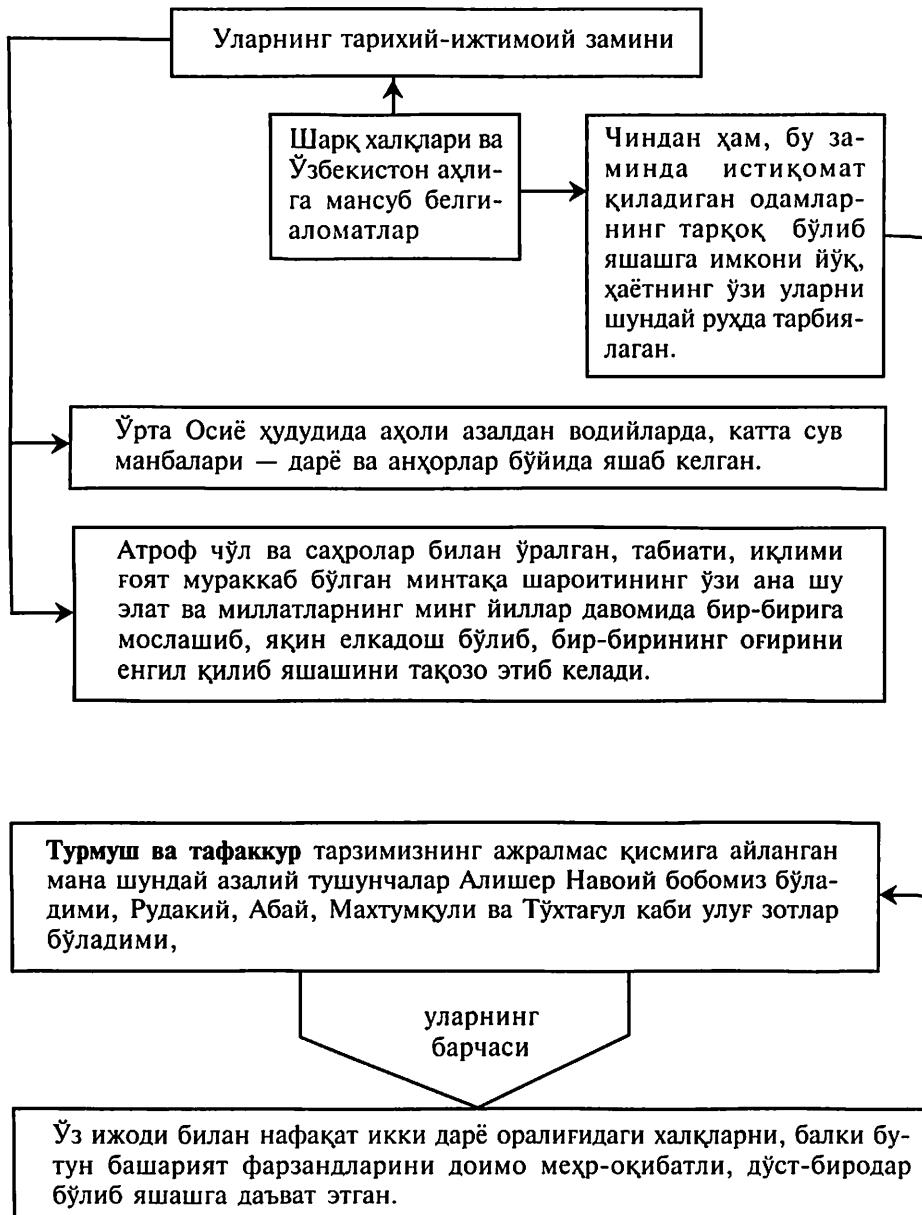
Шуни айтиши лозимки, бу тушунчалар кимдир ўйлаб топган ширин қалом, қулоққа хуш ёқадиган сўзлар эмас. Бундай тушунчалар асрлар мобайнида эл-юртимизнинг дунёқараши, маънавий ҳаётнинг негизи сифатида вужудёга келган, онгу шууримиздан чуқур жой олган буюк қадрияtlарнинг амалий ифодасидир.

Ислом Каримов

1.8. МЕХР-ОҚИБАТ ТУШУНЧАСИ ВА УНИНГ ИЛДИЗЛАРИ, ХУСУСИЯТЛАРИ

1.9. ШАРҚ ХАЛҚЛАРИ ВА ЎЗБЕКИСТОН АҲЛИГА МАНСУБ БЕЛГИ - АЛОМАТЛАР

1.10. БЕПОЁН МИНАҚАДА ҚАНДАЙ ҲАМЖИХАТ БҮЛИБ, ҚАНДАЙ ҚАДРИЯТЛАР АСОСИДА ЯШАБ КЕЛГАНЛИГИМИЗ ҲАҚИДА

БУГУН ҳам:

Таъбир жоиз бўлса, тарих ва ҳаёт гардиши, табиатнинг ўзи бизни — Марказий Осиё халқарини айнан шундай ДЎСТЛИК ва ҲАМКОРЛИК руҳида ҳаёт кечиришга давлат этмоқда.

Бир сўз билан айтганда, тарихий воқеликка мана шундай қараш, жамулжам бўлиб яшаш туйғуси биз учун ҳаёт фалсафасига, яна ҳам аниқроғи ҳаёт қоидасига айланиб кетган.

ЗАМОНАВИЙ ТИЛДА

Бу миллий менталитетимизнинг асосини ташкил этадиган, бизни бошқалардан ажратиб турадиган шундай бир хусусиятки:

УНИ

СЕЗМАСЛИК

АНГЛАМАСЛИК

КЎРМАСЛИК

M
U
M
K
I
N
E
M
A
C

1.11. МАЪННАВИЯТИМИЗГА ТАҲДИДЛАР ХУСУСИДА

БУЛАР:

Тарихий ҳақиқатни (жамоа, маҳалла бўлиб, бир-бирига меҳр-оқибатли бўлиб яшашни, таъкид бизники – муаллиф) англамайдиган ёки англашни истамайдиган чет элдаги баъзи сиёсатчи ва арбоблар нафақат сиёсат ёки иқтисодиёт, балки маънавият бобида ҳам бизга ақл ўргатишга, азалий ҳаёт тарзимиз, руҳий дунёмизга ёт бўлган қарашларни мажбуран жорий этишга уринмоқдалар.

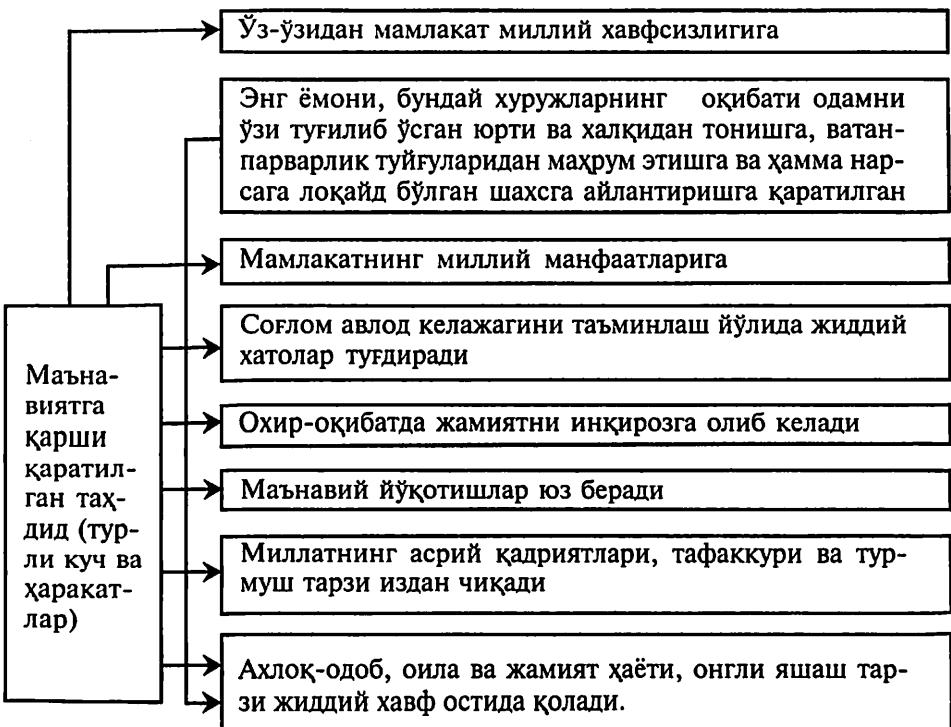
Бундай кучларнинг фаразли муносабати аввало бой ва қадимий маънавиятилизга қарши қаратилган, улар халқимизни ана шу бебаҳо бойлиқдан жудо қилиш учун ҳар хил усул ва воситалар билан зўр бериб уринаётгани барчамизни ташвишлантирмасдан қолмайди, албатта.

Нега деганда, инсониятнинг кўп минг йиллик тажрибаси шундан далолат берадики, дунёдаги зўравон ва тажовузкор кучлар қайси бир халқ ёки мамлакатни ўзига тобе қилиб, бўйсундирмоқчи, унинг бойликларини эгалламоқчи бўлса, аввалимбор, уни қуролсизлантиришга, яъни энг буюк бойлиги бўлмиши миллий қадриялари, тарихи ва маънавиятидан жудо қилишга уринади.

Ҳар қайси миллат ва халқнинг маънавияти унинг бугунги ҳаёти ва тақдирини, ўсиб келаётган фарзандларининг кела-жагини белгилашда шак-шубҳасиз ҳал қилувчи аҳамият касб этади.

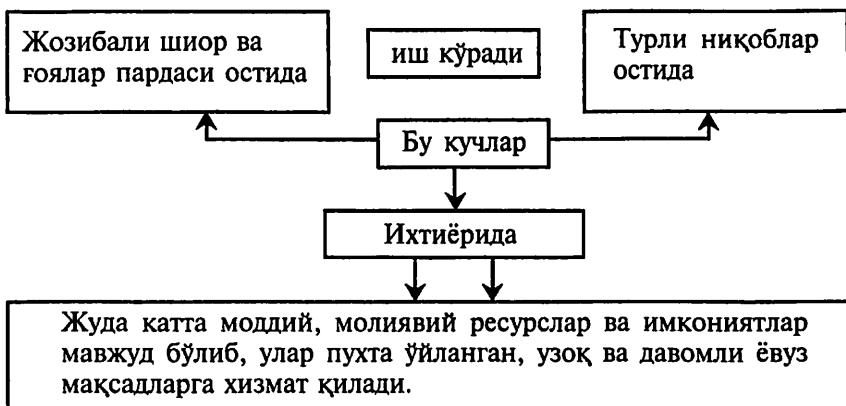
Ислом Каримов

1.12. МАЊНВИЯТГА ҚАРПИ ҚАРАТИЛГАН ТАХДИД ХАТАРИ ҲАҚИДА

Бу дунёда табиатда ҳам, жасамиятда ҳам бўшлиқ бўлмайди. Қаердадир бўшлиқ пайдо бўлдими, ҳеч шубҳасиз, уни албатта кимдир тўлдиришига ҳаракат қиласи.

Ислом Каримов

1.13. АСАРДА МИЛЛИЙ МАҢНАВИЯТНИ ИЛОХИЙЛАШТИРИЛМАГАНЛИГИ ХУСУСИДА

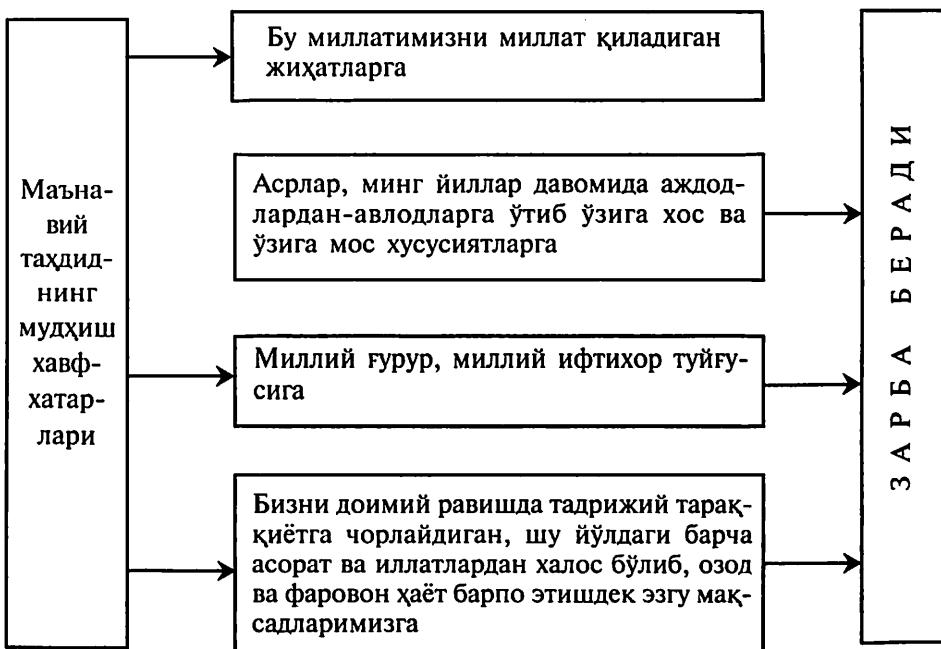
Бу Шарқ ёки Farb мамлакатлари бўладими, олис Африка ёки Осиё қитъаси бўладими — жаҳоннинг қайси бурчагида бўлмасин, маңнавиятга қарши қандайдир таҳдид пайдо бўладиган бўлса, ўзининг бугунги куни ва эртанги истиқболини ўйлаб яшайдиган ҳар бир онгли инсон, ҳар бир ҳалқ ташвишга тушиши табиий, албатта. Бу ҳақда гапирганда, фақат битта миллат ва ҳалқ ҳақида фикр юритиш масалани ўта тор тушуниш бўлур эди. Яъни шу ўринда сўз фақат бизнинг маңнавиятимизга қарши қаратилган тажковузлар ҳақида, азалий фазилатларимиз, миллий қадриятларимизни ана шундай ҳужумлардан асраш хусусидагина бораётгани йўқ. Муҳим ижтимоий-сиёсий аҳамиятга эга бўлган ушбу муаммони кенг миқёсда, дунёнинг барча мамлакатлари ва ҳалқлари ҳаётига дахлдор масала сифатида ўрганиш, таҳлил қилиш ва баҳолаш мақсадга мувофиқдир.

Ислом Каримов

1.14. ИСЛОМ КАРИМОВ – МАЬНАВИЙ ТАҲДИДНИНГ ТАЪРИФИ ҲАҚИДА

Маънавий таҳдид деганда, аввало, тили, дили, эътиқодидан қатъи назар, ҳар қайси одамнинг том маънодаги эркин инсон бўлиб яшашига қарши қаратилган, унинг айнан руҳий дунёсини издан чиқариш мақсадини кўзда тутадиган мафкуравий, ғоявий ва информацион хуружларни назарда тутиши лозим, деб ўйлайман.

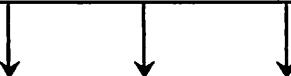
Ислом Каримов

1.15. МАФКУРАВИЙ ХУРУЖЛАР ҲАҚИДА

Лўнда қилиб айтадиган бўлсак, бундай мафкуравий хуружлар миллий ва диний томирларимизга болта уришини, улардан бизни бутунлай узуб ташлашдек, ёвуз мақсадларни кўзлашини, ўйлайманки, юртимизда яшайдиган соғлом фикрли ҳар бир одам яхши тушунади.

Ислом Каримов

Бундай тажовузкорона ҳаракатлар бизлар учун мутлақо бегона мафкура ва қарашни аввало беғубор ёшларимизнинг қалби ва онгига сингдиришга қаратилгани билан айниқса хатарлидир.

Агарки, биз бундай хатарларга қарши ўз вақтида қатъият ва изчиллик билан кураш олиб бормасак турли заарали оқимлар бизнинг юртимизга ҳам шиддат билан ёпирилиб кириши, ёшларимизни ўз гирдобига тортиб кетишини, оқибатда, уларнинг ота-она, оила, эл-юрт олдидаги бурчи ва масъулиятини ўйламайдиган, фақат бир кунлик ҳаёт билан яшайдиган худписанд кимсаларга айланаб қолилиши мумкинлигини тасаввур қилиш қийин.

МАНА ШУ АНИҚ ҲАҚИҚАТНИ:

Ислом Каримов

1.16. ГЛОБАЛЛАШГУВ (ШИДДАТЛИ ДАВР)ДА ДАВЛАТИМИЗ РАҲБАРИНИНГ «ЮҚСАК МАЊНАВИЯТ – ЕНГИЛМАС КУЧ» АСАРИНИНГ ДУНЁГА КЕЛИШИ ЗАРУРИЯТИ ВА УНИНГ АҲАМИЯТИ

Бугунги шиддатли даврда чинакам мањнавияти ва маърифатли одамгина:

Инсон қадрини билишга интилади

Ўз миллий қадриятларини, миллий ўзлигини англайди

Эркин ва озод жамиятда яшашга интилади

Мустақил давлатимизнинг жаҳон ҳамжамиятида ўзининг муносаб ўрин эгаллаши учун фидойилик билан кураша олади

Юқорида зикр этилган ўта муҳим ва нозик масалалар Президент Ислом Каримовни нафақат давлат раҳбари, авваламбор, буюк тарих, маданият ва мањнавият эгаси бўлган халқимизнинг бир фарзанди сифатида ана шу бебаҳо бойликни асрраб-авайлаш, уни ҳар хил ошкора ва пинҳона ҳужумлардан ҳимоя қилиш (инсон мањнавий оламини асрараш, таъкид бизники — муаллиф Ш. Р.) ҳақида қайғурадиган бир инсон сифатида ўйлантириб келганлигини сезмаслик, англамаслик мумкин эмас.

1.17. ПРЕЗИДЕНТ ИСЛОМ ҚАРИМОВНИНГ «ЮҚСАК МАЊНАВИЯТ – ЕҢГИЛМАС КУЧ» АСАРИНИНГ ДУНЁГА КЕЛИШИ ҲАҚИДА

„Юқсак мањнавият – еңгилмас куч“ асари зарурый ҳаёттый эхти-әж маҳсули:

Инсоннинг мањнавий юксалишида **МАЊНАВИЯТ ОЛАМИ-НИНГ** қандай таъсир ва аҳамиятга эга экани

Мањнавиятта қарши қаратилган хуружларнинг реал хавфи ҳақида атрофлича фикр юритиш

Халқимиз янги ҳаёт, янги жамият асосларини қураётган ҳозирги мураккаб ва таҳликали замонда одамларни хатолардан огоҳ этиш

Эл-юртимиз, кенг жамоатчилик эътиборини бу масалаларга яна бир бор қаратиш

Келажак авлодимизни мањнавий соғлом ва баркамол этиб тарбиялаш билан боғлиқ вазифаларни белгилаб олиш

1.18. Ҳозирги кунда мањнавиятимизни асрараш учун нима қилиш лозим ва унга таҳдид соладиган хуружларга нимани қарши қўйиш керак? — деган саволга АСАРДА:

Авваламбор, шу юртда яшаётган ҳар қайси инсон ўзлигини англаши лозим

Қадимий тарихимиз ва бой маданиятимиз, улуг аждодларимизнинг меросини чукурроқ ўзлаштириши даркор

Бугунги тез ўзгараётган ҳаёт воқелигига онгли қараб, мустақил фикрлаш ва диёrimиздаги ўзгаришларга дахлдорлик туйгуси билан яшаш зарур

Юқоридаги ана шундай ноёб инсоний фазилатларга, юқсак мањнавиятга эга бўлган халқ ҳеч кимга, ҳеч қачон қарамбўлмайди.

Ислом Каримов

„Ислоҳотларни амалга оширишда маънавият ва иқти-
содиёт бир-бирини инкор эт-
майди, аксинча, бир-бирини
куватлаб ўзаро таъсирланиб,
ривожланиб боради“, деган
қоида мустақиллик йиллари-
да ўзимиз учун дастуруламал
сифатида белгилаб олинди.

Ислом Каримов

БИРИНЧИ БОБ

МАЪНАВИЯТ – ИНСОННИНГ УЛҒАЙИШИ ВА КУЧ-ҚУДРАТ МАНБАИДИР

1-мавзуу. МАЬНАВИЯТНИ АНГЛАШ

1.1. МАСЬУЛ РАҲБАРЛИК ЛАВОЗИМЛАРИГА НОМЗОДЛАРНИ ТАНЛАШДА ҚЎЙИЛАДИГАН ТАЛАБЛАР

БУЛАР:

→ Профессионал (касбий) малакаси

→ Билим даражаси

→ Ташкилотчилик қобилияти

→ Ҳаётий тажриба

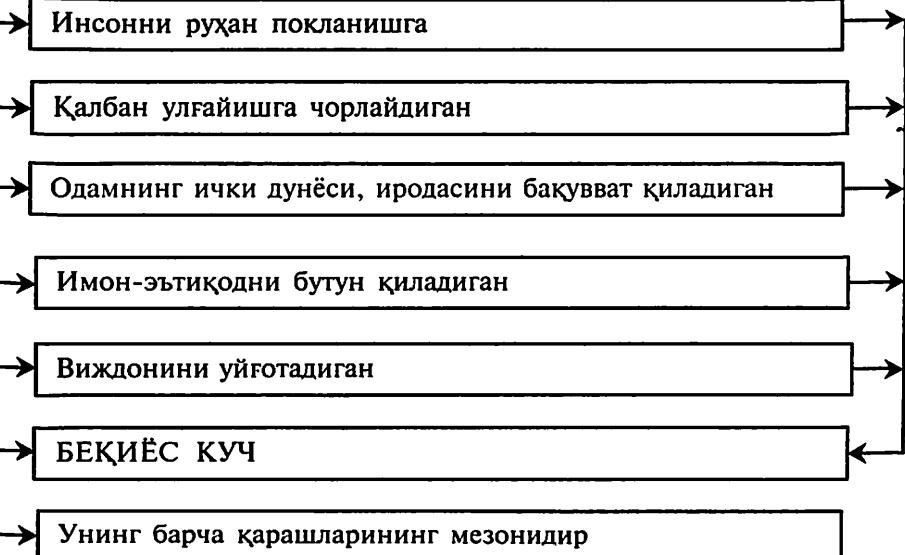
→ Инсоний фазилатлар

→ Энг муҳими – маънавий савияси

Президентимиз Ислом Каримов асарда маънавият мавзусида олимларимиз томонидан тайёрланган илмий рисолалар, ўқув қўлланмалари, лугатларда «маънавият» тушунчаси ва унинг асосий тамоийилларига ўзига хос бериладётган таърифларни инкор этмаган ҳолда, «маънавият» тушунчасининг мазмуни фақат «маъни», «маъно» деган сўзлар доирасида чегараланиб қолмаслигини таъкидлайди. «Нега леганда – деб ёзди асар муаллифи – инсонни инсон қиласидиган, унинг онги ва руҳияти билан чамбарчас боғланган бу тушунча ҳар қайси одам, жамият, миллат ва халқ ҳаётида ҳеч нарса билан ўлчаб бўлмайдиган алоҳида ўрин тутади», деб ёзганлигини барчамиз нафақат эслашимиз, балки фаолиятимиз мезонига айлантиришимиз лозим.

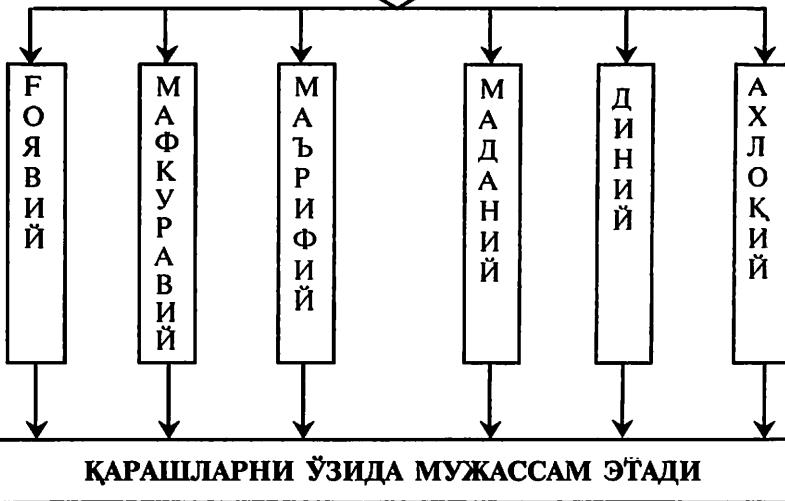
1.2. МАЪНАВИЯТ ТАЪРИФИ

МАЪНАВИЯТ – бу:

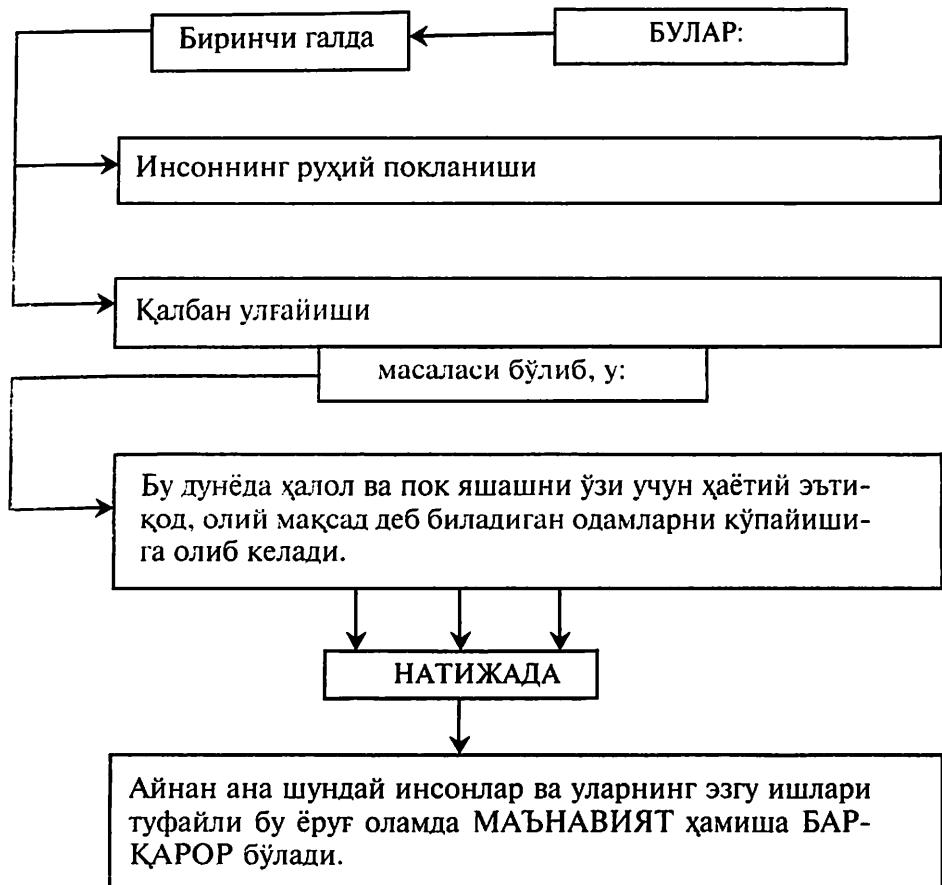

МАЪНАВИЯТ

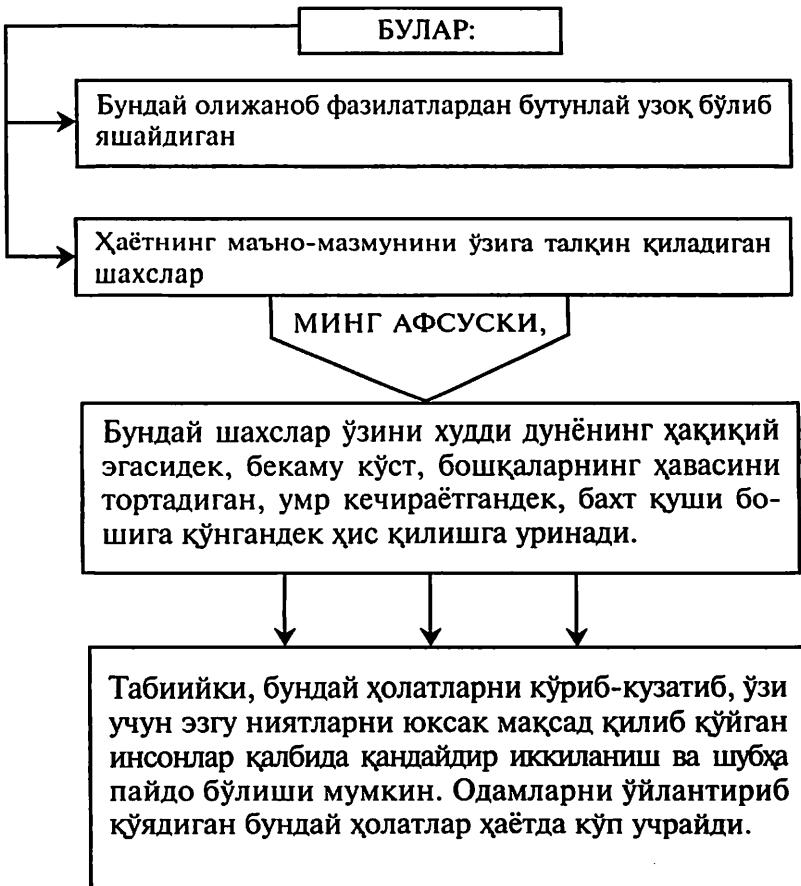
ЖАМИЯТ ХАЁТИДА:

1.3. МАЬНАВИЯТНИНГ НЕГИЗИ ВА МАЬНО-МАЗМУНИИ БЕЛГИЛАЙДИГАН АСОСИЙ ХУСУСИЯТЛАР:

1.4. МАҢНАВИЯТГА ЗИД ҲОЛАТЛАР ТҮФРИСИДА

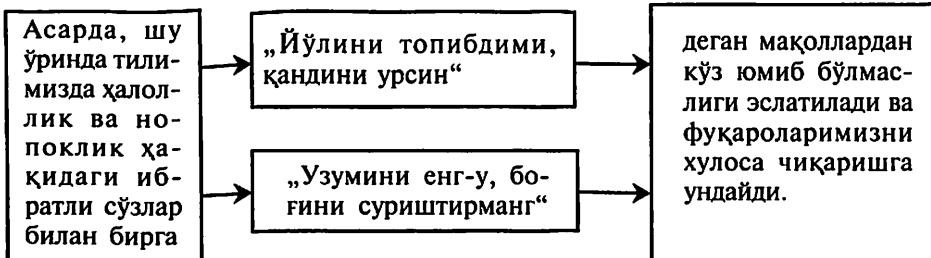

1.5. МУҚАДДАС КИТОБЛАРИМИЗ ВА ҚАДРИЯТЛАРИМИЗ ЧАҚИРИГИ ҲАҚИДА

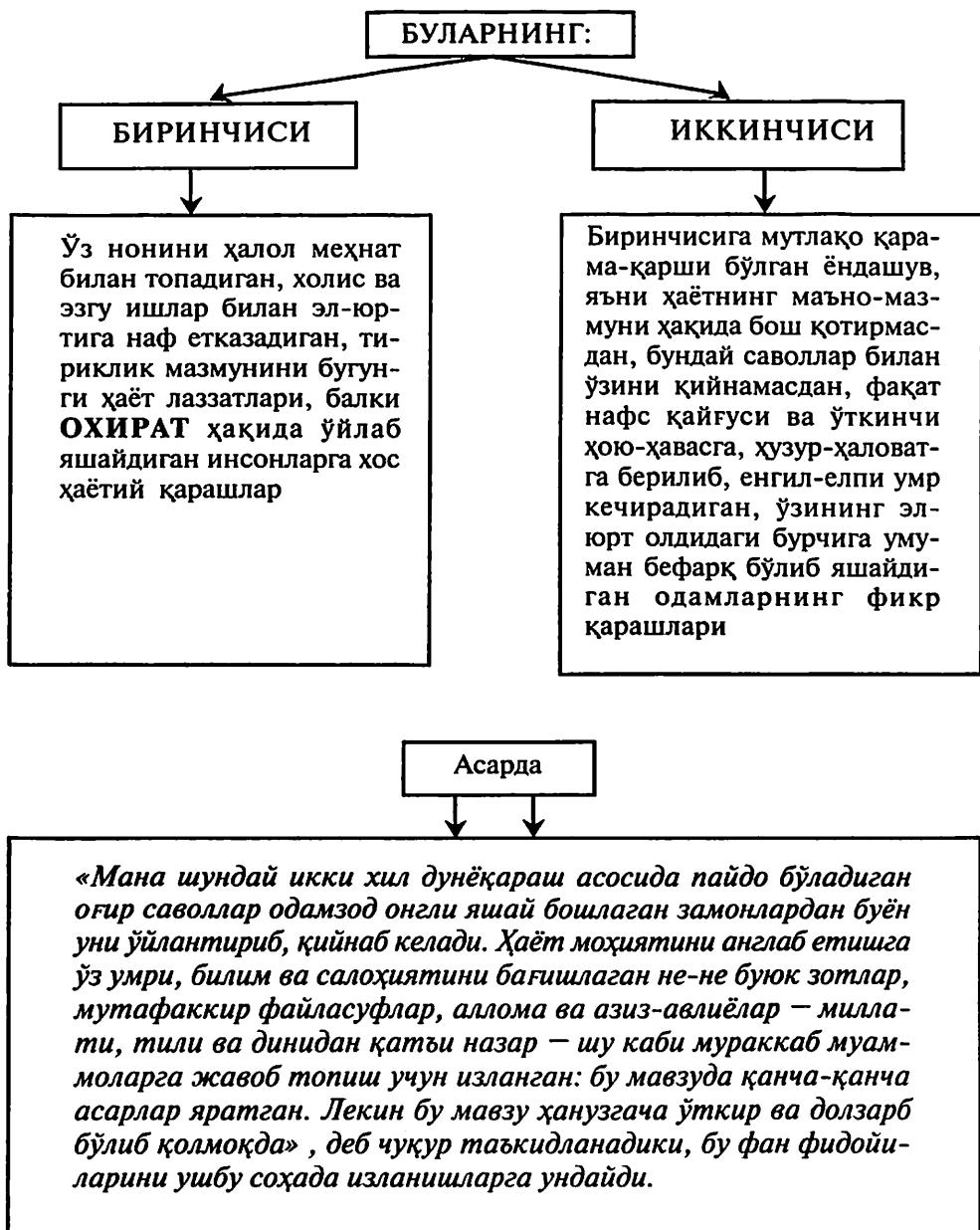
АСАРДА давлатимиз раҳбари —
Муқаддас китобларимиз ва қадриятларимизга мурожаат
этадики,

Шу ўринда асар муаллифи Ислом Каримов: „Ҳаётда бу каби даъватларга амал қилишга интиладиган одам кўпинча турли қийинчиликлар, ҳатто азоб-уқубатларга дуч келишини кузатиш қийин эмас. Тан олиш керакки, юксак маънавий тушунчалар билан яшашга ҳаракат қиладиган одамнинг бугун ҳам кўп мashaққатларни, оғир синов ва тўсиқлар, муаммоларни енгигиб ўтишига тўғри келади“, деган ҳаётий ҳақиқатни ёзганлигини мунтазам ўқиши ва эътироф этиши лозим.

1.6. БИР-БИРИГА ҚАРАМА-ҚАРШИ БҮЛГАН, БИР-БИРИНИ ИНКОР ҚИЛАДИГАН ИККИ ХИЛ ҲАЁТИЙ ҚАРАШ ҲАҚИДА

1.7. ТУРЛИ ДУНЁҚАРАШ ВА ЙЎНАЛИШЛАР ҲАҚИДА

АСАРДА булар:

Оллоҳнинг ўзи инсон зотини вужудга келтирас экан, уни турли қиёфада, нафақат юз-кўзи, балки феъл-авторини ҳам бир-бирига ўхшамайдиган қилиб яратганини

Ер юзида қанча инсон яшайдиган бўлса, бармоғининг изи ҳам. ички дунёси ҳам бир хил бўлган иккита одамни топиш, учраши қийинлиги

Табиийки, бу инсонларнинг фикрлаш ва яаш тарзи ҳам бир-биридан фарқ қиласди. Таъбир жоиз бўлса, кимдир **РАҲМОН** измида юрса, кимдир **ШАЙТОН** измида юриши

Баён этилган

Асар муаллифи юқоридагиларга асосланниб „Шу ҳақиқатнинг ўзи токи бу дунёда ҳаёт бор экан, турфа хил одамлар ва уларнинг онгу тафаккуридаги ўзаро тафовут ва зиддиятлар сақланиб қолаверишини кўрсатади. Айнан ана шундай турли дунёқарашибар, йўналишлар мавжудлигини табиий бир ҳол деб қабул қилишини ҳаёт воқелигининг ўзи талаб этади“, деб таъкидлайди.

1.8. БИР-БИРИНИ ИНКОР ЭТАДИГАН ДУНЁҚАРАШЛАР ХАҚИДА АЙРИМ ХУЛОСАЛАР

БУЛАР:

Ўз пешана тери билан ҳалол турмуш кечирадиган инсон ҳаётидан рози бўлиб, қалби ва юраги осойишта, виждони пок, руҳий олами барқарор элнинг хурматини қозониб яшайдиган инсонлар.

Бу дунёдаги енгил-елпи, ҳар хил нопок йўлларга берилиб, инсоний бурчини унутиб, мол-дунёга интилиб яшаган одам, энг ачинарлиси шуки, ҳаётнинг сўнгида армон ва надоматларга ботиб ўз умрини тутадиган инсонлар.

Доно халқимиз, гараз ва ҳасад билан яшайдиган, ўз шахсий манфаатига ўзгалар ҳисобидан эришишни маъқул кўралиган, фақат ўзини ўйладиган кимсадан ўзи асрасин, дейди.

АКСИНЧА

Багрикенг, ҳалол-пок, виждонли, меҳр-оқибатли, эл-юртнинг famu ташвиши билан яшайдиган кишиларни эса бошига кўтаради ва бундай одамлар жамият томонидан қадр-қиммат, ҳурмат-эътибор топади.

1.9. ИНСОН МАЬНАВИЙ ОЛАМИНИНГ ЮКСАЛИШИ БИЛАН БОЕЛИҚ ҲОЛАТЛАР ҲАҚИДА

1.10. МАЊНАВИЯТНИНГ ОДАМНИНГ ИЧКИ ДУНЕСИ ВА ИРОДА-СИНИ БАҚУВВАТ, ИМОН-ЭЪТИҚОДИНИ БУТУН ҚИЛИШДА НАМОЁН БЎЛИШИ ҲАҚИДА

ТАРИХГА НАЗАР

Халқимиз ўз бошидан кечирган мустамлака даврини бир кўз олдимизга келтирайлик. Қарийб 150 йил давом этган, тарихимизнинг том мањнодаги қора қунлари бўлмииш ўша замонда бир пайтлар ўзининг қудратли давлатчилиги, буюк фарзандлари, юксак илму маданияти, обод шаҳар ва қишлоқлари билан дунёни ҳайратда қолдирган эл-юртимиз қандай машаққатларга дучор бўлганини биламиз.

ЛЕКИН АНА ШУНДАЙ ДАҲШАТЛИ
ДАВРДА ҲАМ ҳар қандай зулм ва истибдодга қарамасдан, халқимиз:

Үзини, ўзлигини йўқотмади

Тилини ва динини, имон-эътиқодини сақлаб қолди

Натижада:

Ноҳақлик ва зўравонлик ҳукмрон бўлган замонларда ҳам юртимиздан миллат ва халқ қайфуси билан яшаган ватанпарвар инсонлар етишиб чиқди.

Халқимизнинг асрлар синовида янада кучайиб, тобланиб борган мустаҳкам иродаси, имон-эътиқоди нафақат қадимий мањнавиятимиз, балки миллий ўзлигимизни сақлаб қолишга асос бўлди.

1.11. ДУНЁНИНГ АЙРИМ ХАЛҚЛАРИГА МАНСУБ МАЬНАВИЙ ФАЗИЛАТЛАР ЭЪТИРОФИ ҲАҚИДА

АГАР:

Биз дунё тарихига назар ташлайдиган бўлсак, бошқа халқлар ҳам озодлик ва мустақилликни кўлга киритиш, миллий тикланиш, ўз давлатчилигини. ҳавас қўлса арзидиган фуқаролик жамиятини мустаҳкамлаш жараёнида ана шундай фазилатларга таяниб ва суюниб, барча соҳаларда — бу иқтисодиёт ёки ижтимоий ҳаёт бўладими, маданият, таълим-тарбия ва илм-фан бўладими, ўзининг бекиёс ички қобилият ва салоҳиятини ишга солиш, уни рўёбга чиқариш ҳисобидан тараққиётга эришганини кўрамиз:

МАСАЛАН,
Япония ёки Жанубий Кореяни олайлик:

Бу мамлакатларнинг Иккинчи жаҳон урушидан кейин қандай оғир аҳволга тушиб қолганлигини ҳаммамиз яхши биламиз.

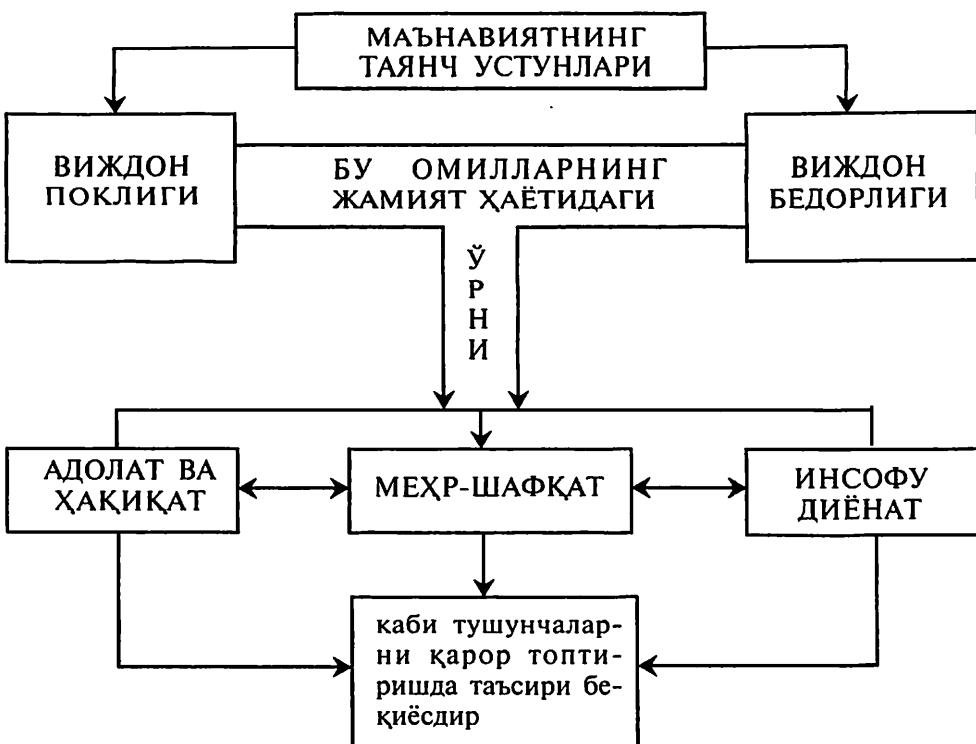
Хўш, улар ниманинг эвазига қисқа давр ичida бу қадар ривожланишга эриша олди?

Ахир, бу ўлкаларда мўл-кўл табиий ҳом ашё манбалари, минерал ресурслар деярли йўқ-ку!

ЛЕКИН:

Япон ва корейс халқи асрлар давомида шаклланиб, камида бунёдкор кучга айланган ўзига хос миллий маънавияти ҳисобидан ҳам ривожлангани бугунги кунда ҳеч кимга сир эмас. Шунинг учун „Япон мўъжизаси“ ёки „Корейс мўъжизаси“ ҳақида гап кетганда, таникли эксперт ва мутахассислар ҳам биринчи галда „Япон характеристи“, „Корейс табиати“ деган избораларни тилга олади. Табиийки, улар бу ўринда аввало мазкур халқларга мансуб маънавий фазилатларни билдиради.

1.12. ВИЖДОН ПОКЛИГИ, БЕДОРЛИГИ, УЙГОҚЛИГИ ХАҚИДА

Виждони уйғоқ одам ён-атрофида бўлаётган воқеаларга, ёрдам ва кўмакка муҳтож инсонларнинг муаммоларига, адолатнинг топталишига бефарқ қарай олмайди. Айниқса, эл-юрт манфаатига зарар етказадиган ёвуз хатти-ҳаракатларга ҳеч қачон четдан жисм қараб туролмайди, ўз юрти ва халқига нисбатан хиёнат ва сотқинликни асло қабул қилолмайди. Бундай ҳолатларни кўрганда виждони қийналади, доимо ёниб-куйиб яшайди, қандай қилиб бўлмасин уларни бартараф этишга интилади. Керак бўлса, бу йўлда ҳатто жонини ҳам фидо қиласди.

1.13. ПОКЛИК УЧУН ОДАМНИ МУНТАЗАМ ЎЙЛАНТИРИШИ ЛОЗИМ БЎЛГАН САВОЛЛАР

БУЛАР:

?

Чиндан ҳам, агар одамзод бу дунёда руҳан пок бўлиб, иродаси бақувват, имони бутун, виждони уйғоқ бўлиб яшамас экан инсон ҳаётининг қандай маъноси қолади?

?

МАНА ШУ САВОЛЛАР

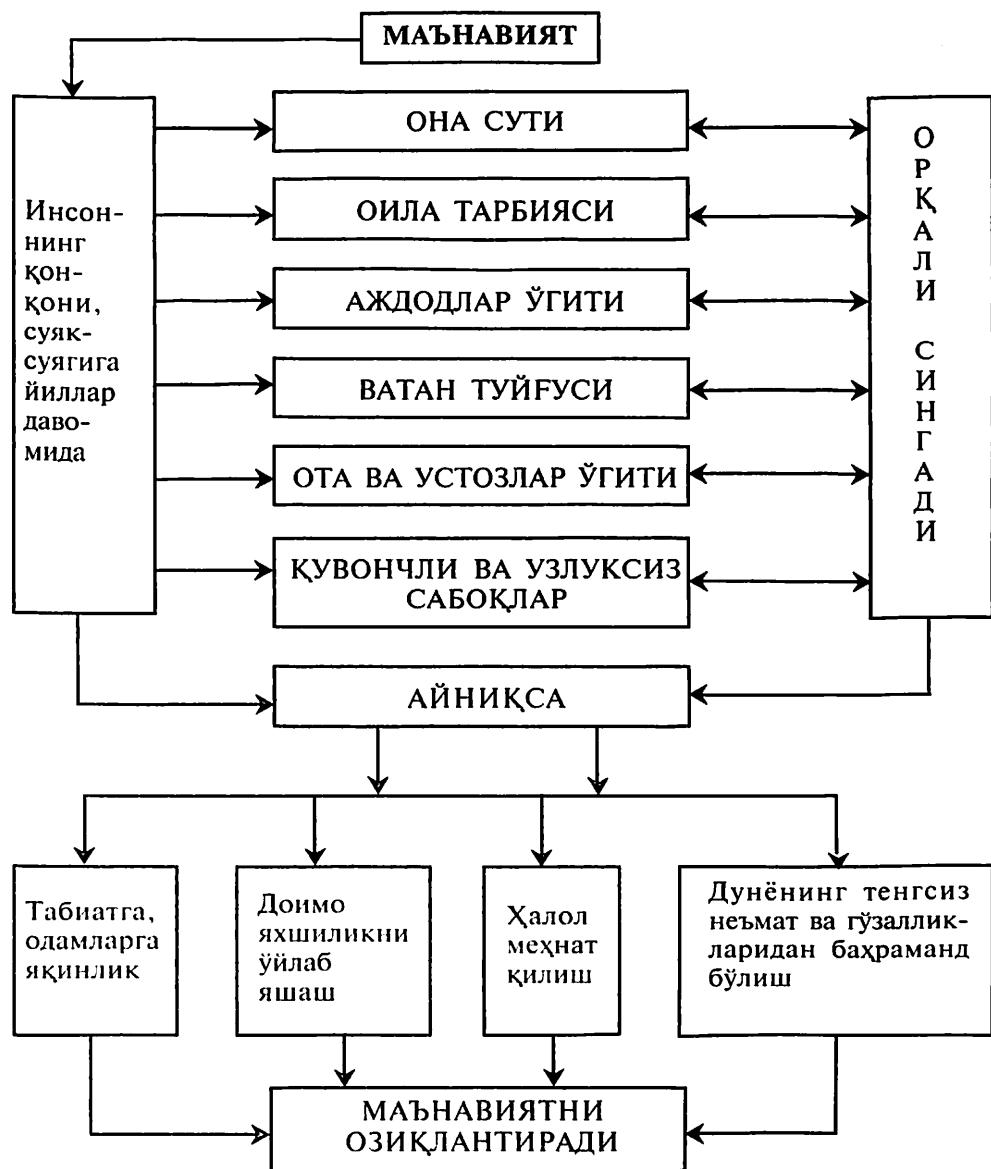
Ҳар бир соғлом фикрлайдиган одамни ҳамиша ўйлантириши, сергакликка чорлаб туриши ЛОЗИМ

Асар муаллифи бундай эзгу мақсадларга эса

ФАҚАТ ЮКСАК МАЪНАВИЯТ, УЗЛУКСИЗ МАЪНАВИЙ ТАРБИЯ
ОРҚАЛИ ЭРИШИШ МУМКИНЛИГИГА

УНДАМОҚДА!

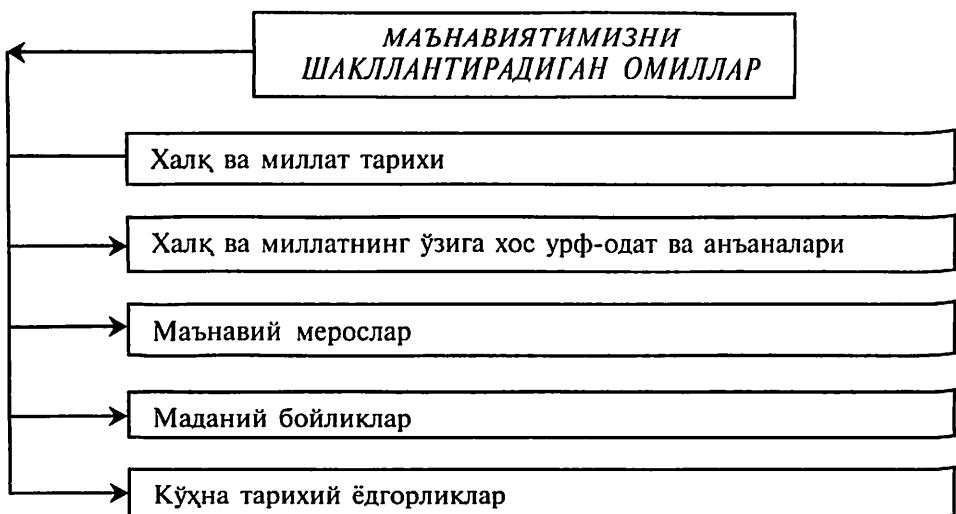
1.14. МАЪНАВИЯТНИНГ ИНСОНГА СИНГИШИ ҲАҚИДА

Шу боис асар муалифи „Маънавиятни тушуниш, англаш учун аввало инсонни тушуниш, англаш кераклигига барчамизни давлат этади“.

2-мавзу. МАЪНАВИЯТНИ ШАКЛАНТИРАДИГАН АСОСИЙ МЕЗОНЛАР

2.1. МАЪНАВИЯТИМИЗНИ ШАКЛАНТИРАДИГАН ВА УНГА ТАЪСИР ЎТКАЗАДИГАН ОМИЛЛАР ВА МЕЗОНЛАР

2.2. УЛУФ ИФТИХОР ВА ФУРУРБАХШ ЗАМИН ҲАҚИДА

2.3. АЖДОДЛАРИМИЗ МЕРОСИ – МАЊНАВИЙ БОЙЛИК МАНБАИ ЭКАНЛИГИ

Маълумот ўрнида:

Мамлакатимиз худудида мавжуд бўлган тўрт мингдан зиёд моддий-мањнавий обида умумжаҳон меросининг ноёб намунаси сифатида ЮНЕСКО рўйхатига киритилган.

БУЛАР:

Буюк мањнавий бойлигимиз

Аждодларимиз тафаккури ва даҳоси билан яратилган энг қадимги тошёзув ва битиклар

Халқ оғзаки ижоди намуналари

Бугунги кунда кутубхоналаримиз хазинасида сақланаётган минг-минглаб қўлёзмаларда мужассамлашган

Тарих

Тиббиёт

Адабиёт

Математика

Санъат

Минерология

Сиёсат

Кимё

Ахлоқ

Астрономия

Фалсафа

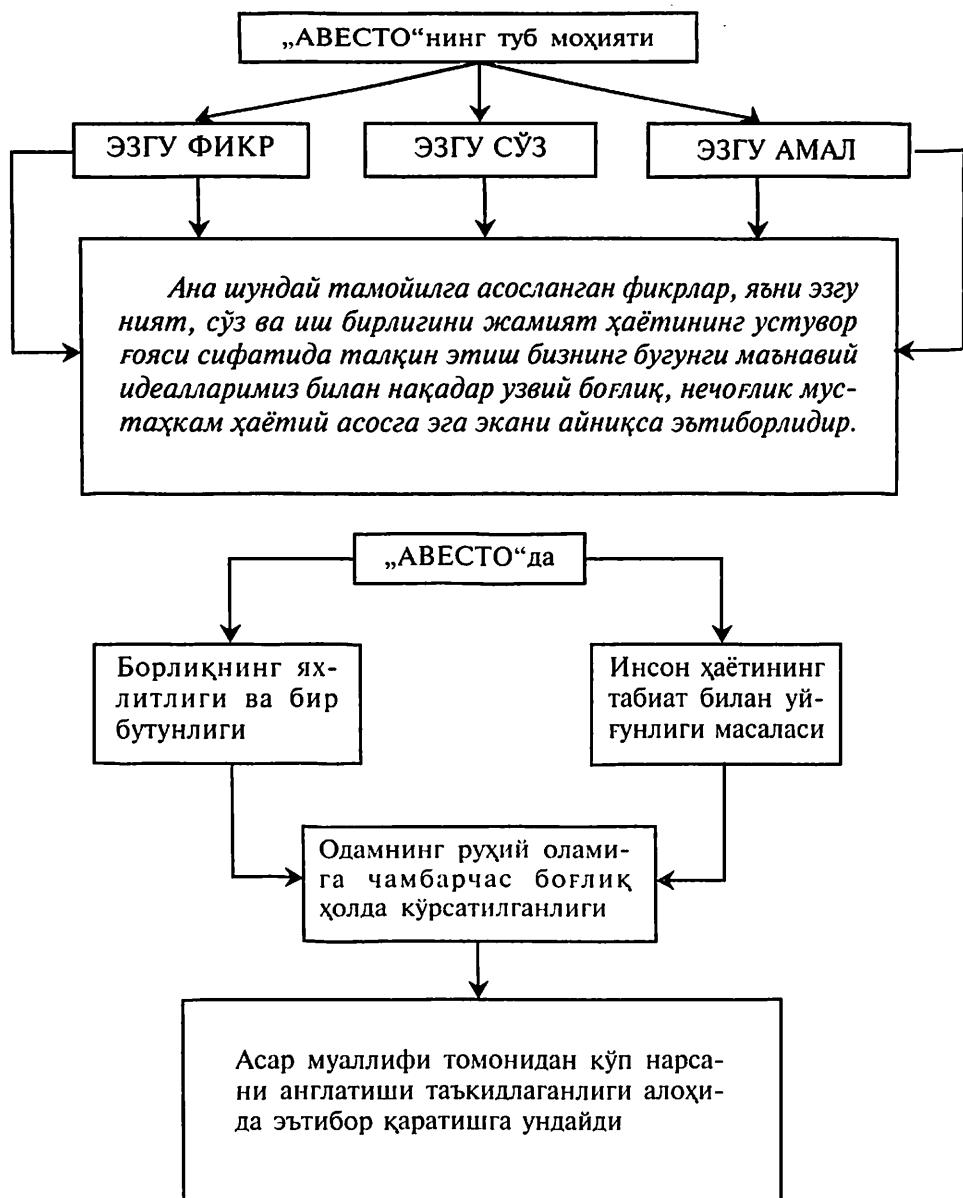
Меъморчилик

Деҳқончилик

ва бошқа соҳаларга оид қимматбаҳо асарлардир

БУНЧАЛИК КАТТА МЕРОСГА ЭГА ХАЛҚ ДУНЁДА
КАМДАН-КАМ ТОПИЛАДИ

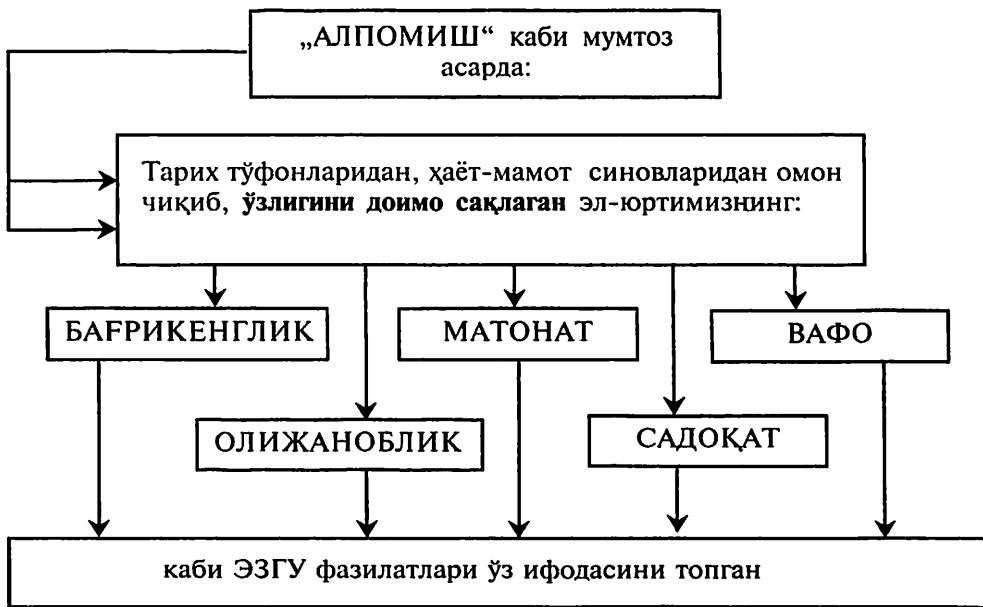
2.4. „АВЕСТО“ ҲАҚИДА

2.5. ХАЛҚ ОҒЗАКИ ИЖОДИННИНГ НОЁБ ДУРДОНАСИ „АЛПОМИШ“ ДОСТОНИ ҲАҚИДА

„АЛПОМИШ“ достони — миллатимизнинг ўзлигини намоён этадиган, авлодлардан-авлодларга ўтиб келаётган қаҳрамонлик қўшиғидир. Агарки халқимизнинг, қадимий ва шонли тарихи туганмас бир достон бўлса, „Алпомиш“ ана шу достоннинг шоҳ байтидир.

Ислом Каримов

Шу боис, — деб ёзади асар муаллифи — „Алпомиш“ достони бизга Ватанпарварлик фазилатларидан сабоқ беради. Одил ва ҳақгўй бўлишга, ўз юртимизни, оиласиз қўргонини қўриқлашга, дўсту ёримизни, ор-номусимизни, ота-боболаримизнинг муқаддас мозорларини ҳар қандай тажовуздан ҳимоя қилишга ўргатади.

2.6. „АЛПОМИШ“ ДОСТОНИ – МАЬНАВИЙ БОЙЛИГИМИЗ МАНБАИ

ТАРИХГА НАЗАР

„Бир пайтлар, аниқроғи, ўтган асрнинг 50-йилларида миллий меросимизнинг кўпгина намуналари каби, „Алпомиш“ достони ҳам миллатчилик руҳидаги асар сифатида қораланиб, қатагонга учраган эди. Ўша оғир йилларда фидойи зиёлиларимиз жасорат кўрсатиб, уни сақлаб қолишга муваффақ бўлганиларини “асар муаллифи бугун миннатдорчилик билан эслашга ундаиди.

Шунингдек,
асар
муаллифи:

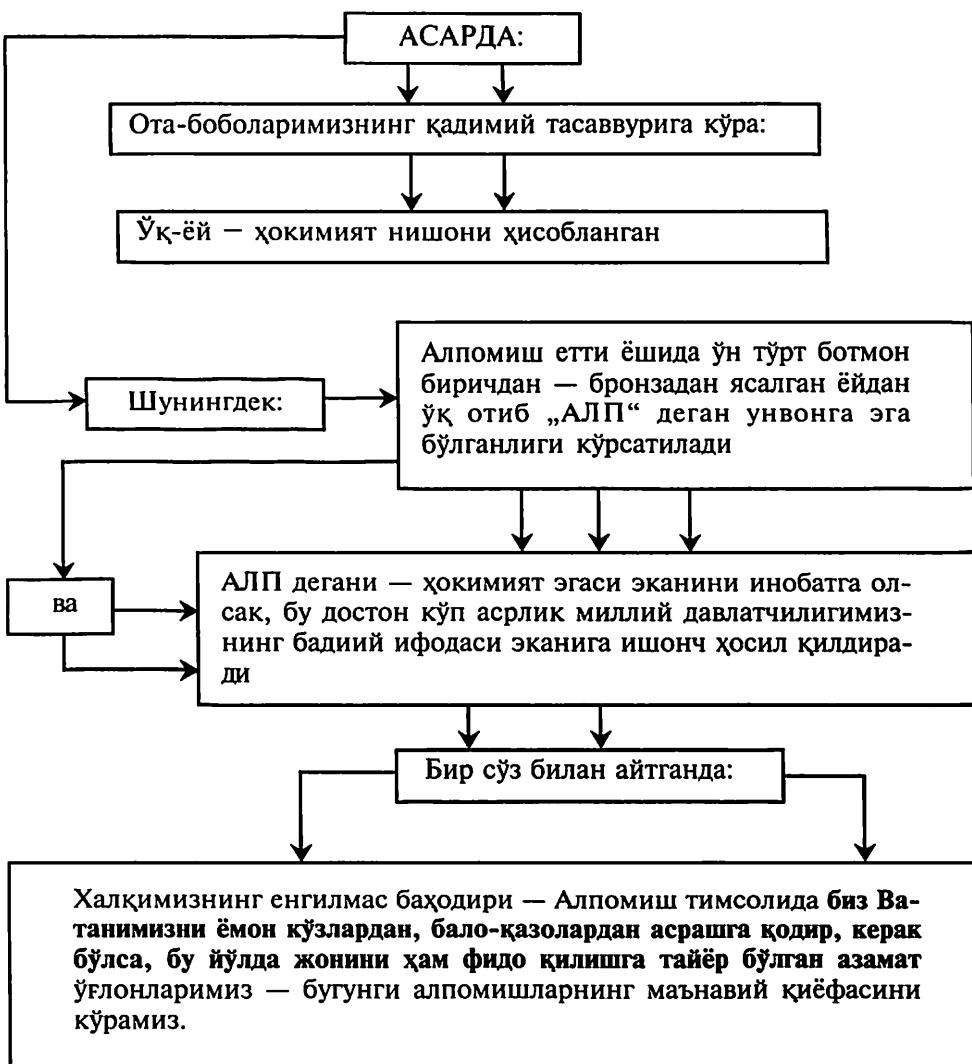
„Бу ўлмас асарни халқимиз асрлар давомида яратган, ўз имон-эътиқодидек асрраб-авайлаган, қанча авлод-аждодларимиз „Алпомиш“ достони АСОСИДА ТАРБИЯ ТОПГАН, ЎЗЛИГИНИ АНГЛАГАН, МАЬНАВИЙ БОЙЛИККА ЭГА БЎЛГАН. Демак, халқимиз бор экан, „Алпомиш сиймоси барҳаёт“лигини таъкидлайди.

Китобхонларга оддий, тушунарли ҳолда етказилган

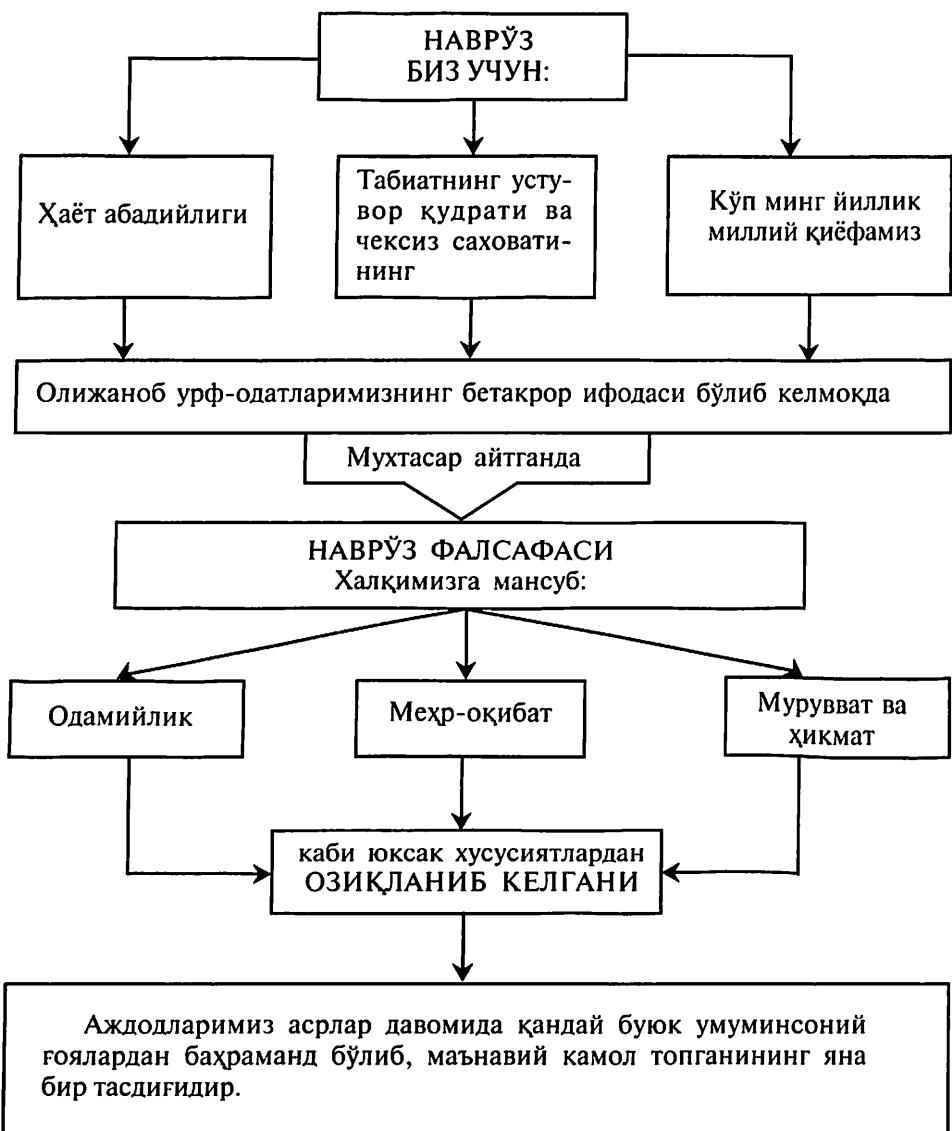
Ч
У
Н
К
И

„Алпомиш“ достони ижодий тафаккуримиз, маънавий бойлигимизнинг ёрқин намунаси бўлиб, тарихий илдизимизнинг қанчалик чукур экани, халқимиз қандай табиий-ижтимоий муҳитда шаклланиб, ривожланганигини, аждодларимизнинг олис даврларда ҳам жамоа бўлиб, бир-бирига елкадош бўлиб, ўз бошига тушган қийинчликларни биргаликда енгигб яшагани ёрқин бўёқларда тасвиirlаб берилади.

2.7. „АЛПОМИШ“ АСАРИДАГИ ҲАЁТИЙ МИСОЛ ШАРҲИГА БИР НАЗАР

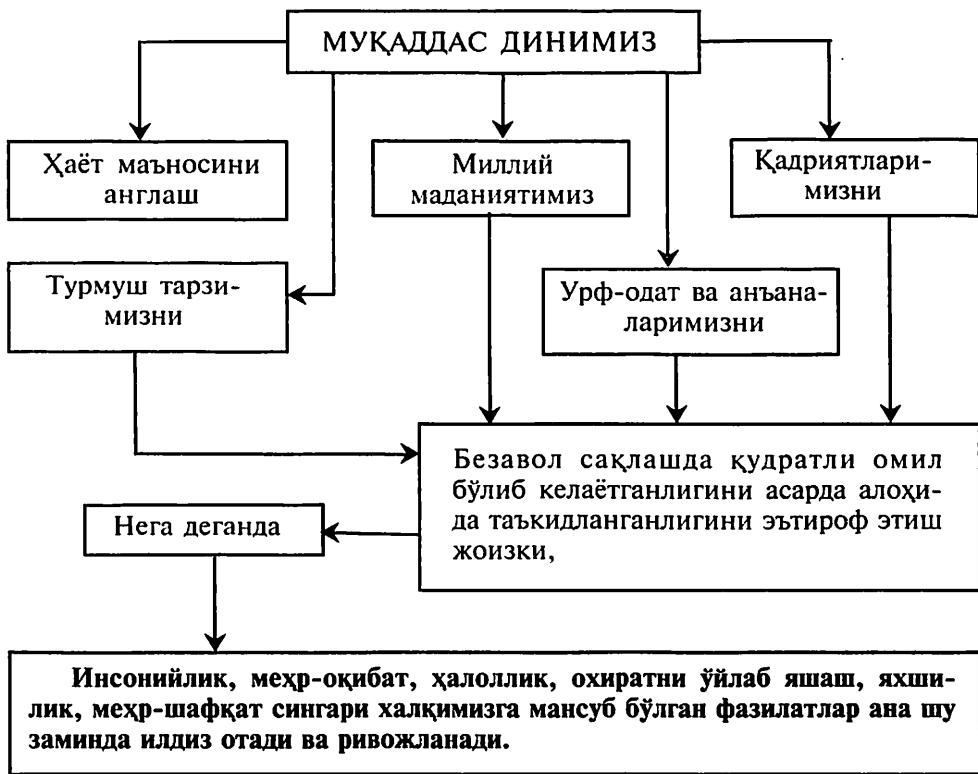
2.8. НАВРҮЗ – МИЛЛИЙ МАҢНАВИЯТИМИЗ МАНБАИ ЭКАНЛИГИ ҲАҚИДА

2.9. МУҚАДДАС ДИНИМИЗ – МАЬНАВИЙ ЮКСАЛИШИМИЗ МЕЗОНЛАРИДАН БИРИ ЭКАНЛИГИ ҲАҚИДА

Дин азалдан инсон маънавиятининг таркибий қисми сифатида одамзоднинг юксак идеаллари, ҳақ ва ҳақиқат, инсоф ва адолат түғрисидаги орзу-армонларини барқарор қоидалар шаклида мустаҳкамлаб келаётган ғоя ва қараашларнинг яхшит бир тизимиdir.

Ислом Каримов

2.10. МУҚАДДАС ИСЛОМ ДИНИГА ДУНЁДА ҚИЗИҚИШ ВА ИНТИЛИШНИНГ КУЧАЙИШИ ҲАҚИДА

САБАБИ:

Муқаддас динимизнинг ҳаққонийлиги ва поклиги

Инсонпарварлиги ва бағрикенглиги

Одамзодни доим эзгуликка чорлаши

Хаёт синовларида ўзини оқлаган қадрият ва анъана-
ларни аждодлардан-авлодларга етказишида бекиёс ўрни ва
аҳамияти билан боғлиқ.

ИСЛОМ ДИНИНИНГ ТАЪСИРИ

Халқимизнинг маънавиятини шакллантиришга

Хар қайси инсоннинг Оллоҳ марҳамат қилган бу
хаётда тўғри йўл танлаши

Умрнинг мазмунини англаши

Руҳий покланиш яхшилик ва эзгуликка интилиб
яшашида

ЎРНИ БЕКИЁС

2.11. ПРЕЗИДЕНТ ИСЛОМ КАРИМОВ – ДИНИМИЗХАВФСИЗЛИГИ ҲАҚИДА

Давлатимиз раҳбари ушбу асари орқали „дин хавфсизлиги“ тушунчасини илк бор илмий асослаб берганлиги юксак эътиборга лойиқ эканлигини алоҳида таъкидлаш жоиз.

ДИНИЙ ХАВФСИЗЛИК – БУ:

Муқаддас динимизни пок сақлаш

Динни турли хил ғаразли хуруж ва ҳамлалардан ҳимоя қилиш

Тұхмат ва бүхтонлардан сақлаш

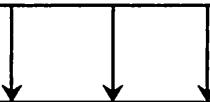
Диннинг асл мөхиятини униб-ўсиб келаётган ёш авлодимизга түгри түшунтириш

Ислом маданиятининг әзгу ғояларини кенг тарғиб этиш

Асар билан атрофлича танишган инсон миллий хавфсизлигимизнинг таркибий қисми бўлган маънавий хавфсизлигимизни таъминлашга баҳшида „Юксак маънавият – енгилмас куч“ асарида юқорида диний хавфсизликни таъминлаш борасида белгиланган вазифалари ҳамон долзарб бўлиб қолаётганлигини муаллиф томонидан куюниб ёзилганлигини таъкидлаш жоиз.

2.12. ИСЛОМ ДИНИ ВА ДИНИЙ АҚИДАПАРАСТЛИКИНИ ФАРҚЛАЙ ОЛМАСЛИК ТҮГРИСИДА

Ислом дини ниқоби остида манфур ишларни амалға ошираётган мутаассиб күчлар

Ҳали онги жонланиб улгурмаган тажрибасиз, ғүр ёшларни ўз тузогига илинтириб, бош-кўзини айлантириб, улардан ўзининг нопок мақсадлари йўлида фойдаланмоқда.

Шу боис асар муаллифи:

Бундай ножӯя ҳаракатлар, аввало, муқаддас динимизнинг шаънига дод бўлишини, охир-оқибатда эса маънавий ҳаётимизга салбий таъсир кўрсатишини

Барчамизни чукур англаб олишга ва шундай хулоса чиқаришга ундайди.

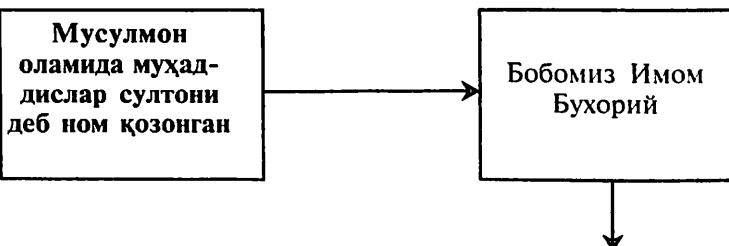
Диний ақидапарастлик – бирор-бир фикр, таълимотга, муайян оқим тарафдорларига, ақидаларга кўр-кўронга ишониш, унга ёпишиб олиш, ҳар қандай шароитда ҳам унинг ўзгаришига йўл қўймасликка ҳаракат қилиш.

2.13. ХАЛҚИМИЗНИНГ ИСЛОМ ДИНИ ВА МАҶДАНИЯТИГА ҚЎШГАН ХИССАСИ ТЎҒРИСИДА

Ю
К
С
А
К
Э
ъ
Т
И
Р
О
Ф

Нуфузли халқаро ташкилот бўлмиш Ислом конференцияси ташкилотининг таълим, фан ва маданият масалалари бўйича тузилмаси – АЙСЕСКО томонидан Тошкент шахрининг 2007 йилда Ислом маданияти пойтахти деб эълон қилингани ҳам – Юксак халқаро эътирофнинг яна бир тасдиғидир.

2.13.1. Буюк мутафаккир ва алломаларимизнинг ислом маданиятини равнақ топтиришдаги хиссалари ҳақида

Бу мўътабар зот меросининг гултожи бўлмиш энг ишончли ҳадислар тўплами – „Ал-Жомиъ ас-саҳиҳ“ китоби ислом динида **Куръони Каримдан кейинги иккинчи муқаддас манба бўлиб**, ахли ислом эътиқодига кўра, у башарият томонидан битилган китобларнинг энг улуги ҳисобланади. Мана ўн икки асрдирки бу китоб миллионлаб инсонлар қалбини имон нури билан мунаvvар этиб, ҳақ ва диёнат йўлига чорлаб келмоқда.

2.13.2. Абу исо Мұхаммад ибн Исо Термизийнинг маънавий мероси

Бу буюк зотнинг „Сунани Термизий“ асари ҳам мусулмон оламида қадрланади. Алломанинг асрлар давомида олиму фузалоларга дастур бўлиб келган инсоф ва адолат инсонпарварликни тарғиб этувчи гоялари ҳозирги мураккаб давримизнинг кўплаб ахлоқий-маънавий масалаларини ҳал этишда ҳам муҳим аҳамият касб этиши билан эътиборга моликлар.

2.13.3. Имом Мотуридийнинг маънавий мероси ҳақида

Манбаларнинг гувоҳлик беришича, Имом Бухорий вафот этган иили, яъни милодий 870-йили тарихимиздаги яна бир мумтоз сиймо – Имом Мотуридий таваллуд топган экан.

Асар муаллифи:

„Бу воқеа замирида шахсан менга илоҳий бир боғлиқлик, Аллоҳнинг буюк марҳамати бордек, бамисоли Имом Бухорийнинг нурли қаламини Имом Мотуридий олиб, ул зотнинг хайрли ишларини давом эттиришга бел боғлагандек туюлади“, деб ёзди.

2.13.За. Имом Мотуридий жасорати ҳақида

Имом Мотуридий бобомизнинг ўрта асрлардаги
гоят хатарли ва таҳликали бир вазиятда ўз ҳаётини
хавф остига қўйиб, авлодларга ибрат бўладиган **Маъ-
навий жасорат** намунасини кўрсатиб

ИСЛОМ ОЛАМИДА:

«МУСУЛМОНЛАРНИНГ ЭЪТИҚОДИНИ
ТУЗАТУВЧИ» –

деган юксак шарафга сазовор
бўлгани бу нодир шахснинг улкан
ақл-заковати ва матонатидан да-
лолат беради.

Шарқ мамлакатларида Имом Мотуридий асос солган
мотуридия мактаби шуҳрат топишининг САБАБИ, деб
ёзади асар муаллифи:

Унда илгари сурилган фоялар ислом динимизнинг асо-
сини **Тўғрилик, Эзгулик ва Инсонийликдан** иборат деб
бўладиган жамики мўмин-мусулмонларнинг қараш ва
интилишлари билан ҳамоҳанглигидадир.

2.13.4. Бурхониддин Марғинонийнинг маънавий мероси ҳақида

Ўзининг бекиёс салоҳияти билан буюк илмий мактаб яратиб, гўзал Фаргона диёрини жсаҳонга тараннум этган ислом ҳуқуқшунослигининг улкан намояндаси Бурхониддин Марғинонийнинг табаррук номини бутун мусулмон дунёси юз йиллар давомида эъзозлаб келади.

„Марғинонийнинг ўлmas мероси, хусусан, эллик етти китобдан иборат „ҲИДОЯ“ – „ТЎҒРИ ЙЎЛ“ деб аталган асари, мана VIII асрдирки, мусулмон мамлакатларида энг нуфузли ва мукаммал ҳуқуқий манба сифатида эътироф этиб келинаётганлиги бејиз эмас“ деб ёзилади асарда.

2.13.5. Азиз-авлиёмиз Баҳоуддин Нақшбанднинг маънавий мероси ҳақида

Ота-боболаримиз улуғ авлиёйи Баҳоуддин Нақшбандга чин дилдан ихлос қўйиб, уни „Баҳоуддин Балогардон“ деб таърифлаб келишида теран маъно бор. Унинг „Дилинг Аллоҳда, қўлинг меҳнатда бўлсин“ деган ҳаётбахши ҳикмати динимизнинг олижсаноб маъно-моҳиятини ёрқин ифодалаб, худдики бугун айтилгандек жаранглайди.

2.13.6. Мұхаммад Мусо Хоразмийнинг маънавий мероси ҳақида

Буюк зотнинг:

Ўнлик саноқ системасини, алгоритм ва алгебра түшүнчаларини дүнёда биринчи бўлиб илм-фан соҳасига жорий этгани ва шу асосда аниқ фанлар ривожи учун ўз вақтида мустаҳкам асос яратгани

УМУМИНСОНИЙ
ТАРАҚҚИЁТ РИВОЖИДА

АҲАМИЯТИ УЛКАН ВА БЕКИЁСдир

Асар муаллифи:

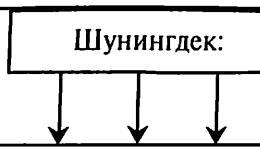
«Бугунги кунда одамзоднинг илм-фан ва замонавий технологиялар борасида эришаётган улкан ютуқларини кўз олдимишга келтириар эканмиз, беихтиёр ана шу буюк бобомиз мисолида бундай юксак мэрраларга эришишда ўзбек халқининг ҳам муносиб ҳиссаси борлигидан қалбимиз ифтихорга тўлади», деб таъкидлайди.

2.13.7. Аҳмад Фарғонийнинг маънавий мероси ҳақида

Буюк ажоддомиз Аҳмад Фарғоний инсоният тарихида илк Уйғониш даврининг энг забардаст ва кучли намояндаси, ўз замонасининг фундаментал ва фан асосчиларидан бири сифатида башарият дунёйкараши ва маънавиятигининг ривожланишига бекиёс таъсир кўрсатади. Унинг бебаҳо мероси ўз даври олимлари учун дастурламал бўлиб хизмат қилигани ҳақида манбалардан маълум.

„АСТРОНОМИЯ асослари ҳақида китоб“ номли асари XII асрда лотин ва иврит тилларига таржима этилгани асарда кўрсатилган.

Европада Алфраганус номи билан машхур бўлган бу алломанинг илм-фан ривожидаги нуфузи шу қадар юксак эдикси, унинг исми шарифи Ер куррасидагина эмас, балки самода ҳам шуҳрат топди. Ўн олтинчи асрда Ойдаги кратерлардан бирига унинг номи берилгани бу фикрни исботлайди. Атоқли астроном Ян Гевелий томонидан 1647 йили нашр этилган „Селенография“ китобида Ойдаги кратерлардан иккитаси икки буюк ватандошимиз — Аҳмад Фарғоний ва Мирзо Улуғбек номи билан аталади.

2.13.8. Абу Райҳон Берунийнинг маънавий мероси ҳақида

АСАРДА

Америкалик фан тарихчиси Сартон XI асрни „Беруний асри“ деб таърифлаганлиги тўғрисидаги маълумот қайд этилган.

Шу ўринда таъкидлаш жоизки, Беруний илмий масалаларда ҳам, тарихий воқеа-ҳодисаларга, ўз замондошларига баҳо беришда ҳам ўта холислик ва ҳаққонийлик билан фикр юритган.

Шу боис, деб ёзади
асар муаллифи:

Абу Райҳон Беруний ҳаётда кўп азиятлар чеккан, ҳатто умринг охирида турмуш қийинчиликларига дучор бўлган, аммо ҳар қандай оғир шароитга қарамасдан эътиқодидан қайтмагани унинг ўз маънавий идеалларига нақадар содик бўлганидан далолат беради.

2.13.9. Ибн Сино маънавий мероси ҳақида

Ибн Синонинг „Тиб қонунлари“ асари неча асрлар давомида Европанинг энг нуфузли олий ўкув юртларида асосий тиббиёт дарсликларидан бири сифатида ўқитиб келингани, дунё миқёсида „Медицина“, „Соғлом турмуш тарзи“ деган тушунчаларнинг фундаментал асоси бўлиб хизмат қилгани албатта чукур ҳаётий ва илмий заминга эга.

БУ БЕНАЗИР
АЛЛОМАНИНГ

Бутун илмий фаолияти дунё тараққиётини инсонпарварлик руҳида, яъни маънавий негизда ривожлантиришга улкан таъсир ўтказган.

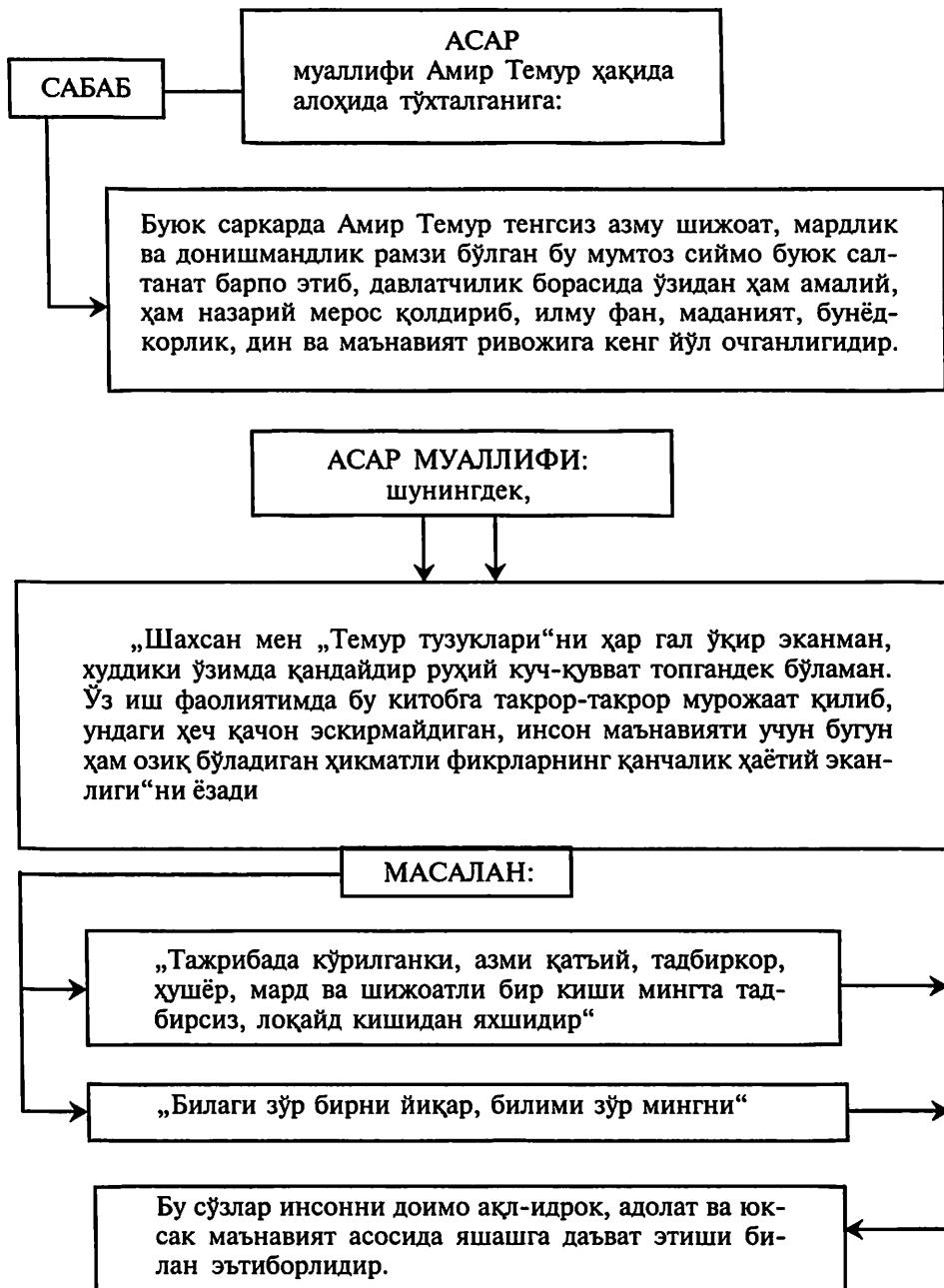
2.13.10. Маҳмуд Замахшарийнинг маънавий мероси ҳақида

БУ БЮОК ЗОТ:

Ўрта асрларда Хоразм диёридан олис Арабистонга бориб, араб тили грамматикасини мукаммал тарзда ишлаб чиқсан, илм-фанинг кўплаб бошқа соҳаларида ҳам шуҳрат қозонган. Ўзининг жисмоний ногиронлигига қарамай, дунёнинг кўплаб мамлакатларига машаққатли сафарлар қилган, теран билими ва илмий салоҳияти билан бутун ислом оламини лол қолдирган бу зот, ҳеч шубҳасиз, ҳалқимиз учун маънавий етуклик тимсоли бўлиб қолаверади.

2.13.11. Соҳибқирон Амир Темур маънавий олами ҳақида

2.13.12. Мирзо Улугбекнинг маънавий мероси ҳақида

Буюк Амир Темурнинг набираси, беназир аллома Мирзо Улугбекнинг ўрта асрлар шароитида намоён этган илмий жасорати буғунги кун олимлари ни ҳам ҳайратга солмасдан қўймайди. Тақдир бу зотнинг зиммасига бе-ҳад улкан ва машаққатли вазифалар юклади. Буюк саркарда Амир Темур бунёд этган салтанатнинг вориси бўлишидек ўта масъулиятили вазифа айнан унга насиб этди.

Ислом Каримов

МАЪЛУМОТ УЧУН:

Бу беназир аллома ўзида минглаб юлдузларнинг ҳаракатини жамлаган мукаммал астрономик жадвални яратди. Ушбу жадвалда зикр этилган илмий маълумотларнинг нақадар аниқ ва тўғри эканини буғунги энг замонавий асбоблар тасдиқлайди. „Зижи жадиди Кўрагоний“ деб номланган Улугбек астрономик жадвали ўрта асрларда лотин тилига таржима қилиниб, Европа олимлари орасида кенг тарқалган.

2.13.13. Алишер Навоийнинг маънавий мероси

Ўзбек халқи маънавий дунёсининг шаклланишига фоят кучли ва са-марали таъсир кўрсатган улуф зотлардан яна бири Алишер Навоидир. Биз унинг мўътабар номи, ижодий меросининг бокийлиги, бадиий да-ҳоси замон ва макон чегараларини билмаслиги ҳақида доимо фахрла-ниб сўз юритамиз.

Ислом Каримов

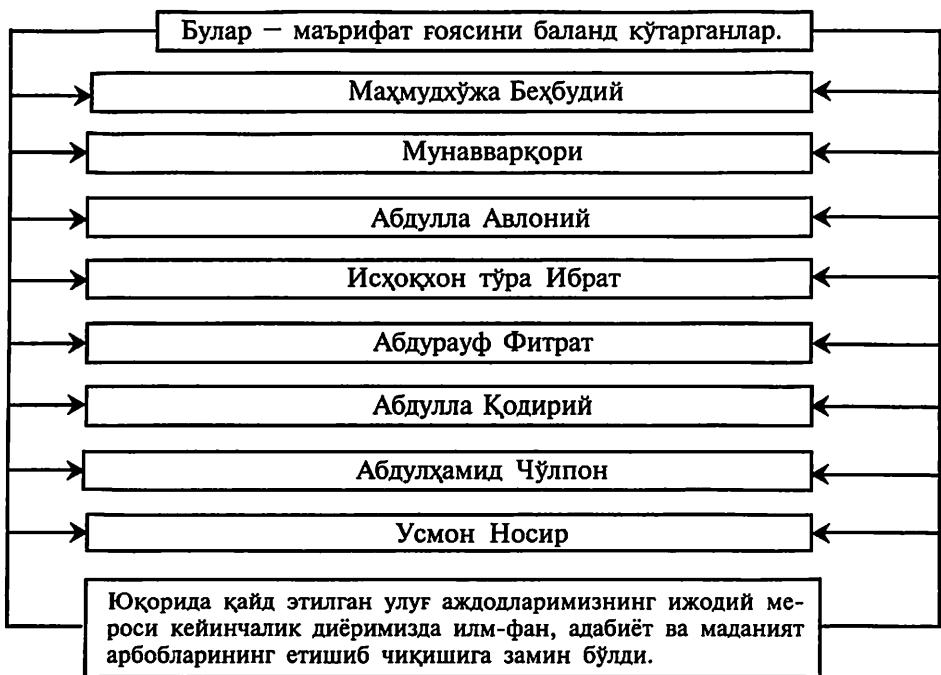

„Агар бу улуф зотни авлиё десак, у авлиёларнинг авлиёси, мута-факкир десак, мутафаккирларнинг мутафаккири, шоир десак, шоир-ларнинг султонидир“ деганида асар муаллифи Алишер Навоий бо-бомизга халқимиз тимсолини, ўзининг меҳр-муҳаббатини баён эт-ганлигига яна бир карра иқрор бўламиз.

Инсон қалбининг қувончу қайғусини, эзгулик ва ҳаёт мазмунини Навоийдек теран ифода этган шоир жаҳон адабиёти тарихида кам-дан-кам топилади. Она тилига муҳаббат, унинг беқиёс бойлиги ва буюклигини англаш туйғуси ҳам бизнинг онгу шууримиз, юрагимизга, аввало Навоий асарлари билан кириб келади.

Асар муаллифи: „Биз Навоийнинг бебаҳо меросидан халқимизни, айниқса, ёшларимизни қанчалик кўп баҳраманд этсак, миллий маънавиятимизни юксалтиришда, жамиятимизда эзгу инсоний фа-зилатларни камол топтиришда шунчалик кудратли маърифий қуролга эга бўламиз“ деб устоз-мураббийлар, умуман, таълим-тарбия билан шугулланувчилар олдига вазифа қўйганлигини англаймиз.

2.13.14. Чоризм мустамлакаси даврида жадид боболаримиз ва кейинчалик Ватанимизда етишиб чиқсан машҳур илм-фан, адабиёт ва маданият арбоблари ҳақида

БУЛАР:

2.13.15. Фақат ўтмишга, аждодлар меросига маҳлиё бўлиб узоққа бориб бўлмаслик ҳақида

Асар муаллифи:

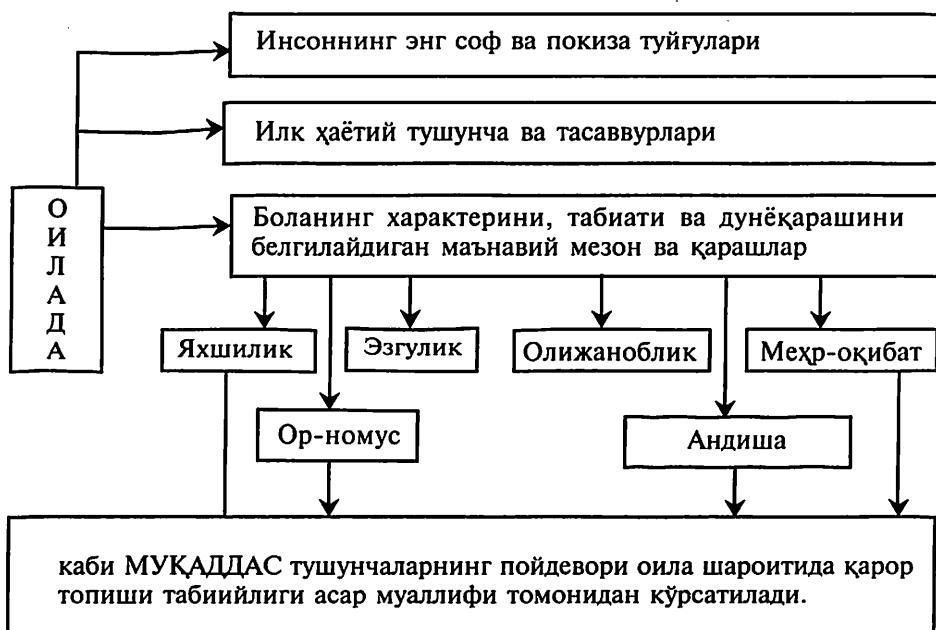
Гап шундаки, тарихимизда (асарда кўрсатилган, таъкид бизники — Ш.Р.) бундай беназир сиймоларнинг мавжудлиги — тақроран айтишга тўғри келади — ўзига хос бир феномен, яъни ўта ноёб ҳодисадир. Бу эса нафақат бугунги, айни пайтда эртанги авлодларимизнинг ҳам маънавий бойлигига айланниб, ҳалқимизга ҳеч нарса билан ўлчаб, қиёслаб бўлмайдиган руҳий куч-кувват ва мадад бериши муқаррар.

Лекин айни пайтда, биз ҳақиқатни ҳам яхши англаймизки, фақат ўтмишга, аждодлар меросига маҳлиё бўлиб юришнинг ўзи билан узоққа бориб бўлмайди.

Асар муаллифи:

Бу билан ҳалқимизни интилиб яшашга, таълим-тарбиянинг узлуксизлигига, ҳалқ, миљат манфаати йўлида ҳалол меҳнат қилишга, жаҳолат ва гафлатга берилиб кетмасликка, умрини ўтаб бўлган ақидаларга ўралашмасликка, масбулияят ва ҳушёрикка ундаётганлигини англашимиз лозим.

2.14. МИЛЛАТНИНГ МАЊНАВИЯТИНИ ШАКЛЛАНТИРИШ ВА ЮКСАЛТИРИШДА ОИЛАНИНГ ЎРНИ ҲАҚИДА

Шунинг учун ҳам, айнан оила муҳитида пайдо бўладиган отонаага ҳурмат, уларнинг олдидағи умрбод қарздорлик бурчини чуқур англаш, ҳар қайси инсонга хос бўлган одамийлик фазилатлари ва оиласий муносабатларнинг негизи оила мањнавий оламини ташкил этади.

Ислом Каримов

МАЪЛУМОТ ЎРНИДА:

Кўп ишллик илмий кузатиш ва тадқиқотлар шуни кўрсатадики, инсон ўз умри давомида оладиган барча инфомациянинг 70 фоизини 5 ёшгача бўлган даврда олар экан. (Асаддан.)

2.14.1. Оила хавфсизлиги ҳақида

Асарда:

Ахлоқ-одоб бобида фарзандларга ўрнак бўлиш

Кўпол муомалада бўлмаслик

Бошқаларни кўролмасликтан холи бўлиш

Фисқ-фасод, иғво мухитидан холи бўлиш

Маънавий мухитни ва тарбияни соғломлаштириш

Хонадондаги маънавий мухитни ўзаро ҳурмат, ахлоқ-одоб, инсоний муносабатлар асосида қуриш

Таълим-тарбияда узлуксизликни таъминлаш

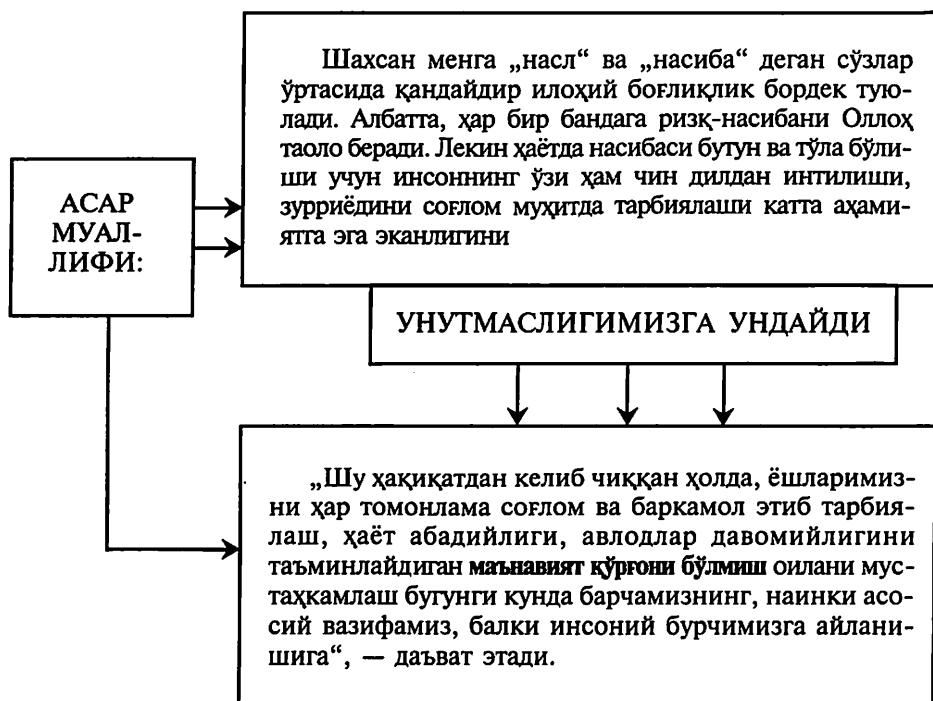
Ўзаро муроқот ва муомалада хушфеълийкни таъминлаш

Юқоридаги омилларни ҳаётда қўллаш фарзандларимиз маънавий оламини (хавфсизлигини) юксалтиради. Уларнинг меҳрибон, раҳмдил, комил инсон бўлиб етишишига олиб келади.

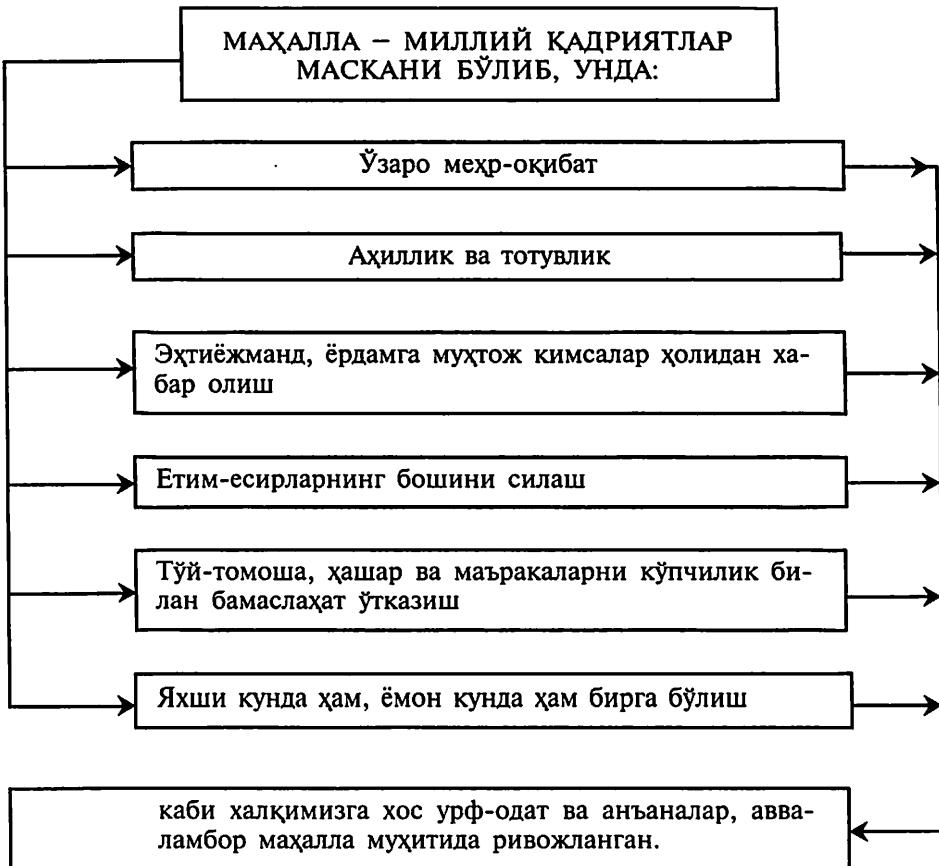
2.14.2. Соғлом насл ҳақида

Бола тарбиясида, шунингдек, соғлом насл масаласи ҳам мұхим роль үйнашини инкор этиб бўлмайди. Ақли расо ҳар қайси инсон яхши англайдики, бу дунёда ҳаёт бор экан, оила бор. Оила бор экан, фарзанд деб аталмиш бебаҳо неъмат бор. Фарзанд бор экан, одамзод ҳамиша эзгу орзу ва интилишлар билан яшайди... Ҳаммамизга аён бўлиши табиийки, оила соғлом экан – жамият мустаҳкам, жамият мустаҳкам экан – мамлакат барқарордир.

Ислом Каримов

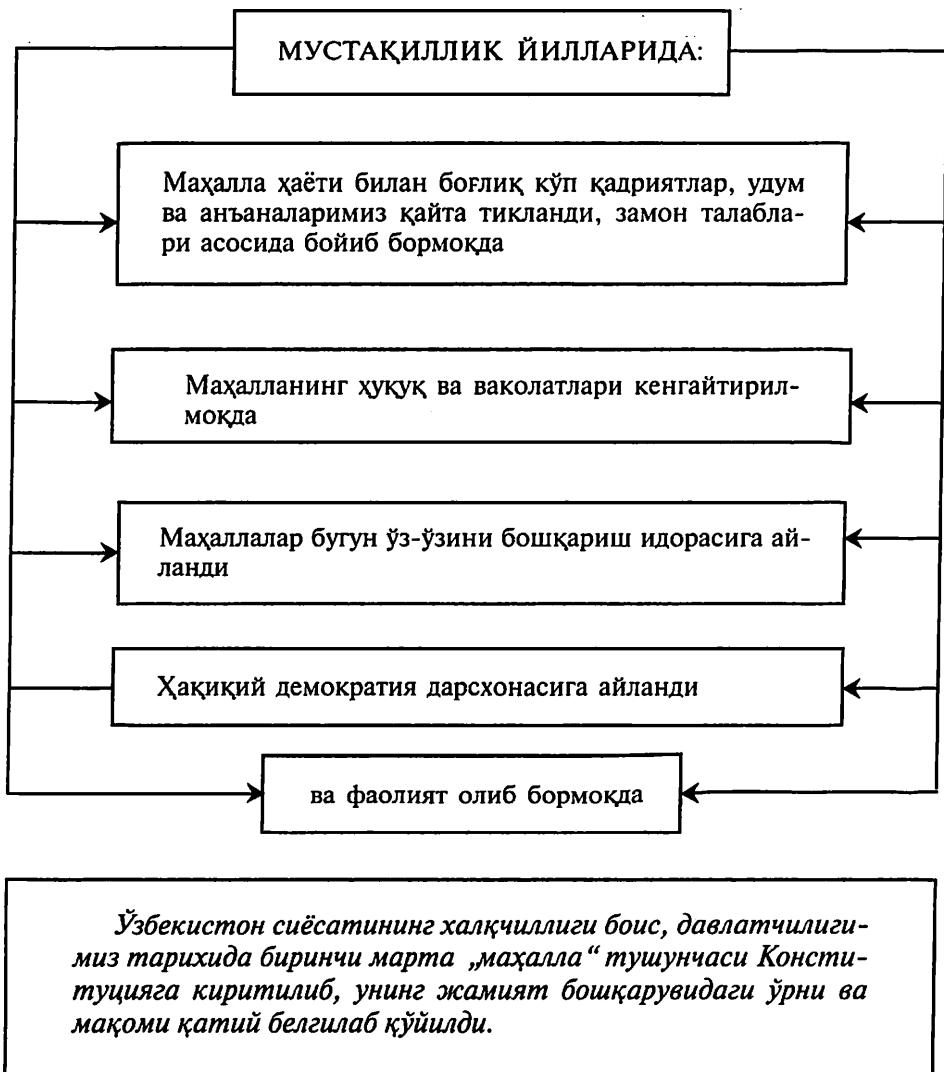

2.14.3. Маънавий ҳаётимизни юксалтиришда маҳалланинг роли ва таъсири ҳақида

Биз „Маҳалла – ҳам ота, ҳам она“ деган ҳикматли нақлнинг ана шу ҳаётий ҳақиқатнинг ифодаси эканлиги“ асарда алоҳида таъкидланганлигини ва бу бетакрор қадриятга амал қилишимизга унда-
ганлигини кўрамиз.

2.14.4. Мустақиллик йилларида маҳалла институтини тиклаш ва мустаҳкамлаш түгрисида

2.15. ТАЪЛИМ-ТАРБИЯ ТИЗИМИНИНГ – ИНСОН МАЊНАВИЯТИНИ ШАКЛАНТИРИШДАГИ ҮРНИ ТЎҒРИСИДА

Инсон камолоти ва миллат равнақининг энг асосий шарти ва гарови бўлган таълим-тарбия – онг маҳсули, лекин айни вақтда онг дараҷаси ва унинг ривоҷсланишини ҳам белгилайдиган, яъни халқ мањнавиятини шакллантирадиган ва бойитадиган энг муҳим амалдир. Бинобарин, таълим-тарбия тизими ни ва шу асосда онгни ўзгартирмасдан туриб, мањнавиятни ривоҷслантириб бўлмайди.

Ислом Каримов

ТАЪЛИМ-ТАРБИЯ соҳасида:

Юзаки, расмий ёндашувларга изн берилмаслиги

Пухта ўйланмаган ишларга мутлақо йўл қўйиб бўлмаслиги

Мактаб, таълим-тарбия масаласи давлат ва жамият назоратида бўлиши асосий қонунимизда белгилаб қўйилганлиги, ...Шу билан бирга, бу кенг жамоатчилик, бутун халқимизнинг иштироки ва қўллаб-қувватлашини талаб қиласидиган УМУМИЙ МАСАЛА ЭҚАНЛИГИ Асарда вазифа сифатида белгиланганлигини Ўзбекистоннинг ҳар бир асл фуқароси эсдан чиқармаслиги лозим.

2.15.1. Таълим-тарбия яхлитлиги ҳақида

Таълимни тарбиядан, тарбияни эса таълимдан ажратиб бўлмайди – бу шарқона қараши, шарқона ҳаёт фалсафасидир.

Ислом Каримов

2.15.2. Мустақиллик йилларида таълим-тарбия ривожи

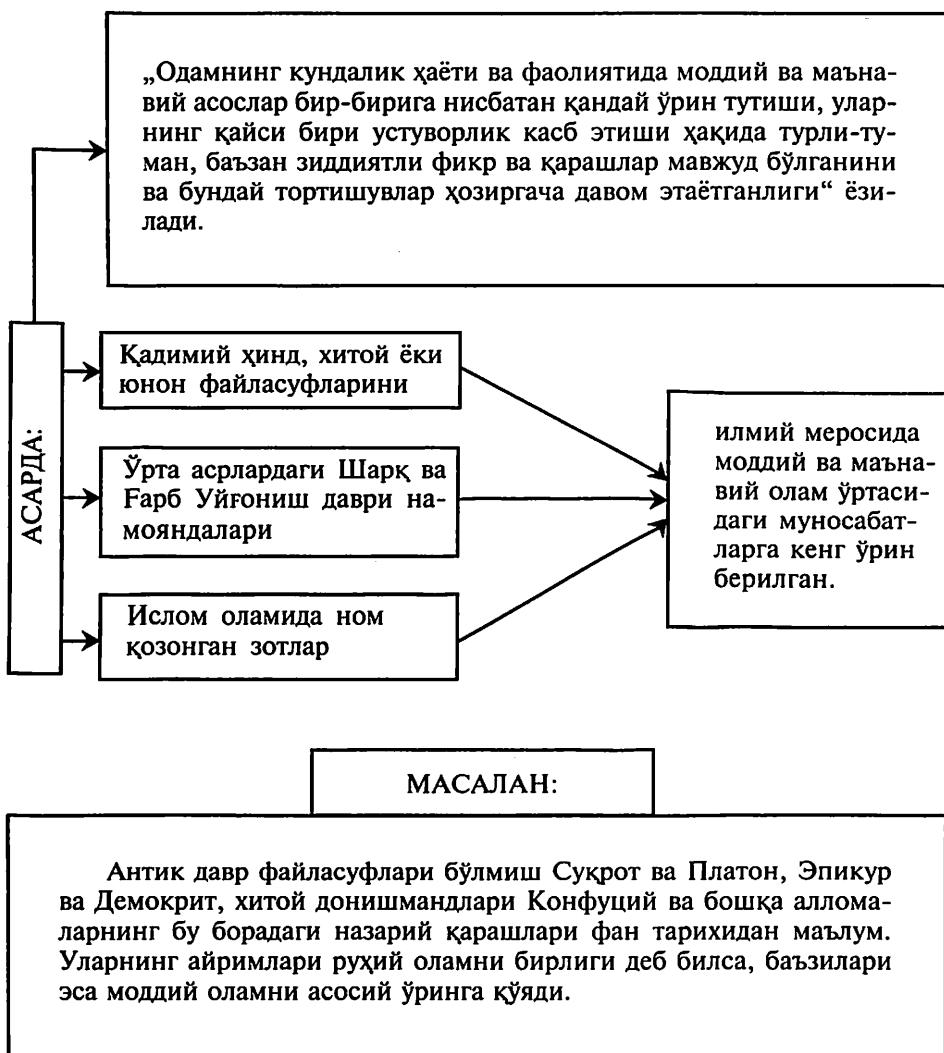
МАЪЛУМОТ УЧУН:

Мустақилликнинг дастлабки йиллариданоқ, бутун мамлакат миқёсида таълим-тарбия, илм-фан, касб-хунар ўргатиш тизимларини тубдан ислоҳ қилишга ниҳоятда катта зарурат сезила бошлаган бир пайтда... ҳамда Кадрлар тайёрлаш Миллий дастурини ишлаб чиқиши билан боғлиқ жараён узоқ йиллар мобайнида бу соҳада талай муаммолар йигилиб қолганини кўрсатади. Давлатимиз раҳбари Ислом Каримов ушбу дастур лойиҳаси устида (саккиз ой мобайнида) ишлаш жараённида шахсан амин бўлганлигини, шунинг учун ҳам бу оғир, масъулиятли, аммо ҳал қилишини асло пайсалга солиб бўлмайдиган ишни қадам-бақадам, изчиллик билан бажаришга бел боғланганигини асар билан атрофлича танишган ўқувчи илгайди.

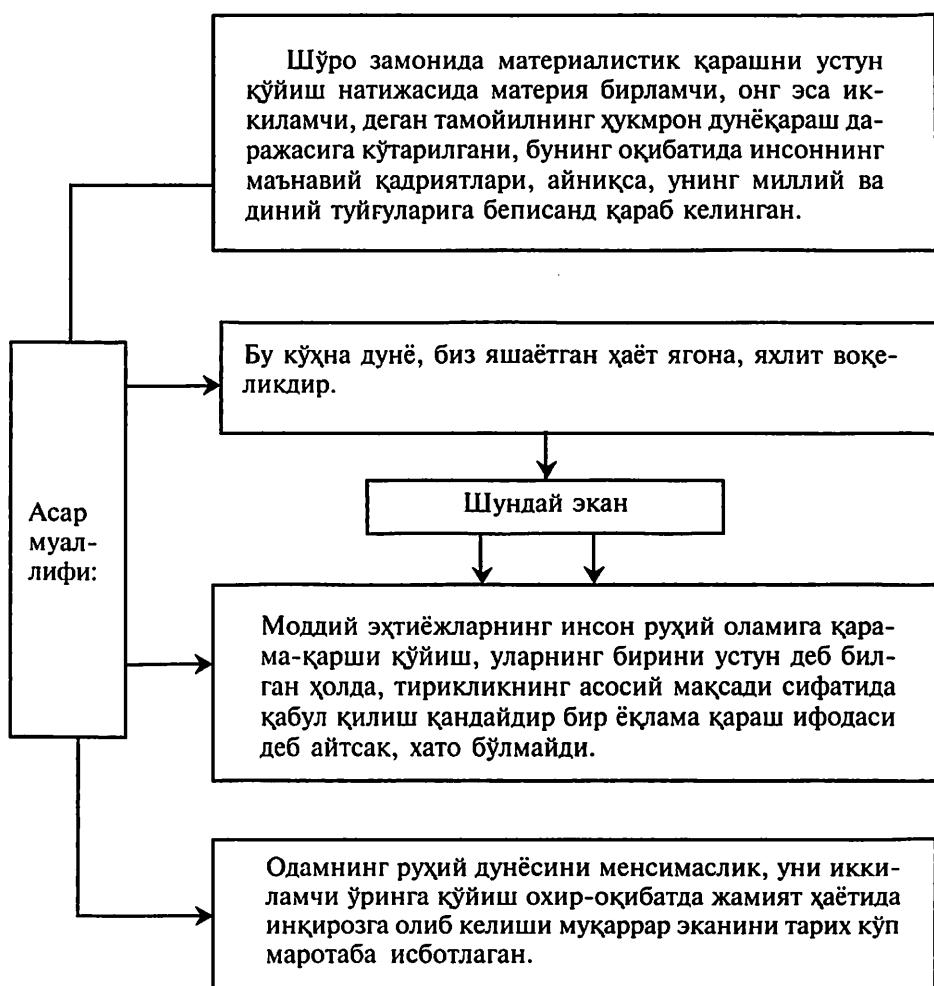
Охирги йилларда таълим-тарбия соҳасида амалга оширган, кўлами ва моҳиятига кўра, улкан ишларимиз биз кўзлаган эзгу ниятларимизга эришиш, ҳеч кимдан кам бўлмайдиган ҳаёт барпо этиш, ёшларимиз, бутун халқимизнинг маънавий юксалиши йўлида мустаҳкам замин яратади.

3-мавзу. МАЬНАВИЙ ВА МОДДИЙ ОЛАМ УЙФУНЛИГИ

3.1. МАЬНАВИЙ ВА МОДДИЙ ОЛАМ ЎРТАСИДАГИ МУНОСАБАТ ҲАҚИДА

3.2. ТОТАЛИТАР – РЕЖАЛИ ТУЗУМ ДАВРИ ҲУКМРОН ҚАРАШЛАРИ

3.3. МОДДИЙ ВА МАЬНАВИЙ ОЛАМ БИРЛИГИ

Инсон ўз тимсолида ҳам моддий, ҳам маънавий хусусият ва аломатларни мужассам этган ноёб хилқат, Яратганинг буюк ва сирли мўъжизасидир. Шунинг учун ҳам унинг ички дунёси, унга ато этилган фазилат ва хислатларини охиригача англаш, тушушишнинг ўзи ўта мураккаб масала.

Асарда мана шу қараш ва
фикрлар умумлаштирилиб

„Инсонга хос орзу-интилишларни рӯёбга чиқариш унинг онгли ҳаёт ке-чириши учун зарур бўлган моддий ва маънавий оламни бамисоли парвоз қиласёттан қушнинг икки қанотига қиёсласак, ўринли бўлади“ – деб умумлаштирилади.

Моддий ва маънавий омил

Қачонки, ана шу икки муҳим омил ўзаро уйғунлашса, том маънода қўш қанотга айланса, шундагина инсон, давлат ва жамият ҳаётида ўсиш, ўзгариш, юксалиш жараёнлари содир бўлади.

3.4. МУСТАҚИЛЛИК ЙИЛЛАРИДА МОДДИЙ ВА МАЬНАВИЙ ОЛАМ УЙГУНЛИГИНИНГ АҲАМИЯТИ ҲАҚИДА

МУСТАҚИЛЛИК

Биз учун нафақат иқтисодий, балки бекиёс маънавий имкониятлар манбай эканини англаб, мамлакатимизнинг ички ва ташки сиёсатини, иқтисодий-ижтимоий янгиланиш жараёнларини айнан шу асосда ташкил этишга устуворлик берилди.

Шу ўринда:

Баъзи бир сиёсатчи ва назариётчиларнинг, олдин моддий ҳаётни, кейин маънавий масалаларни ўлаш керак, деган мазмундаги фикрлари мутлақо хато бўлиб, янги жамият, янги ҳаёт қуриш жараёнида фақат зарар етказиши мумкинлигини бугун ҳаётнинг ўзи ҳар қадамда тасдиқлаб бермокда.

Асар муаллифи:

„Юксак тараққиётга эришишни орзу қиласиган ҳар бир инсон ва жамият ўз ҳаётини айнан ана шундай диалектик ва узвий боғлиқлик асосида қурган ва ривожлантирган тақдирдагина ижобий натижа бера олишини“ таъкидлайди. Ва ана шу ҳақиқатдан келиб чиқсан ҳолда, „биз иқтисодий ўнгланиш, иқтисодий тикланиш, иқтисодий ривожланиш жараёнларининг МАЬНАВИЙ ЮКСАЛИШ ҲАРАКАТЛАРИ билан тамомила уйғун равишда ривожланиб боришини доимо давлатимиз ва жамиятимизнинг эътибор марказига қўйганлигини“ алоҳида қайд этади.

*1991 йил 31 август са-
насида құлға кириллган
миллий мустақилдик — XX аср
халқымыз томонидан амалга
оширилган буюк маңнавий жа-
сорат намунасидир.*

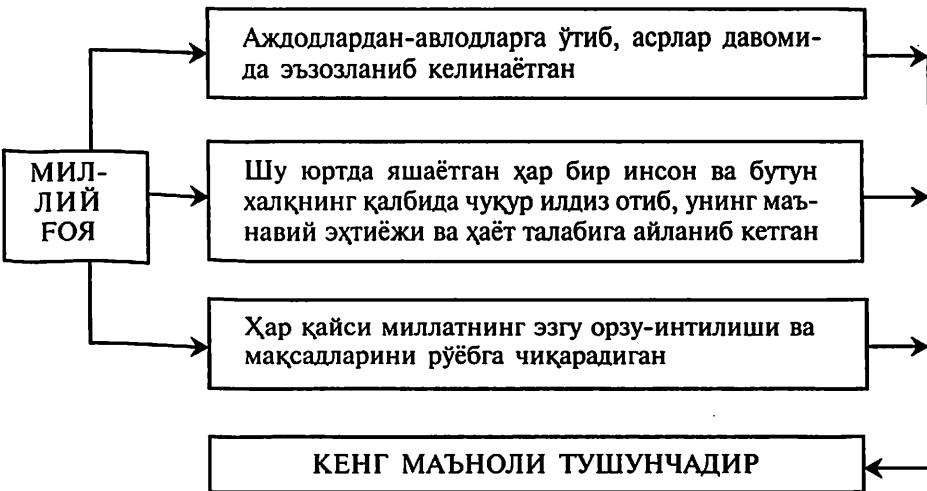
Ислом Каримов

ИККИНЧИ БОБ

МУСТАҚИЛЛИК – МАҢНАВИЙ ТИКЛАНИШ ВА ЮКСАЛИШ

4-мавзу. МИЛЛИЙ ФОЯ ВА МАЬНАВИЙ ҲАЁТ

4.1. МИЛЛИЙ ФОЯНИНГ МОХИЯТИ

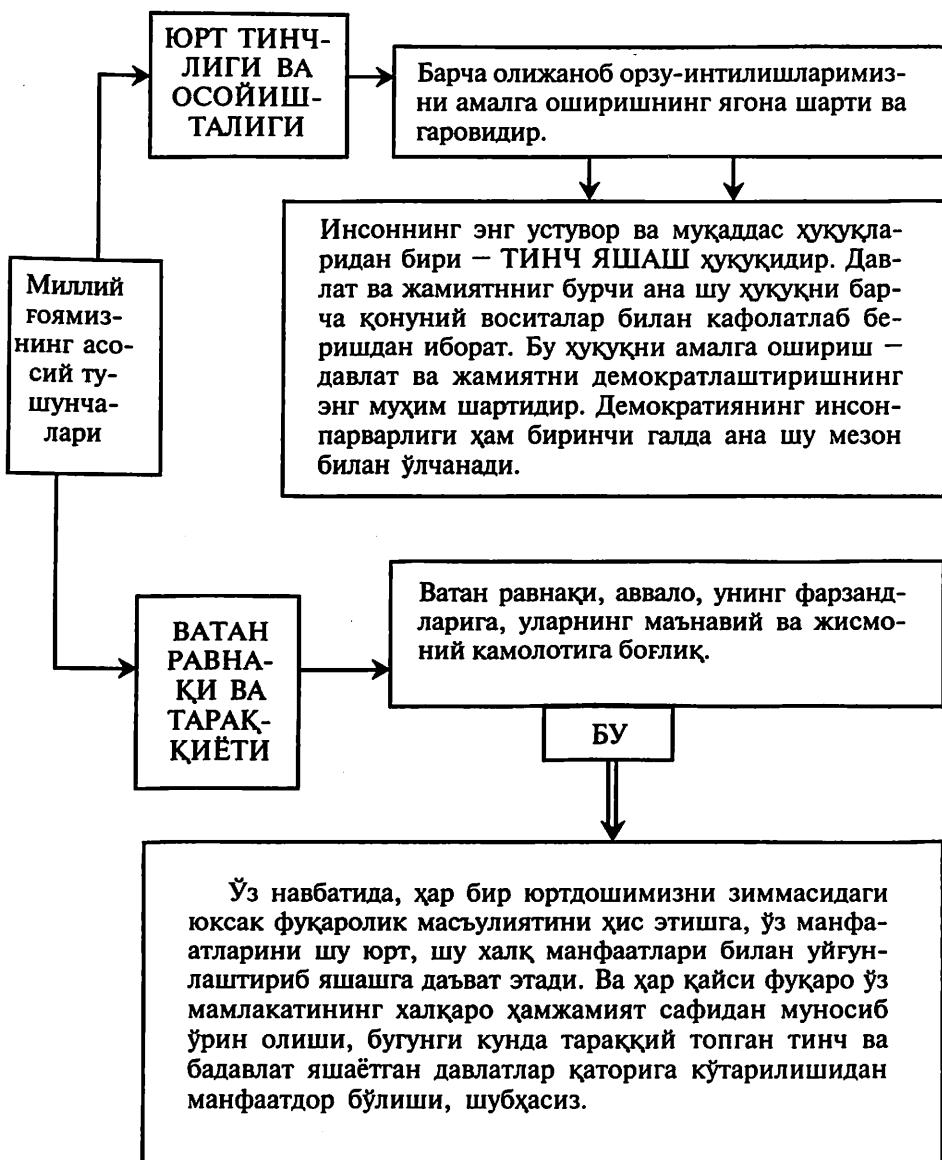

Мустақилликни қўлга киритган кунлардан бошлаб, биз миллий
фоямизнинг энг асосий тушунча ва тамойилларини белгилаб олиш
ва ишлаб чиқишга ҳаракат қилдик

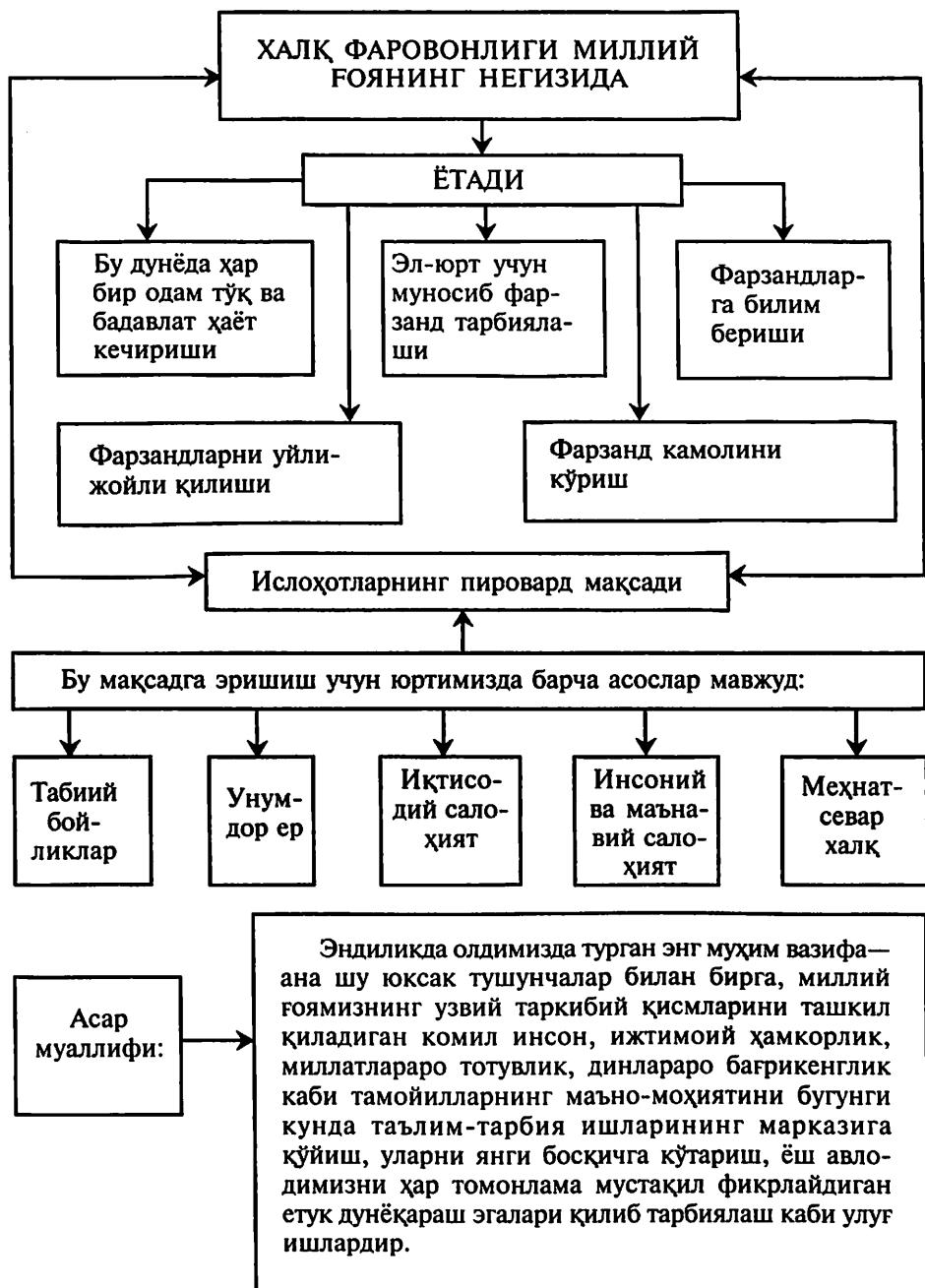
БУНДА:

Аввалимбор, мустақилликни асраб-авайлаш, уни янада мустаҳкам-
лаш билан боғлиқ эканидан келиб чиққан ҳолда, миллий фоямиз-
нинг маъно-мазмунини ҳам ана шундай мезонлар негизида белги-
лаш вазифа қилиб белгиланди ва бу борада қанча эътиборли иш-
лар амалга оширилди.

4.2. МИЛЛИЙ ФОЯНИНГ АСОСИЙ ТУШУНЧАЛАРИ

4.3. ХАЛҚ ФАРОВОЛЛИГИ МИЛЛИЙ ФОЯНИНГ НЕГИЗИДИР

4.4. МИЛЛИЙ ФОЯНИНГ ВАТАНИМИЗДА ЯШАЁТГАН БАРЧА МИЛЛАТ ВА ЭЛАТЛАРГА ДАХЛДОРЛИГИ

ЭЛЬТИВОР ҚАРАТИНГ

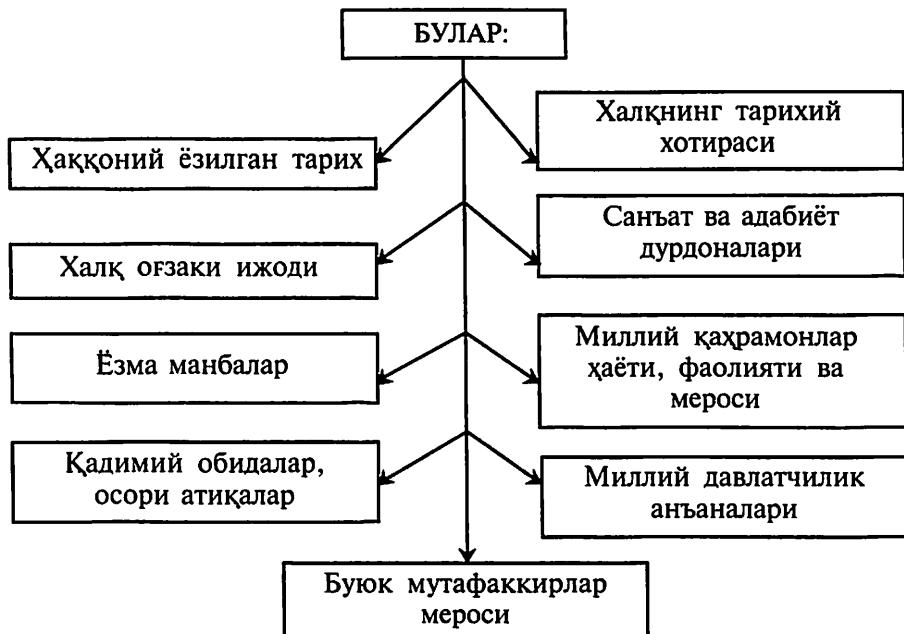
Асардаги муҳим жиҳат шуки, муаллиф фуқаролар дунёқарашини бошқариш фикридан йироқ бўлишга унданған ҳолда, одамларнинг тафаккурини бойитиш, уни янги маъно ва мазмун билан тўлдириш тарафдори эканлигига ишора қилади.

Албатта, барчамиз яхши тушунамизки, миллий фоя деган сўз фақат бир миллатга мансуб бўлиб қолмасдан, мана шу табаррук диёrimiz — Ўзбекистон тупроғида яшаётган барча миллат ва элатларга бирдек дахлдордир.

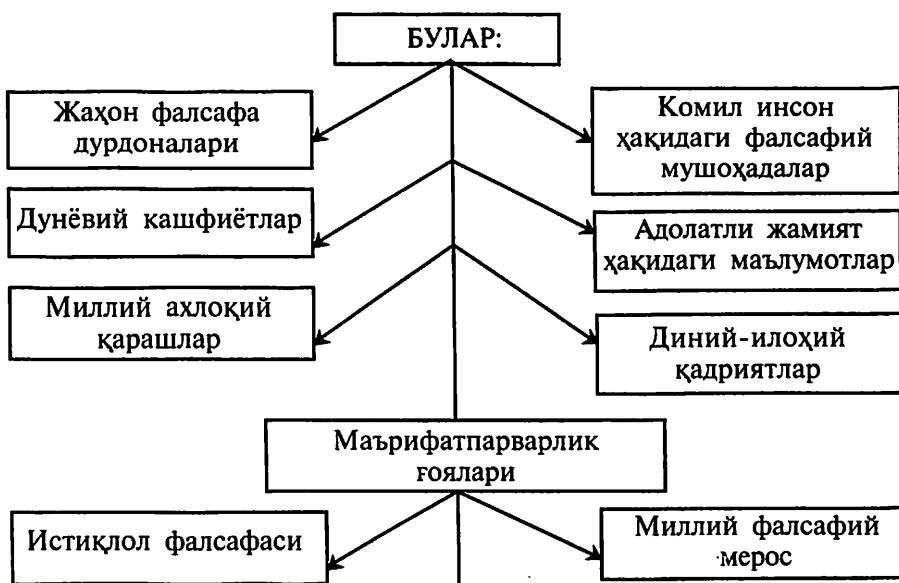
АСАРДА:

„Миллий фоя мужассам бўлган буюк мақсадларни рўёбга чиқариш, авваламбор, жамиятимиз ва ана шу жамият аъзоси бўлиши ҳар қайси инсоннинг маънавий олами ва дунёқарашидаги ижобий ўзгариши билан боғлиқ эканини“ унутмасликка ундумоқда.

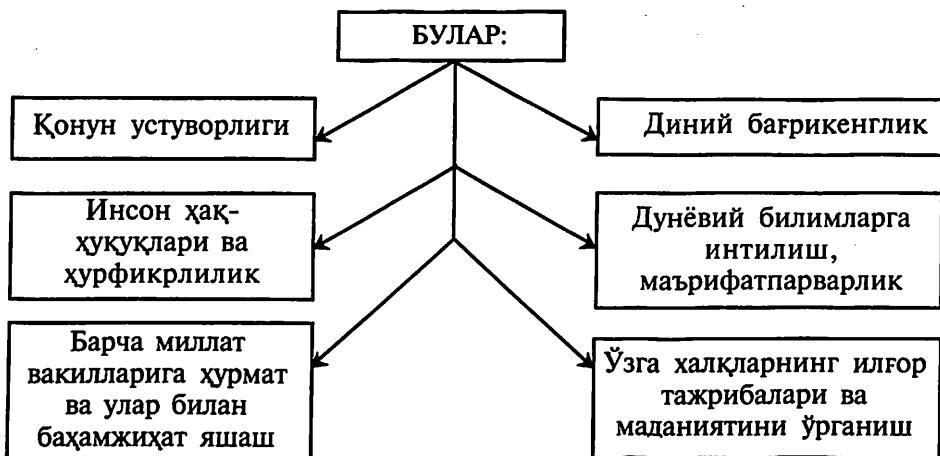
4.5. МИЛЛИЙ ИСТИҚЛОЛ ФОЯСИННИГ ТАРИХИЙ ИЛДИЗЛАРИ ҲАҚИДА

4.6. МИЛЛИЙ ИСТИҚЛОЛ ФОЯСИННИГ ФАЛСАФИЙ АСОСЛАРИ

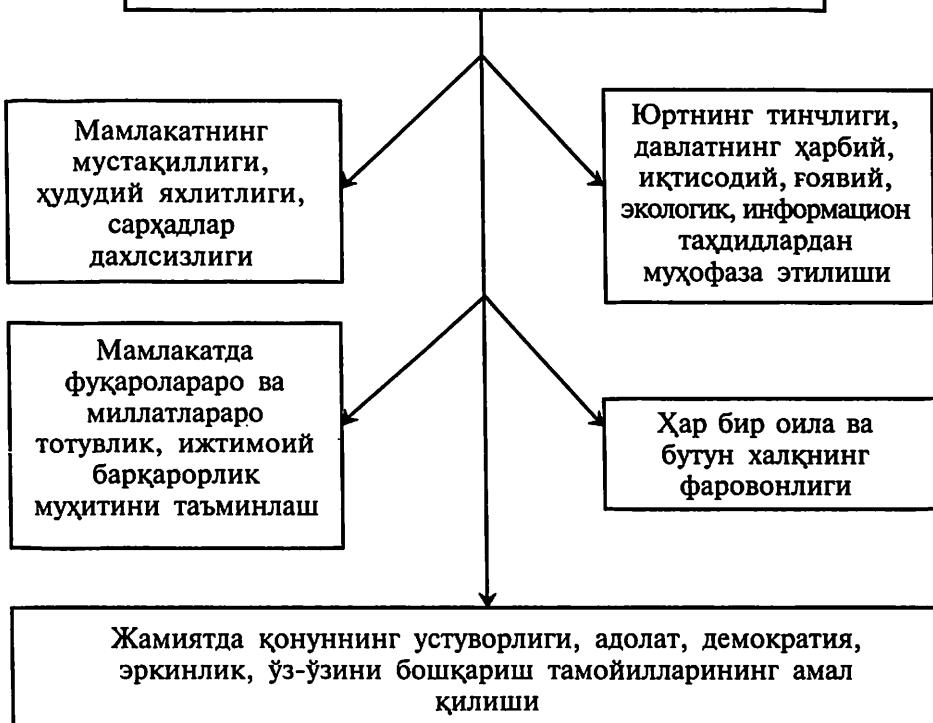
4.7. МИЛЛИЙ ИСТИҚЛОЛ ФОЯСИННИГ УМУМБАШАРИЙ ТАМОЙИЛЛАРИ

Миллий истиқлол мағкураси ҳар бир ватандошимизнинг оиласи, жамият, эл-юрг олдиғаги бурч ва масъулиятини қай даражада адо этаётганини белгилайдиган маънавий мезондир. Бу — Ўзбекистонда истиқомат қиласидиган ва ўз тақдирини шу муқаддас замин билан боғлаган ҳар бир кишининг «Ватан менга нима берди?» деб эмас, балки «Мен Ватаним равнақи учун нима қиляпман?» деган масъулият туйғуси билан яшаш демакдир.

4.8. МИЛЛИЙ ИСТИҚЛОЛ МАФКУРАСИ ХАЛҚ МАНФААТЛАРИ ЙЎЛИДА

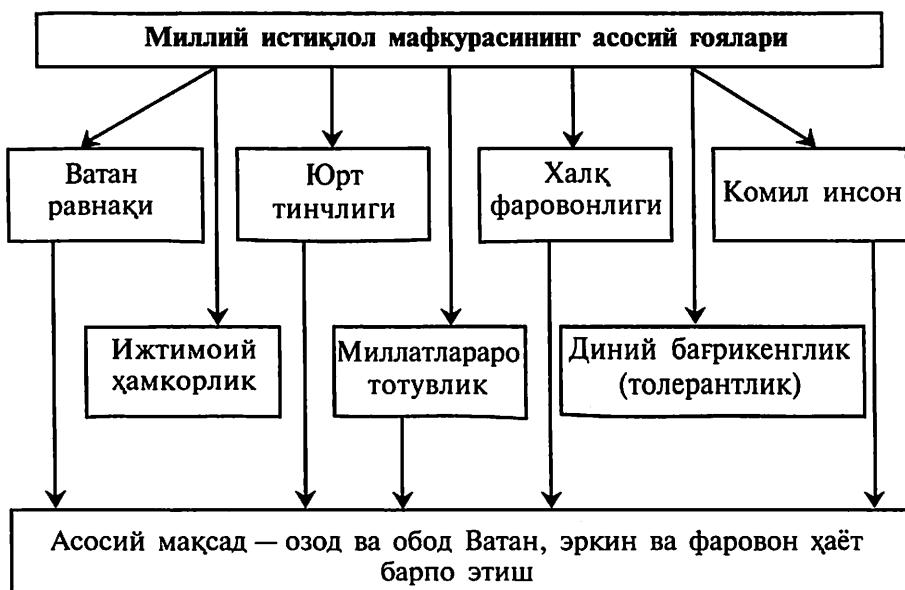
Миллий истиқлол мафкураси халқимизнинг
куйидаги манбаатларини ифодалайди

4.9. МИЛЛИЙ ИСТИҚЛОЛ МАФКУРАСИ ТАМОЙИЛЛАРИ

4.10. МИЛЛИЙ ИСТИҚЛОЛ МАФКУРАСИННИГ АСОСИЙ ФОЯЛАРИ

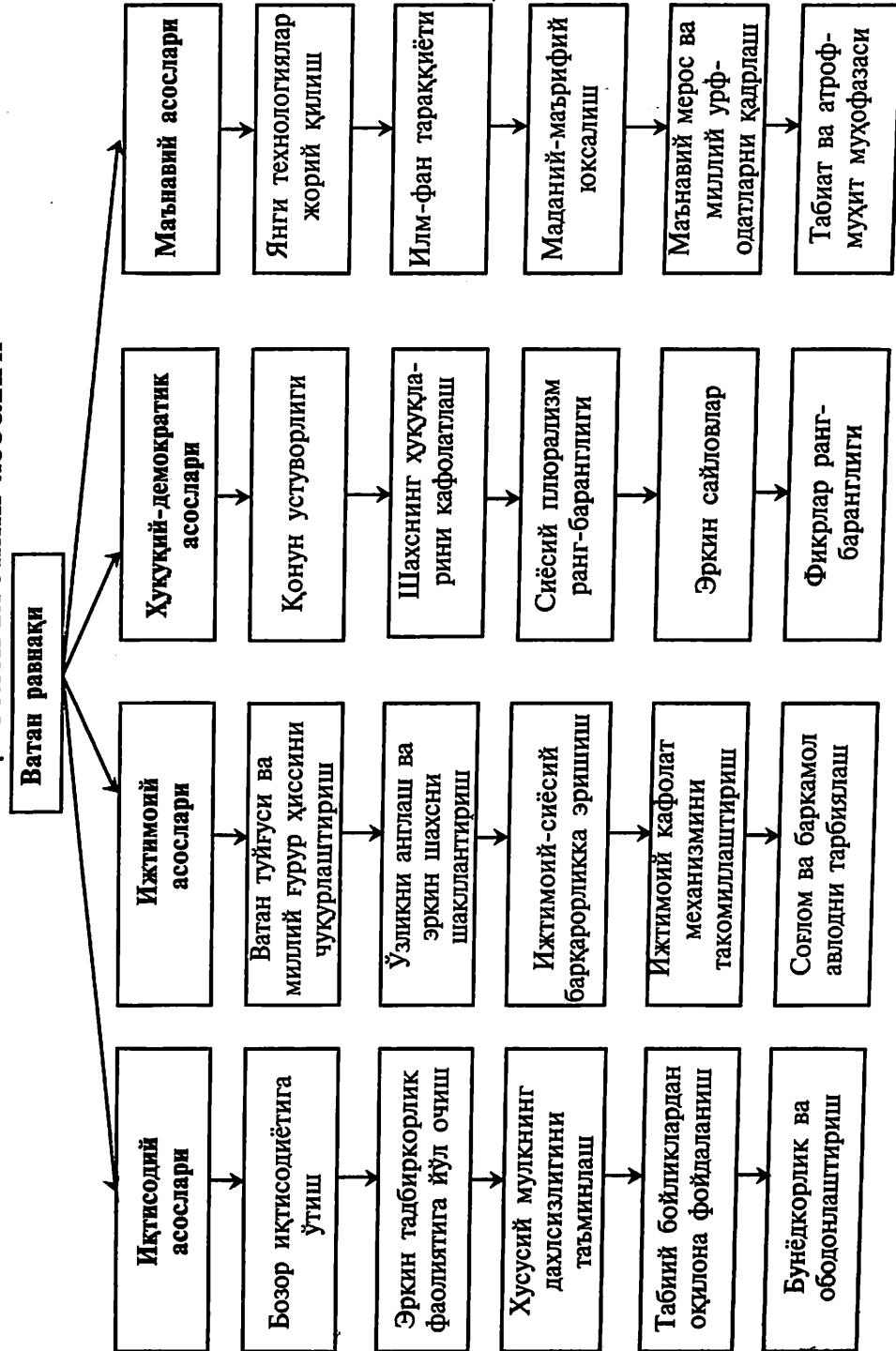

Озод Ватан — ўз тақдирини ўзи мустақил ҳал этиш ҳукуқини тўла рўёбга чиқара оладиган миллатнинг, халқнинг яшаш макони бўлиб, жаҳон ҳамжамиятида ўз ўрнига, нуфузига ва мавқеига эга бўлган мамлакатdir.

Обод Ватан — фуқаролари эркин ва озод, яратувчанлик фаолияти билан банд бўлган, тўла ижтимоий-сиёсий, иқтисодий хавфсизликда яшетган давлатdir.

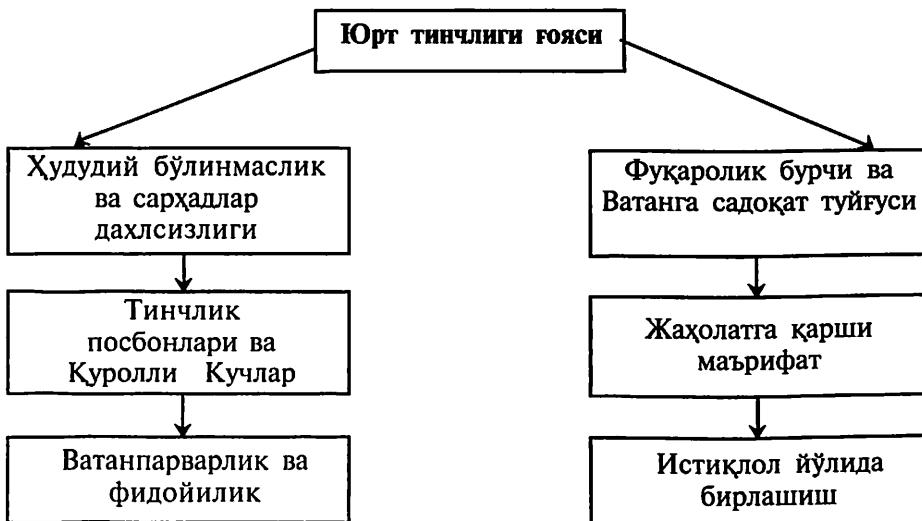
Эркин ва фаровон ҳаёт — одамларнинг юқори даражадаги моддий ва маънавий неъматларга эркин тарзда, ўзларининг бор қобилиятлари ва имкониятлари эвазига эришишидир.

4.11. ВАТАН РАВНАКИ ФОЯСИ ВА УНИНГ АСОСЛАРИ

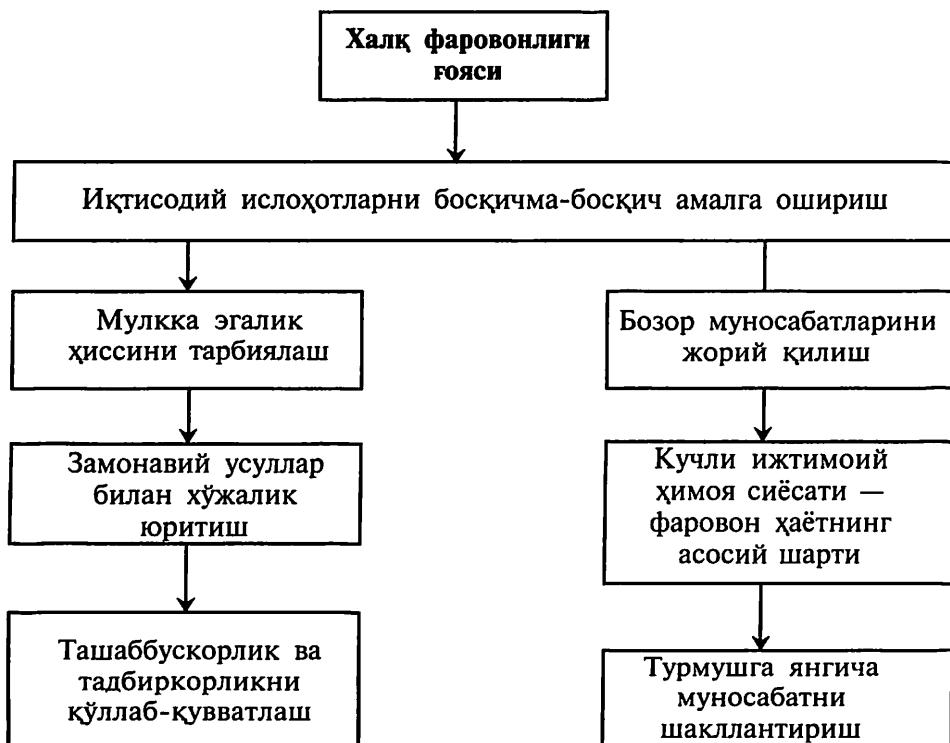
4.12. ЮРТ ТИНЧЛИГИ ФОЯСИ ВА УНИНГ МАЗМУНИ

Юрт тинчлиги — бебаҳо неъмат, улуғ саодатдир. Башарият ўз тараққиётининг барча босқичларида, аввало, тинчлик, тотувликка интилиб келган. Юрт тинчлиги — барқарор тараққиёт гаровидир.

4.13. ХАЛҚ ФАРОВОНИЛГИ ФОЯСИ ВА УНИНГ МАЗМУНИ

Халқ фаровонлиги — мамлакатимизда амалга оширилаётган ислоҳотларнинг олий мақсади — конституциямиизда белгиланған халқимизга муносаб турмуш яратишдан иборат. Яъни ислоҳот — ислоҳот учун эмас, инсон учун, унинг фаровон ҳаёти учун хизмат қилиши кераклигидир.

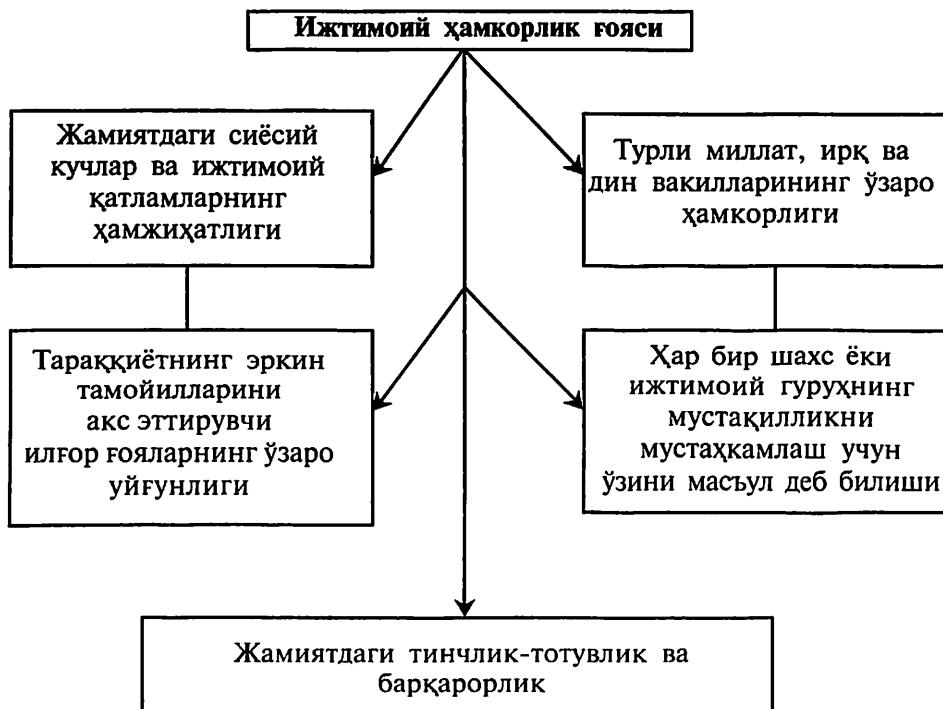
4.14. КОМИЛ ИНСОН ФОЯСИ ВА УНИНГ МАЗМУНИ

Комил инсон — ҳам миллий, ҳам умумбашарий моҳиятга эга бўлган одамзодга хос юксак маънавий ва жисмоний барқарорликни мужассам этган, уни ҳамиша эзгуликка ундаидиган олижаноб фоядир.

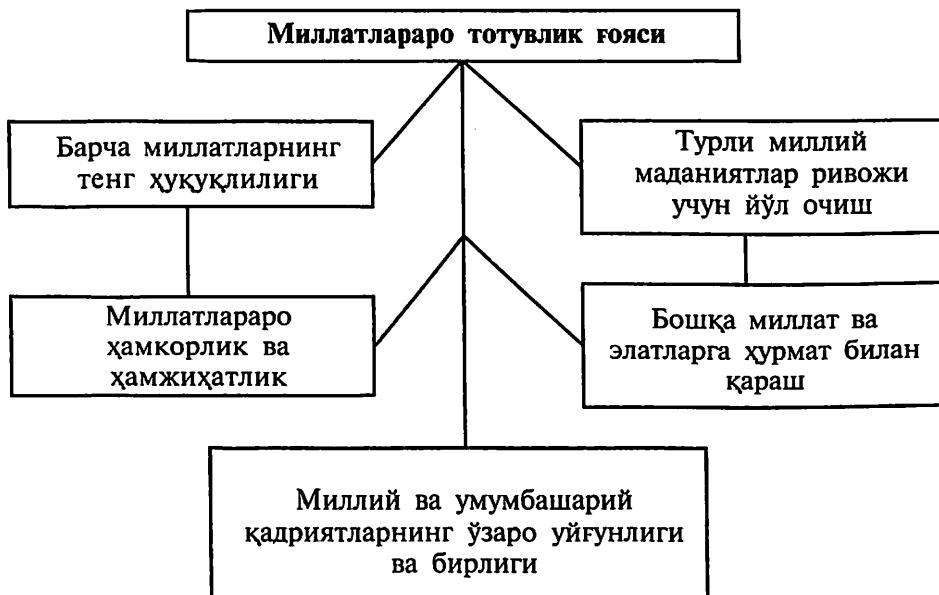
4.15. ИЖТИМОИЙ ҲАМКОРЛИК ФОЯСИ

Ижтимоий ҳамкорлик — муроса фалсафаси бўлиб, хилма-хил фикр ва қарашларга эга бўлган, турли миллат, ирқ ва динга мансуб шахс ва гуруҳларнинг ўзаро ҳамкорлигини тъминлайди. Натижада жамиятда тинчлик ва тотувликнинг, барқарор тараққиётнинг мустаҳкам кафолати вужудга келади.

4.16. МИЛЛАТЛАРАРО ТОТУВЛИК ФОЯСИ ВА УНИНГ МАЗМУНИ

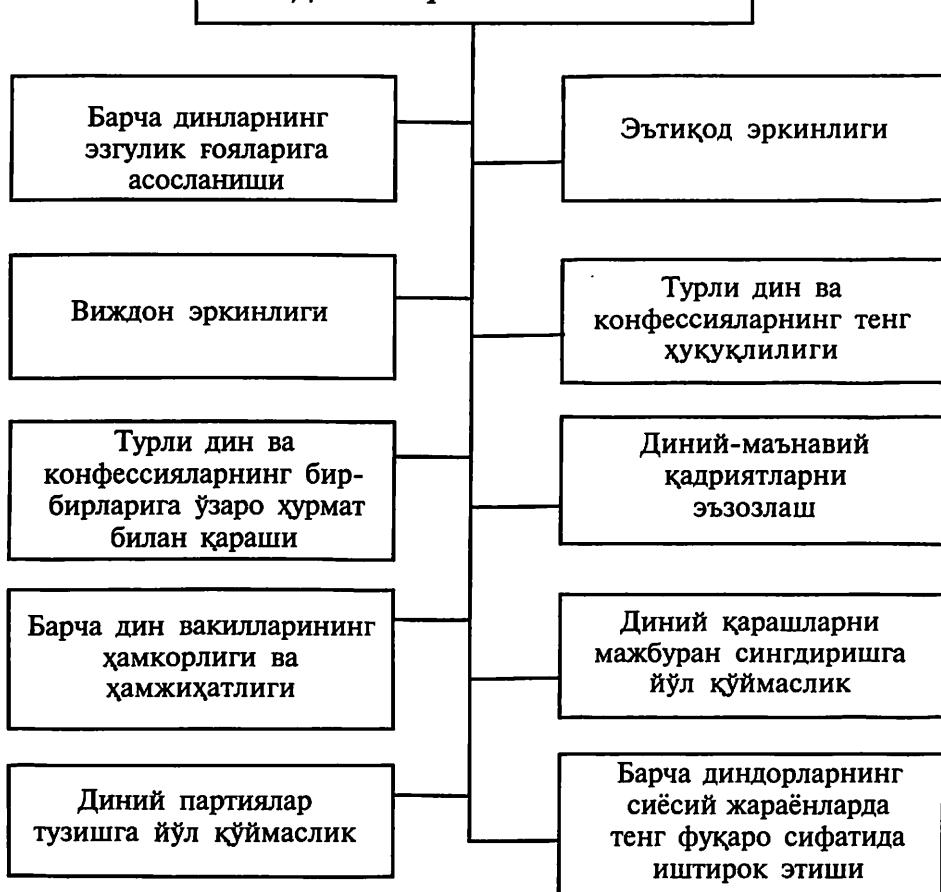
Миллатлараро тотувлик — умумбашарий қадрият бўлиб, турли хил халқлар биргаликда истиқомат қиласиган минтақа ва давлатлар миллий тараққиётини белгилайди, шу жойдаги тинчлик ва барқарорликнинг кафолати бўлиб хизмат қиласи.

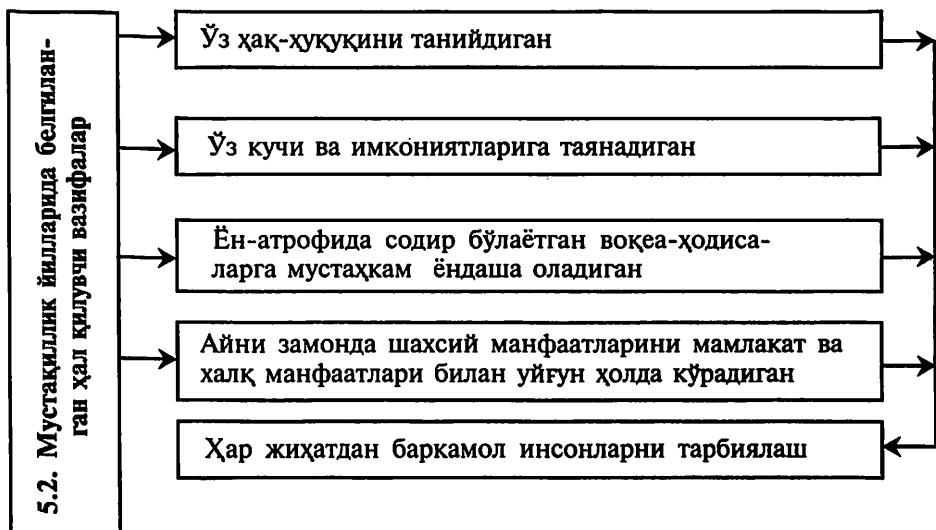
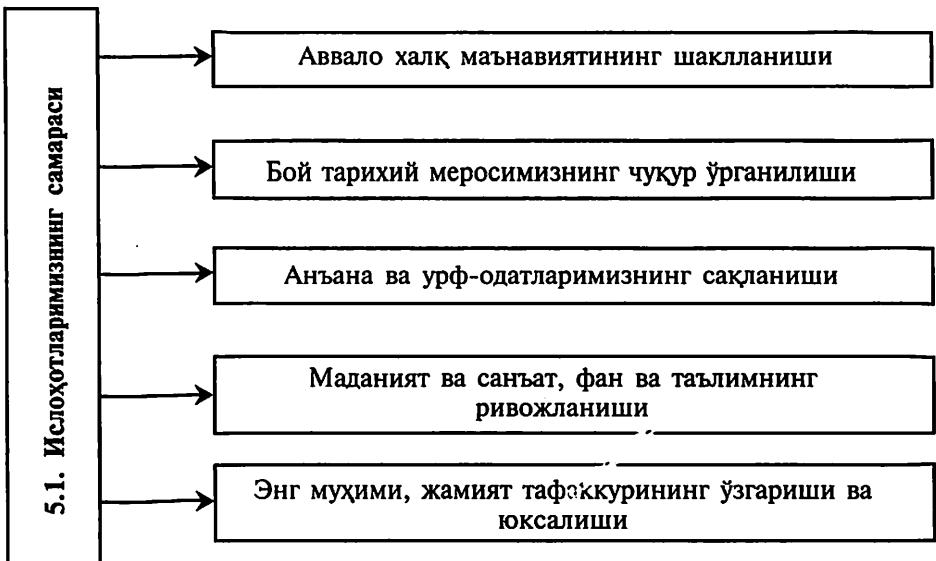
4.17. ДИНИЙ БАГРИКЕНГЛИК ФОЯСИ ВА УНИНГ МАЗМУНИ

Диний бағрикенглик — хилма-хил диний эътиқодга эга бўлган кишиларнинг бир замин, бир Ватанда олижаноб, ҳамжиҳат бўлиб яшашини англатади.

Диний бағрикенглик фояси

5-мавзу. МАЬНАВИЯТ ВА ЖАМИЯТНИНГ ЯНГИЛАНИШИ

Таъкидлаш жоизки, юқоридаги вазифаларни ба-жариш жараёни юртимизда ўта мураккаб шароитда мустабид шўро тузуми барбод бўлган ва янгича ижтимоий муносабатлар қарор топаётган кескин бир вазиятда юз берди.

5.3. 1990 йил 24 март кунидаги РЕСПУБЛИКА ОЛИЙ КЕНГАШИННИГ БИРИНЧИ СЕССИЯСИ ТАРИХИГА БИР НАЗАР

Ўта қалтис ва мураккаб бир даврда юртимиздаги тинчлик ва барқарорликни асраб қолиш, Марказдан бўлаётган турли заарли таъсиrlардан халқимизни ҳимоя қилиш, ўз мустақил сиёsatимизни ишлаб чиқиши ва амалга ошириш мақсадида:

1990 йилнинг 24 март куни Республика Олий Кенгашининг биринчи сессиясида Президентлик бошқаруви жорий этилди

Юксак эътироф билан
таъкидлаш лозимки:

Ўшанда СССР ҳудудидаги республикалар орасида биринчи бўлиб
Ўзбекистонда мана шундай юксак лавозим жорий этилган.

ШУ ТАРИҚА:

Президентимиз ташаббуси билан биз Ўзбекистонни мустақиллик йўлига бошлаган дастлабки қадамни қўйганлигимизни, айниқса бугун, мустақилликнинг 20 йиллиги арафасида эслаш ўринли.

5.4. ТАРИХИЙ АҲАМИЯТГА ЭГА БҮЛГАН 1990 ЙИЛ 24 МАРТ КУНИДАГИ СЕССИЯДА ДАВЛАТИМИЗ РАҲБАРИ ИСЛОМ КАРИМОВ ТОМОНИДАН БЕЛГИЛАНГАН ВАЗИФАЛАР

„Бугунги кунда олдимизда турган энг муҳим вазифаларни кўз ўнгимиздан ўтказар эканмиз, аҳолининг кундалиқ эҳтиёжларига бевосита дахлдор долзарб масалаларни ҳал қилиш билан бир қаторда биз эски тузум даврида инсон ҳаётининг негизи ва мураккаб томонлари, миллий қадриятлар, тарихий анъаналар, умуминсоний маънавий бойиклар билан ҳисоблашмаслик жамиятимизга қанчадан-қанча зарар келтирганини унутмаслигимиз керак“ лигини ҳали собиқ Иттифоқ ҳукмронлиги даврида айтганлиги катта маънавий жасорат эди.

Бу борада мустақилликка қадар қўйидаги вазифалар белгиланган

→ Миллий маданиятимиз ва ҳалқ маънавий бойлиги илдизларига эътибор бериш.

→ Одамларнинг маънавий тарбиясини ўйлаб, тинчлик ва хайрли ишларни кўзлаб ҳаракат қилаётган ҳар бир кишини қўллаб-куватлаш.

→ Маърифат ва маданиятнинг моддий-техник базасини мустаҳкамлаш.

→ Инсоннинг тўлақонли ҳаёти учун ниҳоятда зарур бўлган мактаблар, кутубхоналар, театр ва бошқа маданият ўчоқларини кўпайтириш, уларнинг шароитини яхшилаш.

→ Олимлар ва ижодкор ходимларга эътиборни қучайтириш. Чунки маънавий бойикларни шулар яратади.

→ Ўсиб келаётган авлодга, унинг маънавий тарбиясига ниҳоятда катта эътибор бериш.

5.5. МАЬНАВИЙ ХАВФСИЗЛИКНИ ТАЪМИНЛАШ БОРАСИДА

Санъатда ошкораликни пеш қилиб телевизор, кино экранларида, матбуот воситаларида бўлмагур лавҳаларни акс эттириш, бемаънилик ва ҳаёсизликни тарғиб қилишлар, жамиятимизнинг инсонийлик ва ахлоқий ақидаларини поймол қиласдиган тажсовузкорлик кўринишларига қатъий равишда қарши туришимиз лозим.

Ислом Каримов

Миллатимиз, халқимизнинг келажаги, унинг маънавий ҳётини бойитиш ва ҳимоя этиш мақсадида айтилган юқоридаги сўзларини давлатимиз раҳбари Ислом Каримов она тилимизда ҳали мустақиллигимиздан 1 йилу 4 ой олдин айтганлиги маънавий жасорат эканлигини айтиш ва эслаш лозим.

Шунингдек, асар
муаллифи:

„Биз собиқ тузумнинг мафкуравий қараашларини умуман инкор этишнинг ўзи ҳеч қандай бунёдкорлик дастурига эга бўлмаган сиёсий ва маданий экстремизм хавфини тугдирисх эҳтимоли ҳақида... Шу билан бирга, тарихий қадриятлар, урф-одат ва анъаналар, турмуш тарзига орқа-олдини ўйламасдан, ёппасига бетартиб қайтиш бошқа бир кескинлик, дейлик бутунгиги давр ҳётини қабул қиласлик, жамиятни янгилаш заруратини инкор этиш каби но-мақбул ҳолатларга олиб келиши мумкинлигини“ унутмаслика ундан эди.

5.6. МИЛЛИЙ ҚАДРИЯТ ҲАҚИДА

Тарих синовларидан ўтган миллий манфаатларимиз, бугунги ва эртанди орзу-интилишларимизга, тараққиёт талабларига тўла жавоб берадиган, ишлар ўтгани сари қадри ортиб борадиган гоя ва тушунчаларни ҚАДРИЯТ деб биламиз.

Ислом Каримов

Қадриятнинг ўзига хос ривожланиши қонуниятлари борнинг китобхонар эътиборини қартиб:

Ҳар қандай ижтимоий ҳодиса сингари миллий қадриятларнинг ҳам ўзига хос ривожланиши қонунияти бор. Бу ҲАҚИҚАТНИ унтуши.

Миллий қадриятларни бирёқлама, сунъий равишда улуғлаш ва идеаллаштиришга уриниш, улардан сиёсий мақсадларда фойдаланиш салбий оқибатларга олиб келиши ҳаётда кўп бора ўз исботини топганлигини ёзади.

Шу боис

асар муаллифи:

„Айниқса, Ўзбекистон каби кўпмиллатли, кўпконфессияли мамлакатда бундай ҳаракатлар охироқибатда миллатлараро зиддият, миллатчилик, миллий ва диний бетоқатлик каби нохуш ҳолатларга олиб келиши мумкин“ лигини айтиб, бу борада жамият аҳлини зийракликка, огоҳликка чақиради.

5.7. ИНСОН МАҲНАВИЯТИНИНГ ЮКСАЛИШИДА МУСТАҚИЛЛИК ЙИЛЛАРИДА АМАЛГА ОШИРИЛГАН ИШЛАР ХУСУСИДА

Маълумки, ўзликни англаш, миллий онг ва тафаккурнинг ифодаси, авлодлар ўртасидаги руҳий-маҳнавий боғлиқлик — ТИЛ орқали намоён бўлади. Жамики эзгу фазилатлар инсон қалбига, аввало, она алласи, она тилининг бетакрор жозабаси билан сингади. Они тили — миллатнинг руҳидир.

Ислом Каримов

Абдулла Авлоний

„Ҳар бир миллатнинг дунёда борлигини кўрсататурғон ойнаи ҳаёти ТИЛ ва АДАБИЁТдур. Миллий тилини йўқотмаслик миллатнинг руҳини йўқотмасликдур“.

Мустақиллик арафасида ўзбек тилига давлат тили мақомини бериш масаласида кескин ва муросасиз баҳс ва тортишувлар бўлиб ўтганини бугун ёддан чиқармаслигимиз лозим.

Мустақиллик арафасида мана шундай ўта қалтис ва мураккаб вазиятда давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг ўта вазмин сиёсати, ҳар томонлама ўйлаб, мuloҳаза қилиб ўйлутганни Ватанимиз тарихида том маънодаги буюк воқеа бўлганлигини айтишнинг ўзи кифоя қилмайди.

5.8. „ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИНИНГ ДАВЛАТ ТИЛИ ҲАҚИДА“ГИ ҚОНУННИНГ БАРЧА МИЛЛАТ ВА ЭЛАТЛАРНИНГ ТИЛЛАРИНИ ҲИМОЯ ҚИЛИШИ

1989 йил 21 октябрда эълон қилинган ушбу
ҚОНУНДА:

Давлат тили билан бирга юртимиздаги барча миллат ва
элатларниң тилларини ривожлантириш

Барча тилларни ҳимоя этиш

Тили, дини ва миллатидан қатъи назар, ҳар бир фуқа-
ронинг ўз она тилида таълим, ахборот, керакли маълумот
олиш

каби ҳуқуқларини кафолатлаш масалалари аниқ белгилаб
қўйилган

Бу ҚОНУН

собиқ Иттифоқ пайтида Иттифоқдош республикалар ичидаги ҳали
мустақиллик арафасида давлатимиз раҳбарининг маънавий жасора-
ти боис қабул қилинган биринчи қонулардан эди.

*Мустақиллик йилларида давлат тилининг ҳаётимиздаги ўрни
ва таъсирини кучайтириш, уни том маънодаги миллий қадрията
айлантириши ўйлида илгари тасаввур ҳам қилиб бўлмайдиган улкан
ишилар амалга оширилди... Бундан йигирма йил олдин oddiygina ариза
ёки маълумотномани ҳам ўзбек тилида ёзишининг имкони йўқ эди.
Бугун бу ҳақда гапирсак кўччилик ёшларнинг ишониши қийин.*

Ислом Каримов

5.9. МУСТАҚИЛЛИК ЙИЛЛАРИДА ТИЛ МАДАНИЯТИНИ ОШИРИШ ҲАҚИДА

БУЛАР:

Расмий муроқотларда адабий тил қоидаларига риоя қилиш.

Тил ва алифбо масаласи кун тартибида доимо долзарб вазифа бўлиб келаётганлиги.

Халқимизнинг кўп миллатли эканлиги инобатга олиниб, айрим миллый гуруҳлар кирилл ёзувини ишлатишини назарда тутиб, Қонундаги бу имлодан фойдаланиш учун ҳам имконият яратилди.

Мустақиллик йилларида ўзбек тилини илмий асосда ҳар томонлама ривожлантириш миллый ўзликни, Ватан туйгусини англашдек эзгу мақсадларга хизмат қилишга катта эътибор қаратилди.

Алишер Навоийнинг „Тилга эътиборсиз — элга эътиборсиз“ деган сўзлари асарда тил маданияти борасида дастуруламал сифатида фойдаланилади.

5.10. ВАТАНГА МУҲАББАТ ТҮЙҒУСИ – МАҲНАВИЯТ БЕЛГИСИ

Тарих ҳақиқати шуни кўрсатадики, томирида миллий турур, Ватан ишқи жўш урган одамгина буюк ишларга қодир бўлади. Биз шундай маънавий муҳит яратишимииз керакки, юртимизнинг ҳар бир бурчагида, барча шаҳар ва қишлоқларимиз қиёфасида Ватандан фахрланиш ҳисси кўзимизни, қалбимизни яшнатиб турсин.

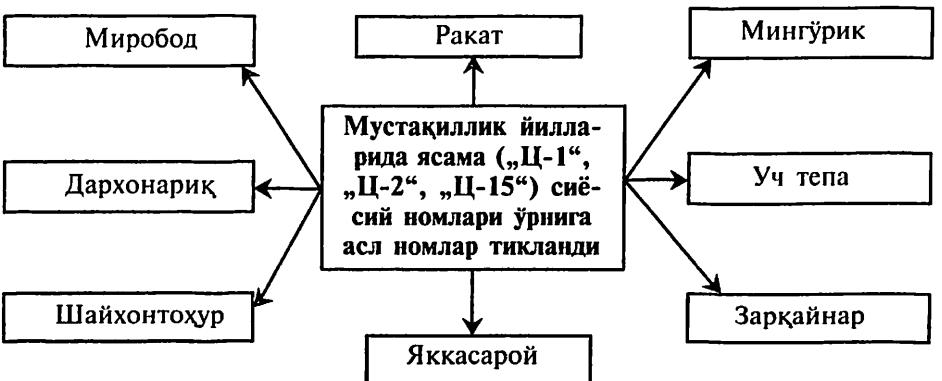
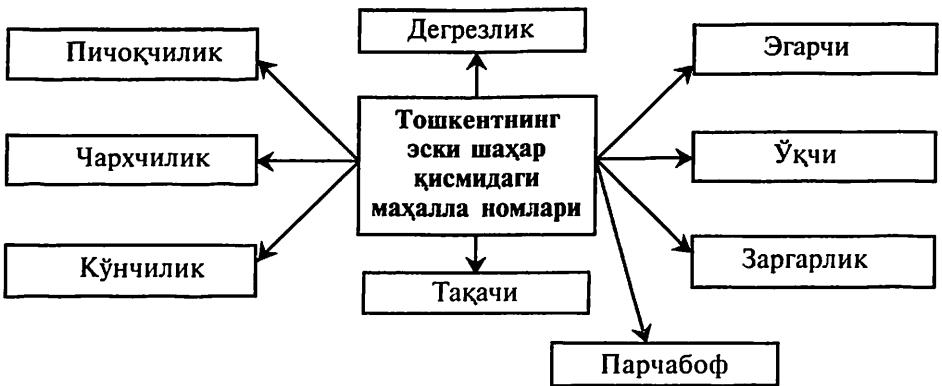
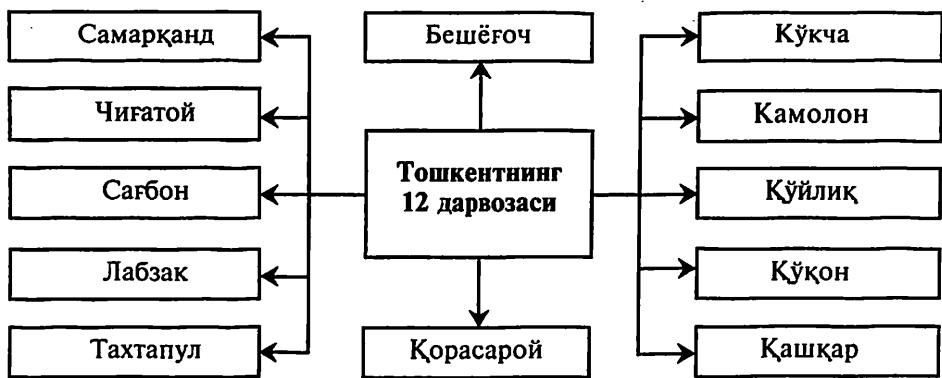
ШУНИ ЭСДА ТУТИШ КЕРАКЛИГИГА Даъват:

Ҳаддан ташқари бўрттириб юборилган маҳаллий ватанпарварлик миллатнинг, халқнинг жипслашувига халақит беради.

Асар муаллифининг:

„Биз Ватан туйғусини мана шундай яхлит ҳолда, яъни дунёда ягона ўзбек миллати бор, ҳоразмлик, фарғоналий, сурхондарёлик ўртасида ҳеч қандай миллий фарқ йўқ, уларнинг барчаси ўзбек халқининг фарзанди деб англашимиз, ёш авлодимизни айнан шу руҳда тарбиялашимиз зарур“лигига даъват этганинги сезмаслик, кўрмаслик мумкин эмас.

5.11. АЖДОДЛАРИМИЗНИНГ МАҲАЛЛА, ШАҲАР ВА ҚИШЛОҚЛАР, БОҒ-ХИЁБОНЛАРГА НОМ ТАНЛАШЛАРИ ХУСУСИДА

5.12. ДИН ВА ДИНИЙ ЭЛТИҚОД ҲАҚИДА

Тоталитар – режали тузумда дин ва диний элтиқод бутунлай рад этиладиган ҳаёт қандай ғайриқонунный күренишга эга эканини биз кечаги тарихимиз мисолида яхши биламиз.

БҮНДАЙ МАФКУРАНИНГ ХАТАРИ:

У неча асрлар давомида дин негизида шакланган, халқ ҳаётининг ажралмас қисмига айланиб кетган қадриятлар:

A
С
А
Р
Д
А

Бу ёзма ёки оғзаки, моддий ёки маънавий мерос бўладими

Ахлоқ ёки анъаналар бўладими

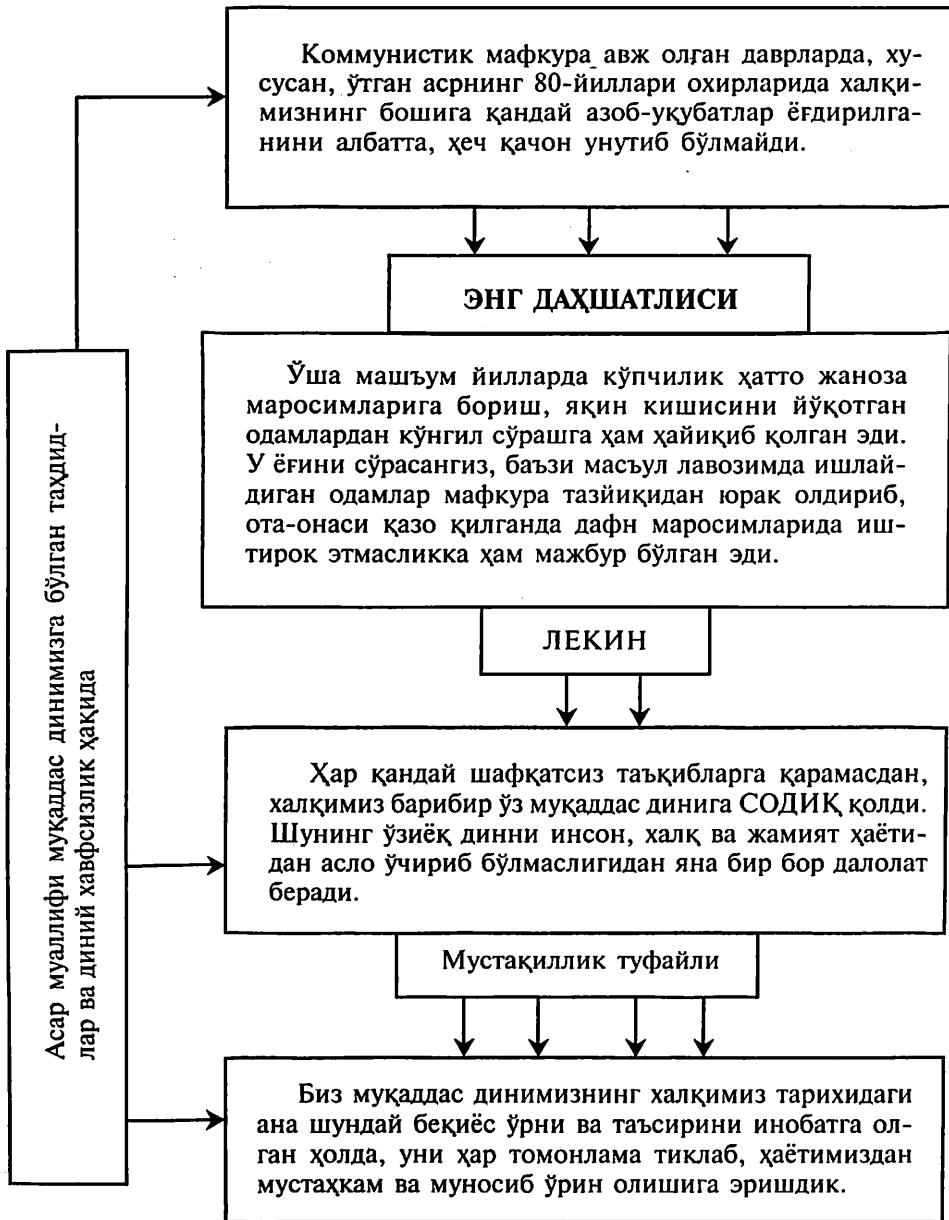
Моддий ва маънавий мерос бўладими

Буларнинг барчасини рад этади

НАТИЖАДА:

Одамзод ўзининг ички дунёси, ҳис-туйғу ва қарашлари, таяниб-суюниб турадиган пойдеворидан маҳрум бўлиб, „шўро доҳийлари“ айтганидек, улкан давлат машинасининг „вингчаси“га айланади. Охироқибатда бундай одам ота-онасини ҳам, ўз миллати, халқи ва Ватанини ҳам танимайдиган аянчли ҳолатга тушиб қолади.

5.13. МУСТАБИД, МАШЬУМ ЙИЛЛАР КУЛФАТИ

5.14. УМУМБАШАРИЙ ТАРАҚҚИЁТ ЙОТУҚЛАРИНИ ЧУҚУР ВА ПУХТА ЭГАЛЛАШГА Даъват

„Дунёда турмок учун дунёвий фан ва илм лозимдир, замона илми ва фанидан бебаҳра миllat бошқаларга қоймол бўлур“.

Маҳмудхўжа Беҳбудий

...

Асар муаллифи буок маърифатпарвар бобомиз Маҳмудхўжа Беҳбудийнинг юқоридаги ҳаққоний фикрларига мурожаат этиб, бу фикрлар билан Туркистон аҳлиниң онгу шуурини уйғотишга даъват этгани бежиз эмаслигини ... ҳамда бу сўзларнинг қанчалик ҳақиқат эканини бугунги юксак тафаккур ва технологиялар замони ҳам исботлаётганлигини юксак эътироф билан қайд этади.

Агарки ҳозирги вақтда дунёвий илм-фан ва технологияларни чуқур ўзлаштирунгасак, факат тарихимиз, олис аждодларимизнинг кашфиётлари билан мақтаниб, уларга маҳлиё бўлиб яшайдиган бўлсан, ана шу ноёб меросни асрраб-авайлаб, янада бойитиб, унга ўз ҳиссамизни қўшумасак, биз жаҳон майдонида муносиб ўрин этгallaшимиз қийин бўлади.

Бу масалага ёндашувда асад муаллифи Ҳадиси шарифга мурожаат этади: „**БУ ДУНЁНИ ДЕБ, У ДУНЁНИ, ОХИРАТНИ ДЕБ, БУ ДУНЁНИ УНУТМАНГ**“ ва ушбу даъват орқали барчамизни уни эсдан чиқармасликка ундуайди. Ҳамда бизнинг маънавий ҳаётимиз ана шу иккиси асос, иккиси таянч нуқтанинг устида маҳкам туриши лозимлигига даъват этади.

5.15. ДИНИЙ ХАВФСИЗЛИКНИ ТАЪМИНЛАШНИНГ АЙРИМ ОМИЛЛАРИ

Асар муалифи диний хавфсизликни таъминлашнинг омиллари хусусида

Фарзандларимизга дунёвий ва диний қадриятлар ўртасидаги нозик муносабатларнинг моҳиятини ҳар томонлама тўғри тушунтириб бериш.

Тарих ва ҳаёт тажрибаси шундан далолат беради-ки, дунёвий ва диний қадриятлар бир-бирини тұлдир-мас экан, бугунги куннинг оғир ва мураккаб саволларига жавоб топиш осон бўлмайди.

ШУ МАЬНОДА

Биз муқаллас динимиз арконлари ва қадриятла-рини доимо улуғлаб, шу билан бирга дунёвий ҳаётта ҳам қатый ишонч билан интилиб яшаган тақдирда-гина ўз эзгу мақсадларимизга ета оламиз.

5.16. ХАЛҚИМИЗ МАҢНАВИЯТИНИ ЮКСАЛТИРИШДА МИЛЛИЙ УРФ-ОДАТЛАРИМИЗНИНГ ЎРНИ ҲАҚИДА

Миллий урф-одатларимиз замирида:

Мехр-оқибат

Инсонни улуглаш

Тинч ва осойишта ҳаёт

Дүстлик ва тотувликни қадрлаш

Турли муаммоларни биргаликда ҳал этиш
каби ибратли қадриятлар ётади.

Бу борада маңнавий ҳаётимизнинг узвий қисмiga айланиб кетган ҳашар одати мустақиллик йилларида янгича маъно-мазмунга эга бўлиб, умуммиллий анъана тусини олди.

Ҳар йили Наврӯз, Мустақиллик байрамлари арафасида ўтказиладиган умумхалқ ҳашарлари бунинг тасдифидир.

5.17. ИНСОН МАЪНАВИЙ ОЛАМИНИ ЮКСАЛТИРИШДА ТАРИХИЙ ХОТИРАНИНГ ЎРНИ

Тарихий хотира туйғуси тўлақонли равишда тикланган, халқ босиб ўтган йўл ўзининг барча муваффақият ва зафарлари, йўқотиш ва қурбонлари, қувонч ва изтироблари билан холис ва ҳаққоний ўрганилган тақдирдагина чинакам бўлади.

Ислом Каримов

Айнан мустақиллик шарофати ва давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг ташабbusлари боис

Мустамлакачилик ва совет давридаги оммавий қатағонлар пайтида зулм ва зўравонлик қурбони бўлган, истиқлол йўлида жон фидо этган аждодларимизнинг хурмати ва хотирасини жойига қўйиш борасида амалий ишлар қилинди.

Уларнинг эл-юрт озодлиги йўлидаги ишлари, қолдирган месросини излаш ва ўрганиш айнан ана шундай маънавий негизда йўлга қўйилади.

МАЪЛУМОТ УЧУН

1937—1953 йилларда сабиқ СССР ҳудудида мудҳииш оммавий-сиёсий қатағонлар натижасида биргина Ўзбекистон бўйича қарийб 100 минг киши қатағонга учраб, 13 минг нафари отиб ташланган.

5.18. ТАРИХИЙ АДОЛАТНИ ТИКЛАШ ХУСУСИДАГИ ВАЗИФАЛАР

БУЛАР:

Эл-юртимиз тақдирига дахлдор бўлган
тариҳий адолатни тиклаш.

Халқимиз ва миллатимизнинг яқин ўтмишидати
ёпиқ саҳифаларини тўла очиб бериш.

Шу тарихдан сабоқ чиқариб, бугунги ва кела-
жак ҳаётимизга онгли қараши шакллантириш.

Бегуноҳ қурбон бўлган инсонлар хо-
тирасини агадийлаштириш.

Ана шу инсоний бурч-
ни адо этиш мақсадида

*2000 йили пойтахтимизнинг Юнусобод туманида қатагон
йилларида халқимизнинг минглаб асл фарзандлари қатл этилиб,
ном-нишонсиз кўмиб ташланган, неча йиллар давомида қаров-
сиз қолиб келган БЎЗСУВ канали соҳилидаги Алвастикўприк
деб ном олган жарлик ўрнида ШАҲИДЛАР хотираси хиёбони
ва кейинчалик шу номда музей ва жамғарма ташкил қилинди.
31 август юртимизда қатагон қурбонларини ёд этиш куни си-
фатида нишонланади.*

*9 май кунини мамлакатимизда Хотира ва қадрлаш куни
сифатида нишонлашга қарор қилинди.*

5.17. ИНСОН МАЬНАВИЙ ОЛАМИНИ ЮКСАЛТИРИШДА ТАРИХИЙ ХОТИРАНИНГ ЎРНИ

Тарихий хотира туйғуси тўлақонли равишда тикланган, халқ босиб ўтган йўл ўзининг барча муваффақият ва зафарлари, йўқотиш ва қурбонлари, қувонч ва изтироблари билан холис ва ҳаққоний ўрганилган тақдирдагина чинакам бўлади.

Ислом Каримов

Айнан мустақиллик шарофати ва давлатимиз раҳбари Ислом Каримовнинг ташабbusлари боис

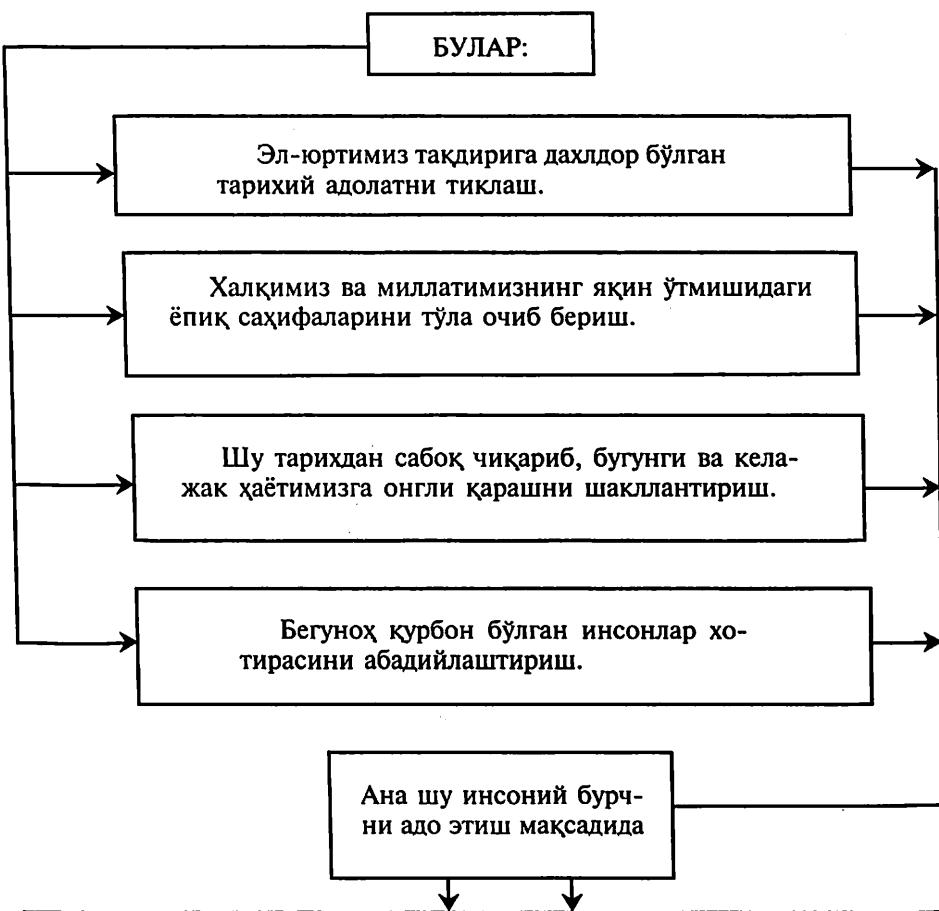
Мустамлакачилик ва совет давридаги оммавий қатағонлар пайтида зулм ва зўравонлик қурбони бўлган, истиқлол йўлида жон фидо этган аждодларимизнинг хурмати ва хотирасини жойига кўйиш борасида амалий ишлар қилинди.

Уларнинг эл-юрт озодлиги йўлидаги ишлари, қолдирган месросини излаш ва ўрганиш айнан ана шундай маънавий негизда йўлга кўйилади.

МАЪЛУМОТ УЧУН

1937—1953 йилларда сабиқ СССР ҳудудида мудҳииш оммавий-сиёсий қатағонлар натижасида биргина Ўзбекистон бўйича қарийб 100 минг киши қатағонга учраб, 13 минг нафари отиб ташланган.

5.18. ТАРИХИЙ АДОЛАТНИ ТИКЛАШ ХУСУСИДАГИ ВАЗИФАЛАР

2000 йили пойтахтимизнинг Юнусобод туманида қатагон ишларида халқимизнинг минглаб асл фарзандлари қатл этилиб, ном-нишонсиз кўмиб ташланган, неча йиллар давомида қаровсиз қолиб келган БЎЗСУВ канали соҳилидаги Алвастикўприк деб ном олган жарлик ўрнида ШАҲИДЛАР хотираси хиёбони ва кейинчалик шу номда музей ва жамғарма ташкил қилинди. 31 август юртимизда қатагон қурбонларини ёд этиш куни сиғатида нишонланади.

9 май кунини мамлакатимизда Хотира ва қадрлаш куни сиғатида нишонлашга қарор қилинди.

5.19. ЖАМИЯТ ТАФАККУРИНИ ЯНГИЛАШГА ОИД ФИКРЛАР МАЖМУИ

БУЛАР:

Жамият тафаккурини бутунлай янгилаш бир-икки йиллик иш эмас, узоқ ва узлусиз давом этадиган жараён. Қолаверса, бу йўлда тинимсиз изланиш ва меҳнат қилиш, хали-бери учраб турган эскича фикрлаш асоратларини енгигб ўтиш осон эмаслиги.

Айни вақтда биз жамиятни ва жамият тафаккурини янгилашнинг инқилобий усусларига бу жараённи сунъий равишда четдан туриб, зўравонлик йўли билан тезлаштиришга қаратилган ҳар қандай уринишларга мутлақо қаршимиз.

Биз барча соҳаларда, жумладан, маънавий соҳада ҳам тадрижий-эволюцион ислоҳотлар йўли тарафдоримиз ва бунга қатъий амал қиласиз.

Ҳар қайси жамиятнинг демократик нуқтаи назардан янгилаши ва юксалиши шу жамиятнинг, шу давлатнинг тараққиёти маҳсулни эканини ҳаммамиз чукур англаб олишимиз зарур.

Ислом Каримов

6-мавзу. ИСЛОҲОТЛАР ВА УЛАРНИНГ МАҶНАВИЙ МЕЗОНИ

6.1. МУСТАҚИЛЛИК ВА ИСЛОҲОТЛАР МУҚАДДИМАСИДА

Мустақиллигимизни қўлга киритиб, янги тараққиёт йўлига қадам қўйганимиздан сўнг халқимизнинг хоҳиш-иродаси, асрий орзуларига таянган ҳолда, шўро давридан мерос бўлиб қолган маъмурий буйруқбозлик тизимини тубдан ислоҳ қилиш.

УНИНГ ЎРНИДА:

Моҳият зътибори билан бутунлай янги – эркин бозор мусабатларига асосланган ҳуқуқий давлат, демократик жамият барпо этишга азму қарор қилдик.

БУ БЮОК МАҶСАДГА ЭРИШИШ УЧУН:

Қандай стратегик йўл, ислоҳотларнинг қандай шакл ва усули маъқұл экани ҳақида олимлар ва мутахассислар, кенг жамоатчилик, эл-юртимиз вакиллари билан биргаликда кўп ўйладик, атрофлича маслаҳатлашдик. Бу борада тараққиёт топган давлатлар мисолида ўзини оқлаган илгор тажрибалар чукур ўрганилди.

ЭНГ МУҲИМИ

1 Халқимизнинг ҳаёт тарзи, миллий анъана ва қадриятлари, ахолининг руҳи ва кайфияти ҳар томонлама ҳисобга олинди.

2 Одамларга ислоҳотларнинг маъно-моҳияти аниқ-равшан тушунтириб берилди. Шу асосда жамият аъзоларида ишонч уйғотиш, уларни бунёдкорлик сари сафарбар этишга муҳим аҳамият берилди.

3 Кенг миқёсдаги ўрганиш ва ҳар томонлама изланишлар натижасида бугунги кунда дунёда „Ўзбек модели“ сифатида тан олинган тараққиёт модели ишлаб чиқилди.

6. 2. „ҮЗ КУЧИГА ТАЯНИБ ИШ КҮРИШ“ ТАМОЙИЛИ

МУСТАҚИЛЛИКНИНГ ДАСТЛАБКИ ЙИЛЛАРИДА:

Ёш давлатимиз мураккаб синов кунларини бошидан ке-чираётган бир пайтда, қанчалик қийин бўлмасин, биз фа-қат ўз куч ва имкониятларимизга таяниб ва суяниб иш ту-тишга мажбур эдик.

Ана шундай вазиятда кўплаб ўткир ва кескин саволларга жавоб излаш ва топишга тўғри келди.

Кайси давлат бизга қанча ва қандай шартлар билан сармоя ва қарз беради?

Карз берган давлатларнинг сиёсий шартлари бўлмайдими?

Олган қарз – кредитларимиз бўйнимизда оғир юк бўлиб қолиб кетмайдими?

Бу саволлар масалан,

Мана орадан неча йиллар ўтганидан кейин ўзига хос „миллий та-раққиёт йўлини танлаган дастлабки даврни кўз олдимизга келтиради-ган бўлсак, бизнинг ислоҳотлар сиёсатимизда маънавий мезонлар дои-мо ҳал қилувчи омил бўлиб келаётганлиги“ янада яққол аён бўлмоқда.

Ислом Каримов

6.3. МУСТАҚИЛЛИК ШАРОФАТИ БИЛАН ИСЛОҲОТЛАР ФОЯСИДА ЭЪТИБОРГА ОЛИНГАН ЖИҲАТЛАР

БУЛАР:

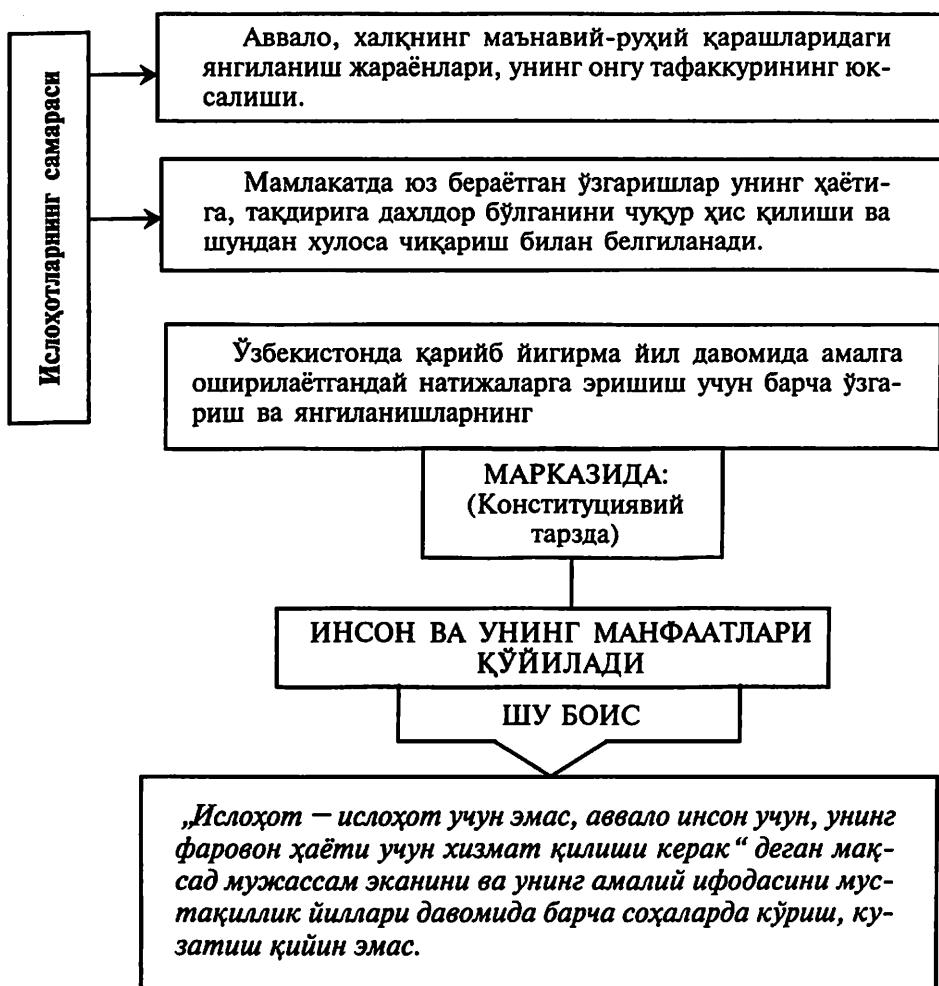
Ўша даврда четдаги „маслаҳатчи“ларнинг „донишманд кенгашлари“дан эмас, балки халқимизнинг хоҳиш-иродаси, юртимиздаги ҳақиқий вазиятдан келиб чиққан ҳолда оғирвазминлик, ҳар томонлама чуқур ўйлаб сиёсат олиб борилганлиги.

Халқимизнинг бугунги ва эртанги ҳаёти, унинг маънавий оламига зарар етказишга йўл қўймаслик.

Ижтимоий адолат тамойилларининг бузилишига, жумладан, аҳолининг бир қисми ўта бойиб, аксарияти ўта қашшоқликка юз тутишига йўл қўймаслик масаласи.

Бугунга келиб, бундан йигирма йил илгари айтилган, эътиборга олинган юқоридаги масалалар ечими ўз натижасини берди.

6.4. ИСЛОХОТЛАР САМАРАЛИ БЎЛИШИННИГ МУХИМ ЖИҲАТЛАРИ

6.5. „ШОК ТЕРАПИЯСИ“ ДЕБ НОМ ОЛГАН ИНҚИЛОБИЙ САКРАШ ЙЎЛИНИНГ ИЖТИМОИЙ-ИҚТISODIY OҚIBATLARI ҲАҶИДА

„Шок терапияси“ нинг оқибатлари

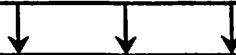
Энг қийин вазиятларда аксарият аҳолимиз қийин аҳволга тушиб қолган эди. Энг ачинарлиси, собиқ Иттифоқдан камбагаллик мерос бўлиб қолган эди.

Стихияли тарзда юз берадиган шиддатли ўзгаришлар тўғонида одамларнинг моддий турмуш шароити кескин ёмонлашганди. Сабаб 80-йилларнинг сўнгида Ўзбекистонда ижтимоий-иқтисодий ҳаёт ўта мураккаб эди. Бу жамият ҳаётида ижтимоий зўриқиши янада кучайтиришга олиб келиши мумкин эди.

Аҳолимиз ҳаёт тарзи, аҳолининг қадриятлари, миллий-маънавий қиёфаси бутунлай издан чиқиб кетиши ҳеч гап эмас эди.

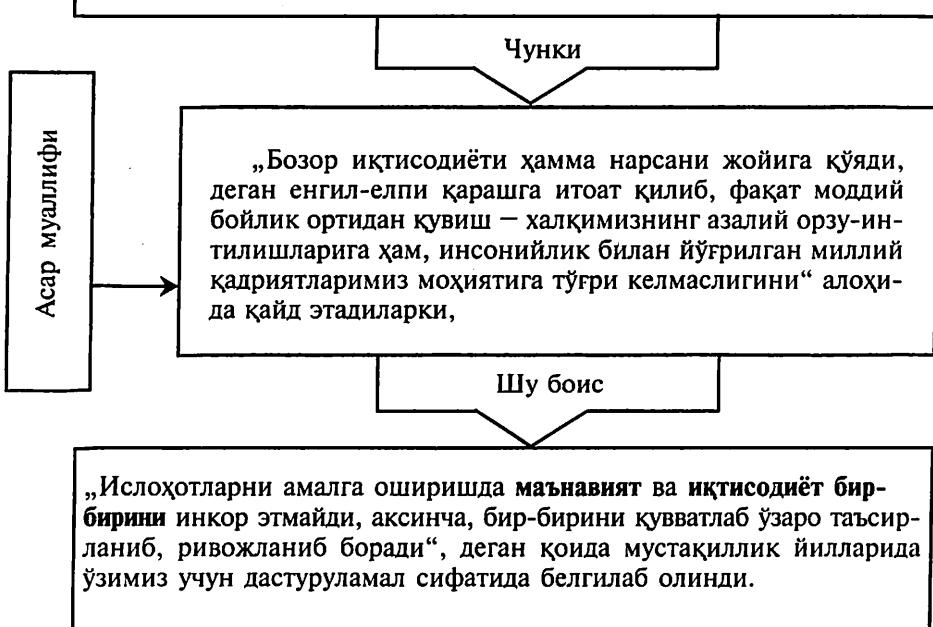
Шунинг учун ҳам биз, четдан ҳар қанча таклиф ва тавсиялар, ҳатто талаблар, бўлмасин, ҳеч қаҷон инқилобий сакрашлар, йўлидан бормадик. Юртимиздаги бугунги тинч ва осойишта, бунёдкор ҳаёт, барқарор тараққиёт бундай ёндашувнинг нақадар тўғри бўлганини ва узокни кўзлаганини кўплаб соҳалардаги ижобий натижалар мисолида тасдиқлаб бермоқда.

БУ ДАВЛАТИМИЗ РАҲБАРИНИНГ ЎША ҚИЙИН ВА МУРАККАБ ВАЗИЯТЛАРДА ҲАМ МУСТАҲКАМ ПОЗИЦИЯДА ТУРГАНЛИГИ НАТИЖАСИДИР.

6.6. ДУНЁВИЙ ТАРАҚҚИЁТНИНГ ИККИ ҚАНОТИ

Ўзбекистон ислоҳотлар давомида наинки моддий фаровонлика, айни пайтда маънавий юксалишга ҳам эришишни ўзимиз учун асосий мезон деб билганимиз тараққиётимизда бир томонга оғиб кетмаслик, жамият ҳаётида сув билан ҳаводек зарур бўлган мувозанат ва барқарорликни таъминлашда муҳим аҳамият касб этмоқда.

6.7. МАЪНВАЙИ МЕЗОНЛАР БИЛАН БОШҚАРИЛАДИГАН ДЕМОКРАТИЯ ҲАҚИДА

Айниқса, ўтиши даврида давлатнинг бош ислоҳотчи сифатидаги ролини жорий этишининг асосий шартларидан бири тариқасида қатъий белгилаб олганимиз иқтисодиётнинг универсал табаба мезонларини миллий маънавиятимиз хусусияти билан уйгунлаштиришда гоят муҳим аҳамият касб этди.

Ислом Каримов

Мустабид тузум даврида:

Иқтисодиёт бир ёқлама ривожланган маъмурий буйруқбозлик усулига асосланган бўлиб, халқнинг маънавий қарашлари ва интилишларидан йироқ эди.

Ана шундай МУШКУЛ вазиятда:

Давлатнинг ислоҳотчилик ролини тан олмаслик, бу масалани ўзибўларчилик ҳолатига ташлаб қўйиш – эски тизимдан қолган ночор ва хаста иқтисодиёт ўз-ўзидан эркин бозор иқтисодиётига, совет жамияти эса демократик жамиятга айланиб қолади, деб хомхаёл қилиш билан баробар эди.

Демократия авваламбор маънавий мезонлар асосида бошқариладиган, кучли ҳуқуқий давлат, кучли фуқаролик жамияти демакадир. Айтиши мумкинки, ҳуқуқий давлат ва фуқаролик жамияти демократиянинг ўзаро узвий боғлиқ бўлган иккни жисъати, иккни қанотидир.

Ислом Каримов

Асардаги яна бир муҳим янгилик: демократияни таърифлашдаги янги ёндашув. Бу:

*Маънавий таҳдид деганда,
аввало, тили, дини, эътиқо-
дидан қаттёй назар, ҳар қайси
одамнинг том маънодаги эр-
кин инсон бўлиб яшашига
қарши қаратилган, унинг ай-
нан руҳий дунёсини издан чи-
қариш мақсадини кўзда ту-
тадиган мағкуравий, гоявий
ва информацион хуружларни
назарда тутиш лозим.*

Ислом Каримов

УЧИНЧИ БОБ

МАЪНАВИЯТГА ТАҲДИД – ЎЗЛИГИМИЗ ВА КЕЛАЖАГИМИЗГА ТАҲДИД

7-мавзу. ГЛОБАЛЛАШУВ ЖАРАЁНЛАРИ ВА МАҢНАВИЙ ТАҲДИДЛАР

7.1. ГЛОБАЛЛАШУВ ФЕНОМЕНИ ҲАҚИДА

Давлат ва сиёsat арбоблари, файласуфлар ва жамиятшунос олимлар, шарҳловчи ва журналистлар бугун тез суръатлар билан ўзгариб бораётган даврни турлича таърифламоқдалар:

Бу давр — юксак технологиялар замони

Бу давр — тафаккур асри

Бу давр — ялпи ахборотлашув даври

1 Юқоридаги фикрларнинг барчасида ҳам маълум маънода ҳақиқат, рационал мағиз бор. Чунки уларнинг ҳар бири ўзида бугунги серқирра ва ранг-баранг ҳаётнинг қайсиdir белги - алматини акс эттириши табиий. Аммо кўпчилликнинг онгигда бу давр глобаллашув даври тариқасида таассурот уйғотмоқда, нега деганда, ҳозирги пайтда ер юзининг қайси чеккасида қандай бир воқеа юз бермасин, одамзод бу ҳақда дунёнинг бошқа чеккасида зудлик билан хабар топиши ҳеч кимга сир эмас.

Ислом Каримов

2 Глобаллашув феномени ҳақида гапирганда, бу атама бугунги кунда илмий-фалсафий, ҳәёттү тушунча сифатида жуда кенг маънени англатишини таъкидлаш жоиз.

Давлатимиз раҳбарининг ушбу сўзларининг тасдиғини қўйидаги расмий таърифларда кўриш мумкин:

Биринчидан, глобаллашув гоялар, капитал, техника ва товарларнинг бутун дунё бўйлаб оқиши жадаллашиб ва кенг миқёсга эга бўлиб бораётган мураккаб жараён сифатида баҳоланганд.

Иккинчидан, глобаллашув айрим жамиятлардаги турли халқларни ниҳоятда яқинлаштирган очиқлик туфайли юзага келган туб ўзгаришлар билан боғлик.

Учинчидан, глобаллашув борган сари кучайиб бораётган очиқлик ва жадаллик натижаси сифатида бутун ер юзида ҳаёт даражасининг юксалиб боришига ва қашшоқлик даражасининг анча пасайишига ёрдам берувчи шартшароит деб қаралади.

Тўртминчидан, глобаллашув интеграциянинг ишлаб чиқариш самарадорлигини рагбатлантириш, имкониятларни кенгайтириш ва иқтисодиётни ўстириш эвазига кўшимча иш жойлари яратишга имкон бериб ултурган ва бунда давом этадиган янги шакли сифатида қаралмоқда.

Бешинчидан, глобаллашув ахборот соҳасидаги инқилоб билан чамбарчас боғлик. Бу инқилоб эса, ўз навбатида, янги жамиятта ўтишнинг шарт-шароити ҳисобланади. Яъни жаҳон цивилизацияси индустрисал ва постиндустриал жамиятдан ахборотга асосланган жамиятга ўтиш принципига борган сари кўпроқ амал қилмоқда.

Олтинчидан, глобаллашув турли маданиятлар ва қадриятларнинг борган сари кучайиб бораётган ўзаро таъсири сифатида демократик жамиятлар қуриш, инсон хукуқлари ва асосий эркинликларининг кафолатларини шакллантириш принципида ифодаланди.

Еттингчидан, глобаллашув айрим ишчилар, оиласлар ва элатлар учун яшаш жойини ўзгартириш ва молиявий ноаниқлик билан боғлиқ хавф-хатарнинг ортишида намоён бўладиган муайян таҳдидларга ҳам эга.

3 Глобаллашув жараёни ҳётимизга тобора тез ва чуқур кириб келаётганинг асосий омили ва сабаби:

Бугунги кунда ҳар қайси давлатнинг тараққиёти ва равнақи нафақат яқин ва узоқ қўшнилар, балки жаҳон миқёсида бошқа минтақа ва худудлар билан чамбарчас боғланиб бораяптики, бирон мамлакатнинг бу жараёндан четда туриши ижобий натижаларга олиб келмаслигини тушуниш, англаш қишин эмас.

4 ГЛОБАЛЛАШУВ – БУ АВВАЛО ҲАЁТ суръатларининг бекиёс даражада тезлашуви демакдир.

Ислом Каримов

7. 2. ГЛОБАЛЛАШУВНИНГ ИЖОБИЙ ТОМОНЛАРИ

БУЛАР:

Давлатлар ва ҳалқлар ўртасидаги интеграция ва ҳамкорлик алоқаларининг кучайиши.

Хорижий инвестициялар, капитал ва товарлар, иш кучининг эркин ҳаракати учун қулайликлар вужудга келиши.

Кўплаб янги иш ўринларининг яратилиши.

Замонавий коммуникация ва ахборот технологияларининг, илм-фан ютуқларининг тезлик билан тарқалиши.

Цивилизацияларо мулоқотнинг янгича сифат касб этиши, экологик оғатлар пайтида ўзаро ёрдам кўрсатиш имкониятларининг ортиши.

7. 3. ЭЗГУ (БҮНЁДКОР) ФОЯ ВА ТАЪЛИМОТЛАР ҲАМДА ЁВУЗ ВА ЗАРАРЛИ ФОЯЛАР ҲАКИДА

Бугунги кунда замонавий ахборот майдонидаги ҳаракатлар шу қадар тигиз, шу қадар тезкорки, энди илгаригидек, ҳа, бу воқея биздан олисда юз берилди, унинг бизга алоқаси йўқ, деб беларво қараб бўлмайди. Ана шундай кайфиятга берилган ҳалқ ёки миллат тараққиётидан юз йиллар орқада қолиб кетиши хеч гап эмас.

Ислом Каримов

7. З^а. ЭЗГУ (БУНЁДКОР) ФОЯЛар

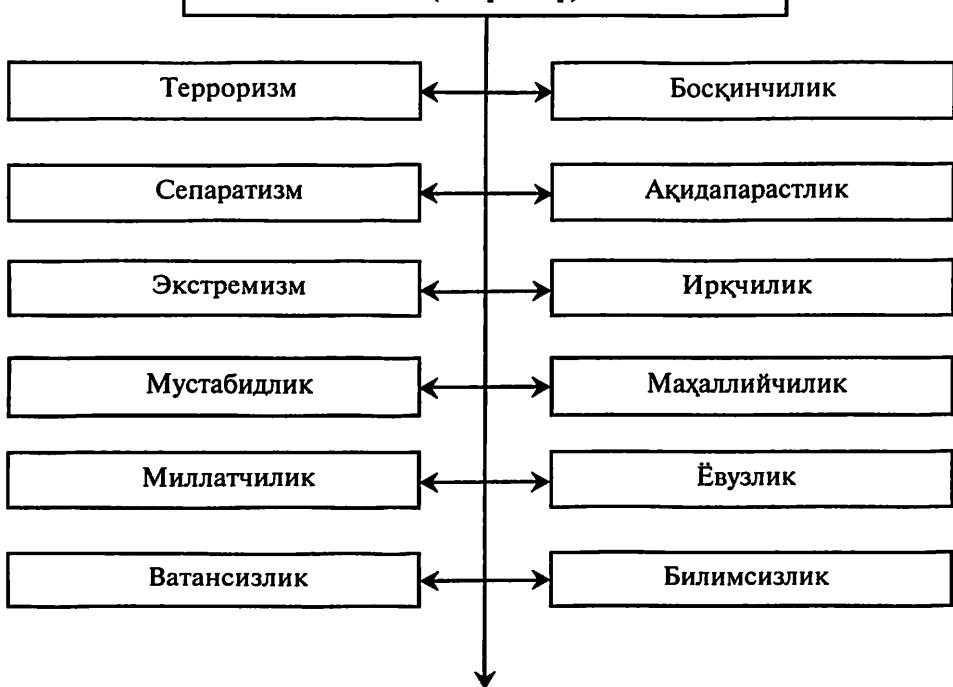

7. 4. ЗАРАРЛИ (ВАЙРОНКОР) ФОЯЛАР

Глобаллашув жараёнларининг яна бир ўзига хос жиҳати шундан иборатки, ҳозирги шароитда у мафкуравий таъсир ўтказишнинг нийоятда ўтирик қуролига айланаб, ҳар хил сиёсий кучлар ва марказларининг манфаатларига хизмат қилаётганини соғлом фикрлайдиган ҳар қандай одам, албатта, кузатиши мүқаррар.

Ислом Каримов

ЗАРАРЛИ (Вайронкор) ФОЯЛАР:

Асар муаллифи фуқароларимиз, айниқса ёшларни вайронкор ғоялар хавфини англаш, ўзларида мафкуравий иммунитет ҳосил қилиш учун зарур билимларни эгаллашга ундайди.

7.5. МАФКУРАВИЙ ТАЗИЙҚ ҲАҚИДА

Таъбир жоиз бўлса айтиши мумкинки, бугунги замонда мафкура полигонлари ядро полигонларидан ҳам кўпроқ кучга эга.

Ислом Каримов

Бу масаланинг кишини доимо огоҳ бўлишга ундовчи томони шундаки:

Агар ҳарбий, иқтисодий, сиёсий тазийқ бўлса, буни сезиш, кўриш, олдини олиш мумкин, аммо мафкуравий тазийкни, унинг таъсири ва оқибатларини тезда илғаб етиш ниҳоятда қийин.

МАНА ШУНДАЙ ВАЗИЯТДА ОДАМ:

Ўз мустақил фикрига

Замонлар синовидан ўтган ҳаётий-миллий қадриятларга

Соғлом негизда шаклланган дунёқараш ва мустаҳкам иродага

эга бўлмаса, ҳар турли маънавий таҳдидларга, уларнинг гоҳ ошкора, гоҳ пинҳона кўринишдаги таъсирига бардош бериши амри маҳол.

7.6. ЁШ АВЛОДИМИЗ МАЪНАВИЙ ОЛАМИНИ АСРАШ ҚАЙФУСИ

1 Бугунги кунда ёшларимиз нафақат ўқув даргоҳларида, балки радио-телевидение, матбуот, интернет каби воситалар орқали ҳам ранг-баранг ахборот ва маълумотларни олмоқда. Жаҳон ахборот майдони тобора кенгайиб бораётган шундай бир шароитда болаларимизнинг онгини фақат ўраб-чирмаб, уни ўқима, буни кўрма, деб бир томонлама тарбия бериш, уларнинг атрофини темир девор билан ўраб олиш, ҳеч шубҳасиз, замоннинг талабига ҳам, бизнинг эзгу мақсад-мулдаоларимизга ҳам тўғри келмайди. Нега деганда, биз юртимизда очик ва эркин демократик жамият қуриши вазифасини ўз олдимизга қатъий мақсад қилиб қўйғанмиз ва бу йўлдан ҳеч қачон қайтмаймиз.

Ислом Каримов

2 Бинобарин, биз давлатимиз келажагини ўз қобигимизга ўралиб қолган ҳолда эмас, балки:

Умумбашарий ва демократик қадриятларни чуқур ўзлаштирган ҳолда тасаввур этамиз.

Биз истиқболи тараққий топган мамлакатлар тажрибасидан фойдаланамиз.

Давлат ва жамият бошқарувини эркинлаштириш, инсон хукуқ ва эркинликларини, фикрлар ранг-баранглигини ўз ҳёти-мизга янада кенгроқ жорий қилишда кўрамиз.

Биз бугун маърифатли дунё, ҳалқаро ҳамжамият билан тинчтотув, эркин ва фаровон ҳаёт кечириш, ўзаро манфаатли ҳамкорлик қилиш тарафдоримиз.

Асар муғаллифи:

3 *Ёшларимизнинг маънавий оламида бўшлиқ сўзжудга келаслиги учун уларнинг қалби ва онгидага соғлом ҳаёт тарзи, миллий ва умуммиллий қадриятларга хурмат-эҳтиром туйғусини болалик пайтидан бошлаб шакллантиришимиз зарурлигига ундайди.*

4 „Шуни унутмаслик керакки, бугунги кунда **инсон маънавиятига қарши йўналтирилган**, бир қараашда арзимас бўлиб **туюладиган** кичкина **хабар** ҳам ахборот оламидаги глобаллашув шиддатидан куч олиб, кўзга кўринмайдиган, лекин зарарини њеч нарса билан қоплаб бўлмайдиган улкан зиён етказиши мумкин“ лигини алоҳида таъкидлайди.

5 „Ҳаммамиз яхши биламизки, ҳар қайси давлатнинг чегараларини дахлсиз сақлашда ҳарбий қуролат, қуролли кучлар сув билан ҳаводек зарур. Аммо ҳалқимиз авваламбор, ёш **авлодимиз маънавий оламининг дахлсизлигини асраш** учун биз **нималарга таяниб-суяниб иш олиб боришимиш керак**, деган савол бутун барчамизни ўллантириши табиий“ эканлиги ва **тобора кучайиб бораётган бундай хатарларга қарши доим сергак, огоҳ ва ҳушёр бўлиб яшашимиш зарурлигига ундайди.**

7.6. ЕШ АВЛОДИМИЗ МАЪНДИЙ ОЛАМИНИ АСРАШ ҚАЙГУСИ

1 Бугунги кунда ёшларимиз нафақат ўқув даргоҳларида, балки радио-телевидение, матбуот, интернет каби воситалар орқали ҳам ранг-баранг ахборот ва маълумотларни олмоқда. Жаҳон ахборот майдони тобора кенгайиб бораётган шундай бир шароитда болаларимизнинг онгини фақат ўраб-чирмаб, уни ўқима, буни кўрма, деб бир томонлама тарбия бериш, уларнинг атрофини темир девор билан ўраб олиш, ҳеч шубҳасиз, замоннинг талабига ҳам, бизнинг эзгу мақсад-муддаоларимизга ҳам тўғри келмайди. Нега деганда, биз юртимизда очик ва эркин демократик жамият қуриш вазифасини ўз олдимизга қатъий мақсад қилиб қўйғанмиз ва бу йўлдан ҳеч қачон қайтмаймиз.

Ислом Каримов

2 Бинобарин, биз давлатимиз келајсагини ўз қобигимиизга уралиб қолган ҳолда эмас, балки:

Умумбашарий ва демократик қадриятларни чукур ўзлаштирган ҳолда тасаввур этамиз.

Биз истиқболи тараққий топган мамлакатлар тажрибасидан фойдаланамиз.

Давлат ва жамият бошқарувини эркинлаштириш, инсон хукуқ ва эркинликларини, фикрлар ранг-баранглигини ўз ҳаётимизга янада кенгроқ жорий қилишда кўрамиз.

Биз бугун маърифатли дунё, халқаро ҳамжамият билан тинчтотув, эркин ва фаровон ҳаёт кечириш, ўзаро манфаатли ҳамкорлик қилиш тарафдоримиз.

Асар муаллифи:

3 Ёшларимизнинг маънавий оламида бўшилик вужудга кел-
маслиги учун уларнинг қалби ва онгидаги соғлом ҳаёт тарзи,
миллий ва умуммиллий қадриятларга ҳурмат-эҳтиром туйғу-
сини болалик пайтидан бошлаб шакллантиришимиз зарур-
лигига ундаиди.

4 „Шуни унутмаслик керакки, бугунги кунда *инсон маъ-
навиятига қарши йўналтирилган*, бир қарашда арзимас
бўлиб туюладиган кичкина хабар ҳам ахборот оламидаги
глобаллашув шиддатидан куч олиб, кўзга кўринмайдиган,
лекин зарарини ҳеч нарса билан қоплаб бўлмайдиган ул-
кан зиён етказиши мумкин“ лигини алоҳида таъкидлайди.

5 „Ҳаммамиз яхши биламизки, ҳар қайси давлатнинг
чегараларини дахлсиз сақлашда ҳарбий кудрат, куролли
кучлар сув билан ҳаводек зарур. Аммо ҳалқимиз аввалам-
бор, ёш авлодимиз маънавий оламининг дахлсизлигини
асраш учун биз нималарга таяниб-суюниб иш олиб бори-
шишимиз керак, деган савол бугун барчамизни ўйлантири-
ши табиий“ эканлиги ва тобора кучайиб бораётгани бун-
дай хатарларга қарши доим сергак, огоҳ ва хушёр бўлиб
яшашимиз зарурлигига ундаиди.

7.6. ЁШ АВЛОДИМИЗ МАЬНАВИЙ ОЛАМИНИ АСРАШ ҚАЙГУСИ

1 Бугунги кунда ёшларимиз нафақат ўқув даргоҳларида, балки радио-телевидение, матбуот, интернет каби воситалар орқали ҳам ранг-баранг ахборот ва маълумотларни олмоқда. Жаҳон ахборот майдони тобора кенгайиб бораётган шундай бир шароитда болаларимизнинг онгини фақат ўраб-чирмаб, уни ўқима, буни кўрма, деб бир томонлама тарбия бериш, уларнинг атрофини темир девор билан ўраб олиш, ҳеч шубҳасиз, замоннинг талабига ҳам, бизнинг эзгу мақсад-мууддаоларимизга ҳам тўғри келмайди. Нега деганда, биз юртимида очиқ ва эркин демократик жамият қуриш вазифасини ўз олдимизга қатъий мақсад қилиб қўйганимиз ва бу йўлдан ҳеч қачон қайтмаймиз.

Ислом Каримов

2 Бинобарин, биз давлатимиз келажагини ўз қобигимиизга ўралиб қолган ҳолда эмас, балки:

Умумбашарий ва демократик қадриятларни чукур ўзлаштирган ҳолда тасаввур этамиз.

Биз истиқболи тараққий топган мамлакатлар тажрибасидан фойдаланамиз.

Давлат ва жамият бошқарувини эркинлаштириш, инсон хукуқ ва эркинликларини, фикрлар ранг-баранглигини ўз ҳаётимизга янада кенгроқ жорий қилишда кўрамиз.

Биз бугун маърифатли дунё, ҳалқаро ҳамжамият билан тинчтотув, эркин ва фаровон ҳаёт кечириш, ўзаро манфаатли ҳамкорлик қилиш тарафдоримиз.

Асар мұаллифи:

3 *Ёшларимизнинг маънавий оламида бўшлиқ вужудга келмаслиги учун уларнинг қалби ва онгида соглом ҳаёт тарзи, миллий ва умуммиллий қадрияларга хурмат-эҳтиром туйғусини болалик пайтидан бошлаб шакллантиришимиз зарурлигига ундаиди.*

4 „Шуни унутмаслик керакки, бугунги кунда *инсон маънавиятiga қарши йўналтирилган*, бир қарашибда арзимас бўлиб туюладиган кичкина ҳабар ҳам ахборот оламидаги глобаллашув шиддатидан куч олиб, кўзга кўринмайдиган, лекин зарарини ҳеч нарса билан қоплаб бўлмайдиган улкан зиён етказиши мумкин“ligини алоҳида таъкидлайди.

5 „Ҳаммамиз яхши биламизки, ҳар қайси давлатнинг чегараларини дахлсиз сақлашда ҳарбий қудрат, қуролли кучлар сув билан ҳаводек зарур. Аммо халқимиз аввалимбор, ёш авлодимиз маънавий оламининг дахлсизлигини асраш учун биз нималарга таяниб-суяниб иш олиб боришмиз керак, деган савол бутун барчамизни ўйлантириши табиий“ эканлиги ва тобора кучайиб бораётган бундай ҳатарларга қарши доим сергак, огоҳ ва ҳушёр бўлиб яшашимиз зарурлигига ундаиди.

8-мавзу. МУНТАЗАМ ВА УЗЛУКСИЗ МАЬНАВИЙ ТАРБИЯ ҲАҚИДА

8.1. ЁШЛАР ҖАЛБИ ВА ОНГИДА МАФКУРАВИЙ ИММУНИТЕТНИ КУЧАЙТИРИШ МАСАЛАСИ

Тобора кучайиб бораётган таҳдидларга қарши ҳар томонлама чукур ўйланган, пухта илмий асосда ташкил этилган, мунтазам ва узлуксиз равища олиб бориладиган маънавий тарбия билан жавоб бериш мумкин.

Асар муаллифи яна таъкидлайди:

Барчамизга аён бўлиши керакки, қаердаки бепарвоник ва лоқайдлик ҳукм сурса, энг долзарб масалалар ўзибўларчиликка ташлаб қўйилса, ўша ерда маънавият энг ожиз ва заиф нуқтага айланади. Ва аксинча — қаерда хушёрлик ва жонкуярлик, юксак ақлидрок ва тафаккур ҳукмрон бўлса, ўша ерда маънавият қудратли кучга айланади.

Асаддаги яна бир муҳим даъват:

Айниқса, бугунги кунда ҳалқаро майдонда турли сиёсий кучлар ўзининг миллий ва стратегик режаларига эришиш учун „Эркинлик ва демократияни олға силжитиш“ ниқоби остида амалга ошираётган, узоқни кўзлаган сиёсатнинг асл моҳияти ва мақсадларини ўз вақтида сезиш, англаш катта аҳамият касб этади.

8.2. „ОММАВИЙ МАДАНИЯТ“ ХАТАРИ ҲАҚИДА

„Оммавий маданият“ деган ниқоб остида ахлоқий бузуклик ва зўравонлик, индивидуализм, эгоцентризм ғояларини тарқатиш, керак бўлса, шунинг ҳисобидан бойлик орттириш, бошқа халқларнинг неча минг йиллик анъана ва қадриялари, турмуш тарзининг маънавий негизларига беписандлик, уларни қўпоришга қаратилган хатарли таҳдиidlар тушунилади.

Ислом Каримов

АСАР МУАЛЛИФИ:

Биз юртимизда янги ҳаёт асосларини барпо этар эканмиз, бир масалага алоҳида эътибор беришимиз лозим. Яъни, коммунистик мафкура ва унинг ахлоқ нормаларидан воз кечилгандан сўнг жамиятда пайдо бўлган ғоявий бўшлиқдан фойдаланиб, четдан биз учун мутлақо ёт бўлган, маънавий ва ахлоқий тубанлик иллатларини ўз ичига олган „оммавий маданият“ ёпирилиб кириб келиши мумкинлигини унутмаслик кераклигига унрайди.

Ҳозирги вақтда ахлоқсизликни маданият деб билиш ва аксинча, асл маънавий қадрияларни менсимасдан эскилек сарқити деб қараш билан, инсон ҳаёти, оила муқаддаслиги ва ёшлар тарбиясига катта хавф солмоқда ва кўпчилик бутун жаҳонда бамисоли бало-қазодек тарқалиб бораётган бундай хуружларга қарши курашиш нақадар муҳим эканлигини англаб олмоқда.

8.3. ШАРҚОНА АХЛОҚ КОДЕКСИ ЁХУД ХАЛҚИМИЗНИ УЛУГЛАЙДИГАН БҮОК ФАЗИЛАТЛАР

БУЛАР:

Ор-номус, уят, андиша, шарму ҳаё, ибо ва иффат
каби юксак түйгү ва түшүнчалар

Миллий ва умуминсоний қадриятларга ҳурмат-эхти-
ром түйгүси

Рұған поклик, бақувват ирода, бутун иймон, уйғоқ
виждон

Маънавий баркамолликка интилиш

Самимийлик ва меңнатқашлик

Асар муаллифи шу ўринда аждод-
лар ижодига мурожаат этади:

Олдига қўйганни емак – ҳайвон иши,
Оғзига келганни демак – нодон иши.
Алишер Навоий

8.4. ФИКРГА ҚАРШИ ФИКР, ГОЯГА ҚАРШИ ГОЯ

Хозирги вақтда күз ўнгимизда дунёning геополитик, иқтисодий ва ижтимоий ахборот-коммуникация манзарасида чукур ўзгаришлар рўй берәётган, турли мафкуралар тортишуви кескин тус олаётган бир вазиятда,

Барчамизга аёнки,

Фикрга қарши фикр, гояга қарши гоя, жаҳолатга қарши маърифат билан курашиш ҳар қачонгидан кўра муҳим аҳамият касб этмоқда.

Ислом Каримов

Шу боис асар муаллифи:

Биз фарзандларимизни она Ватанга муҳаббат

Ота-боболаримизнинг муқаддас динига садоқат руҳида тарбиялаш

Аввало, ёшларимизнинг қалби ва онгига мафкуравий иммунитетни кучайтиришга ундаиди.

8.5. ЭСКИ ЗАМОНЛАРДАН ҚОЛИБ КЕЛАЁТГАН НОМАЬҚУЛ ОДАТЛАР

БУЛАР:

Худбинлик ва лоқайдлик

Қариндош-уругчилик ва маҳаллийчилик

Коррупция ва манфаатпарастлик

Бошқаларни менсимаслик

Ҳасадгүйлик ва бошқаларни кўролмаслик

Сотқинлик

Асар муаллифи:

1 „Юқоридаги иллатлардан жамиятимизни бутунлай халос этиш тўғрисида ўйлашимиз лозимлигига Давлатимиз раҳбари Ислом Каримов ўта муҳим вазифа кенг жамоатчилигимизнинг, айниқса, зиёлиларимиз, олим ва адилларимиз, санъат ва маданият аҳли, ўзини маънавият соҳасига бағишилаган барча инсонларнинг доимий диққат марказида бўлиши“га даъват этади.

Ҳадисга
муружаат
этади

2 „Бирорларга ҳасад қилишдан сақланинг, чунки олов ўтинни қандай куйдириб тугатса, ҳасад ҳам қилган савоб ишларингизни худди шундай куйдириб тугатади“.
(Муборак „Ҳадис“дан)

3 Сотқинлик – маънавиятимизга таҳдид

Шахсан ўзим бу иллатдан жирканаман. Шу иллатга чалинган одамни кўрарга кўзим йўқ. Бу – сотқинликдир. Мен ҳар қандай ёвузликни сотқинликдан кўраман. Эзгулик ва ҳақиқатга садоқати бўлмаган, уларга ишонмаган одам кўрқинчлидир. Табиатида сотқинлик хусусияти бўлган одам раҳбарлик курсисига ўтириб қолса борми, у ерда осойишталик йўқолди, деяверинг. Иккита одамнинг, иккита мамлакатнинг ўртасидаги урушни ҳам айнан шундай одамлар бошлаб беради.

Шу боис АСАРДА:

„Бундай одамлардан огоҳ бўлишимизга, уларга ёнимизда ўрин бўлмаслиги лозимлигига... Агар теварак-атрофимиздаги бирорта кишида шундай аломатлар сезиляётган бўлса, уларни дарҳол тарбиямизга олиб, тўғри йўлга бошлашимиз кераклигига“ даъват этилади.

Шу муносабат билан тарихда кўп марта ўз тасдигини топган, мен ҳам ўз тажрибамда синалган ҳаётий бир ҳақиқатни яна бир бор такрорлашни зарур, деб ҳисоблайман:

Агар биз ахил бўлсак, эл-юрт манфаати йўлида бир тану жон бўлиб яшасак, ўзимиздан сотқин чиқмаса, ўзбек халқини ҳеч ким, ҳеч қачон енга олмайди.

8.6. ИНСОН ИРОДАСИ ҲАҚИДА

Ирода – бу аслида мустаҳкам ишонч демакдир. Иродаси бақувват одам ўзига ишонади ва ҳар қандай мураккаб вазифани ҳам ўз зиммасига олишдан қўрқмайди. Шунинг учун ҳам юксак иродали инсонга суюниш мумкин. Бундай кишилар бошингизга бирор-бир ташвиши ёки муаммо тушгудек бўлса лоқайд қараб туролмайди. Ҳеч иккисига да, ёнингизда туриб, қўлидан келганча ёрдам беришга, қийинчиликларни сиз билан биргаликда енгишга ҳаракат қиласади.

Ислом Каримов

8.7. ЛОҚАЙД ВА БЕПАРВО ОДАМ ҲАҚИДА

1 Бироннинг ҳаётига, ён-атрофда содир бўлаётган воқеа-ҳодисаларга бетараф ва бепарво қараб, шунчаки кузатувчи бўлиб яшайдиган одамдан қўрқиши керак. Чунки уларда на имон, на ирова бўлади. Улар ҳатто ўз халқи ва Ватани тақдирига ҳам бамисоли бегона одамдек қарайди. Азалдан маълумки, бепарво одам душмандан ҳам хавфлироқдир. Чунки душманнинг кимлиги, асл қиёфаси сиз учун олдиндан маълум бўлади. Бироқ лоқайд ва бепарво одамнинг қиёфасини бирданига билиб бўлмайди. Шунинг учун у ичингизда юриб, сизга қарши тиш қайрайдиган душманлар учун имконият яратади.

2 Асарда лоқайд ва бепарво одам борасида машҳур файласуфлардан бирига мурожаат қилинади.

„Душманлардан қўрқма — нари борса, улар сени ўлдириши мумкин. Дўстлардан қўрқма — нари борса, улар сенга хиёнат қилиши мумкин. Бефарқ одамлардан қўрқ — улар сени ўлдирмайди ҳам, фақат уларнинг жисм ва бепарво қараб туриши туфайли ер юзида хиёнат ва қотишликлар содир бўлаверади“.

Шу боис АСАРДА:

Ёшларни бардошли этиб тарбиялашдаги бурч ва вазифалар қўйилди. Булар:

Ҳар бир инсон ҳаётида ғоят муҳим аҳамиятга эга бўлган ана шундай фикрларни униб-ўсиб келаётган ёшларнинг онгига сингдириш, уларни ҳаёт синовларига бардошли этиб тайёрлаш бизнинг ота-она, устоз-мураббий, раҳбар-раҳнамо сифатидаги, шу муқаддас юргуфуқароси сифатидаги муқаддас бурчимииздир.

Бу борадаги энг долзарб вазифамиз — юқорида зикр этилган барча жараёйларнинг илмий-назарий асосларини, уларнинг янги қирраларини мукаммал очиб бериш, ўкувчи-ларимиз, талабаларимизга, кенг жамоатчиликка содда, лўнда қилиб тушунтириб бориш ва уларни бугунги замон талабларига жавоб берадиган жамият қурилишининг фаол бунёдкорларига айлантиришдан иборат.

8.8. ТАРАҚҚИЁТИМИЗНИНГ ҲАР БИР ЙЎНАЛИШИ БҮЙИЧА МАХСУС АДАБИЁТЛАР ЯРАТИШ ТЎҒРИСИДА

АСАР МУАЛЛИФИ:

„Авваламбор тараққиётимизнинг ҳар бир йўналиши — жамиятимиздаги сиёсий, ижтимоий-иктисодий, маънавий муносабатларнинг ривожи ҳақида махсус адабиётлар яратиш тизимини янада такомиллаштириш зарурлиги“га ундайди.

„Албатта, бу масала бўйича ижтимоий фанлар соҳасида маълум ишлар қилинмоқда, аммо холисона айтадиган бўлсак, бу борада чоп этилган кўпчилик дарсликлар, ўқув қўлланмалари, оммабоп адабиётларнинг ҳам, аксарият соҳа мутахассисларининг ҳам савияси талаб даражасида эмаслигини қайд этишга мажбурмиз. Бундай нохуш ҳолатларга барҳам бериш вақти келган“ лигини алоҳида таъкидлайди.

„Юртимизда эркин, адолатли ва фаровон ҳаёт қуриш жараённида ижтимоий-сиёсий муносабатлар, одамларнинг онги ва тафаккури ҳам ўзига хос, шу билан бирга мутлақо янгича маъно касб этиб бормоқда. Хусусан, шахс ва давлат, инсон ва жамият ўртасидаги муносабатлар янгича мазмун ва шакл топиб, янги хусусиятлар, янги тамойиллар асосида такомиллашиб бораёттанини сезиш, англаш қийин эмас“ лигини кўрсатиб берган.

8.9. ИЖТИМОИЙ ФАНЛАР ПРОФЕССОР-ЎҚИТУВЧИЛАРИНИНГ ВАЗИФАЛАРИ ҲАҚИДА

Ўкув қўлланмамизнинг 8.8. бандида белгиланган талаблардан келиб чиқиб, асарда қўйидаги вазифалар белгиланади:

Бинобарин, буларнинг барчаси янгича қадриятлар ва демократик принциплар мөҳиятига, ўз турмуш ва тафаккур тарзимизга мос, биз барпо этишга интилаётган эркин фуқаролик жамияти талабларига жавоб берадиган муносибатлар сифатида ижтимоий фанларнинг асосий тадқиқот мавзуларига айланиши даркор.

Бу борадаги энг муҳим вазифа:

- 1 Шундан иборатки, ҳар қайси фуқаро, ҳар қайси инсон жамият тараққиёти ва уни янгилашга, маънавий ҳаётимизни турили таҳдид ва хуружлардан ҳимоя қилиш масаласига бўлган ўз бурчи ва масъилиятини айнан ана шу асосда аниқлаб олиши зарур.

- 2 Бу масала ҳақида чуқурроқ ўйлаб кўрадиган бўлсак, шу тамойилларга таянган жамиятнинг ўзига хос ижтимоий шакл-шамойили, унинг қиёфаси, ривожланиш йўллари, устувор хусусиятлари тўғрисидаги аниқ тасаввур турли фикр, баҳс-мунозаралар орқалигина аён бўлишини эътироф этишимиз ва буни ўзимизга мезон қилиб олишимиз зарур.

„Бундай кенг кўламли ва ўта муҳим масалаларни ҳал қилишда давлатимиз ва жамиятимиз ижтимоий фанлар соҳасида фаолият олиб бораётган илмий-тадқиқот институтлари, олий ўқув юртлари, турли ижтимоий марказлар, авваламбор, Маънавият тарғибот маркази, Миллий фоя ва мағкура илмий-амалий маркази томонидан ҳар томонла ма асосланган чуқур таклиф ва тавсифни кутишга тўла ҳақли“лиги баён этилган.

Айниқса, бунда қўйидагилар алоҳида аҳамият касб этади:

Бугунги мураккаб мағкуравий жараёнларни илмий-амалий жиҳатдан атрофлича таҳлил қилиш ва баҳолаш, уларнинг устувор йўналишларини кимга ва нимага қарши қаратилгандигини аниқлаш

Мағкуравий жараёнларнинг аҳоли турли қатламларига таъсирини ўрганиш

Миллий манфаатларимизга, ҳаёт тарзимизга зид бўлган зарарли фоялар ва мағкуравий хуружларнинг моҳиятини очиб бериш

Фуқароларимиз қалбida миллий тафаккур ва соғлом дунё-қараш асосларини мустаҳкамлаш

Жамиятимизнинг мағкуравий иммунитетини кучайтиришга қаратилган самараали усул-услубларни ишлаб чиқиш

Давлат ва жамоат ташкилотлари учун тегишли тавсия ва кўлланмаларни тайёрлашни бугунги кундаги муҳим вазифамизга айланиб бораётганини чуқур тушуниш

Бозор шетисодиети деңгизсон
жабнавиятини унутыш ғунож
бүләди. Нүкүл-пүл ва фойда
кетидан құвсак-да, аммо одам-
ларимиз руҳан қашшоқ бўлиб
қолишиса — бундай жсамиятнинг
ҳеч кимга кераги йўқ.

Ислом Каримов

ТЎРТИНЧИ БОБ
ВАТАНИМИЗ
ТАРАҚҚИЁТИНИНГ
МУСТАХКАМ ПОЙДЕВОРИ

9-мавзу. ИНСОН ҚАЛБИГА ЙҮЛ

9.1. ИНСОН ҚАЛБИ ВА ТАФАККУРИГА ЙҮЛ ТӨПИШ ВА ТАЬСИР ҮТКАЗАДИГАН СОҲАЛАР ҲАҚИДА

Асар муаллифи:

Маънавиятни чиндан ҳам айнан шундай қудратли кучга айлантириш учун биз қандай масалаларга биринчи галда зътибор беришимиз, қандай ишларни амалга оширишимиз зарур?

Шу ўринда:

Маънавият ҳақида ҳар қанча даъватлар, муҳим назарий фикрлар билдирилмасин, агар уларни жсамият онгига сингдириш учун доимиий иш олиб бормасак, бу борадаги фаолиятимизни ҳар томонлама пухта ўйланган тизимли равишда ташкил этмасак, табиийки, биз кўзлаган мақсадга эришолмайшимиз, яъни инсон қалбига йўл тополмайшимиз.

Шунинг учун:

Инсоннинг қалби ва тафаккурига бевосита таъсир үтказадиган барча соҳалардаги фаолиятимизни халқнинг маънавий эҳтиёжлари, замон талаблари асосида янада кучайтиришимиз, янги босқичга кўтаришимиз зарур. Жумладан, булар:

Таълим-тарбия

Мағбуот

Телевидение

Интернет

ОАВ

Театр

Кино

Адабиёт

Мусиқа

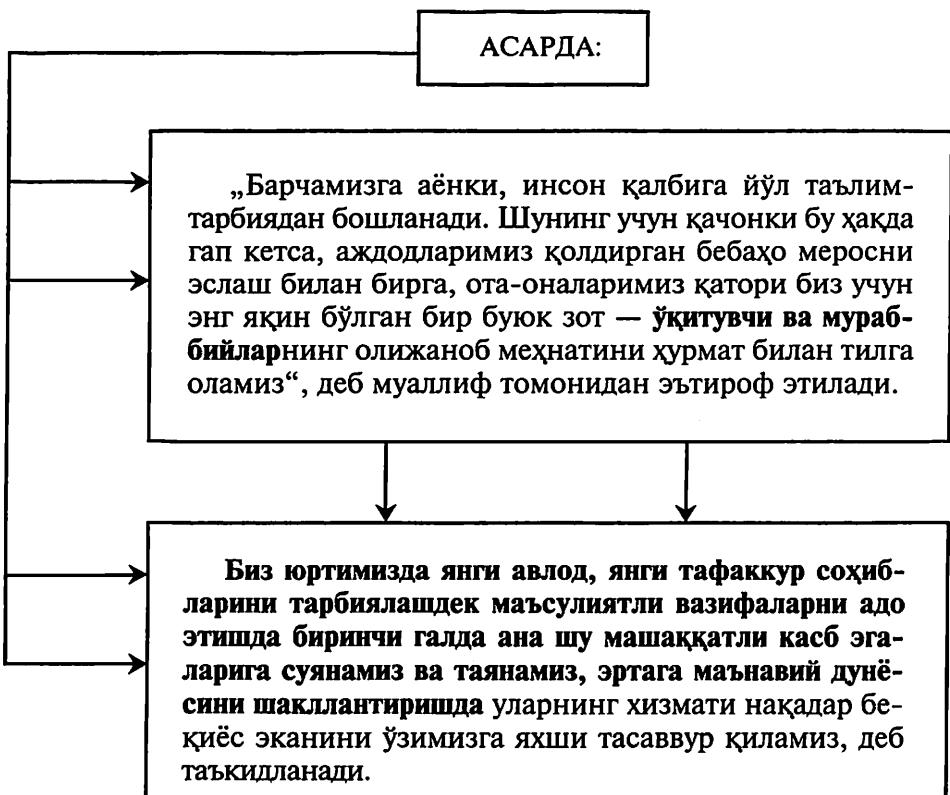
Хайкалтарошник

9.2. ИНСОН ҚАЛБИ ВА ОНГИ УЧУН КУРАШНИНГ НАМОЁН БЎЛИШ ХУСУСИЯТЛАРИ

Ҳозирги замонда инсон қалби ва онги учун курашнинг намоён бўлиши хусусиятлари

9.3. ИНСОН ҚАЛБИНИНГ МУСАФФОЛИГИДА ЎҚИТУВЧИ-МУРАБ-БИЙЛАРНИНГ РОЛИ ҲАҚИДА

9.4. МАКТАБНИНГ ТАЪЛИМ-ТАРБИЯДАГИ ЎРНИ ВА РОЛИ ҲАҚИДА

„Бу ёруғ оламда ҳар бир одам ўзининг меҳрибон ота-онасига, устоз ва муаллимларига нисбатан ҳамиша миннадорлик түйфуси билан яшайди. Инсон ўз умри давомида қандай ютуқ ва натижаларга эришмасин, қаерда, қандай лавозимда ишламасин, мактаб даргоҳида олган таълим-тарбияси унинг етук ва малақали мутахассис бўлиб шаклланишида улкан аҳамиятга эга экани шубҳасиз“ лигини таъкидлайди.

Асар муаллифи:

„Мухтасар айтганда, мактаб деган улуг даргоҳнинг инсон ва жамият тараққиётидаги ҳиссаси ва таъсирини, нафақат ёшларимиз, балки бутун халқимиз келажагини ҳал қиласиган ўқитувчи ва мураббийлар меҳнатини ҳеч нарса билан ўлчаб, қиёслаб бўлмас“, деб юксак баҳолайди.

Маърифатпарвар
боболаримиз фик-
рига мурожаат этиб

„Шу нуқтаи назардан қараганда, маърифатпарвар боболаримизнинг фикрини давом эттириб, агарки дунё иморатлари ичидаги энг улуғи мактаб бўлса, касбларнинг ичидаги энг шарафлиси ўқитувчиллик ва мураббийликдир, десак ўйлайманки, айни ҳақиқатни айтган бўламиз“, деб алоҳида таъкидлайди.

9.5. ЖАМИЯТИМИЗ МАЬНАВИЯТИНИ ЎКСАЛТИРИШ ЙЎЛИДАГИ МУАММОЛАРНИ БАРТАРАФ ЭТИШДА ЎЗ КУЧИМИЗ ВА САЛОҲИЯТИМИЗГА ТАЯНИБ ҲАЛ ЭТИЛАЁТГАНИ ХУСУСИДА

БУЛАР:

1 Жамиятимиз маънавиятини юксалтириш билан боғлиқ жараёнларнинг мураккаб томони шундаки, бугунги кунда бошимиздан кечираётган ижтимоий-сиёсий тараққиёт йўлида учрайдиган жуда кўп муаммоларни ҳам назарий, ҳам амалий жиҳатдан фақат ўз кучимиз ва салоҳијатимизга таяниб ҳал этишга тўғри келмоқда.

Шу мақсадда мустақиллик-нинг дастлабки кунлариданоқ:

2 Юртимизда амалга оширилаётган кенг кўламли ишларнинг амалий натижаси ўлароқ, адабиёт ва санъат, маданият, матбуот соҳаси мафкуравий тазиикдан бутунлай халос бўлганини қайд этиш жоиз. Ҳар қандай ижод намунаси, бадиий асар синфий бўлиши ва қандайдир фояга, коммунистик мафкура манфаатларига хизмат қилиши керак, деган қарашлар бутун ўтмишга айланди.

НАТИЖАДА:

Эркин ижод учун, миллий қадриятларимиз ва бой маданиятизни, ҳалқ ҳаётини тўлақонли ва ҳаққоний акс эттириш учун зарур шароитлар яратилди.

9.6. „ОММАВИЙ МАДАНИЯТ“НИНГ ЗАРАРЛИ ТАЪСИРИДАН ХИМОЯ ҚИЛИШДА ИЛМУ ФАН ВА МАДАНИЯТ ЖАМОАТЧИЛИГИ, ИЖОД АҲЛИНИНГ ЎРНИ ВА РОЛИ

1 Ҳозирги вақтда дунёда кучайиб бораётган турли маънавий таҳдидларнинг олдини олиш, „оммавий маданият“нинг зарарли таъсиридан фарзандларимизнинг онгу тафаккурини ҳимоя қилишда илму фан ва маданият жамоатчилиги, ижод аҳлининг ўрни ва роли тобора ортиб бормоқда.

2 Нега деганда бизнинг миллий руҳимиз ва табиатимизга ёт ва бегона бўлган ана шундай „маданият“ намуналарини фақат танқид ва инкор қилиш ёки уларни тақиқлаш билан бирон натижага эришиб бўлмайди. Бундай хатарлардан ҳётимизни асраш, маънавий бўшлиққа йўл кўймаслик учун авваламбор эзгу инсоний ғоялар ва юксак маҳорат билан яратилган асарлар орқали ҳалқимизнинг маданий савиясини юксалтириш, бошқача айтганда, бугун жсаҳон майдонида юз берадётган кескин ақл-заковат ва истеъод мусобақасида беллашувлага қодир бўлиши миз шарт.

Шу сабабли:

ўтқир таъсир кучига эга бўлган телевидение ва радио соҳасини изчил тараққий этириш

аҳолининг холис ва ҳаққоний ахборотга эга бўлиш ҳуқуқини таъминлаш

юртдошларимизнинг маданий савияси, билим ва дунёқарашини ошириш

тарихий меросимизни асраб-авайлаш ва ривожлантириш

фуқароларимиз онгига демократик қадриятлар, гражданлик позициясини шакллантириш, ёш авлодни ватанпарварлик ва умуминсоний қадрияларга хурмат руҳида тарбиялаш

Ҳозирги
кунда
миллий
телерадио
каналлар
қуидаги
йўналишда
хизмат
қилмоқда

9.7. РЕСПУБЛИКАМИЗ ОММАВИЙ АХБОРОТ ВОСИТАЛАРИ ОЛДИДА ТУРГАН ВАЗИФАЛАР ХУСУСИДА

Бу вазифалар қуйидагилар-
дан иборат:

→ Аввало телевидениени давлат ва жамиятимизни бамисоли бир кўприкдек боғлаб турадиган жонли мулоқот воситасига айлантириш

→ Эфир орқали бугунги куннинг долзарб муаммоларини кўпроқ акс этириш

→ Жамоатчилик фикрини шакллантириш

→ Фуқароларимизнинг ижтимоий фаоллигини кучайтириш

→ Ҳар қайси инсоннинг ўз мустақил фикрини ифода этишга имкон бериш

→ Турли ижтимоий тоифа ва гуруҳларнинг қизиқиш ва интилишлари, ҳаётий манфаатларини ёритиб бориш

Асар муаллифи:

„Жаҳон миқёсида воқеалар шиддат билан кечәётган бир пайтда замонавий ахборот-коммуникация технологияларидан, Интернетнинг бекёёс имкониятларидан кенг фойдаланишга тайёр бўлиш матбуот, ахборот ва медиа тармоқлари, журнальдан, телевидение, радио соҳасида хизмат қилишга ўзини багишлаган, етук мутахассис бўлишга аҳд қилган ва бу соҳада ўз келажагини кўрмоқчи бўлган ОАВ ходимларининг фаолият мезонига айланиши зарурлигини вазифа этиб белгилайди.

9.8. ИНСОН ҚАЛБИГА ЙЎЛ ТОПИШДА СЎЗ САНЬЯТИ ВА АДАБИЁТНИНГ ЎРНИ ВА АҲАМИЯТИ ХУСУСИДА

Инсонни, унинг маънавий оламини кашф этадиган яна бир қудратли восита борки, у ҳам бўлса, сўз санъати, бадиий адабиётдир. Адабиётнинг инсоншунослик деб, шоир ва ёзувчиларнинг эса инсон руҳининг муҳандислари, деб таърифланиши бежиз эмас, албатта.

Ислом Каримов

АСАРДА Мустақиллик йилларида:

Юртимизда маънавиятимизнинг фоят муҳим ва узвий қисми бўлган адабиётни ривожлантириш

Шоир ва ёзувчиларимизнинг эзгу меҳнатини қадрлаш ва муносиб рағбатлантириш бўйича амалга оширилаётган ишлар ҳосилини берадётгани

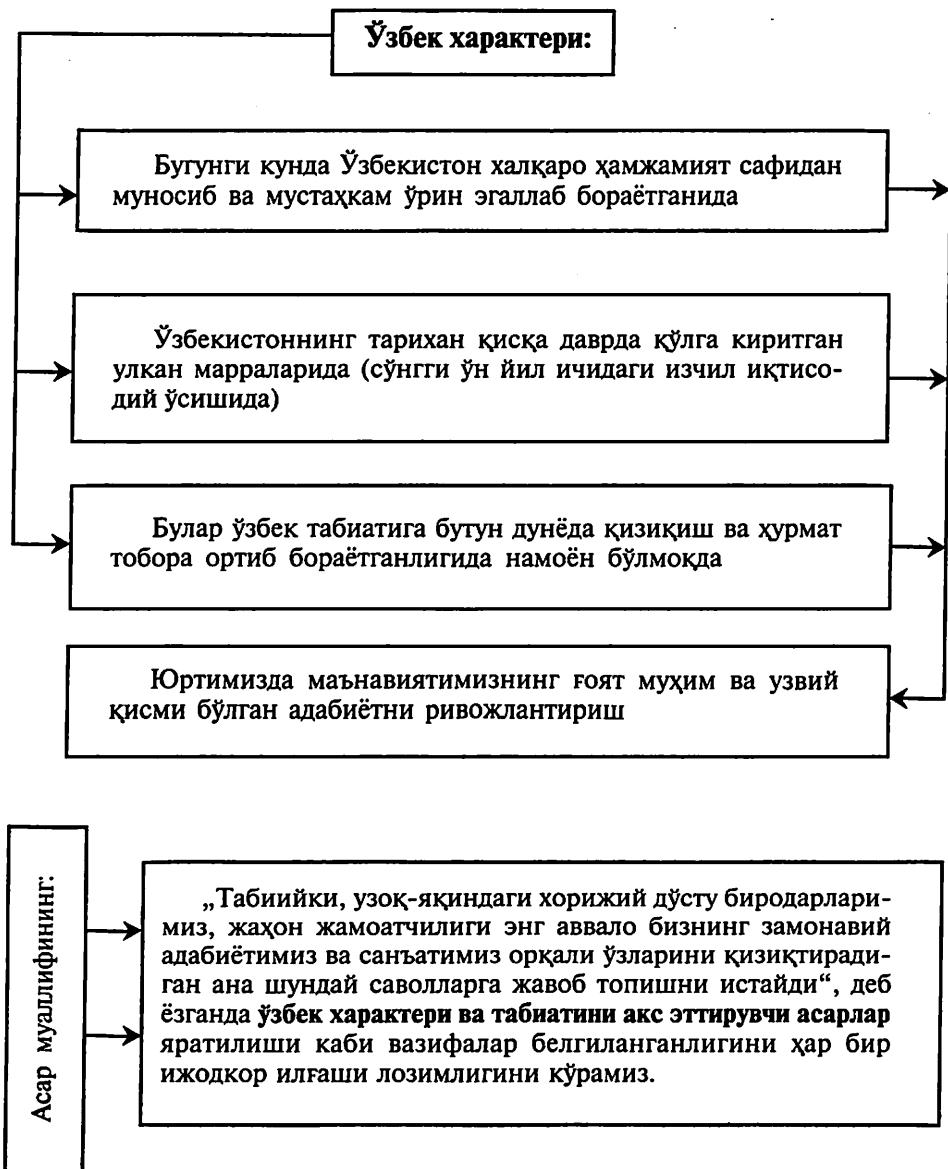
Бадиий адабиётимиз мавзулар кўлами жиҳатидан ҳам, жанрлар нуқтаи назаридан ҳам ранг-баранг бўлиб бораётгани

Адабиёт майдонида янги-янги номлар пайдо бўлаётгани

Алоҳида қайд этилган ва мустақиллик шарофати билан:

Ҳозирги пайтда тарихий мавзуни ёритишда биз Имом Бухорий ёки Имом Термизий бўладими, Жалолиддин Мангуберди ёки Амир Темур сиймосини яратиш бўладими, олис ва яқин ўтмишимизнинг ҳали очилмаган саҳифаларини акс эттириш бўладими — буюк аждодларимизнинг ибратли ҳаёт йўли тасвирланган кўп асарлар дунёга келмоқда. ...Совет мафкураси хукмрон бўлган замонларда бу ҳақда сўз очиш, кўхна ва бой тарихимизга бундай муносабатда бўлиш „тарихни идеаллаштириш“ деб танқид қилиниб, тазиик ўтказиб келганини ўша даврларни бошидан кечирган коммунистик мафкура жабрини тортган ёшли улуф адибларимизнинг яхши эслаши муаллиф томонидан қайд этилган.

9.9. ЎЗБЕК ХАРАКТЕРИ ВА ТАБИАТИ ҲАҚИДА

9.10. МИЛЛИЙ АДАБИЁТИМИЗ НАМОЯНДАЛАРИ ОЛДИДА ТУРГАН ВАЗИФАЛАР ХУСУСИДА

БУЛАР:

Халқимизнинг ҳаёт тарзи ва инсоний фазилатларини кенг намойиш этиш борасида миллий адабиётимизнинг энг яхши намуналарини чет тилларга таржима қилишда амалий натижаларга эришишни жадаллаштириш.

Асарда „Илгари ўзбек адабиётининг намуналарини бошқа тилларга таржима қилиш асосан учинчи тил, яъни рус тили орқали амалга оширилиши таъкидланади ва эндиликда адабиётимизнинг энг етук асарларини бевосита она тилимиздан фарб ва шарқ тилларига таржима қилишга қартилган ишларни кучайтиришимиз зарур“лиги белгиланган.

Бунинг учун

Хорижий тилларни, адабиёт ва бадиий таржима санъатининг назарий ва амалий жиҳатларини ҳар томонлама пухта эгаллаган мутахассисларни тайёрлаш.

Агар биз Ўзбекистонимизни дунёга тараннум этмоқчи, унинг қадимиий тарихси ва ёруғ келажагини улуғламоқчи, уни авлодлар хотирасида боқий сақламоқчи бўлсак, авваламбор буюк ёзувчиларни, буюк шоирларни, буюк ижодкорларни тарбиялашимиз керак, нега деганда, улуғ адаб Чўлпон айтганидек, адабиёт яшаса — миллат яшайди.

Ислом Каримов

9.11. ИНСОННИНГ РУҲИЙ КАМОЛОТИДА МУСИҚА САНЪАТИНИНГ ўРНИ ТҮҒРИСИДА

Тарихий маълумот:

Халқимиз ҳаётида мусиқа азалдан бекиёс ўрин тутиб келади. Самарқанд яқинидаги Мўминобод қишлоғидан 3 минг 300 йил муқаддам суюқдан ясалган най чолгуси топилган.

Амир Темур даврида ўтказилган мусиқий анжуманлар ҳақида:

„Яхши овозли хонандалар кўйлашни бошлаб, фазали нақш айтур эрдилар. Ва турку мўгул, хитою араб ва ажамдин ҳар ким ўз расми билан нафма айтур эрди“.

Шарафиiddин Али Язди

Айнан
МУСТАҚИЛЛИК ЙИЛЛАРИДА:

Улуғ боболаримизнинг ана шундай анъаналари давом эттирилди.

Мусиқа санъатини кенг ривожлантиришга қаратилган дастур ва режалар амалга оширилди. Мумтоз мусиқий мөросимизни асраб-авайлаш ва ўрганиш, уни ёш овозларга безавол етказиш мақсадида кўплаб кўрик-танловлар, нуғузли халқаро мусиқа анжуманлари мунтазам ўтказилиб келинмоқда.

9.12. „МИЛЛИЙ ЭСТРАДА“ РИВОЖИ ВА УНГА ТАҲДИДЛАР ҲАҚИДА

Асар муаллифи:

„Биз эстрада санъатининг бугунги ва эртанги ривожи ҳақида сўз юритар эканмиз, авваламбор „Миллий эстрада“ деган иборанинг маъно-мазмунига алоҳида эътибор бериш“га ундейди.

Уни (миллий эстрадани — таъкид бизники — Ш.Р.) ҳар қандай бегона таъсиридан, айниқса „оммавий маданият руҳидаги оқимлар таъсиридан ҳимоя қилиш“га даъват этади.

Бу борада асарда:

1 Очиқдан-очиқ ажнабий оммавий маданият кўринишларига тақлид қилмасликка, „юлдузлик“ касалига чалинмасликка ундалган.

2 Бизнинг миллий анъаналаримизга, ахлоқ-одоб қоидларига мутлақо тўғри келмайдиган клиплар.

3 „Турли тиллардаги сўзларни қоришириб ёки талафузни атайлаб бузиб айтиш каби номуносиб ҳаракатлар“

қайд этилиб

Маданий жамоатчилигимиз, мусиқашунос олимлар, устоз санъаткорлар, композиторлар, ёзувчи ва журналистлар, кўп сонли синъат ихлосмандларига бундай масала юзасидан ўз фикрларини очиқ билдириши, шу тариқа ўшларимизга тўғри тарбия беришимиш каби муҳим вазифалар қўйилган.

9.13. ТЕАТР САНЬЯТИ ХУСУСИДА

„Театр — бу ибратхонадур“.
Маҳмудхўжа Беҳбудий

Асарда театр санъатини ривожлантириш борасида белгиланган ва-зифалар

БУЛАР:

Бугунги ҳаётимизни, замонамиз қаҳрамонлари қиёфасини ҳар томонлама чуқур очиб берадиган, томошабинни ўзига тортадиган, ҳам драматургия, ҳам режиссура нуқтаи назаридан бадиий юксак асарларни яратиш.

Реал ҳақиқатдан йироқ, одамга маънавий озиқ бермайдиган асарлар билан театр кассасини тўлдириш ҳолатларига чек қўйиш.

Юксак бадиият ва ҳаққонийлик, эзгу мақсадларга хизмат қилиш руҳи билан сугорилган асарлар яратиш — барча санъат турлари каби бу соҳа учун ҳам асосий мезон бўлиши кераклиги.

Ёш ва истеъодли драматург ва режиссёrlар, театр актёrlарини тарбиялаб вояга етказиш.

9.14. КИНО САНЪАТИНИНГ ЖАМИЯТ ҲАЁТИДАГИ ЎРНИ ҲАҚИДА

Мустақиллик йилларида

Кино санъатининг инсон онги ва тафаккури, жамият ҳаётига тасири бекиёс эканлигини ҳисобга олган ҳолда, бу борада зарур моддий ва маънавий шарт-шароитларни яратиш бўйича кенг кўламли чора-тадбирлар амалга оширилди ва янгидан-янги фильмлар суратга олинди.

Кино санъати ривожи борасида белгиланган вазифалар:

Ёшларнинг тарбиясига чукур таъсир кўрсатадиган замонавий қаҳрамон образини яратиш.

Бугунги куннинг ҳақиқий манзараси, унинг ўткир муаммоларини чукур ҳис эта оладиган, оддий одамлар ҳаётидан узоқлашмайдиган фильмлар яратиш.

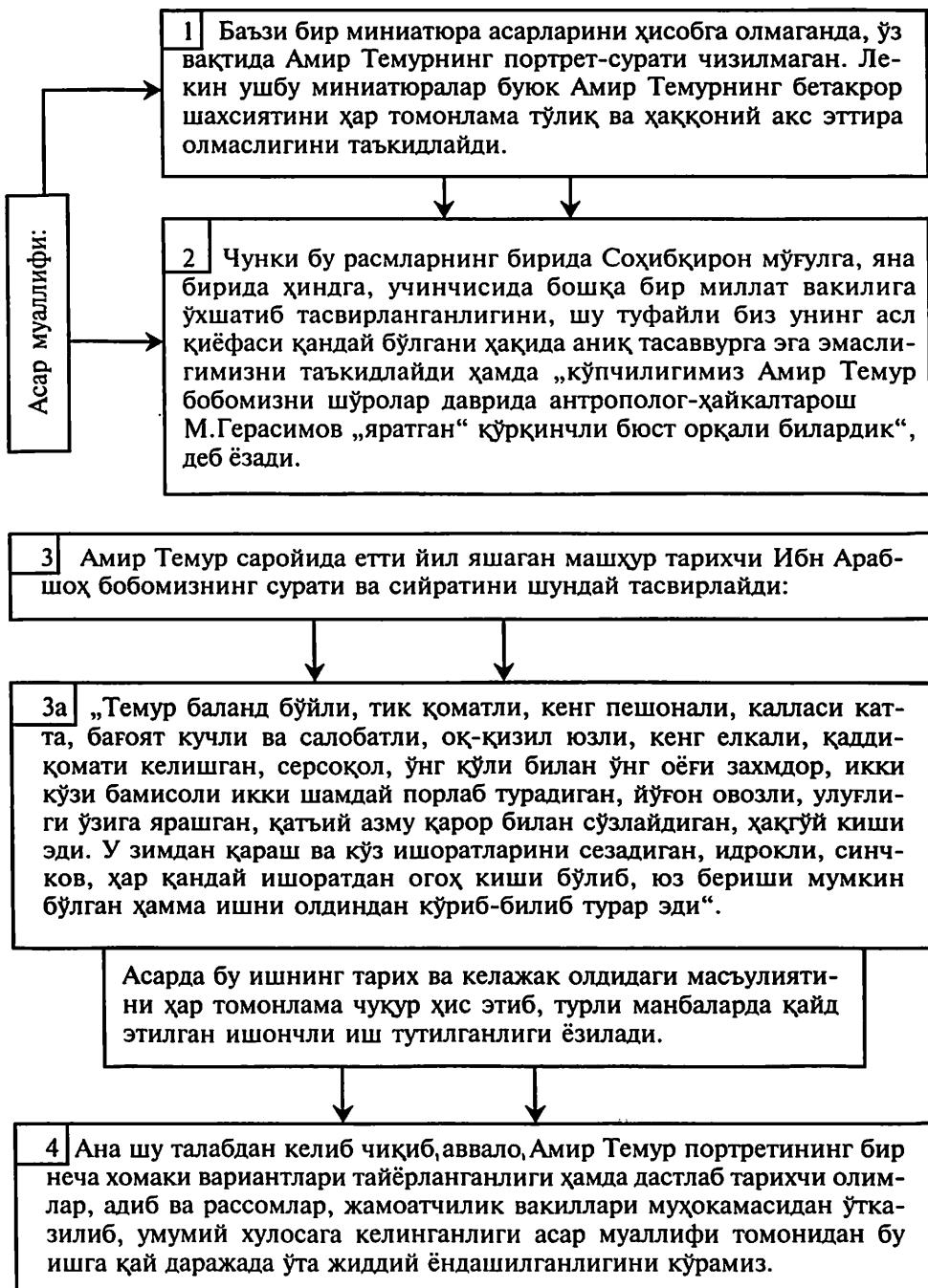
Миллий кинодраматург ва режиссёрлар тайёрлаш.

Профессионал кино мутахассислари, хусусан, режиссёrlар тайёрлайдиган том маънодаги миллий мактабни шакллантириш.

9.15. МИЛЛИЙ МАЊНАВИЯТИМIZНИНГ РИВОЖИДА — ТАСВИРИЙ САНЬАТНИНГ ЎРНИ ВА АҲАМИЯТИ ХУСУСИДА

9.16. БОБОМИЗ АМИР ТЕМУР ПОРТРЕТИ ҲАҚИДА

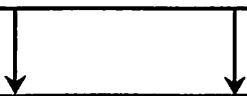
4. Давлатимиз раҳбари Ислом Каримов иштирок этган навбатдаги йиғилишда бобомиз Амир Темур портретига оид муҳокамалардан бирида: „Унда Амир Темур таҳтда шоҳона либосларда қўлларини қилич устига қўйиб ўйчан бир қиёфада ўтирас эди. Мен умрининг кўп қисми ҳарбий юриш ва сағарларда, эл-юрг ташвишида ўтган инсоннинг қўллари, бармоқлари, гавдаси қандай бўлиши, юз-кўзлари қандай маъно англатиши зарурлиги ҳақида“ ўз мулоҳаза ва таклифларини билдиради.

5. Шундан сўнг Ўзбекистон халқ рассоми Малик Набиев ана шу фикрлар асосида портретни қайта ишлади ва бутунлай бошқа сиймо — бугунги кунда бутун ҳалқимизга яхши маълум бўлган Соҳибқироннинг мумтоз қиёфаси пайдо бўлди. Айнан ана шу сиймо кейинчалик юртимизда Амир Темур бобомизга атаб барпо этилган барча ҳайкаллар учун асос бўлиб хизмат қилди.

6. 1993 йили Тошкент шаҳридаги Амир Темур хиёбонига ўрнатиладиган ҳайкални илк бор муҳокама қилиш ҳақида давлатимиз раҳбари Ислом Каримов: „Ҳайкалтарошлар тақдим этган вариантда Соҳибқирон қўлига найза тутган ҳолда тасвирланган эди. Мен бунга эътиroz билдириб, „Соҳибқирон бобомиз кўлида найза ўрнига отнинг жиловини тутиб тургани маъкул, — деган фикрни билдиридим. — Бунинг рамзий маъноси бор. Чунки салтанатда найза кўтарган одамлар кўп бўлган, аммо жилов Амир Темурнинг кўлида бўлган. Бу мустаҳкам давлат тизимини кўлда маҳкам тутиб туришни англатади“.

Шу билан бирга, буюк ажодимизнинг кўлини баланд кўтариб дунёдаги барча инсонларга тинчлик, омонлик, баҳту саодат тилаётган аснода акс эттириш мақсадга мувофиқ бўлар эди.

Қолаверса, ҳалқимизда ҳар бир иш Бисмиллоҳ айтиб, ўнг кўл, ўнг оёқдан бошланади. Бу ҳайкалда эса от нима учундир чап оёқдан одим ташлаяпти“.

7. Муҳокама иштирокчилари давлатимиз раҳбарининг бу одилона фикрига қўшилишди ва ҳайкалтарошлар билдирилган фикрлар асосида янги вариантни яратишганлиги барчамизга маълум.

8. 1996 йили Амир Темур таваллудининг 660 йиллиги муносабати билан Самарқанд ва Шаҳрисабз шаҳарларида улуғ бобомизга атаб ҳайкал ўрнатиш бўйича амалий ишлар бажарилди.

Дастлабки лойиҳа ва таклифларга кўра, Самарқанддаги ҳайкал тимсолида Соҳибқироннинг авжи куч-куватга тўлган навқиронлик палласи, яъни йигитлик даврини, Шаҳрисабздаги ҳайкал орқали эса унинг беғубор болалик ҳолатини ифодалаш мўлжалланган эди.

Давлатимиз раҳбари Ислом Каримов муҳокама пайтида Соҳибқирон сиймосини хронологик тарзда эмас, балки ягона, фундаментал образ сифатида тасвирлаш мақсадга мувофиқ экани ҳақида ўз фикрини қуидагича билдиради:

8^а. „Амир Темур образини турли даврларга бўлмасдан, унинг фавқулодда буюк ақл-заковати, жасорати ва азму шиҷоатини яхлит ҳолатда мужассам ифода этиш ҳар жиҳатдан тўғри бўларди. Токи Амир Темур сиймосини ким қаерда кўрмасин, унинг мардона, улуғвор ва донишманд қиёфасини бехато таний оладиган бўлсин“.

9. Самарқанд шаҳридаги бобомиз Амир Темурга ўрнатиладиган ҳайкалнинг дастлабки варианти ҳам ҳозиргидан бироз бошқача эди. Унда Соҳибқирон қўлида қилич ушлаган қиёфада тасвирланган эди.

Давлатимиз раҳбари Ислом Каримов бу масалага багишлиланган муҳокамаларнинг бирида бундай бадиий ечимга эътиroz билдириб:

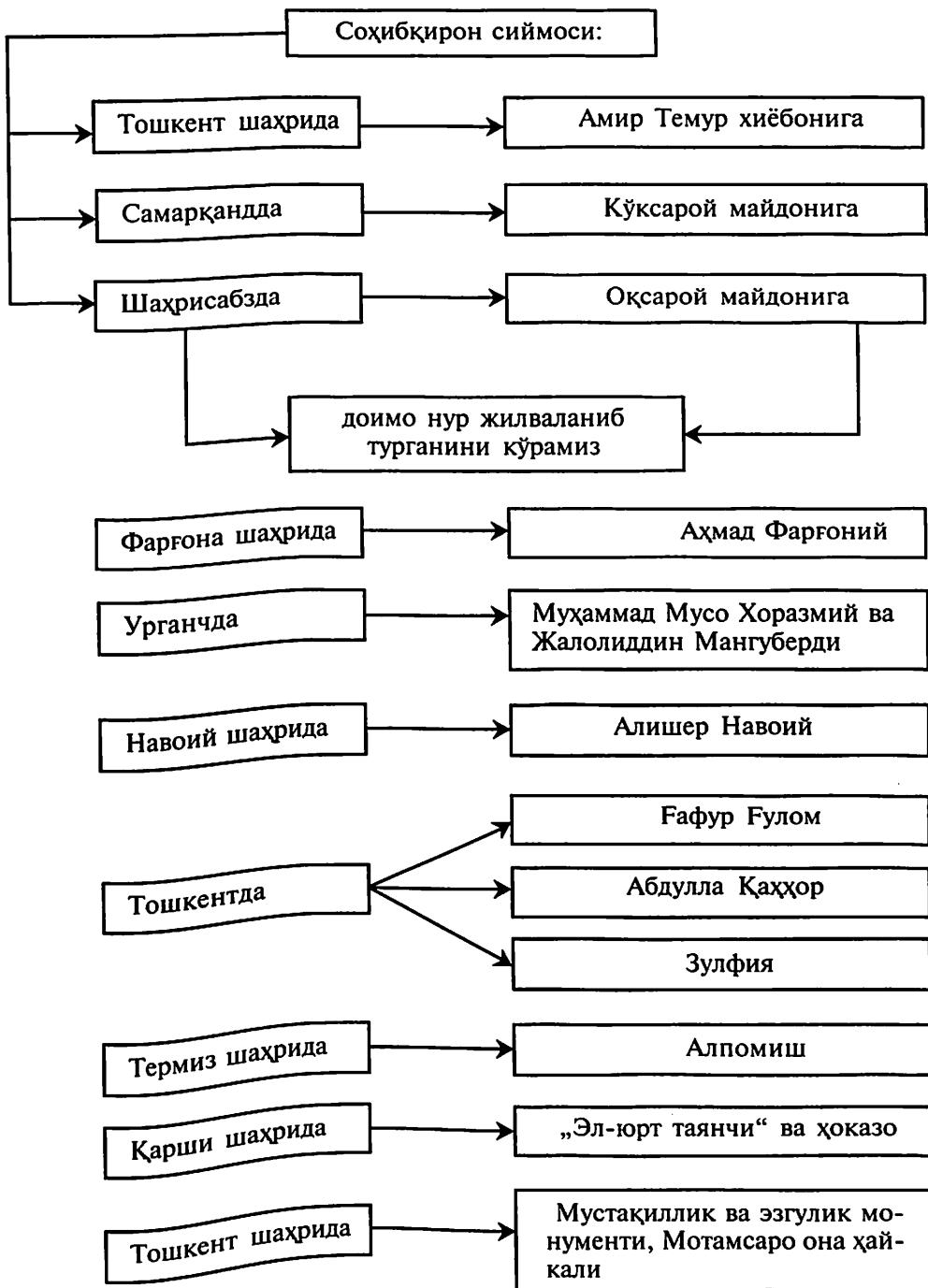
„Тўғри, Амир Темур давлат бошқарувида кучга ҳам таянган, аммо унинг „ўнта ишдан тўққизтасини кенгашу машварат билан, қолган биттасини қилич билан битирдим“, деган сўзларини унумаслик керак деб, қилични Соҳибқироннинг ёнида, қинига солинган ҳолат акс эттириш лозимлигини таъкидлайди. — Чунки шунда сиймосида, мен халқимнинг ҳимояси, юртимнинг мудофааси учун ҳар лаҳзада курашга тайёрман, лекин дунёда тинчлик-барқарорлик хукмрон бўлишини истайман, деган гоя ўз ифодасини топган бўлар эди“ — деб қайд этади.

10. Асар муаллифи яна шуни таъкидлайдиларки: „Соҳибқироннинг кўлларини бир-бирига қўйиб турган ҳолатини ҳам ўзгартирдик, бармоғида „Куч — адолатда“ деган машхур сўзлар битилган узугини бўрттириб кўрсатишга қарор қилдик. Маълумки, бу узук ва унинг кўзидағи ҳикматли ибора Амир Темурни бутун дунёга машхур қилган. Бу шиорда бо бокалонимизнинг ҳаётий эътиқоди теран акс этган. Шунинг учун узукни тасвирлашга албатта эътибор қаратиш керак, деган холосага келдик“.

Шунингдек,
АСАР МУАЛЛИФИ:

10^а. „Ушбу муҳташам ҳайкалларни минг-минглаб юртдошларимиз, чет эллик меҳмонлар кўриши, улардан завқданиши, фахрланиши, бизнинг кимлигимиз қандай буюк зотларнинг авлоди эканимизни айнан шундай асарлар орқали ҳис этишини юзидан нур ёғилиб туриши керак деган мазмундаги фикрни билдиридим“, деб ёzáди.

9.17. МУСТАҚИЛЛИК ЙИЛЛАРИДА РЕСПУБЛИКАМИЗ ШАҲАРЛАРИДА ЎРНАТИЛГАН МОНУМЕНТАЛ САНЪАТ АСАРЛАРИ

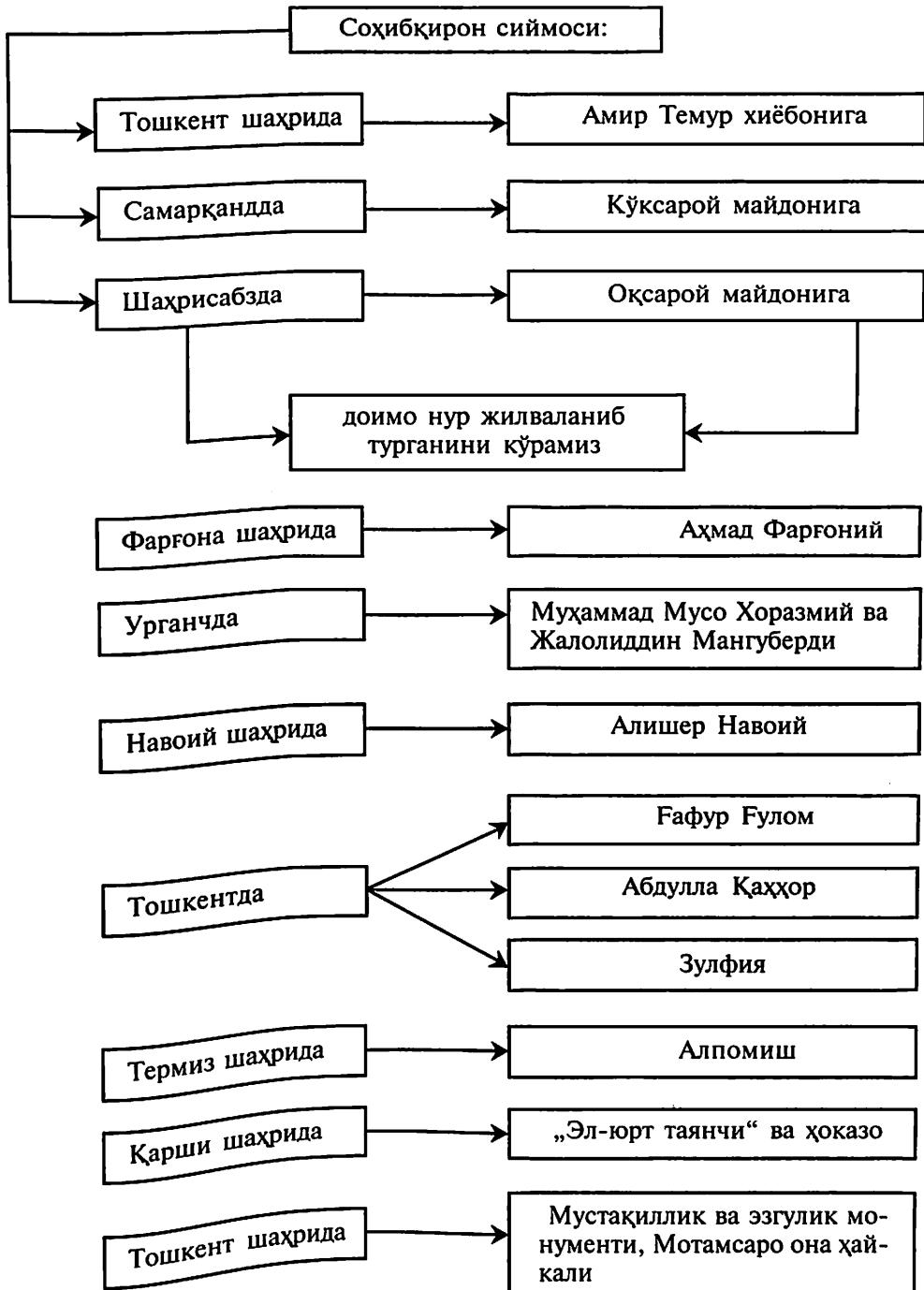

10. Асар муаллифи яна шуни таъкиллайдиларки: „Соҳибқироннинг кўлларини бир-бирига қўйиб турган ҳолатини ҳам ўзгартиридик, баромғида „Куч — адолатда“ деган машҳур сўзлар битилган узугини бўрттириб кўрсатишга қарор қилдик. Маълумки, бу узук ва унинг кўзидағи ҳикматли ибора Амир Темурни бутун дунёга машҳур қилган. Бу шиорда бо-бокалонимизнинг ҳаётий эътиқоди теран акс этган. Шунинг учун узукни тасвирилашга албатта эътибор қаратиш керак, деган холосага келдик“.

Шунингдек,
АСАР МУАЛЛИФИ:

10^а. „Ушбу муҳташам ҳайкалларни минг-минглаб юртдошларимиз, чет эллик меҳмонлар кўриши, улардан завқланиши, фахрланиши, бизнинг кимлигимиз қандай буюк зотларнинг авлоди эканимизни айнан шундай асарлар орқали ҳис этишини юзидан нур ёғилиб туриши керак деган мазмундаги фикрни билдиридим“, деб ёзади.

9.17. МУСТАҚИЛЛИК ЙИЛЛАРИДА РЕСПУБЛИКАМИЗ ШАҲАРЛАРИДА ЎРНАТИЛГАН МОНУМЕНТАЛ САНЬЯТ АСАРЛАРИ

9.18. МУСТАҚИЛЛИК ШАРОФАТИ ТУФАЙЛИ

Табаррук заминимизда тугилиб вояга етган ва мангу ором топган бу азиз-авлиёларимиз хотира-сига ёдгорлик мажмуалари бунёд этилганлиги асарда юқсан ифтихор билан баён этилган, булар:

9.19. БОЛАЛАР ҚҰҒИРЧОҚ ВА ЎЙИНЧОҚЛАРИ ИШЛАБ ЧИҚАРИШ ХУСУСИДА

Асар муаллифи ёшлар маънавий оламини асрашга болаликда эътибор қаратиш лозимлигига ишора этиб ёзади:

Ёшларнинг маънавий оламини болаликдан бошлаб эзгу гоялар асосида шакллантириши ва камол топтириши ҳақида гап борар экан, яна бир мұхым масала хусусида тұхтатиб ўтиши ўринли деб ўйлайман. У ҳам бұлса, дунёга ҳайрат күзи билан боқиб, ундан ўзига маъно топишга интиладиган мурғак фарзандларимизнинг қизиқиши ва ҳиссиётларига мос құғирчоқ ва ўйинчоқлар ишлаб чиқарии масаласидир. Бир қараганда, бу муаммо арзимас нарса бұлыб туюлиши мумкин. Лекин ҳар қайси гұдак илк бор оламни ўз атрофидаги ашё ва буюмлар, жумыладан ўйинчоқлар орқали англашини инобаттаға оладиган бұлсак, уларнинг инсон тарбиясидеги ўрни бекиес экани аён бұлади. Ўйинчоқлар образи боланинг мурғак тасаввурита бамисоли тошға ўйилған нақшадек мұхрланиб, унинг онгіда бир умр сақланиб қолади. Гұдакнинг улғайиб, касб танлаши, келајсакда қандай йўлдан бориши, ўзининг ҳаёт тарзини қандай ахлоқий- маънавий асосларга қуриши ҳам, ҳеч шубҳасиз, унинг болаликда қандай ўйинчоқлар билан ошно бұлыб ўсгани билан белгиланади.

Ислом Каримов

Асар муаллифи, „ҳозирги вақтда фарзандларимиз күпинча хорижда ишлаб чиқарылған, бизнинг миллий табиатимиздан узоқ бўлган ўйинчоқ ва құғирчоқларни ўйнаб улғаймоқда“ деб, афсус билан ёзади ва кенг жамоатчиликни яна бир карра маънавий тарбияга дахлдорлиги ҳисси билан яшашга ундаиди.

10-мавзуу. ЭНГ БҮЮК ЖАСОРАТ

10.1. МАЬНАВИЙ ЖАСОРАТ – ЭНГ БҮЮК ЖАСОРАТ ЭКАНЛИГИ

Асар муаллифи:

„Буюк цивилизация ва маданият бешиги бўлган, кўхна ва ҳайратомуз тарихни ўзида мужассам этган Ватанимиздаги бебаҳо ёдгорликлар, осори атиқалар ҳақида сўз юритар экан, шу заминда яшаётган барча инсонлар уларни аввало халқимиз даҳосининг ёрқин намунаси, таъбир жоиз бўлса, унинг юксак маънавиятига қўйилган муazzам ҳайкаллар деб қабул қиласди“ деб таъкидлайди.

Шу боис

Ер юзидаги барча ўлмас обидалар, инсоният ҳаётини тубдан ўзгартириб юборган жамики улуғ кашфиёт ва ихтиrolар, мардлик ва қаҳрамонлик намуналари, одамзоднинг ақл-тафаккури, салоҳияти ва маънавий жасорати маҳсулидир.

Шунинг учун ҳам:

Бу ёруғ оламда энг буюк жасорат нима, деган саволга, ҳеч иккilanmasdan, энг буюк жасорат — бу маънавий жасорат, деб жавоб берсак, ўйлайманки, янгишмаган бўламиз.

10.2. МАЬНАВИЙ ЖАСОРАТ НАМУНАСИННИ ЯҚҚОЛ НАМОЁН ЭТГАН ЗОТЛАР

Бутун умр оддий ва камтарона, лекин эзгу фоялар йўлида курашиб яшаган бу зотлар:

Юнон файласуфи Платон
(шарқда „устоди аввал“
яъни „биринчи муаллим“
номи билан машҳур)

Афина шаҳри яқинида маҳсус
ер сотиб олиб, олимлар
тўпланиб, баҳс-мунозара
бўладиган жой — академия
ташкил этган.

Бағдоддаги „Байтул-
ҳикма“ ва Хоразм Маъ-
мун академияси

Унинг негизини Абу Наср ибн
Ироқ, Абу Райҳон Беруний,
Ибн Сино, Маҳмуд Ҳўжандий,
Аҳмад ибн Муҳаммад, Ибн
Ҳамид Найсабурий каби етук
алломалар ташкил этган

Ўрта асрларда астрономия
илемий кашфиётлари учун
тазиик ва таъқибларга уч-
раган

Николай Коперник

Н. Коперникнинг издоши
жоҳил ва ақидапараст руҳо-
нийлар томонидан ўтга
ташланган

Жордано Бруно

Қанчадан-қанча маломат-
ларга гирифторм этилган

Галилео Галилей

XX асрда Ҳиндистон бир-
лиги, мустақиллиги учун
курашган

(Буюк қалб эгаси сифати-
да шуҳрат қозонган, улкан
мутафаккир ва давлат ар-
боби) Маҳатма Ганди

Фалсафий-сиёсий қарашларда инсоният учун ибратли жиҳатлар
кўп. Жумладан, унинг турли муаммо ва зиддиятларни куч ишлат-
масдан, тинч йўл билан ҳал этишга оид фикрлари дунё давлатла-
ри ўртасидаги муносабатларда, ижтимоий ҳамкорлик масаласи-
да бугун ҳам ўз аҳамиятини йўқотмаган.

10-мавзу. ЭНГ БҮЮК ЖАСОРАТ

10.1. МАЬНАВИЙ ЖАСОРАТ – ЭНГ БҮЮК ЖАСОРАТ ЭКАНЛИГИ

Асар муаллифи:

„Буюк цивилизация ва маданият бешиги бўлган, кўхна ва ҳайратомуз тарихни ўзида мужассам этган Ватанимиздаги бебаҳо ёдгорликлар, осори атиқалар ҳақида сўз юритар экан, шу заминда яшаётган барча инсонлар уларни аввало ҳалқимиз дахосининг ёрқин намунаси, таъбир жоиз бўлса, унинг юксак маънавиятига қўйилган муazzам ҳайкаллар деб қабул қиласди“ деб таъкидлайди.

Шу боис

Ер юзидаги барча ўлмас обидалар, инсоният ҳаётини тубдан ўзгаририб юборган жамики улуғ кашфиёт ва ихтиrolар, мардлик ва қаҳрамонлик намуналари, одамзоддининг ақл-тафаккури, салоҳияти ва маънавий жасорати маҳсулидир.

Шунинг учун ҳам:

Бу ёруғ оламда энг буюк жасорат нима, деган саволга, ҳеч иккilanmasdan, энг буюк жасорат – бу маънавий жасорат, деб жавоб берсак, ўйлайманки, янгилишмаган бўламиз.

10.2. МАЬНАВИЙ ЖАСОРАТ НАМУНАСИННИ ЯҚҚОЛ НАМОЁН ЭТГАН ЗОТЛАР

Бутун умр оддий ва камтарона, лекин эзгу фоялар йўлида курашиб яшаган бу зотлар:

Юонон файласуфи Платон
(шарқда „устоди аввал“
яъни „биринчи муаллим“
номи билан машҳур)

Афина шаҳри яқинида маҳсус
ер сотиб олиб, олимлар
тўпланиб, баҳс-мунозара
бўладиган жой — академия
ташкил этган.

Бағдоддаги „Байтул-
хикма“ ва Хоразм Маъ-
мун академияси

Унинг негизини Абу Наср ибн
Ироқ, Абу Райхон Беруний,
Ибн Сино, Маҳмуд Хўжандий,
Аҳмад ибн Муҳаммад, Ибн
Ҳамид Найсабурий каби етук
алломалар ташкил этган

Ўрта асрларда астрономия
илмий кашфиётлари учун
тазиқ ва таъқибларга уч-
раган

Николай Коперник

Н. Коперникнинг издоши
жоҳил ва ақидапараст руҳо-
нийлар томонидан ўтга
ташланган

Жордано Бруно

Қанчадан-қанча маломат-
ларга гирифторм этилган

Галилео Галилей

XX асрда Ҳиндистон бир-
лиги, мустақиллиги учун
курашган

(Буюк қалб эгаси сифати-
да шуҳрат қозонган, улкан
мутафаккир ва давлат ар-
боби) Маҳатма Ганди

Фалсафий-сиёсий қарашларда инсоният учун ибратли жиҳатлар
кўп. Жумладан, унинг турли муаммо ва зиддиятларни куч ишлат-
масдан, тинч йўл билан ҳал этишга оид фикрлари дунё давлатла-
ри ўртасидаги муносабатларда, ижтимоий ҳамкорлик масаласи-
да бугун ҳам ўз аҳамиятини йўқотмаган.

10-мавзу. ЭНГ БҮҮОК ЖАСОРАТ

10.1. МАЬНАВИЙ ЖАСОРАТ – ЭНГ БҮҮОК ЖАСОРАТ ЭКАНЛИГИ

Асар муаллифи:

„Бүүок цивилизация ва маданият бешиги бўлган, кўхна ва ҳайратомуз тарихни ўзида мужассам этган Ватанимиздаги бебаҳо ёдгорликлар, осори атиқалар ҳақида сўз юритар экан, шу заминда яшаётган барча инсонлар уларни аввало ҳалқимиз даҳосининг ёрқин намунаси, таъбир жоиз бўлса, унинг юксак маънавиятига қўйилган муazzам ҳайкаллар деб қабул қиласиди“ деб таъкидлайди.

Шу боис

Ер юзидаги барча ўлмас обидалар, инсоният ҳаётини тубдан ўзгартириб юборган жамики улуғ кашфиёт ва ихтиrolар, мардлик ва қаҳрамонлик намуналари, одамзоднинг ақл-тафаккури, салоҳияти ва маънавий жасорати маҳсулидир.

Шунинг учун ҳам:

Бу ёруғ оламда энг буюк жасорат нима, деган саволга, ҳеч иккilanmasdan, энг буюк жасорат — бу маънавий жасорат, деб жавоб берсак, ўйлайманки, янглишмаган бўламиз.

10.2. МАЪНДАЙ ЖАСОРАТ НАМУНАСИНИ ЯҚҚОЛ НАМОЁН ЭТТАН ЗОТЛАР

Бутун умр оддий ва камтарона, лекин эзгу фоялар йўлида курашиб яшаган бу зотлар:

Юнон файласуфи Платон
(шарқда „устоди аввал“
яъни „биринчи муаллим“
номи билан машҳур)

Афина шаҳри яқинида махсус
ер сотиб олиб, олимлар
тўпланиб, баҳс-мунозара
бўладиган жой — академия
ташкил этган.

Бағдоддаги „Байтул-
ҳикма“ ва Хоразм Маъ-
мун академияси

Унинг негизини Абу Наср ибн
Ироқ, Абу Райхон Беруний,
Ибн Сино, Маҳмуд Ҳўжандий,
Аҳмад ибн Муҳаммад, Ибн
Хамид Найсабурий каби етук
алломалар ташкил этган

Ўрта асрларда астрономия
илмий кашфиётлари учун
тазиيқ ва таъқибларга уч-
раган

Николай Коперник

Н. Коперникнинг издоши
жоҳил ва ақидапараст руҳо-
нийлар томонидан ўтга
ташланган

Жордано Бруно

Қанчадан-қанча маломат-
ларга гирифтор этилган

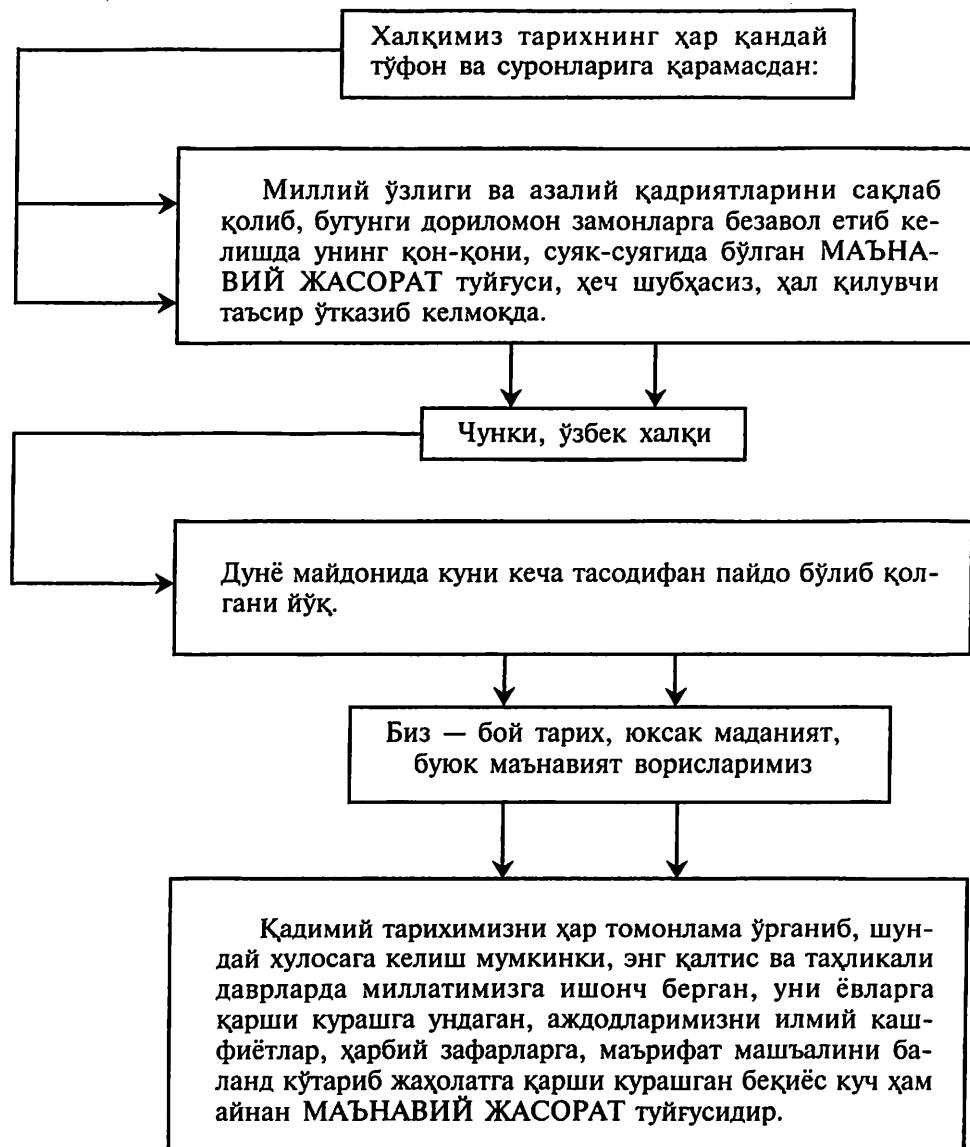
Галилео Галилей

XX асрда Ҳиндистон бир-
лиги, мустақиллиги учун
курашган

(Буюк қалб эгаси сифати-
да шуҳрат қозонган, улкан
мутафаккир ва давлат ар-
боби) Маҳатма Ганди

Фалсафий-сиёсий қарашларда инсоният учун ибратли жиҳатлар
кўп. Жумладан, унинг турли муаммо ва зиддиятларни куч ишлат-
масдан, тинч йўл билан ҳал этишга оид фикрлари дунё давлатла-
ри ўртасидаги муносабатларда, ижтимоий ҳамкорлик масаласи-
да бугун ҳам ўз аҳамиятини йўқотмаган.

10.3. ЎЗБЕК ХАЛҚИ ТАРИХИДА МАЊНАВИЙ ЖАСОРАТ ТҮЙГУСИНИНГ АҲАМИЯТИ ҲАҚИДА

10.4. ҲАҚИҚИЙ ҚАХРАМОНЛИК ҲАҚИДА

Лекин менга буюрса, ҳар куни, ҳар соатда фидоий бўлиш, ўзини томчи ва томчи, заррама-зарра буюк мақсадлар сари чарчамай, толиқмай тинимсиз сафарбар этиб бориш бу фазилатни доимий, кундалик фаолият мезонига айлантириши — ҳақиқий қаҳрамонлик аслида мана шу, деб айтган бўлар эдим.

Ислом Каримов

Нега деганда,

Кундалик ҳаётда жонкуяр бўлиш

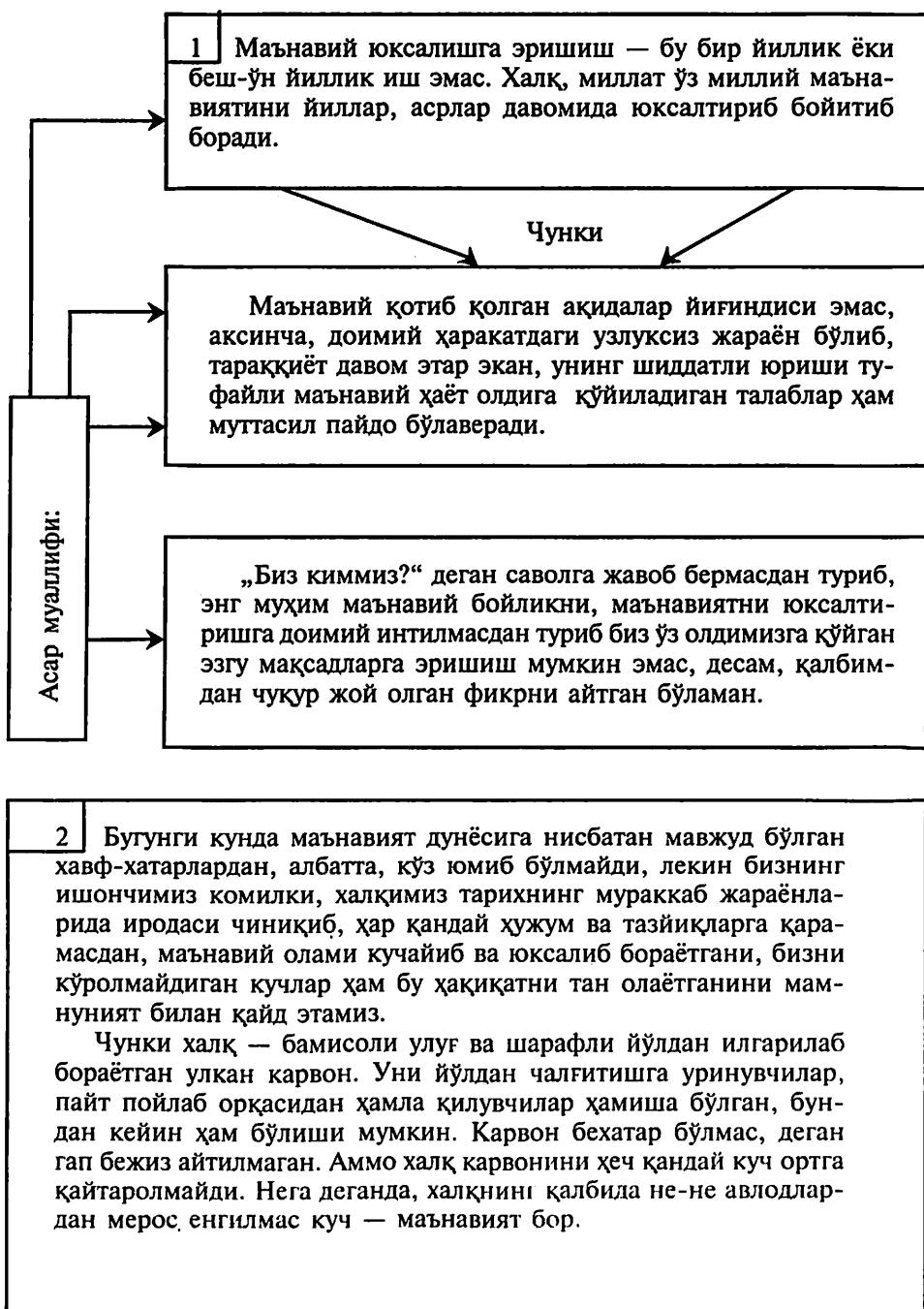
Ҳар куни фидойилик кўрсатиш

Руҳан ҳеч қачон букилмай, бу фазилатни ҳаёт қоидаси даражасига кўтариш, очиқ айтиш лозимки, бу ҳамманинг қўлидан келавермайди.

Бунинг учун:

ИНСОНГА БУЮК ҚАЛБ ВА МЕТИН ИРОДА КЕРАК

ХОТИМА

АСАРДА КЕЛТИРИЛГАН АСОСИЙ ТУШУНЧАЛАР ИЗОХИ

Ватан (арабча — ўсан жой, юрт) — кишининг туғилиб ўсан ўлкаси, шаҳри ёки қишлоғи, юрт, диёр ёхуд киши туғилиб ўсан ва ўзини унинг фуқароси ҳисоблаган мамлакат, она юрт¹, деб таъриф берилган.

Ватанга меҳр-муҳаббатли бўлиш — фоят чидам, фоят юксак онг талаб этувчи ўзига хос илм ва буни эгаллаш ҳам бешикдан бошланмоғи ва оқибат сўнгги нафасга қадар давом этмоғи жоиз. Ватанпарварлик — Ватанни севмоқликни англатса, бу илмни эгаллаган киши Ватанга жонини атаган комил инсон мартабасига етган бўлади. Ватандан олганимиз — қарздир, қарзни эса қайтармоқ фарздир. Биз ҳар биримиз Ватанни севамиз, чунки Ватан — биз нафас олаётган ҳаводир².

„Ўзининг ҳаётини, олдига кўйган мақсадларини аниқ тасаввур қила оладиган, ўз келажаги ҳақида қайтурадиган миллат ҳеч бир даврда миллий фоя ва миллий мафкурасиз яшамаган ва яшай олмайди. Мафкура бўлмаса, ҳар қайси давлат ва жамият, қолаверса, ҳар қайси инсон ўз йўлини йўқотиши муқаррар.

Миллий мафкура халқнинг мақсад-муддаоларини ифодалайди, тарих синовларидан ўтишда унинг руҳини кўтариб, суянч ва таянч бўлади, шу миллат, шу жамият дуч келадиган кўплаб ҳаётий ва маънавий муаммоларга жавоб излайди. У инсонга фақат моддий бойликлар ва неъматлар учун эмас, аввало, Аллоҳ таоло ато этган ақл-заковат, иймон-эътиқод туфайли юксак маънавиятга эришиш учун интилиб яшаш лозимлигини англатадиган, бу мураккаб ва таҳликали дунёда унинг тараққиёт йўлини ёритадиган мәёқдир“³.

Ҳаёт фалсафаси. „Бир сўз билан айтганда, тарихий воқеликка мана шундай қараш, жамулжам бўлиб яшаш туйфуси биз учун ҳаёт фалсафасига, яна ҳам аниқроғи, ҳаёт қоидасига айланиб кетган. Замонавий тилда айтадиган бўлсак, бу миллий менталитетимизнинг асосини ташкил этадиган, бизни бошқалардан ажратиб турадиган шундай бир хусусиятки, уни сезмаслик, англамаслик, кўрмаслик умуман мумкин эмас“.

Маънавий йўқотиши. „Бу дунёда табиатда ҳам, жамиятда ҳам бўшлиқ бўлмайди. Қаердадир бўшлиқ пайдо бўлдими, ҳеч шубҳасиз, уни албатта кимдир тўлдиришга ҳаракат қиласи“.

¹ Қаранг: Ўзбек тилининг изоҳли луғати. 1-ж. / Тахрир ҳайъати Т. Мирзаев ва бошқ. — Т., 2006. — 444-бет.

² Тоҳир Малик. Танланган асрлар: Энг кичик жиноят. 7-ж. — Т., 2008. — 198-бет.

³ Каримов И.А. Ватан равнақи учун ҳар биримиз масъулмиз. 9-т. — Т., 2001. — 101-бет.

Ҳозирги кунда ким кўп, ана шундай маънавий бўшлиқни тўлдиришга уринадиган, шунинг ҳисобидан ўзининг ғаразли мақсадларини амалга оширишни ўйлаб юрганлар кўп. Минг афсуски, бу кучларнинг асл қиёфаси, мақсад-муддаолари ва имкониятларини тўла ва аниқравшан тасавур қилиш осон эмас. Нега деганда, кўпинча турли ниқоблар, жозибали шиор ва ғоялар пардаси остида иш кўради. Бундай кучларнинг ихтиёрида жуда катта моддий, молиявий ресурслар ва имкониятлар мавжуд бўлиб, уларнинг пухта ўйланган, узоқ ва давомли ёвуз мақсадларига хизмат қилмоқда.

Маънавий таҳдид. Бу, аввало, дини, эътиқодидан қатъи назар, ҳар қайси одамнинг том маънодаги эркин инсон бўлиб яшашига қарши қаратилган, унинг айнан руҳий дунёсини издан чиқариш мақсадини кўзда тутадиган мафкуравий, ғоявий ва информацион хуружларни назарда тутиш лозимлиги.

Даҳлдорлик туйғуси. Авваламбор, шу юртда яшайтган ҳар қайси инсон ўзлигини англаши, қадимий тарихимиз ва бой маданиятимиз, улуғ аждодларимизнинг меросини чуқурроқ ўзлаштириш бугунги тез ўзгараётган ҳаёт воқелигига онгли қараб, мустақил фикрлаши ва диёримиздаги барча ўзгаришларга даҳлдорлик туйғуси билан яшаши зарурлигидир.

Маънавият. Бу — инсонни руҳан покланиш, қалбан улгайишга чорлайдиган, одамнинг ички дунёси, иродасини бақувват, имон-эътиқодини бутун қиласиган, виждонини уйғотадиган бекиёс куч, унинг барча қарашларининг мезонидир.

Руҳий покланиш. Маънавиятнинг негизи ва маъно-мазмунини белгилайдиган асосий хусусиятлар, биринчи галда инсоннинг руҳий покланиши ва қалбан улгайиши ҳақида гапирап эканмиз, бир масала-га алоҳида эътибор беришимиз лозим. Албатта, бу дунёда ҳалол ва пок яшашни ўзи учун ҳаётий эътиқод, олий мақсад деб биладиган одамлар кўпчиликни ташкил қиласи.

Манфаатпараст. Агарки эътибор берсак, тилимизда ҳалоллик ва нопоклик ҳақидаги ҳикматлар билан бирга, „Йўлини топибдими, қандини урсин“, „Узумини енгу, бофини суриштирманг“ деган мақоллар ҳам борлигидан кўз юмиб бўлмайди. Албатта, бундай мақол-маталлар бежиз пайдо бўлмаган, улар ҳам маълум бир ҳақиқатнинг ифодаси. Бинобарин, биз ҳаётнинг маъно-мазмунини шундай тушуниб, шу асосда яшашга интиладиган кишилар борлигини инкор этолмаймиз. Лекин, менинг назаримда, бундай гаплар одамнинг бойлик ва мол-дунёни қандай йўллар билан топаётганига лоқайд ва бепарво қарайдиган, манфаатпараст шахслар томонидан тўқиб чиқилгандек туюлади.

Мантиқий фикрлаш. Биз бу ҳақда гапирганда, аввало онгли яшайдиган, мантиқий фикрлашга қодир бўлган, ўз қарашларининг маъно-

мазмунини ҳар томонлама асослаб, исботлаб бера оладиган одамларни назарда тутамиз.

Ички қобилият ва салоҳият. Агар биз дунё тарихига назар ташлайдиган бўлсак, бошқа халқлар ҳам озодлик ва мустақилликни қўлга киритиш, миллий тикланиш, ўз давлатчилигини, ҳавас қилса арзийдиган фуқаролик жамиятини мустаҳкамлаш жараёнида ана шундай фазилатларга таяниб ва суюниб, барча соҳаларда — бу иқтисодиёт ёки ижтимоий ҳаёт бўладими, маданият, таълим-тарбия ва илм-фан бўладими, ўзининг бекёс ички қобилияти ва салоҳиятини ишга солиш, уни рӯёбга чиқариш ҳисобидан тараққиётга эришишдир.

Адолат ва ҳақиқат, виждон поклиги, меҳр-шафқат, инсофу диёнат. Виждон поклиги ва бедорлиги асрлар, замонлар оша инсон маънавиятининг таянч устунларидан бири бўлиб келмоқда. Жамият ҳаётида адолат ва ҳақиқат, меҳр-шафқат, инсоф-диёнат каби тушунчаларни қарор топтиришда айнан мана шу омилнинг ўрни ва таъсири бекёсдир.

Осори атиқалар. Ота-боболаримизнинг асрлар давомида тўплаган ҳаётий тажрибаси, диний, ахлоқий, илмий, адабий қарашларини ифода этадиган бу каби тарихий ёдгорликлар орасида бундан қарийб уч минг йил муқаддам Хоразм воҳаси ҳудудида яратилган, „Авесто“ деб аталган бебаҳо маънавий обида алоҳида ўрин тутади. Авваламбор, шуни айтиш жоизки, олис ота-боболаримизнинг акл-заковати, қалб қўри маҳсули бўлмиш бу ноёб ёдгорликнинг замон тўфонларидан, қанчадан-қанча оғир синовлардан ўтиб, бизнинг давримизгача етиб келганининг ўзида катта маъно мужассам. Бундай ўлмас осори атиқалар бу кўҳна ўлкада, бугун биз яшаб турган тупроқда қадимда буюк маданият мавжуд бўлганидан гувоҳлик беради.

Наврўз фалсафаси. Янгиланиш ва эзгулик тимсоли бўлган Наврўз фалсафаси халқимизга мансуб одамийлик, меҳр-оқибат, мурувват ва ҳиммат каби юксак хусусиятлардан озиқланиб келгани, аждодларимиз асрлар давомида қандай буюк умуминсоний ғоялардан баҳраманд бўлиб, маънавий камол топганининг яна бир тасдифидир.

Мутаассиб кучлар. Ислом динини никоб қилиб, манфур ишларни амалга ошираётган кучлар бўлиб улар ҳали онги шаклланиб ултурмаган, тажрибасиз, фўр ёшларни ўз тузогига илинтириб, бошкўзини айлантириб, улардан ўзининг нопок мақсадлари йўлида фойдаланишдир.

Сиёсий бошбошдоқлик. XIX асрдаги чоризм истилоси кўпгина сабаблар билан бир қаторда авваламбор ўша пайтда мавжуд бўлган сиёсий бошбошдоқлик, хукмрон кучларнинг узоқни кўролмаслиги, маъ-

навий заифлиги оқибатида рўй берганини тарихий мисоллар исботлаб турибди.

Портлаш эффицити. Энг муҳими шундаки, „портлаш эффицити“ нинг ҳақиқий моҳияти ва аҳамияти вақт ўтиши билан, биз тарбия қилаётган соғлом ва баркамол авлоднинг сағимизга тобора илдам кириб бориши билан янада яққолроқ сезилади.

Диалектика. Юксак тараққиётта эришишни орзу қиладиган ҳар бир инсон ва жамият ўз ҳаётини айнан ана шундай диалектик ва узвий боғлиқлик асосида қурган ва ривожлантирган тақдирдагина ижобий натижаларга эриша олишидир.

Миллий ғоя. Миллий ғоя деганда, аждодлардан-авлодларга ўтиб, асрлар давомида эъзозлаб келинаётган, шу юртда яшаётган ҳар бир инсон ва бутун ҳалқнинг қалбида чуқур илдиз отиб, унинг маънавий эҳтиёжи ва ҳаёт талабига айланиб кетган, таъбир жоиз бўлса, ҳар қайси миллатнинг энг эзгу орзу-интилиш ва умид-мақсадларини ўзимизга тасаввур қиладиган бўлсак, ўйлаймизки, бундай кенг маъноли тушунчанинг мазмун-моҳиятини ифода қилган бўламиз.

Эркин фуқаро маънавияти. Бугунги кунда мамлакатимизда янги ҳаёт, янги жамият пойдеворини барпо этишда „Эркин фуқаро маънавияти“ни шакллантириш масаласи биз учун ғоят долзарб аҳамиятга эга.

Ҳаёсизлик, бемаънилик. Кейинги пайтда санъатда ошкораликни пеш қилиб, телевизор, кино экранларида, матбуот воситаларида бўлмағур лавҳаларни акс эттириш, bemânnilik va ҳаёсизликни, баъзан эса, ҳатто ахлоқий бузуқликни тарғиб қилишлар кўпайиб қолганлигидир.

Инкорни инкор қонуни. Айни пайтда юртимизда миллий тикланиш жараёни қарийб бир ярим аср давом этган ижтимоий-сиёсий қарамликдан кейин дастлабки пайтларда мутлақо табиий равишда ўзига хос „инкорни инкор“ қонунияти асосида кечганини айтиш лозим.

Миллий бетоқатлик. Ҳар қандай ижтимоий ҳодиса сингари миллий қадриятларнинг ҳам ўзига хос ривожланиш қонунияти бор. Бу ҳақиқатни унтиши, миллий қадриятларни бирёқлама, сунъий равишда улуғлаш ва идеаллаштиришга уриниш, улардан сиёсий мақсадларда фойдаланиш салбий оқибатларга олиб келиши ҳаётда кўп бора ўз исботини топган. Айниқса, Ўзбекистон каби кўпмиллатли, кўпконфессияли мамлакатда бундай ҳаракатлар охир-оқибатда миллатлараро зиддият, миллатчилик, миллий ва диний бетоқатлик каби ноxуш ҳолатларга олиб келиши мумкин.

Жамият тафаккурини янгилаш. Айни вақтда биз жамиятни ва жамият тафаккурини янгилашнинг инқилобий усуулларга, бу жараённи сунъий равишда четдан туриб, зўравонлик йўли билан тезлаштиришга мутлақо қаршимиз.

Демократия. Демократия, авваламбор, маънавий мезонлар асосида бошқариладиган, кучли хуқуқий давлат, кучли фуқаролик жамияти демакдир.

Глобаллашув. Бу аввало ҳаёт суръатларининг беқиёс даражада тезлашуви демакдир.

Цивилизациялараро мuloқot. Айниқса, давлатлар ва халқлар ўртасидаги интеграция ва ҳамкорлик алоқаларининг кучайиши, хорижий инвестициялар, капитал ва товарлар, ишчи кучининг эркин ҳаракати учун қулайликлар вужудга келиши, кўплаб янги иш ўринларининг яратилиши, замонавий коммуникация ва ахборот технологияларининг, илм-фан ютуқларининг тезлик билан тарқалиши, турли қадриятларнинг умуминсоний негизда янгича сифат касб этиши.

Жаҳон ахборот майдони. Жаҳон ахборот майдони тобора кенга-йиб бораётган шундай бир шароитда болаларимизнинг онгини фақат ўраб-чирмаб, уни ўқима, буни кўрма, деб бир томонлама тарбия бериш, уларнинг атрофини темир девор билан ўраб олиш, ҳеч шубҳасиз, замоннинг талабига ҳам тўғри келмайди. Нега деганда, биз юртимизда очиқ ва эркин демократик жамият қуриш вазифасини ўз олдимизга қаттий мақсад қилиб қўйганмиз ва бу йўлдан ҳеч қачон қайтмаймиз.

Маънавий тарбия. Тобора кучайиб бораётган бундай хатарларга қарши доимо сергак, огоҳ ва ҳушёр бўлиб яшашимиз зарур. Бундай таҳдидларга қарши ҳар томонлама чукур ўйланган, пухта илмий асосда ташкил этилган, мунтазам ва узлуксиз равишда олиб бориладиган маънавий тарбия билан жавоб бериш мумкин.

Ахлоқсизлик. Ҳозирги вақтда ахлоқсизликни маданият деб билиш ва аксинча, асл маънавий қадриятларни менсимасдан, эскилиқ сарқити деб қараш билан боғлиқ ҳолатлар бугунги тараққиётга, инсон ҳаёти, оила муқаддаслиги ва ёшлар тарбиясига катта хавф солмоқда ва кўпчилик бутун жаҳонда бамисоли бало-қазодек тарқалиб бораётган бундай хуружларга қарши курашиш нақадар муҳим эканини англаб олмоқда.

Ирода. Ирода — бу аслида мустаҳкам ишонч демакдир. Иродаси бақувват одам ўзига ишонади ва ҳар қандай мураккаб вазифани ҳам ўз зиммасига олишдан кўрқмайди.

Бепарво одам. Азалдан маълумки, бепарво одам душмандан ҳам хавфлироқдир. Чунки душманнинг кимлиги, асл қиёфаси сиз учун олдиндан маълум бўлади. Бироқ лоқайд ва бепарво одамнинг қиёфасини бирданига билиб бўлмайди. Шунинг учун ичингиздза юриб, сизга қарши тиши қайрайдиган душманлар учун имконият яратиб беради.

Миллий эстрада. Биз эстрада санъатининг бугунги ва эртанги ривожи ҳақида сўз юритар эканмиз, аввалимбор „миллий эстрада“ деган иборанинг маъно-мазмунига алоҳида эътибор беришимиз, уни ҳар қандай бегона таъсиридан, айниқса, „оммавий маданият“ руҳидаги оқимлар таъсиридан ҳимоя қилишимиз табиий, албатта.

Маънавий жасорат. Бу ёруғ оламда энг буюк жасорат нима, деган саволга, ҳеч иккиланмасдан, энг буюк жасорат — бу маънавий жасорат, деб жавоб берсак, ўйлайманки, янгилишмаган бўламиз.

Қаҳрамонлик. Ҳар куни, ҳар соатда фидоий бўлиш, ўзини томчи ва томчи, заррама-зарра буюк мақсадлар сари чарчамай; толиқмай тинимсиз сафарбар этиб бориш, бу фазилатни доимий, кундалик фаолият мезонига айлантириш — ҳақиқий қаҳрамонлик аслида мана шу, деб айтган бўлар эдим.

„Юксак маънавият — енгилмас куч“ асарининг амалий аҳамияти яна шундаки, унда мустақил Ўзбекистон фуқароларининг, жумладан, замонавий қаҳрамоннинг маънавий қиёфаси яратилган.

Асар муаллифи ҳозирги замон кишиси фаолиятининг учта асосга қурилишини таъкидлайди.

Булар:

- *Мустақил фикрлаш.*
- *Ватанпарварлик, маънавий жасорат.*
- *Касбкорлик* (профессионализм).

Дарҳақиқат, мустақил фикр бўлмаган жойда — тобелик, маънавий таҳдид мавжуд бўлади. Мустақил фикрга эга бўлган инсон ҳеч қачон ўзгаларга қарам бўлмайди.

Мустақил фикр — яратувчанлик ва бунёдкорликнинг маънавий йўлидир.

Касбкорлик — жамият маънавий хавфсизлигини мустаҳкамлайди. Ҳунарсиз, илмсиз одам бузғунчиликка, жиноятга мойил бўлади. Жамият касбкор инсонлар жамияти бўлсагина у тараққий топади ва ривожланади. Аксинчали ўринли эмас. Агар инсонда диплом бўлса-ю, мутахассислик малакаси бўлмаса — бу маънавий эврилишдир. Шу босдан, асар муаллифи инсонларни диплом учун эмас, илм, касб-хунарни эгаллаш учун тинимсиз ўқиш ва изланишга чақиради. Ўзбекистонда илм, касб-хунарни эгаллаш учун барча шароитлар яратилган. Кадрлар тайёрлаш миллий дастуридан кўзланган асосий мақсад ҳам жамиятни касбкорлар жамиятига айлантиришдан иборатдир.

Фан — араб тилидан олинган бўлиб, — санъат, маҳорат, эркин касб, илм, билим, тармоқ маъноларини англатади. Табиат ва жамиятнинг тараққиёт қонуниятларини очиб берувчи ҳамда ўзи эришган натижалар билан атроф муҳитга таъсир кўрсатувчи билимлар тизимидир.¹

Фоя — инсон тафаккурида вужудга келадиган, ижтимоий характерга эга бўлган, руҳиятта таъсир ўтказиб, жамият ва одамларни ҳаракатга чорлайдиган, мақсад-муддао сари етаклайдиган кучли, теран фикр. Ҳар қандай гоянинг асосида билим ётади².

¹ Қаранг: Ўзбек тилининг изоҳли лугати. 4-ж. / Таҳрир ҳайъати *T. Мирзаев* ва бошқ. — Т., 2008. — 324-бет.

² Қаранг: Фалсафа: Қомусий лугат / Тузувчи ва масъул муҳаррир *Қ. Назаров*. — Т., 2004. — 484-бет.

Диний ғоялар деб, ҳар бир диний таълимот ва оқимнинг асосини, диний иймон-эътиқодининг негизини ташкил этувчи ғояларга айтилади¹.

Илмий ғоялар — фан тараққиётининг самараси, илмий қашфиётларнинг натижаси сифатида пайдо бўладиган, турли фан соҳалари нинг асосий тамойиллари, устувор қоидаларни ташкил қиласидаган илмий фикрлар.

Фалсафий ғоялар — ҳар бир фалсафий таълимотнинг асосини ташкил этадиган, олам ва одам тўғрисидаги энг умумий тушунча ва қарашлар. Улар бизни ўраб турган дунёни билиш жараёнида кишилик жамиятининг тараққиёти мобайнида тўплланган билимларни умумлаштириш, инсон ҳаётининг маъно-мазмуни, унинг баҳт-саодати каби масалалар устида мулоҳаза юритиш асосида шаклланади².

Бадиий ғоялар адабиёт ва санъат асарининг асосий маъно-мазмунини ташкил этадиган, ундан кўзланган мақсадга хизмат қиласидаган етакчи фикрлар.

Сиёсий ғоялар давлат ва жамият ишларида фуқароларнинг сиёсий манфаатларига хизмат қиласидаган ғоялар, бўлиб давлат миқёсида (ички) ва давлатлараро (ташқи) муносабатларда ҳокимиятнинг ўз манфаат ва қизиқишиларини амалга ошириш билан боғлиқ. Сиёсий ғоялар давлатни бошқариш санъати, ҳокимиятнинг жамият устидан сиёсат олиб бориш мақсадлари, ҳокимиятчиликнинг турли шаклларини ифода этувчи устувор ғоялар туркумидир.

Ғоявий заифлик — халқ оммасининг туб манфаатларини ва кўнглидаги орзу-интилишларини ифода этадиган, уни тараққиёт сари, улкан мақсадлар йўлида жисплаштирадиган ҳаққоний ва жозибали ғоянинг, мафкуранинг йўқлиги, ишлаб чиқилмаганлиги натижасида ҳосил бўлади. У кўп ҳолларда маънавий бекарорлик ва парокандаликка олиб келади³.

Ғоявий бўшлиқ — муайян шароитда жамият, ундаги тоифа ва қатламларнинг онгида содир бўладиган ғоясизлик, мафкуравий вакуум ҳолати⁴. Яъни ғоявий бўшлиқ — муайян шароитдаги билимсизлик, англаб олинган ғоянинг йўқлиги.

Ғоявий саводсиз инсонлар мустақил фикр, мустаҳкам ирода, ўз дунёқарашига эга бўлмайди, замонавий фан-техника, информацион технологиялар, комиллик фазилатларидан йироқлашиб борадилар,

¹ Қаранг: Миллий истиқлол ғояси: асосий тушунча ва тамойиллар / Масъул мухаррир *Қ. Назаров*. — Т., 2001. 27-б.

² Ўша манба. — 29-бет.

³ Қаранг: Миллий ғоя: тарғибот технологиялари ва атамалар лугати /

Тузувчи ва масъул мухаррир *Қ. Назаров*. — Т., 2007. — 337-бет.

⁴ Фалсафа: Комусий лугат / Тузувчи ва масъул мухаррир *Қ. Назаров*. — Т., 2004. 484-бет.

жамиятда ўз ўрнига, аниқ мақсадларига эга бўлмайдилар. Жамиятда мафкуравий жиҳатдан етарли билим, малака, кўникмаларга эга бўлмаган инсонлар фояйи саводсизликка учрайди.

Фояйи тажовуз — муайян бир жамият, давлат, ижтимоий қатлам онги ва руҳиятига ташқаридан ўтказиладиган мафкуравий таъсир, ғаразгўй мақсад-манфаатларга хизмат қиладиган мафкуравий бос-қинчилик¹.

Мафкура (арабчада „фикрлар мажмуи“) — муайян ижтимоий гуруҳ, қатлам, миллат, жамият, давлат манфаатлари, орзу-истак ва мақсад-муддаолари ифодаланган фояйи-назарий қарашлар ва уларни амалга ошириш тизими².

Иммунитет — лотинча «immunitas» — бирор нарсанинг чидамлилиги.

Мафкуравий иммунитет³ — маълум бир шахсда ёки ижтимоий гуруҳда ўзига хос бўлган, қатъий, барқарор мафкуравий қарашнинг шаклланганлиги, маълум мафкура тамойилларининг ўз ижтимоий-сиёсий фаолияти билан мустаҳкамлаганидир.

Мафкуранинг диний илдизлари инсон онги ва руҳияти билан узвий боғлиқлиги сабабли унинг фояйи илдизлари диний таълимотларга бориб тақалади. Булар Авесто, Таврот, Забур, Инжил, Қуръони Карим, Ҳадиси шариф каби муқаддас китобларда ўз аксини топган. Бу фоялар Имом ат-Термизий, Имом ал-Бухорий, Баҳоуддин Нақшбанд, Имом Мотуридий, Бурҳониддин Маргиноний, Абдулҳолик Фиждувоний, Хўжа Аҳрор Валий каби буюк аждодларимизнинг бой маънавий мерослари орқали ўрганилиб, улардан жамиятимиз тараққиёти йўлида кенг фойдаланилмоқда.

Мафкуранинг фалсафий илдизлари деганда, унинг фалсафа илми холосаларига асосланиши тушунилади. Ҳар бир халқнинг ўзига хос фалсафий мероси, қарашлари, фоялари уларнинг мақсадларида ўз ифодасини топади.

Мафкуранинг дунёвий илдизлари — маърифий дунёга хос сиёсий, иқтисодий, ижтимоий, маданий муносабатлар мажмуи. Умумэътироф этилган принциплар ва қонунлар устуворлиги, сиёсий плюрализм, миллатлараро тутувлик, динлараро бағрикенглик каби фоялар дунёвий жамиятнинг асосини ташкил этади. Бундай жамиятда инсоннинг ҳақ-хукуқлари ва эркинликлари, жумладан виждан эркинлиги ҳам қонун йўли билан кафолатланади.

Мафкуравий полигон — одамлар ва халқларнинг қалби ва онгини эгаллашга қаратилган турли мафкураларнинг синов майдони.

¹ Қаранг: Миллий фоя: тарғибот технологиялари ва атамалар луфати / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ.Назаров. – Т., 2007. – 341-бет.

² Қаранг: Фалсафа: Қомусий луфат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ.Назаров. – Т., 2004. – 244-бет.

³ Иммунитет — лотинча «immunitas» — бирор нарсанинг чидамлилиги.

Бугунги замонда мафкура полигонлари ядро полигонларидан ҳам кўпроқ кучга эга¹ бўлиб бормоқда.

Эгоцентризм — лотинча «ego» — мен, «centrums» — марказ маъноларини англатади. Унда шахс ўзининг шахсий мақсадлари, фикрларига таяниб, бошқа одамларнинг ҳолати, тили ва воқеаликнинг тъсирини холис қабул қилолмайди. Шу боис, барча жараёнлар марказида шахсий манфаат ётганлиги яққол кўзга ташланади. Эгоцентризм шахсий мавқе сифатида ўзгаларнинг истак ва хоҳиши билан ҳисоблашмаслик, ўз фикрининг нотўғрилигини билса ҳам ўзгаларнинг фикрини инобатга олмаслик ғоясига асосланади.

Миссионерлик — бир диндаги фуқароларни бошқа динга тарғиб этиш орқали жалб этиш. Ўзбекистон Республикаси қонунчилигига кўра, бир диний конфессиядаги диндорларни бошқасига киритишга қаратилган хатти-ҳаракатлар (прозелитизм — бу тўғридан-тўғри бирон-бир динга ишонган фуқарони ўз динидан воз кечишга ва ўзга динни қабул қилишга мажбур қилишдир)², шунингдек, бошқа ҳар қандай миссионерлик фаолияти ман этилади. Ушбу қоиданинг бузилишида айбдор бўлган шахслар қонун ҳужжатларида белгиланган жавобгарликка тортиладилар³.

Диний ақидапарастлик — бирор-бир фикр, таълимотга, муайян оқим тарафдорларига, ақидаларга кўр-кўrona ишониш, унга ёпишиб олиш, ҳар қандай шароитда ҳам унинг ўзгаришига йўл қўймасликка ҳаракат қилиш.⁴

„Зоро, — деб уқтиради давлатимиз раҳбари, — биз жамиятимиз тараққиётини фақатгина иқтисодий, ижтимоий фаровонылик билангина эмас, ҳалқимизнинг маънавий баркамоллиги, демократик ва инсонпарварлик тамойилларининг кишилар онгидаги нечоғлик чукур илдиз отиши билан баҳолаймиз“⁵.

Хукуқий маданият — бу қонунни тушуниш, билиш, ҳаётга татбиқ этиш, ижросини таъминлаш, ҳар бир шахснинг, фуқаронинг ижтимоий ҳаётда фаол иштироки ва бундай фаолликни бошқалардан ҳам талаб қилиш жараёнидир.

¹ Каримов И.А. Юксак маънавият — енгилмас куч. — Т., 2008. — 113-бет.

² Қаранг: Фалсафа: Қомусий лугат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. — Т., 2004. 60- бет.

³ Ўзбекистон Республикасининг „Виждон эркинлиги ва диний ташкилотлар тўғрисида“ти қонуни // Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Ахборотномаси. — 1998. — № 5—6. — 99-м.; 5-м.

⁴ Фалсафа: Қомусий лугат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. — Т., 2004. — 113—114- бетлар.

⁵ Каримов И.А. Келажакни жасоратли одамлар қуради. 7-т. — Т., 1999. — 333-бет.

Маънавият – буюк яратувчанлик кучи. Маънавият чекинган жойда бузғунчилик бошланади. Аслида ҳам, маънавиятнинг чегарасидан чиқиш ахлоқсизлик, ҳукуқбузарлик ёки жиноят йўлига кириш демакдир. Маънавият – инсоният томонидан яратилган барча яхшиликлар, фазилатлар мажмуи. Шундай экан, маънавият инсоният излаётган тинчлик ва ривожланиш асосида ётган бойликдир. Дунёда ўзаро ишонч ва ривожланиш бўлмас экан, тинчлик ва осойишталиктни таъминлаб бўлмайди. Демак, тинчлик ва фаровонликнинг қалити қуролланиш ёки кўрқитиш ва зўрликда эмас, маънавиятдадир¹.

„Шундай жиноят борки, уни оқлаб бўлмайди, бу – Ватанга хиёнатдир“, – деб ёзган эди француз мутаффакири Пьер Буаст².

Юрган тинчлиги – бебаҳо неъмат, улуғ саодат ва барқарор тараққиёт гаровидир. Инсоният ўз тараққиётининг барча босқичларида, аввало, тинчлик-тотувликка интилиб яшаган. Тинчликни сақлаш ва мустаҳкамлаш масаласи – умуминсоний муаммо. Шунинг учун мамлакатимиз Конституциясида „Ўзбекистон Республикасини ҳимоя қилиш – Ўзбекистон Республикаси ҳар бир фуқаросининг бурчидир“³, деб қайд этилган.

„Инсоннинг энг устувор ва муқаддас ҳукуқларидан бири – бу тинч яшаш ҳукуқидир. Давлат ва жамиятнинг бурчи ана шу ҳукуқни барча қонуний воситалар билан кафолатлаб беришдир“⁴.

„Комил инсон“ ғояси – ҳам миллий, ҳам умумбашарий моҳиятга эга бўлган, одамзодга хос энг юксак маънавий ва жисмоний мукаммаликни ўзида мужассам этган, уни ҳамиша эзгуликка ундейдиган олийжаноб ғоя. „Комил инсон“ ғояси нафақат муайян шахсларни, балки бутун-бутун ҳалқларни юксак тараққиёт сари етаклаган, уларни маънавият ва маърифат соҳасида тенгсиз ютуқларга илҳомлантирган ғоядир. Комилликни орзу қилмаган, баркамол авлодларни вояга етказиш ҳақида қайғурмаган ҳалқнинг, миллатнинг келажаги йўқ. Улар таназзулга маҳкум. Миллий ғоямизнинг асосий мақсадларидан бири – ҳар томонлама комил инсонни тарбиялаш. **Комил инсон** – қулиқ, мутелиқ, боқимандаликдан батамом ҳолос бўлган инсон. Чунки инсон бирорга қулдек эргашса, демак, ижтимоий жиҳатдан у ҳеч нарсага эришмаган бўлади. Комил инсон ўз маслаги, Ватани, ҳалқи манфаатларига ёт,

¹ Мамадалиев Ш.О. Ватанпарвар малакали кадрларни тайёрлаш – миллий ғоя талаби // Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академиясининг ахборотномаси. – 2010. – №1. – 100-бет.

² Очилдиев А. Миллий фазилатларимиз ватанпарварлик. – Т., 2008. – 19-бет.

³ Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси. – Т., 2010. – 10-бет.

⁴ Каримов И.А. Ўзбекистон буюк келажак сари. – Т., 1999. – 58–59-бетлар.

зарарли мафкураларни тарқатадиган кимсалар ортидан кўр-кўона эргашиб кетавермайди, огоҳ ва фаол бўлади.

„Ижтимоий ҳамкорлик“ гояси — турли миллат, ирқ ва динга мансуб кишилар ва гурухларнинг умумий мақсад йўлидаги ҳамжиҳатлигини ифодаловчи фоядир¹. „Ижтимоий ҳамкорлик“ гоясини рўёбга чиқариш учун фуқаролик жамияти институтларидан юқори даражадаги уюшкоқлик, салоҳиятини кучайтириш, ташкилий, молиявий ҳолатини тубдан яхшилаш талаб этилади. Турли қарашга эга бўлган инсонлар ва гурухларни ягона мақсад йўлида бирлаштириш, жипслаштириш — фоят мушкул ишлардан бири. Аммо, озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт барпо этишдек олий мақсадимизни рўёбга чиқаришда орзу-истаклар бирлашади. Шунинг учун „ижтимоий ҳамкорлик“ гояси умумжамият манфаатлари йўлида давлат, нодавлат нотижорат ташкилотларининг уйгунлик асосида иш юритишини тақозо этади².

„Миллатлараро тотувлик“ гояси — муайян худуд, давлатда турли миллат вакилларининг баҳамжиҳат яшашлари, ҳамкорликда фаолият юритишларини ифодаловчи тушунча³.

„Миллатлараро тотувлик“ гояси — мамлакатимиздаги турли миллат ва элатлар ўтасида ўзаро хурмат, дўстлик ва ҳамжиҳатликни ифода этувчи мустаҳкам пойдевор. Бу фоянинг мақсади Ўзбекистондаги ҳар бир миллат ва элат вакилларининг эркин яшашлари ва фаолият кўрсатишлари учун зарур шарт-шароитлар яратишдан иборатдир.

Бугунги кунда ер юзида 6,5 миллиардга яқин аҳоли яшайди. Дунёдаги 1600 дан ортиқ этник гуруҳдан 200 га яқини миллий давлатчилигига эга, холос⁴. Ўзбекистонда 28,5 миллион аҳолининг таҳминан 18 миллиондан кўпроғини, шунингдек, Тожикистонда жами аҳолининг — 24,4, Қирғизистонда — 13,8, Туркманистонда — 9,0, Қозогистонда — 2,5 фоизини ўзбеклар ташкил қиласди.

Ўзбекистон кўп миллатли, полиэтник давлат. Маълумотларга кўра, бундан юз йил аввал ҳозирги республикамиз худудида 70 га яқин миллат вакиллари истиқомат қилган. Орадан 30 йил ўтгач, бу сон 91 тага, 1959 йил 113 тага, 1979 йил 123 тага етди.⁵

¹ Қаранг: Фалсафа: Қомусий луғат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. — Т., 2004. — 153-бет.

² Қаранг: Набираев А. Ижтимоий ҳамкорлик фуқаролик жамиятини ривожлантиришнинг муҳим талабидир / Халқ сўзи. — 2011. — 21 апр.

³ Қаранг: Фалсафа: Қомусий луғат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. — Т., 2004. — 262-бет.

⁴ Қаранг: Фалсафа: Қомусий луғат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. — Т., 2004. — 262-бет.

⁵ Ўзбекистон: динлараро ҳамжиҳатлик — тинчлик гарови / Нашрга тайёрловчи Ш. Сироғиддинов. — Т., 2005. — 28- бет.

Маънавият – буюк яратувчанлик кучи. Маънавият чекинган жойда бузғунчилик бошланади. Аслида ҳам, маънавиятнинг чегарасидан чиқиши ахлоқсизлик, ҳуқуқбузарлик ёки жиноят йўлига кириш демакдир. Маънавият – инсоният томонидан яратилган барча яхшиликлар, фазилатлар мажмуи. Шундай экан, маънавият инсоният излаётган тинчлик ва ривожланиш асосида ётган бойлиқдир. Дунёда ўзаро ишонч ва ривожланиш бўлмас экан, тинчлик ва осойишталиктни таъминлаб бўлмайди. Демак, тинчлик ва фаровонликнинг калити куролланиш ёки кўрқитиш ва зўрлиқда эмас, маънавиятдадир¹.

„Шундай жиноят борки, уни оқлаб бўлмайди, бу – Ватанга хиёнатдир“, – деб ёзган эди француз мутаффакири Пьер Буаст².

Юрг тинчлиги – бебаҳо неъмат, улуг саодат ва барқарор тараққиёт гаровидир. Инсоният ўз тараққиётининг барча босқичларида, аввало, тинчлик-тотувликка интилиб яшаган. Тинчликни сақлаш ва мустаҳкамлаш масаласи – умуминсоний муаммо. Шунинг учун мамлакатимиз Конституциясида „Ўзбекистон Республикасини ҳимоя қилиш – Ўзбекистон Республикаси ҳар бир фуқаросининг бурчидир“³, деб қайд этилган.

„Инсоннинг энг устувор ва муқаддас ҳуқуқларидан бири – бу тинч яшаш ҳуқуқидир. Давлат ва жамиятнинг бурчи ана шу ҳуқуқни барча қонуний воситалар билан кафолатлаб беришдир“⁴.

„Комил инсон“ ғояси – ҳам миллий, ҳам умумбашарий моҳиятга эга бўлган, одамзодга хос энг юксак маънавий ва жисмоний мукаммаликни ўзида мужассам этган, уни ҳамиша эзгуликка ундейдиган олийжаноб ғоя. „Комил инсон“ ғояси нафақат муайян шахсларни, балки бутун-бутун ҳалқларни юксак тараққиёт сари етаклаган, уларни маънавият ва маърифат соҳасида тенгсиз ютуқларга илҳомлантирган ғоядир. Комилликни орзу қўймаган, баркамол авлодларни вояга етказиш ҳақида қайғурмаган ҳалқнинг, миллатнинг келажаги йўқ. Улар таназзулга маҳкум. Миллий ғоямизнинг асосий мақсадларидан бири – ҳар томонлама комил инсонни тарбиялаш. **Комил инсон** – куллик, мутелик, боқимандаликдан батамом ҳалос бўлган инсон. Чунки инсон бирорвга қулдек эргашса, демак, ижтимоий жиҳатдан у ҳеч нарсага эришмаган бўлади. Комил инсон ўз маслаги, Ватани, ҳалқи манфаатларига ёт,

¹ Мамадалиев Ш.О. Ватанпарвар малакали кадрларни тайёрлаш – миллий ғоя талаби // Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академиясининг ахборотномаси. – 2010. – №1. – 100-бет.

² Очилдиев А. Миллий фазилатларимиз ватанпарварлик. – Т., 2008. – 19-бет.

³ Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси. – Т., 2010. – 10-бет.

⁴ Каримов И.А. Ўзбекистон буюк келажак сари. – Т., 1999. – 58–59-бетлар.

зарарли мафкураларни тарқатадиган кимсалар ортидан кўр-кўрони эргашиб кетавермайди, огоҳ ва фаол бўлади.

„Ижтимоий ҳамкорлик“ гояси — турли миллат, ирқ ва динга мансуб кишилар ва гурухларнинг умумий мақсад йўлидаги ҳамжиҳатлигини ифодаловчи гоядир¹. „Ижтимоий ҳамкорлик“ гоясини рўёбга чиқариш учун фуқаролик жамияти институтларидан юқори даражадаги уюшқоқлик, салоҳиятини кучайтириш, ташкилий, молиявий ҳолатини тубдан яхшилаш талаб этилади. Турли қараашга эга бўлган инсонлар ва гурухларни ягона мақсад йўлида бирлаштириш, жисплаштириш — фоят мушкул ишлардан бири. Аммо, озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт барпо этишдек олий мақсадимизни рўёбга чиқаришда орзу-истаклар бирлашади. Шунинг учун „ижтимоий ҳамкорлик“ гояси умумжамият манфаатлари йўлида давлат, нодавлат нотижорат ташкилотларининг уйғунлик асосида иш юритишини тақозо этади².

„Миллатлараро тотувлик“ гояси — муайян ҳудуд, давлатда турли миллат вакилларининг баҳамжиҳат яшашлари, ҳамкорликда фаолият юритишиларини ифодаловчи тушунчага³.

„Миллатлараро тотувлик“ гояси — мамлакатимиздаги турли миллат ва элатлар ўргасида ўзаро хурмат, дўстлик ва ҳамжиҳатликни ифода этувчи мустаҳкам пойдевор. Бу гоянинг мақсади Ўзбекистондаги ҳар бир миллат ва элат вакилларининг эркин яшашлари ва фаолият кўрсатишлари учун зарур шарт-шароитлар яратишдан иборатдир.

Бугунги кунда ер юзида 6,5 миллиардга яқин аҳоли яшайди. Дунёдаги 1600 дан ортиқ этник гуруҳдан 200 га яқини миллий давлатчилигига эга, холос⁴. Ўзбекистонда 28,5 миллион аҳолининг таҳминан 18 миллиондан кўпроғини, шунингдек, Тожикистанда жами аҳолининг — 24,4, Қирғизистонда — 13,8, Туркманистанда — 9,0, Қозогистонда — 2,5 фоизини ўзбеклар ташкил қиласади.

Ўзбекистон кўп миллатли, полиэтник давлат. Маълумотларга кўра, бундан юз йил аввал ҳозирги республикамиз ҳудудида 70 га яқин миллат вакиллари истиқомат қилган. Орадан 30 йил ўтгач, бу сон 91 тага, 1959 йил 113 тага, 1979 йил 123 тага етди.⁵

¹ Қаранг: Фалсафа: Қомусий луғат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. – Т., 2004. – 153-бет.

² Қаранг: Набираев А. Ижтимоий ҳамкорлик фуқаролик жамиятини ривожлантиришнинг муҳим талабидир / Халқ сўзи. – 2011. – 21 апр.

³ Қаранг: Фалсафа: Қомусий луғат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. – Т., 2004. – 262-бет.

⁴ Қаранг: Фалсафа: Қомусий луғат / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ. Назаров. – Т., 2004. – 262-бет.

⁵ Ўзбекистон: динлараро ҳамжиҳатлик – тинчлик гарови / Нашрга тайёрловчи Ш. Сироҷиддинов. – Т., 2005. – 28- бет.

Хозирги кунда эса Ўзбекистонда 137 та миллат ва элат вакиллари яшамоқда.¹ Уларнинг ҳар бири ўз миллий маданий урф-одатлари, анъаналари, тили, конституциявий-хуқуқий тенглигига эга. Ўзбекистонда барча миллат вакилларига нисбатан тенг хуқуқли муносабат Конституция ва қонунлар билан мустаҳкамланган. Бунинг ижобати сифатида мактабларимизда 7 та миллий тилда ўқитиш ишлари олиб бориляпти.²

Ўзбекистон Миллий телерадиокомпаниясининг телевизия-радио каналлари орқали 10 та тилда (ўзбек, қорақалпок, рус, қозоқ, қирғиз, тоҷик, туркман, татар, уйғур, озарбайжон тилларида) кўрсатув ва эшигтиришлар олиб борилмоқда³.

„Диний бағрикенглик“ (толерантлик) ғояси – хилма-хил диний эътиқодга эга бўлган кишиларнинг олий жаноб ғоя ва ниятлар йўлида ҳамкор ва ҳамжиҳат бўлиб яшашини англашади⁴. Бағрикенглик эса қадимий қадрият бўлиб, ўзгаларнинг турмуш тарзи, хулқ-атвори, одатлари, ҳис-туйғулари, фикр-мулоҳазалари, ғоялари ва эътиқодларига нисбатан тоқатли бўлишидир.

Диний бағрикенглик диний толерантлик деб ҳам аталади. Толерантлик (лотинча „tolerantia“ сўзидан олинган бўлиб, „сабр-тоқат, чидам бардош“ деган маъноларни англашади)⁵ бошқаларнинг фикр, эътиқод ва эркинликларига бағрикенглик ва сабр-тоқат билан муносабатда бўлишни билдиради.

Ўзбекистонда диний бирлашмалар фаолияти учун барча шароитлар яратилган. Масалан, бугунги кунда мамлакатимизда 17 та диний конфессия (уюшма) фаолият кўрсатмоқда ва 3 мингдан ортиқ диний ташкилот мавжуд. 1999 йилда Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармони асосида ташкил топган Тошкент Ислом университети, 14 та диний мадраса, 400 га яқин исломий-диний ўкув муассасаларида 4200 дан ортиқ ёшлар диний ва дунёвий таълим олмоқдалар.⁶

Хозирги кунга келиб республикамида Ўзбекистон мусулмонлари идораси, Рус православ черкови, Тошкент ва Ўрта Осиё епархияси,

¹ Қаранг: Бу муқаддас Ватанда азиздир инсон / Нашр учун масъул А.Бекмуродов. – Т., 2010. – 52-бет.

² Қаранг: Абилов Ў.М. Ўзбекистон тараққиётининг оптимистик руҳи. – Т., 2003. – 184- бет.

³ Қаранг: Бу муқаддас Ватанда азиздир инсон / Нашр учун масъул А.Бекмуродов. – Т., 2010. – 52- бет.

⁴ Қаранг: Миллий ғоя: тарғибот технологиялари лугати / Тузувчи ва масъул муҳаррир Қ.Назаров. – Т., 2007. – 136- бет.

⁵ Қаранг: Ўзбек тилининг изоҳли лугати. 4-ж. / Таҳрир ҳайъати Т.Мирзаев ва бошқ. – Т., 2008. – 138- бет.

⁶ Қаранг: Бу муқаддас Ватанда азиздир инсон / Нашр учун масъул А.Бекмуродов. – Т., 2010. – 47- бет.

Евангель христиан баптистлар черковлари Иттифоқи, Рим-католик черкови, Тўлиқ инжил христианлар маркази, Ўзбекистон библия жамияти (1906 та масжид, 163 та христиан черкови, 7 та яхудийлар жамоаси, 7 та баҳойилар жамоаси, 2 та Кришнани англаш жамияти ва 1 та православ ва 1 та тўлиқ инжил христианлари семинарияси) давлат рўйхатидан ўтган.¹

Ўзбекистон мусулмонлари идораси муассислигида диний оммабоп, диний-илмий адабиётларни чоп этишга ихтисослашган „Мовароуннахр“ нашриёти, „Ислом нури“ ҳафталик даврий газетаси ҳамда „Ҳидоят“ ойлик журнали фаолият кўрсатмоқда. 1992 йилда буюк юртдошимиз, муҳаддислар султони Имом ал-Бухорийнинг „Ал-жомеъ ас-саҳиҳ“ („Ишонарли тўплам“) асарларининг тўртинчи жилди таржимаси 200 минг нусхада ва учинчи жилди 1994 йилда, иккинчи жилди 1996 йилда 200 минг нусхадан чоп этилди. Ўша йили Куръони Каримнинг биринчи ўзбекча таржимаси Алоуддин Мансур томонидан амалга оширилиб, „Чўлпон“ нашриётида 100000 нусхада чоп этилди. 2002 йилда Абдулазиз Мансур томонидан амалга оширилган иккинчи таржимаси чоп этилди.

1992 йилдан бўён Ўзбекистон радиосида „Ватандош“ радиостанциясининг „Жума учрашувлари“ эшиттиришлари мунтазам олиб бўрилмоқда. 1995 йилдан Ўзбекистон телевидениесининг Тошкент студияси орқали „Жума ўйтлари“ кўрсатуви намойиш этила бошланди. 1997 йилдан биринчи канал орқали „Ҳидоят сари“ ҳафталик диний-маърифий кўрсатувлари экранга чиқди.²

2007 йилда Ислом конференцияси ташкилотининг таълим, фан ва маданият масалалари бўйича тузилмаси ISESCO томонидан „Тошкент — Ислом маданияти пойтахти“ деб эълон қилинди. Бу халқимизнинг ислом динига қўшган ҳиссасига берилган катта баҳо эди.

Ўзбекистонда 1992 йилдан бошлаб Рамазон ҳайити ва Қурбон ҳайити умумхалқ байрами сифатида нишонланиб келинмоқда. Шу билан бирга, 1990 — 2005 йилларда давлатимиз раҳбари томонидан дин соҳасини такомиллаштиришга қаратилган 16 та қарор қабул қилинган. 2005 йилгача 45 мингдан ортиқ фуқаролар ҳаж сафарини адо этганлар.³

Тарбия — ривожлантириш, парвариш қилиш, ўстириш, ўргатиш, илм бериш каби маъноларни англатади⁴. Президент Ислом Каримовнинг

¹ Қаранг: Миллий истиқлол ғояси: асосий тушунча ва тамоиллар / Масъул мұҳаррір И.Эргашев. — Т., 2005. — 150- бет.

² Ўзбекистон: динларро ҳамжиҳатлик — тинчлик гарови / Нашрга тайёрловчи Ш.Сироғиддинов. — Т., 2005. — 25- бет.

³ Ҳожиева М. Ўзбекистонда толерантлик жараёни. — Т., 2005. — 74- бет.

⁴ Қаранг: Ўзбек тилининг изоҳли луғати / Таҳрир ҳайъати Т.Мирзаев ва бошқ. — Т., 2007. — 3-ж. 78- бет.

„Ватан равнақи учун ҳар биримиз масъулмиз“ асарида таъкидланганидек, „жондан азиз болаларимизни ўзгаларнинг номаъкул тарбияси ва мудҳиш таъсирига ташлаб қўйиш — келажагимизга нисбатан кечириб бўлмас хиёнатдир“.

Фоявий тарбия — инсон онги ва тушунчалари тизимида ҳаёт ҳақидаги фалсафий, сиёсий, хуқуқий, диний, эстетик, ахлоқий, бадиий, касбий қарашларни мақсадли шакллантириш жараёни.

Мафкуравий тарбия — инсон, ижтимоий гурух, миллат, жамият дунёқарашини шакллантиришга, уларни муайян мақсадларни ифода этадиган foявий билимлар билан қуроллантиришга йўналтирилган жараён.

Эътиқод — (ишонч ва иймон) — муайян мақсад ёки қадриятга ишонч, шу асосда шаклланган тафаккур. Инсон онгида қайта ишлаб чиқилган, яъни тажриба чиғириғидан ўтган, иккинчи марта қайта ҳосил бўлган билимларгина, шунингдек, foялар, назариялар, билимлар эътиқоднинг мустаҳкам бўлишини таъминлайди.¹

Ишонч — ишониш ҳисси, туйфуси. Эътиқод этилган, суюнилган, умид боғланган шахс ёки нарса, ишонса бўладиган, панд бермайдиган маъноларни англатади².

Масъулият — арабча сўздан олинган бўлиб, жавобгарлик, ҳисоб беришилик деган маъноларни англатиб, бирор иш, хатти-ҳаракат оқибати, натижаси учун бўлган жавобгарликдир³.

¹ Фалсафа: Қомусий лугат / Тузувчи ва масъул муҳаррир *Қ. Назаров*. — Т., 2004. — 468- бет.

² Қаранг: Ўзбек тилининг изоҳли луғати / Таҳрир ҳайъати *Т. Мирзаев* ва бошқ. — Т., 2006. — 2-ж. 257—258- бетлар.

³ Ўша манба. — 555- бет.

МУНДАРИЖА

Маънавий оламни асраш қайфуси (Сўз боши ўрнида)	3
Муқаддима	17
Биринчи боб. Манавият — инсоннинг улғайиши ва куч-кудрат манбаидир	35
<i>1 - мавзу. Маънавиятни англаш</i>	36
<i>2 - мавзу. Маънавиятни шакллантирадиган асосий мезонлар</i>	50
<i>3 - мавзу. Маънавий ва моддий олам уйгунлиги.....</i>	82
Иккинчи боб. Мустақиллик — маънавий тикланиш ва юксалиш	86
<i>4 - мавзу. Миллий фоя ва маънавий ҳаёт</i>	87
<i>5 - мавзу. Маънавият ва жамиятнинг янгиланиши</i>	103
<i>6 - мавзу. Ислоҳотлар ва уларнинг маънавий мезони</i>	121
Учинчи боб. Маънавиятга таҳдид — ўзлигимиз ва келажагимизга таҳдид	128
<i>7- мавзу. Глобаллашув жараёнлари ва маънавий таҳдидлар</i>	129
<i>8- мавзу. Мунтазам ва узлуксиз маънавий тарбия ҳақида.....</i>	138
Тўртингчи боб. Ватанимиз тараққиётининг мустаҳкам пойдевори	149
<i>9 - мавзу. Инсон қалбига йўл</i>	150
<i>10 - мавзу. Энг буюк жасорат</i>	172
Асарда келтирилган асосий тушунчалар изоҳи	177

66.3(Ў)
К52

Қобилов, Ш.Р.

Маънавий оламни асрараш қайғуси: Президент Ислом Каримовнинг „Юксак маънавият — енгилмас куч“ асарини ўрганиш бўйича ўкув қўлланмана / Ш.Р. Қобилов ; ЎзР ИИВ академияси. — Т. : О‘qituvchi, 2011. 192 б.

ISBN 978-9943-02-427-4

УДК : 323(575.1)(075)
ББК 66.3(5Ў)

ШАРИФ РАҲИМОВИЧ ҚОБИЛОВ,
Иқтисод фанлари номзоди, доцент

МАЪНАВИЙ ОЛАМНИ АСРАРШ ҚАЙҒУСИ

Президент Ислом Каримовнинг
„Юксак маънавият — енгилмас куч“ асарини
ўрганиш бўйича ўкув қўлланмана

„O‘qituvchi“ нашриёт-матбаа ижодий уйи
Тошкент — 2011

Мұҳаррір С. Мирзахұјжаев
Бадиий мұҳаррір Ш. Хұжасаев
Техник мұҳаррір Т. Грешникова
Компьютерда саҳифаловчи К. Ҳамидуллаева
Мусаҳихлар М. Иброҳимова, З. Фуломова

Нашриёт лицензияси А1№161. 14.08.2009. Оригинал-макетдан босишига рухсат этилди 22.08.2011. Бичими 60x90¹/₁₆. Гарн. Таймс. Кегли 11 шпонли. Офсет босма усулида босилди. Офсет қозози.

Шартли б.т. 12,0. Нашр т. 11,0. 5000 нусхада босилди.
Буюртма №186-11.

Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигининг „O‘qituvchi“ нашриёт-матбаа ижодий уйи. Тошкент — 129. Навоий кўчаси, 30-уй // Тошкент, Юнусобод даҳаси, Янгишаҳар кўчаси, 1- уй.
Шартнома № 07-113-11.